

ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ମାସିକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଇ-ପତ୍ରିକା

ଆହ୍ୱାନ

ମଇ ୨୦୨୨ ସଂସ୍କରଣ

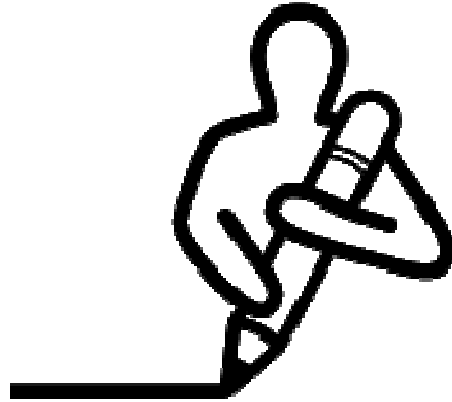

ଡା. ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଓ ସଂପାଦକ, ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକା

ଆହ୍ୱାନ

ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓଡ଼ିଆ ମାସିକ ସାହିତ୍ୟ ଇ-ପତ୍ରିକା

ଆସ ଓଡ଼ିଆରେ ଲେଖିବା, ପଢ଼ିବା ଓ ପଢ଼ାଇବା

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା - ସମ୍ପାଦକ

ଡା. ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଏମ୍.ବି.ବି.ଏସ୍., ପି.ଜି.ଡି.ଏମ୍.ସି.ଏଚ୍., ପି.ଜି.ଡି.ଏଚ୍.ଏମ୍., ଡି.ସି.ଏନ୍.ଡି

ପ୍ଲଟ୍ ସଂ: ୨୦୨, ଚିଦାନନ୍ଦ ଆବାସ, ବୀମା ନଗର, ବ୍ରହ୍ମପୁର, ୭୬୦୦୧୦, ଓଡ଼ିଶା

ଭ୍ରାମ୍ୟତାସ : ୯୦୪ ୦୯୮ ୫୪୭୩ | ଇମେଲ୍ : aahwaan@gmail.com

ସାର୍ବଜନୀନ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକରଣ

‘ଆହ୍ୱାନ’ ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତଃ ମୌଳିକ, ଅପ୍ରକାଶିତ ଲେଖା ଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ଲେଖାର ମାନ ଏବଂ ଭାଷା ତଥା ଉପାଦେୟତା ଆଧାରରେ ଚୟନ କରାଯାଇଥାଏ । କୌଣସି ବେନାମୀ ଲେଖା ଉପରେ ଆମର କୌଣସି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ / ଦାୟିତ୍ୱ ରହିବ ନାହିଁ । ଲେଖାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ବିଚାର ଲେଖକଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଜସ୍ୱ, ତାହା ଉପରେ ସମ୍ପାଦକ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ସହମତି ରହିବ ବୋଲି କୌଣସି ଲିଖିତ ନିୟମ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖାକୁ ଭଲଭାବରେ ପଢ଼ିବା ଏବଂ ବୁଝିବାପରେ ହିଁ ପ୍ରକାଶନ ହେତୁ ନିର୍ବାଚନ କରାଯାଇଥାଏ । ତଥାପି ଲେଖାର ଶତପ୍ରତିଶତ ସତ୍ୟତାର ଦାବୀ କେବଳ ଲେଖକଙ୍କର । କୌଣସି ଲେଖାକୁ ନେଇ ଉଠିଥିବା ବିବାଦର ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ କେବଳ ଲେଖାର ମୂଳ ଲେଖକଙ୍କର, ଏଥିରେ ସମ୍ପାଦକ କିମ୍ବା ପତ୍ରିକାର କୌଣସି ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ରହିବ ନାହିଁ । ଲେଖା ପ୍ରକାଶନର ଅଧିକାର ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ବିଚାର ଅଧୀନ ।

ଏହି ପତ୍ରିକାର କୌଣସି ଅଂଶ ବା ଲେଖା ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ଲିଖିତ ଅନୁମତି ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାଧ୍ୟମ (ପତ୍ର ପତ୍ରିକା / ଗଣମାଧ୍ୟମ / ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି)ରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା ଅପରାଧ ବୋଲି ଧରିନିଆଯିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ଲେଖକଙ୍କର ରହିବ, ସେ ଚାହିଁଲେ ତାହାକୁ ଫେସବୁକ ଏବଂ ଟ୍ୱିଟର ଆଦି ଗଣମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିପାରିବେ ।

ପବିତ୍ର ସାବିତ୍ରୀ ଅମାବାସ୍ୟା ଉପଲକ୍ଷେ
 ଆହ୍ୱାନ ଓଡ଼ିଆ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ
 ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଅଭିନନ୍ଦନ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛା...

ସୂଚୀପତ୍ର

ସମ୍ପାଦକୀୟ	ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ	୦୯
ଗଳ୍ପ ବିଭାଗ		୭୭
ଅନେକ କଳାଛାଇ - ୩୯	ଅଶୋକ ବିଶ୍ୱାଳ	୭୮
ବଡ଼ବାରୁ (ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ)		୯୦
ବର୍ଷାଭିଜା ଡାଏରୀର କବିତା	ଆଶୁତୋଷ ମେହେର	୯୬
ଜୀବନ ଯାତ୍ରାର ଅନ୍ତିମ ବନ୍ଧୁ	ଆଶୁତୋଷ ନାୟକ	୯୮
କାଳବୈଶାଖୀ	ଦେବାଶିଷ ମାଈତି	୧୦୦
ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ବାସ୍ତବତା	ବୈଦ୍ୟନାଥ ମହାନ୍ତି	୧୦୪
ବାପା ବୁଢ଼ା ହେଇଗଲେ	ନିତ୍ୟ ରଞ୍ଜନ ନନ୍ଦ	୧୦୭
ସ୍ମୃତିର ଶିଉଳୀ	କୃଷ୍ଣା କାବେରୀ ଖଣ୍ଡାଇ	୧୧୦
ମାଆର ମମତା	କାଜଲମୟୀ ରାଉତ	୧୧୧
ପାଞ୍ଚଟି ମିନି ଗଳ୍ପ	ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ଦ୍ୱିବେଦୀ	୧୧୩
କବିତା ବିଭାଗ		୧୧୭
ଜୀବନ ଯେମିତି	ଶିବନାରାୟଣ ଦାସ	୧୧୮
ଜଗନ୍ନାଥ ତୁମେ	ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ	୧୨୩
ଭଉଣୀ	ଅନୁରାଧା ମହାପାତ୍ର	୧୨୪

ଜୟ ନୀଳାଚଳ ନାଥ	ମନୀଷା ଦେବୀ ପାତ୍ର	୧୨୭
ପାତାଳି ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର	ରିଙ୍କୁ ପଧାନ	୧୨୭
ସବିତାକୁ ସମ୍ବୋଧନ	ସୁଜାତା ଖଟୁଆ	୧୨୮
ଅତୀତ ସାକ୍ଷୀ	ସୁନନ୍ଦା ମହାନ୍ତି	୧୨୯
କାନ୍ଦ	ବିଶ୍ୱଜିତ ନାୟକ	୧୩୦
ଧନ୍ୟ ତୁ ଶବର ରାଜା	ଉତ୍କଳରାଜ ପ୍ରଧାନ	୧୩୧
ଜୀବନର ସ୍ରୋତ	ଚିନା ଚଲାନ	୧୩୩
ହୟଗ୍ରୀବ ଅବତାର	ସତ୍ୟନାରାୟଣ ପ୍ରଧାନ	୧୩୪
ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ଭାରତ	କିରଣ ସାହୁ	୧୩୭
ରକ୍ତଶୀଳ ପତ୍ର	ପ୍ରବୀଣ କୁମାର ସାହୁ	୧୩୯
ଶୂନ୍ୟତା: ଏକ ଅସମାପ୍ତ ଯାତ୍ରା	ମନୋଜ ଶର୍ମା	୧୪୧
ମୈତ୍ର ପଚାରିଲେ ?	ଡଃ ଶେଖର ବନମାଳୀ ଚନ୍ଦ୍ର ନାମଦେଓ	୧୪୩
ଜୟ ଭାରତର ଜୟ	ନୀଳମଣି ଚାନ୍ଦ	୧୪୪
ପ୍ରେମ ଦଲକାଏ ପବନ	ବିନୟ ମହାପାତ୍ର	୧୪୫
ସ୍ୱପ୍ନ ମିଶା ବାସ୍ତବତା	ବସନ୍ତ କୁମାର ପ୍ରଧାନ	୧୪୭
ପତିବ୍ରତା ନାରୀ	ଗୋଲୋକବିହାରୀ ବେହେରା	୧୪୮
ହେ ମୋର ପ୍ରିୟା	ଦୀନବଂଧୁ ବେଜ	୧୪୯
ଏମିତି କେତେ ଦିନ ?	ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ	୧୫୦

ଉପକାରୀ ହଳଦୀ	ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ	୧୫୨
କନ୍ୟା ଭୁଣ ହତ୍ୟା	ଭକ୍ତିବାଳା ଦାସ	୧୫୩
ସେଇ ବୋଧେ ବଡ଼ ପୁଅ	ଶିଶିର କୁମାର ପଣ୍ଡା	୧୫୫
ଜୀବନକୁ ଯଦି ଜୀଇଁବାର ଅଛି	ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ମହାପାତ୍ର	୧୫୬
ସୁକୁମାରୀ ତୁମେ ନଜରେ ଆସୁଛ	ତାରା ପ୍ରସାଦ ଜେନା	୧୫୭
ଜହ୍ନୁ ସହ ପ୍ରେମର ରାତି	ସୁନିତା ଦାଶ	୧୫୮
ଦୁନିଆରେ ସିଏ ବଡ଼	ଶୁଭଶ୍ରୀ ଖୁଣ୍ଟିଆ	୧୫୯
	ଡଃ ଧନଞ୍ଜୟ ମିଶ୍ର	୧୬୦
	ରୀତାରାଣୀ ଦାଶ	୧୬୨
	ସୁନିତା ମହାନ୍ତି	୧୬୪
	ଡଃ ମନ୍ଦାକିନୀ ପାଢ଼ୀ	୧୬୫
	ଟି ରତ୍ନମାଳା ସୁରୁଜି	୧୬୬
	ନଳିନୀ ପ୍ରଭା ମିଶ୍ର	୧୬୯
	ଭାସ୍କର ରାଉତ	୧୭୦
	କଲ୍ପନା ବିନ୍ଦାଣୀ	୧୭୧
	ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ସାହୁ	୧୭୨
	ହେମନ୍ତ କୁମାର ସାହୁ	୧୭୪
	ବିଦ୍ୟୁତ ପ୍ରଭା ମିଶ୍ର	୧୭୬

	ନରେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଦାସ	୧୭୭
	ବୀଣା ସାହୁ	୧୭୯
	ମାହେଶ୍ୱରୀ ଦାଶ	୧୮୧
	ରଞ୍ଜିତା ତ୍ରିପାଠୀ	୧୮୨
	ଡଃ ନିର୍ମଳ ନାୟକ	୧୮୩
	ଡଃ ତାନଶ୍ରୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ	୧୮୫
ଅକ୍ଷର	କିରନ୍ ସ୍ୱାଇଁ	୧୮୬
କିଏ ବଡ଼ ସାନ କିଏ କୁହ ତ	ହେମନ୍ତ କୁମାର ନାୟକ	୧୮୭
ଉଷା ଆଞ୍ଜୁଳି	ଦୁର୍ବାଦଳ	୧୮୮
ନିଦ୍ରା	କାହ୍ନୁ ଚରଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ	୧୮୯
ଏଡ଼େ ଭାଗ୍ୟ ମୋର କାହିଁରେ କାଳିଆ	ବାସନ୍ତୀ ଲତା ଜେନା	୧୯୧
ପୌରୁଷ	ସୁଶାନ୍ତ ଶେଖର ଦାଶ	୧୯୩
ନିଦ୍ରା ନହୁଲି ପ୍ରେମିକା	ଦିବାକର ନାୟକ	୧୯୫
ଓଡ଼ିଆ ନୂଆବର୍ଷ	ଆକୁଳାନନ୍ଦ ପୃଷ୍ଟି	୧୯୬
ହୃଦୟ	ସ୍ମୃତିମୟୀ ପଣ୍ଡା	୧୯୮
ନୁପୁର	ଉମାକାନ୍ତ ବେହେରା	୧୯୯
ଅଭୁଲ୍ଲା ଅତୀତ	ଅନିତା ପଣ୍ଡା	୨୦୦
ପବିତ୍ର ଉତ୍ତଳ : ଓଡ଼ିଶା ଦର୍ଶନ	ରାଜେଶ କୁମାର ଗୁରୁ	୨୦୧

ରାଧା ସଙ୍ଗେ ଶ୍ୟାମ	ରତି ରଞ୍ଜନ ମହାପାତ୍ର	୨୧୭
ତୁମ ଲପନ	ଅଲେଖ ମେହେର	୨୧୮
ଭଲେଇ ହିଁ ଝୁଲି ଝୁଲି	ସୁନୀଲ କୁମାର ଅଗସ୍ତି	୨୨୦

ପ୍ରବନ୍ଧ ବିଭାଗ

999

ଉତ୍କଳ ଅସ୍ଥିତା ଓ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା	ଅଭୟ କୁଣ୍ଡ	୨୨୩
ଆଧୁନିକ ଯୁଗରେ ସଂସ୍କୃତିର ଅବସ୍ଥା	ଡଃ ମିଥୁନ କୁମାର ଶତପଥୀ	୨୨୬
ଐତିହାସିକ କୀର୍ତ୍ତିରାଜିର ଗନ୍ତାଘର - ବାମଣ୍ଡା	ଡଃ ସମୀର କୁମାର ନନ୍ଦ	୨୨୯
କୀର୍ତ୍ତି କିମ୍ବଦନ୍ତୀରେ ମା ଜୟଚଣ୍ଡୀ ଶକ୍ତିପୀଠ	ଅମରନାଥ ବାରିକ	୨୪୨
ଶିକ୍ଷା	ଅଭିମନ୍ୟୁ ବେହେରା	୨୪୦
ବୟସ୍କ ରୋଗ : ପାର୍ଶ୍ୱନିସ୍ତ	ଡା ରାଜକିଶୋର ପଣ୍ଡା	୨୪୩
ମହାଭାରତର ସ୍ୱଳ୍ପାଲୋଚିତ ଚରିତ୍ର	ସଞ୍ଜୀବ କୁମାର ଦାସ	୨୪୯
ଶିକ୍ଷାର ଶିଖା	ସୁନନ୍ଦା ମହାନ୍ତି	୨୬୪
ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦିବ୍ୟଦୃଷ୍ଟି	କୃଷ୍ଣା କାବେରୀ ଖଣ୍ଡାଲ	୨୬୭
ବାଲ୍ୟ ବିବାହ : ଏକ ସାମାଜିକ ଅଭିଶାପ	ଜସ୍ୱିନ୍ ସାହୁ	୨୬୯
ବେଙ୍ଗ କହେ ବେଙ୍ଗୁଲୀଲୋ	ଅଭୟ କୁମାର ମହାନ୍ତି	୨୭୨

ବିଶେଷ ସୂଚନା

998

ସମ୍ପାଦକୀୟ

ନମସ୍କାର

ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକାର ମଇ ୨୦୨୨ ସଂସ୍କରଣ ସହ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ । ମଧ୍ୟପ୍ରାଚ୍ୟର ଯୁଦ୍ଧ ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ ଭାରତର ବାତାବରଣ ଅତ୍ୟଧିକ ଉତ୍ତପ୍ତ ହେଉଥିବା ବେଳେ ଏହାର ସାମୁହିକ ପ୍ରଭାବ ଏବେ ଆମ ଦେଶ ଉପରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲାଣି । ଓଡ଼ିଶାର ଅନେକ ସହରରେ ପେଟ୍ରୋଲ ଓ ରୋଷେଇ ଗ୍ୟାସ୍ ଅଭାବ ସ୍ୱଳ୍ପ ଭାବରେ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଛି । ରାଉରକେଲା ସହରରେ ପେଟ୍ରୋଲ୍ ଅଭାବ ହେତୁ ଗାଡ଼ିମାନଙ୍କରେ ଦୁଇଶହ ଟଙ୍କାର ସର୍ବାଧିକ ପେଟ୍ରୋଲ୍ ପକାଇବା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଶୁଣାଯାଉଛି ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଭାରତରେ ପେଟ୍ରୋଲିୟମ୍ ପଦାର୍ଥର ଅଭାବ ସ୍ୱଳ୍ପ ଭାବରେ ଦେଖାଦେଇପାରେ ଏବଂ ଦରଦାମ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରେ । ତେଣୁ ଆମକୁ ସାବଧାନତାର ସହ ଚଳିବାକୁ ହେବ । ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରଭାବ ଆମ ପଡ଼ୋଶୀ ଦେଶମାନଙ୍କ ଉପରେ ବହୁତ ଆଗରୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିବା ବେଳେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦୃଢ଼ ବୈଦେଶିକ ନୀତି ହେତୁ ଏହିଭଳି କୌଣସି ଅବସ୍ଥା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ହୋଇନାହିଁ, ଆମେ କଦାପି ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇପାରିବା ନାହିଁ । ଏହି ସମୟରେ ଆମେ ଆମ ଦେଶର ସରକାରଙ୍କ ସହ ସହଯୋଗ କରିବା ଉଚିତ ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ଭାରତର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦୀ ଅନେକ ଉପାୟ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେହି ବିଷୟରେ ଆମେ ଜାଣିବା ଚାଲନ୍ତୁ ।

ମଧ୍ୟପ୍ରାଚ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧକୁ ନେଇ ବିଶ୍ୱ ବଜାରରେ ତୈଳ ସଙ୍କଟ ଦେଖା ଦେଇଥିବାବେଳେ ଭାରତରେ ପେଟ୍ରୋଲ ଓ ଡିଜେଲ ଦର ବଢ଼ିବା ଆଶଙ୍କା କରାଯାଉଛି । ପଶ୍ଚିମ ଏସିଆ

ସଙ୍ଗତ ଲାଗି ରହିଥିବାରୁ ପେଟ୍ରୋଲିୟମ୍ ସାମଗ୍ରୀ ଗୁଡ଼ିକର ବିବେକସମ୍ମତ ବ୍ୟବହାର କରିବା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ଆବଶ୍ୟକତା ବୋଲି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ରବିବାର କହିଛନ୍ତି । ତେଲଜ୍ୱାନାରେ ୯,୪୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ବିକାଶ ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକର ଭର୍ତ୍ତୁଆଲି ଶିଳାନ୍ୟାଶ ଅବସରରେ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଇ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି, ଆମଦାନୀ ହେଉଥିବା ପେଟ୍ରୋଲିୟମ୍ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟବହାର ହେବା ଉଚିତ । ଏହା କେବଳ ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରା ସଞ୍ଚୟ କରିବ ନାହିଁ, ଯୁଦ୍ଧଜନିତ ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବକୁ ହ୍ରାସ କରିବ ।

ଖର୍ଚ୍ଚ କମାଇବା ପାଇଁ ଘରୁ କାମ କରିବା ପଦ୍ଧତି (ଓ୍ଵାର୍କ ଫ୍ରମ୍ ହୋମ୍)କୁ ପୁନର୍ବାର ଆପଣାଇବାକୁ ମୋଦି ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି । ତେଲ ବ୍ୟବହାର କମାଇବା ସହ ସୁନା କିଣିବା ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପାଇଁ ବନ୍ଦ ରଖିବାକୁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି । ଏହା ବିଦେଶୀ ବିନିମୟ ସଞ୍ଚୟ କରିବାରେ ଦେଶକୁ ସହାୟତା କରିବ । ଇନ୍ଦନ ଯୋଗାଣ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବାବେଳେ ବିଶ୍ୱ ବଜାରରେ ଅଶୋଧିତ ତୈଳ ଦର ଅତ୍ୟଧିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ସହ ଆର୍ଥିକ ଅନିଶ୍ଚିତତା ଦେଖାଦେଇଛି । ତେଣୁ ଇନ୍ଦନ ବ୍ୟବହାର କମାଇବା ଏକ ଜାତୀୟ ଦାୟିତ୍ୱ ବୋଲି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି । କରୋନା ମହାମାରୀ ସମୟରେ ଆମେ ଘରେ ରହି କାମ କରିବା ପଦ୍ଧତି ଆପଣାଇଥିଲେ । ଅନ୍‌ଲାଇନ୍ ବୈଠକ ଓ ଭିଡିଓ କନ୍‌ଫରେନ୍ସ ସମେତ ଏଭଳି ବହୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଓ ଆମେ ସେଥିରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲୁ ବୋଲି ମୋଦି କହିଛନ୍ତି ।

ସୌରଶକ୍ତି ସାମର୍ଥ୍ୟରେ ଭାରତ ନିକଟ ଅତୀତରେ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଦେଶ ଭାବେ ଉଭା ହୋଇଛି । ଇଥାନଲ ମିଶ୍ରିତ ପେଟ୍ରୋଲ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ଅଭୂତପୂର୍ବ ଅଗ୍ରଗତି ହୋଇଛି । ପୂର୍ବରୁ ସରକାର ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ ଏଲ୍‌ପିଜି ସଂଯୋଗ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଥିଲେ । ଏବେ ପାଇପ୍ ଯୋଗେ ପ୍ରାକୃତିକ ଗ୍ୟାସ୍ ଯୋଗାଣ ବଢ଼ାଇବା ଦିଗରେ ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟ

କରୁଛନ୍ତି । କଞ୍ଚେସ୍ତ ନ୍ୟାତୁରାଲ ଗ୍ୟାସ୍ (ସିଏନ୍‌ଜି) ବ୍ୟବହାର ବଢ଼ାଇବା ଦିଗରେ ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି । ଏଭଳି ପଦକ୍ଷେପ ଭାରତକୁ ବିଶ୍ୱ ଶକ୍ତି ସଙ୍କଟରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାରେ ସହାୟକ ହେବ । ଶକ୍ତି ସଂରକ୍ଷଣ ଉପରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ଆମଦାନୀ ଶକ୍ତି ସମ୍ବଳର କେବଳ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ବିବେକସମ୍ମତ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଜରୁରୀ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ଏକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସୁନା କିଶିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବାକୁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଜାତୀୟ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ, ବୈଦେଶିକ ମୁଦ୍ରା ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ । ଏହା କରିବା ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥନୈତିକ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦୀଙ୍କ ଏହି ଆବେଦନ ପଞ୍ଚମ ଏସୀୟ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଉତ୍ତେଜନାପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାରେ ପକାଇଥିବା ଏକ ସଙ୍କଟ ମଧ୍ୟରେ ଆସିଛି । ଇରାନ ଏବଂ ଆମେରିକା ମଧ୍ୟରେ ଅଚଳାବସ୍ଥା ଅମୀମାଂସିତ ରହିଛି, ଏବଂ ହର୍ମୁଜ ପ୍ରଣାଳୀ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା ସ୍ଥଗିତ ରହିଛି । ଏହି ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଆବେଦନ ଯଥେଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚା ସୃଷ୍ଟି କରିଛି, କାରଣ ଭାରତ ବିଶ୍ୱର ଦ୍ୱିତୀୟ ସର୍ବବୃହତ ସୁନା ଗ୍ରାହକ, କେବଳ ଚାଇନାକୁ ପଛରେ ପକାଇ ।

ଭାରତରେ ବିବାହ, ପର୍ବପର୍ବାଣୀ, ନିବେଶ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆନନ୍ଦଦାୟକ ଅବସରରେ ଲୋକମାନେ ପ୍ରଥମେ ସୁନା କ୍ରୟ କରନ୍ତି । ସୀମିତ ଘରୋଇ ଉତ୍ପାଦନ ଯୋଗୁ, ଭାରତ ଏହାର ସୁନା ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆମଦାନୀ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଆମଦାନୀ ଉପରେ ଏହି ନିର୍ଭରଶୀଳତା ଜାତୀୟ ଅର୍ଥନୀତି ପାଇଁ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ସୃଷ୍ଟି କରେ; ପ୍ରତିବର୍ଷ, ଦେଶ ବିଦେଶକୁ କୋଟି କୋଟି ଡଲାର ପଠାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଏ । ଏହା ଦେଶର ବୈଦେଶିକ ମୁଦ୍ରା ଉଣ୍ଡାରକୁ ହ୍ରାସ କରେ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଟଙ୍କା ଉପରେ ଚାପ ବୃଦ୍ଧି କରେ ।

ଭାରତରେ ବାର୍ଷିକ ସୁନା ବ୍ୟବହାର ପ୍ରାୟ ୮୦୦ରୁ ୯୦୦ ଟନ; ଏହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତରେ, ଘରୋଇ ସୁନା ଖଣି ନଗଣ୍ୟ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଭାରତ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ଆମଦାନି କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛି । ଏହି ଆମଦାନିର ସର୍ବାଧିକ ଅଂଶ ପ୍ରାୟ ୪୦ ପ୍ରତିଶତ ସ୍ୱିଜରଲ୍ୟାଣ୍ଡରୁ ଉତ୍ପାଦିତ । ଏହା ସହିତ, ୧୬ ପ୍ରତିଶତ ସୁନା ସଂଯୁକ୍ତ ଆରବ ଏମିରେଟ୍‌ସରୁ ଏବଂ ୧୦ ପ୍ରତିଶତ ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାରୁ ଆମଦାନି କରାଯାଏ । ଆଉ ୮ ପ୍ରତିଶତ ଯେଉଁଠି ଆସେ, ଯେତେବେଳେ ବାକି ୨୬ ପ୍ରତିଶତ ହଂକଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶରୁ ଉତ୍ପାଦିତ ।

ବିଶ୍ୱ ସୁନା ପରିଷଦର ଏକ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ, ଭାରତରେ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରାୟ ୨.୨ ଟନ ସୁନା କିଣାଯାଏ, ଯାହା ୨୦୦୦ ରୁ ୨୨୦୦ କୋଟି ମୁଲ୍ୟର ଦୈନିକ କାରବାରକୁ ଅନୁବାଦ କରେ । ଏହି ବାଣିଜ୍ୟର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶ ଅଲଙ୍କାର ସହିତ ଜଡ଼ିତ । ବିଶ୍ୱ ସୁନା ପରିଷଦର ୨୦୨୪ ରିପୋର୍ଟ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ସେହି ବର୍ଷ ପାଇଁ ମୋଟ ସୁନା ଆମଦାନି ୭୨୪ ଟନ ଥିଲା; ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ୫୬୩ ଟନ ଅଲଙ୍କାର ଆକାରରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ବାକି ସୁନା ବିସ୍ତ୍ରୁଟ ଏବଂ ମୁଦ୍ରା ଭାବରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରକୃତରେ, ଭାରତରେ ସୁନାର ସର୍ବାଧିକ ବ୍ୟବହାର ବିବାହ ସହିତ ଜଡ଼ିତ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ୧୦ ନିୟୁତ ବିବାହ ସାରା ଭାରତରେ ହୁଏ । ଏକ ସାଧାରଣ ବିବାହ ବଜେଟ୍‌ର ୨୦ ରୁ ୩୦ ପ୍ରତିଶତ କେବଳ ସୁନା ଉପରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୁଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ, ସୁନାକୁ ନିବେଶର ସବୁଠାରୁ ପସନ୍ଦିତ ପ୍ରକାର ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଉଛି; ସେଠାକାର ଲୋକମାନେ ସୁନା ଆକାରରେ ସେମାନଙ୍କର ସଞ୍ଚୟକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ସବୁଠାରୁ ନିରାପଦ ବୋଲି ବିବେଚନା କରନ୍ତି । ଏହା ସହିତ, ଅକ୍ଷୟ ତୃତୀୟା ଏବଂ ଦୀପାବଳି (ଧନତେରସ) ପରି ପର୍ବ ସମୟରେ ସୁନା କିଣିବା ଶୁଭ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ଯାହା ଫଳରେ ଚାହିଦା ହଠାତ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ।

ଭାରତ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଦେଶରୁ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଏବଂ ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟରେ ସୁନା ଆମଦାନି କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛି । ୨୦୨୫-୨୦୨୬ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଏପ୍ରିଲରୁ ଫେବୃଆରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଭାରତ ପ୍ରାୟ \$୨୯ ବିଲିୟନ ମୂଲ୍ୟର ସୁନା ଆମଦାନି କରିଥିଲା । ଏହା ପ୍ରାୟ ୬ ଲକ୍ଷ କୋଟି ପୂର୍ବ ବର୍ଷ ତୁଳନାରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୃଦ୍ଧି, ଯେତେବେଳେ ଭାରତ ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ \$୫୩.୫ ବିଲିୟନ ମୂଲ୍ୟର ସୁନା ଆମଦାନି କରିଥିଲା ।

ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, କେବଳ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷରେ ସୁନା ଆମଦାନି ଉପରେ ଦେଶର ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରାୟ ୨୯ ପ୍ରତିଶତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ବଜାରରେ ସୁନା ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହେତୁ, ଭାରତକୁ ବହୁ ପରିମାଣର ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ଭାରତ ଏହି ମୁଦ୍ରାକୁ ନିଜସ୍ୱ ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରା ଭଣ୍ଡାରରୁ ଆଣୁଛି । ଏହା ଟଙ୍କା ଉପରେ ଚାପ ପକାଇଥାଏ, ଯାହା ଫଳରେ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ହ୍ରାସ ପାଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ସୁନା ଆମଦାନୀର ଅଧିକ ପରିମାଣ ଭାରତର ବାଣିଜ୍ୟ ନିଅଣ୍ଟକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଏ ।

ଆରବିଆଇର ଏକ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ, ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୨୨ରେ ଭାରତର ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରା ଭଣ୍ଡାର \$୪୦ ବିଲିୟନରୁ ଅଧିକ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ଯଦି ସୁନା ଆମଦାନୀ ହ୍ରାସ ପାଏ, ତେବେ ତଲାବର ପ୍ରବାହ ହ୍ରାସ ପାଇବ, ଯାହା ଫଳରେ ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରା ଭଣ୍ଡାରର ବିସ୍ତାର ହେବ । ଏହା ଟଙ୍କାର ମୂଲ୍ୟକୁ ସ୍ଥିର କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ।

ସୁନା ଆମଦାନୀ ମଧ୍ୟ ଚଳନ୍ତି ଆକାଉଣ୍ଟ ନିଅଣ୍ଟ (CAD) ବୃଦ୍ଧିରେ ସହାୟକ ହେଉଛି । ଏହି ନିଅଣ୍ଟ ଯେତେବେଳେ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ଭାରତର ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରାର ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେଶରେ ଏପରି ମୁଦ୍ରାର ପ୍ରବାହକୁ ଅତିକ୍ରମ କରେ । ପୂର୍ବ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ, ଜୁଲାଇ ଏବଂ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମଧ୍ୟରେ CAD \$୧୨ ବିଲିୟନ ଥିଲା, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ତ୍ରିମାସିକରେ \$୧୩ ବିଲିୟନକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ।

ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କର ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ, ପୂର୍ବ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ଏପ୍ରିଲରୁ ଡିସେମ୍ବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଟ ଚଳନ୍ତ ଖାତା ନିଅଣ୍ଟ ପରିମାଣ \$୩୦.୧ ବିଲିୟନ ଥିଲା । ଏହି ନିଅଣ୍ଟ ପଛରେ ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ଥିଲା ସୁନା ଆମଦାନୀ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଭାରତର ବାଣିଜ୍ୟ ନିଅଣ୍ଟ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ।

ଏହି ପରିସ୍ଥିତି ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନିର ଗତିଶୀଳତା ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଯଦି ଆମେ ୧୦୦ ମୂଲ୍ୟର ସାମଗ୍ରୀ ଆମଦାନୀ କରୁ ଏବଂ ୭୦ ମୂଲ୍ୟର ସାମଗ୍ରୀ ରପ୍ତାନି କରୁ, ତେବେ ଏହା ୩୦ ବାଣିଜ୍ୟ ନିଅଣ୍ଟ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ପୂର୍ବ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ, ଏହି ନିଅଣ୍ଟ \$୧୧୯.୩୦ ବିଲିୟନ ଥିଲା । ଏହା ପୂର୍ବ ବର୍ଷ ରେକର୍ଡ ହୋଇଥିବା \$୯୪.୨୨ ବିଲିୟନ ଠାରୁ ଅଧିକ ।

ଭାରତୀୟ ସୁନା ନ କିଣିଲେ କ'ଣ ହେବ ?

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦିଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ ପରେ, ଯଦି ଭାରତୀୟମାନେ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସୁନା କିଣିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରୁହନ୍ତି, ତେବେ ଭାରତର ବାଣିଜ୍ୟ ନିଅଣ୍ଟ ଯଥେଷ୍ଟ ହ୍ରାସ ପାଇପାରିବ । ଯଦି ଚାହିଦା ଅଧା କରାଯାଏ, ତେବେ ଆମଦାନୀ ହ୍ରାସ ପାଇବ, ଯାହା ଫଳରେ ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରାର ପ୍ରବାହ ହ୍ରାସ ପାଇବ । ଯଦି ଲୋକମାନେ ସୁନା ନ କିଣିବାକୁ ବାଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ବ୍ୟାଙ୍କ, ଷ୍ଟକ ଏବଂ ବଣ୍ଟ ଭଳି ବିକଳ୍ପ ନିବେଶ ରାସ୍ତା ବାଛିପାରିବେ । ତେଣୁ ଏହି ପୁଞ୍ଜି ଦେଶ ଭିତରେ ରହିବ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଆମଦାନୀ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ହ୍ରାସ ପାଇଲେ ଟଙ୍କା ଉପରେ ଚାପ କମିବ, ଯାହା ଫଳରେ ଏହା ତଲାର ତୁଳନାରେ ସ୍ଥିର ହୋଇପାରିବ ।

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କ ହାଇଦ୍ରାବାଦରେ ନିକଟରେ ଭାଷଣ ସାରା ଦେଶରେ ବ୍ୟାପକ ଆଲୋଚନାର ସୂତ୍ରପାତ କରିଛି, ଅନେକ ଲୋକ ତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ COVID-19 ଲକ୍ଷଣାତ୍ମକ ସମୟରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଏବଂ ଜୀବନଶୈଳୀ

ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ ତୁଳନା କରିଛନ୍ତି ।

ପଶ୍ଚିମ ଏସିଆରେ ଉତ୍ତେଜନା ଯୋଗୁ ବିଶ୍ୱ ତୈଳ ଯୋଗାଣ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ଏବଂ ଇନ୍ଦନ ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବାରୁ, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ଘରୁ କାମ କରିବା, ପେଟ୍ରୋଲ ଏବଂ ଡିଜେଲ ବ୍ୟବହାର ହ୍ରାସ କରିବା ଏବଂ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ସୁନା କ୍ରୟରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା ଭଳି ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଏହି ବକ୍ତବ୍ୟ ଅନଲାଇନରେ ବିତର୍କ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ଅନେକ ଲୋକ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଦେଶ ପୁଣି ଥରେ ମହାମାରୀ ସମୟରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ଆର୍ଥିକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଆଡ଼କୁ ମୁହାଁଉଛି କି ?

ତଥାପି, ସରକାର କୌଣସି ଲକଡାଉନ କିମ୍ବା ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କଟକଣା ଘୋଷଣା କରିନାହାନ୍ତି । ବରଂ, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଭାଷଣ ବର୍ତ୍ତମାନର ବିଶ୍ୱ ସଙ୍କଟ ସମୟରେ ଭାରତର ଅର୍ଥନୀତି ଏବଂ ବୈଦେଶିକ ମୁଦ୍ରା ଭଣ୍ଡାର ଉପରେ ଚାପ କମ୍ କରିବା ପାଇଁ ସାଧାରଣ ସହଯୋଗ ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ରିତ ଥିଲା । ରବିବାର ହାଇଦ୍ରାବାଦରେ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି କହିଛନ୍ତି ଯେ ବହୁଥିବା ଭୂରାଜନୈତିକ ଉତ୍ତେଜନା ଏବଂ ବିଶ୍ୱ ଯୋଗାଣ ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଯୋଗୁ ବିଶ୍ୱ ବଡ଼ ଆର୍ଥିକ ଅନିଶ୍ଚିତତାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛି ।

ପଶ୍ଚିମ ଏସିଆରେ, ବିଶେଷକରି ହର୍ମୁଜ ପ୍ରଣାଳୀ ପାଖରେ ଚାଲିଥିବା ସଂଘର୍ଷ ଯୋଗୁ ଅଶୋଧିତ ତେଲ, ଗ୍ୟାସ ଏବଂ ସାରର ମୂଲ୍ୟରେ ତୀବ୍ର ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଛି । ଯେହେତୁ ଭାରତ ଏହାର ଇନ୍ଦନ ଆବଶ୍ୟକତାର ଏକ ବଡ଼ ଅଂଶ ଆମଦାନୀ କରେ, ତେଣୁ ବିଶ୍ୱ ସ୍ତରରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବା ମୂଲ୍ୟ ସିଧାସଳଖ ଦେଶର ଅର୍ଥନୀତିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଚେତାବନୀ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଯୋଗାଣ ଶୃଙ୍ଖଳ ସଂକୁଚିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଭାରତ ସମେତ ସମସ୍ତ ଦେଶ ପାଇଁ ଅସୁବିଧା ବୃଦ୍ଧି ପାଏ । ପ୍ରଭାବକୁ

ହ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ, ସେ “ଜାତୀୟ ସ୍ୱାର୍ଥ” ଦୃଷ୍ଟିରୁ କିଛି ଅସ୍ଥାୟୀ ଜୀବନଶୈଳୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଲୋକଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି ।

ପେଟ୍ରୋଲିୟମ ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ଗ୍ୟାସ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ଯୁଗ୍ମ ସଚିବ ସୁଜାତା ଶର୍ମା ଏକ ଖବରଦାତା ସମ୍ମିଳନୀରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ସମସ୍ତ ନାଗରିକଙ୍କୁ ପେଟ୍ରୋଲ ଏବଂ ଡିଜେଲ ବ୍ୟବହାର କମ କରିବାକୁ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁଠାରେ ସମ୍ଭବ ମେଟ୍ରୋ ଏବଂ ସାର୍ବଜନୀନ ପରିବହନ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ, କାରପୁଲିଂ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ, ମାଲ ପରିବହନ ପାଇଁ ରେଳକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ସମ୍ଭବ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଯାନର ବ୍ୟବହାର ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତୁ । ସୁଜାତା ଶର୍ମା ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ଶକ୍ତି ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଯଥାସମ୍ଭବ ପ୍ରୟାସ କରିବାକୁ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଦାରା ଦେଶ ଉପରେ ଆର୍ଥିକ ବୋଧ ହ୍ରାସ ହୋଇପାରିବ ।

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କ ହାଇଦ୍ରାବାଦରେ ନିକଟରେ ଭାଷଣ ସାରା ଦେଶରେ ବ୍ୟାପକ ଆଲୋଚନାର ସୂତ୍ରପାତ କରିଛି, ଅନେକ ଲୋକ ତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ COVID-19 ଲକ୍ଷ୍ମୀଭୀତ ସମୟରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଏବଂ ଜୀବନଶୈଳୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ ତୁଳନା କରିଛନ୍ତି ।

ପଶ୍ଚିମ ଏସିଆରେ ଉତ୍ତେଜନା ଯୋଗୁ ବିଶ୍ୱ ତୈଳ ଯୋଗାଣ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ଏବଂ ଇନ୍ଦନ ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବାରୁ, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ଘରୁ କାମ କରିବା, ପେଟ୍ରୋଲ ଏବଂ ଡିଜେଲ ବ୍ୟବହାର ହ୍ରାସ କରିବା ଏବଂ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ସୁନା କ୍ରୟରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା ଭଳି ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଏହି ବକ୍ତବ୍ୟ ଅନଲାଇନରେ ବିତର୍କ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ।

ମଧ୍ୟପ୍ରାଚ୍ୟରେ ଇରାନ ଏବଂ ଆମେରିକା ମଧ୍ୟରେ ବହୁଥିବା ଉତ୍ତେଜନାର ପ୍ରଭାବ ଏବେ ବିଶ୍ୱ ଅର୍ଥନୀତି ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଉଛି, ଏବଂ ଏହା ଭାରତ

ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବ ପକାଇପାରେ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଗୁଜରାଟର ଭଦୋଦରାରେ ସର୍ଦ୍ଦାର ଧାମ ଛାତ୍ରାବାସର ଉଦଘାଟନ ସମୟରେ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ସୋମବାର ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଭଦୋଦରାରେ ଏକ ରାଲିରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ସୁରାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ପରିସ୍ଥିତି ସ୍ୱାଭାବିକ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକମାନେ ଛୋଟ କିନ୍ତୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ଉଚିତ୍ । ସେ ପେଟ୍ରୋଲ ଏବଂ ଡିଜେଲ ବ୍ୟବହାର ହ୍ରାସ କରିବା, କାରପୁଲିଂ ଗ୍ରହଣ କରିବା, ଘରୁ କାମ ଏବଂ ଭର୍ଚୁଆଲ ବୈଠକକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ଏବଂ ସ୍କୁଲଗୁଡ଼ିକୁ ଅନଲାଇନ ଶ୍ରେଣୀ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ ।

ଆର୍ଥିକ ତାପକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୁନା କ୍ରୟ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଦେଶୀ ଉତ୍ପାଦ ବଦଳରେ ସ୍ୱଦେଶୀ ଉତ୍ପାଦ ବ୍ୟବହାର ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ରାସାୟନିକ ସାର ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ହ୍ରାସ କରିବା ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ କୃଷି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ବିଶ୍ୱ ଗତ କିଛି ବର୍ଷ ଧରି ଅନେକ ସଙ୍କଟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛି: ପ୍ରଥମେ କୋଭିଡ-୧୯ ମହାମାରୀ, ତାପରେ ଆର୍ଥିକ ଅସ୍ଥିରତା ଏବଂ ଏବେ ପଶ୍ଚିମ ଏସିଆରେ କ୍ରମାଗତ ଯୁଦ୍ଧ । ତାଙ୍କ ମତରେ, ଯଦି କରୋନା ଏହି ଶତାବ୍ଦୀର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସଙ୍କଟ ଥିଲା, ତେବେ ପଶ୍ଚିମ ଏସିଆର ବର୍ତ୍ତମାନର ସଂଘର୍ଷକୁ ଏହି ଦଶକର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସଙ୍କଟ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ ।

ଘରୋଇ ଏଲପିଜି ସିଲିଣ୍ଡର ବ୍ୟବହାରକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଖୁସି ଖବର ଅଛି । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏଲପିଜି ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ ସବସିଡି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟତା ସମ୍ପର୍କରେ

ଏସଏମଏସ ଆଲର୍ଟ ପଠାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଗ୍ୟାସ ସରସିତି ଏବେ ଟିକସ ରେକର୍ଡ ମାଧ୍ୟମରେ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଉଛି ।

ଇରାନ ଯୁଦ୍ଧ ଯୋଗୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ହର୍ମୁଜ ସଙ୍କଟ ମଧ୍ୟରେ ସରକାର ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛନ୍ତି । କେବଳ କମ ଆୟ ଥିବା ଲୋକମାନେ ଏବେ ସରସିତି ପାଇବେ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଉଥିବା ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରାଥମିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଠକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସରସିତିର ସୁଯୋଗ ନେବାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ରୋକିବା ଏବଂ କେବଳ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ସିଲିଣ୍ଡର ଯୋଗାଇବା ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ।

ସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ, ଏଲପିଜି ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ ପଠାଯାଉଥିବା ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ୧୦ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ବାର୍ଷିକ କରଯୋଗ୍ୟ ଆୟ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ୭ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବୈଧ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ଯେଉଁମାନେ ଏହା କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନେ କଠୋର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ଯଦି ୭ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଉତ୍ତର ନ ମିଳେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଏଲପିଜି ସରସିତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦ କରିଦିଆଯିବ ।

ଏହା ସହିତ, ସରକାର ବାରମ୍ବାର କଡ଼ା ଚେତାବନୀ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ଆୟ ୧୦ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ସେମାନେ ଏଲପିଜି ସରସିତି ପାଇଁ ଅଯୋଗ୍ୟ । ପଠାଯାଉଥିବା ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକୁ କଡ଼ାକଡ଼ି ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଉଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇପାରିବ ଯେ କେବଳ ଆବଶ୍ୟକ ଥିବା ଲୋକମାନେ ଗ୍ୟାସ ସରସିତି ପାଆନ୍ତି ।

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ସୋମନାଥ ମନ୍ଦିରରେ ଆୟୋଜିତ ‘ଅମୃତ ମହୋତ୍ସବ’ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ମନ୍ଦିରରେ ପୂଜା କରିଥିଲେ

ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କ ୧୨ ଜ୍ୟୋର୍ତ୍ତିଲିଙ୍ଗ (ପବିତ୍ର ସ୍ଥଳ) ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ସୋମନାଥ ମନ୍ଦିରର ଭବ୍ୟ ଶିଖରରେ ଦେଶର ୧୧ଟି ପବିତ୍ର ତୀର୍ଥସ୍ଥଳରୁ ସଂଗୃହୀତ ଜଳ ବ୍ୟବହାର କରି କୁମ୍ଭାଭିଷେକ (ପବିତ୍ର ପାତ୍ର) କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅଭିଷେକ ଉତ୍ସବ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କଳସ (ପବିତ୍ର ପାତ୍ର) ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସମୟରେ, ଏହି ୧୧ଟି ତୀର୍ଥସ୍ଥଳରୁ ପବିତ୍ର ଜଳ ମନ୍ଦିରର ୯୦ ମିଟର ଉଚ୍ଚ ଶିଖରକୁ ଉଠୋଳନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟର କଳାକାର ଏବଂ ଦୂରଦୂରାନ୍ତର ଦର୍ଶକ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ ।

ମନ୍ଦିରରେ ସୋମନାଥ ଅମୃତ ମହୋତ୍ସବରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ଏକ ରୋଡ଼ଶୋରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ଗୁଜରାଟ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଭୂପେନ୍ଦ୍ର ପଟେଲ ଏବଂ ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ହର୍ଷ ସାଂଘ୍ବି ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ମନ୍ଦିରର ପୁନଃନିର୍ମାଣ ପରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନର ୭୫ ବର୍ଷ ପୂରଣ ହେବା ଉପଲକ୍ଷେ ଏହି ଉତ୍ସବ ଆୟୋଜନ କରାଯାଉଛି । ତାଙ୍କର ଯାତ୍ରା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ‘ବିଶେଷ ମହାପୂଜା’, ‘କୁମ୍ଭାଭିଷେକ’ ଏବଂ ‘ପତାକା ଉଠୋଳନ’ ସମାରୋହରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏହା ସହିତ, ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସମୟରେ, ସେ ଏକ ସ୍ଥାରକୀ ତାକଟିକଟ ଏବଂ ଏକ ମୁଦ୍ରା ଉନ୍ମୋଚନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରହିଛି । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ‘ସୋମନାଥ ଅମୃତ ପର୍ବ-୨୦୨୨’ ଉତ୍ସବର ଏକ ଅଂଶ, ଯାହା ମନ୍ଦିରର ପୁନଃନିର୍ମାଣ ଏବଂ ପୁନଃ-ପ୍ରତିଷ୍ଠା (ପ୍ରାଣ-ପ୍ରତିଷ୍ଠା) ର ୭୫ ବର୍ଷ ପାଳନ ପାଇଁ ଆୟୋଜିତ । ବିସ୍ତାର କରାଯାଇଛି ।

ସର୍ବଭାରତୀୟ ସ୍ତରରେ ଆୟୋଜିତ ହେଉଥିବା ମେଡ଼ିକାଲ ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବର୍ଷ ସମସ୍ୟାରେ ଘେରି ହେବାପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରୀକ୍ଷାକୁ ରଦ୍ଦ କରି ଦିଆଯାଇଛି । ପାଖାପାଖି ବାଇଶି ଲକ୍ଷ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଏହି ପରୀକ୍ଷାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ

କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପରୀକ୍ଷା ଆୟୋଜିତ ହେବାର ଦଶ ଦିନ ପରେ ହିଁ ପରୀକ୍ଷା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ନ୍ୟାସନାଲ୍ ଟେଷ୍ଟିଂ ଏଜେନ୍ସି ଏହି ପରୀକ୍ଷାକୁ ରଦ୍ଦ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚିନ୍ତାର ବିଷୟ ହୋଇଛି । ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ନିଜକୁ ଡାକ୍ତର କରିବା ପାଇଁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରି ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିବାପରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରୀକ୍ଷା ଦେଇଥିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ଏବେ ନିଜର ପରିକ୍ଷାଫଳ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ପରୀକ୍ଷା ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ଫଳରେ ଅନେକ ଆଶାୟୀ ନିରାଶ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପରୀକ୍ଷା ଆଗରୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକଥର ଏହିଭଳି ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଛି । ତଥାପି ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିବା ସଂସ୍ଥା ଏହାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ନ ଦେଉଥିବା କଥା ବିରୋଧି ଦଳ ଦାବୀ କରୁଛନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଶାୟୀ ପରିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନେ ଚିନ୍ତାରେ ଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ପରୀକ୍ଷା ଦେଇ ସାରି ଭଲ ଅଙ୍କ ପାଇବା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇ ଥିଲେ ଏବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତାରେ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣିଥରେ ପରୀକ୍ଷା ଦେଲେ ସେମାନେ ସେହିଭଳି ଭଲ ଅଙ୍କ ପାଇବେ କି ନାହିଁ, ସେଇ କଥା ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ବଳ କରିଦେବ । ଏଥିରେ ଦ୍ୱିମତ ନାହିଁ ।

ଜେଇଇ ଭଳି ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷା କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ହେଉଥିବା ହେତୁ ଏହିଭଳି ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର ବିଭ୍ରାଟ ହେବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦେଇ ହେଉଛି । ତେଣୁ ଅନେକ ଦିନରୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା କରାଇବା ପାଇଁ ଦାବୀ କରାଯାଉଛି ।

ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ରାଜନୀତିରେ ଭାଜପା ରେକର୍ଡ ବିଜୟ ହାସଲ କରିଛି । ଏହି ଅବସରରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରି କହିଛନ୍ତି, ଆଜି ଏକ ଐତିହାସିକ ଦିନ । ଯେତେବେଳେ ବର୍ଷ ବର୍ଷର ସମର୍ପଣ ଏବଂ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ସଫଳତାରେ ପରିଣତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଆନନ୍ଦ ମିଳେ, ତାହା ତେହେରାକୁ ଆଲୋକିତ କରେ । ସେହି ଆନନ୍ଦ ଆଜି ମୁଁ ସାରା ଦେଶର ଭାଜପା କର୍ମୀଙ୍କ ମୁହଁରେ

ଦେଖୁଛି । ଏହି ଦିନଟି ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର । ଏହା ଏପରି ଏକ ଦିନ ଯାହା ଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଭବିଷ୍ୟତର ସୂଚନା ଦିଏ । ଏହା ବିଶ୍ୱାସର ଦିନ । ମୁଁ ବଙ୍ଗଳା, ଆସାମ, କେରଳ, ପୁଡୁଚେରୀ ଏବଂ ତାମିଲନାଡୁର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋର ଗଭୀର କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରୁଛି ।

ଶନିବାର ଦିନ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗରେ ପ୍ରଥମ ଭାଜପା ସରକାରଙ୍କ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ ଉତ୍ସବରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ବରିଷ୍ଠ ନେତା ଶୁଭେନ୍ଦୁ ଅଧିକାରୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ନେତା ମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ଦଳକୁ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବହୁମତ ସହିତ କ୍ଷମତାକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗର ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ପ୍ରଶାମ କରିଥିଲେ । ଶପଥ ଗ୍ରହଣ ମଞ୍ଚରେ ଆଶୁମାଡ଼ି ବସି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ବଙ୍ଗଳାର ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଏତେ ପ୍ରେମ ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଭାବପ୍ରବଣ ଭାବରେ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଇଥିଲେ ।

ଶପଥ ଗ୍ରହଣ ଉତ୍ସବ ପାଇଁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଏହି ଐତିହାସିକ ମୁହୂର୍ତ୍ତର ସାକ୍ଷୀ ହେବା ପାଇଁ ବଙ୍ଗଳାର ରାଜଧାନୀ କୋଲକାତାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ଶୁଭେନ୍ଦୁ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ, ସେ ବଙ୍ଗଳାର ପ୍ରଥମ ଭାଜପା ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶୁଭେନ୍ଦୁ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ କ୍ୟାବିନେଟ ସହଯୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ବଙ୍ଗଳାରେ ଭାଜପାକୁ କ୍ଷମତାକୁ ଆଣିଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରିବାର ସମୟ ଆସିଥିଲା । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ପ୍ରଥମେ ହାତ ଉଠାଇ ନମସ୍କାର କରିଥିଲେ । ତା'ପରେ ସେ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ଆଶୁ ମାଡ଼ି ବସି ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଇଁ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ । ଏହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ, “ମୋଦି ! ମୋଦି !” ଧ୍ୱନି ସମଗ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ

ହୋଇଥିଲା ।

କୋଲକାତାର ତ୍ରିଗେତ ପରେତ ଗ୍ରାଉଣ୍ଡରେ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ଶୁଭେନ୍ଦୁ ଅଧିକାରୀ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟପାଳ କେ.ଏନ୍ ରବି ତାଙ୍କୁ ଶପଥ ପାଠ କରାଇଛନ୍ତି । ଏହି ଅବସରରେ ମଞ୍ଚରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦିଙ୍କ ସମେତ ଶାହା, ଏନ୍ତିଏ ଶାସିତ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ବହୁ ବରିଷ୍ଠ ଭାଜପା ନେତା ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି । ଶୁଭେନ୍ଦୁଙ୍କ କ୍ୟାବିନେଟ୍ରେ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ସମେତ ୨ ଜଣ ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି ବୋଲି ସୂତ୍ରରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶୁଭେନ୍ଦୁ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ କୋଲକାତାର ତ୍ରିଗେତ ପରେତ ଗ୍ରାଉଣ୍ଡରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସମୟରେ, ସେ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ଗୁରୁଦେବ ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ଟାଗୋରଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ ଉତ୍ସବରେ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ଭାଜପାର ସବୁଠାରୁ ବୟସ୍କ ଦଳୀୟ କର୍ମୀ ୯୮ ବର୍ଷୀୟ ମାଖନଲାଲ ସରକାରଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରିଥିଲେ । ସେ କର୍ମୀଙ୍କ ପାଦ ଛୁଇଁ ତାଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରିଥିଲେ ।

ସୁଚନାଯୋଗ୍ୟ, ଭାଜପା ବିଧାୟକ ଦଳ ବୈଠକରେ ଶୁଭେନ୍ଦୁଙ୍କ ନାମ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯିବା ପରେ ନବନିର୍ବାଚିତ ଭାଜପା ବିଧାୟକ ଏବଂ ବରିଷ୍ଠ ଦଳୀୟ ନେତାମାନେ ସର୍ବସମ୍ମତ ସମର୍ଥନ ଜଣାଇଥିଲେ । ଶୁଭେନ୍ଦୁ ବିଧାୟକ ଦଳ ନେତା ନିର୍ବାଚିତ ହେଲେ ବୋଲି ସ୍ୱରାଷ୍ଟ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀ ଅମିତ୍ ଶାହା ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ଓଡ଼ିଶା ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀ ସହପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ଭାବେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ତେବେ ମୋଟ ୮ଟି ପ୍ରସ୍ତାବ ଆସିଥିବାବେଳେ ସବୁଥିରେ ଗୋଟିଏ ନାମ ଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ନାମ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସମୟ ଦିଆଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନାମ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆସି ନଥିଲା । ତେଣୁ ଶୁଭେନ୍ଦୁଙ୍କୁ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଘୋଷଣା କରାଗଲା ବୋଲି ବୈଠକ ଶେଷରେ

ଶାହା କହିଥିଲେ । ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ଭାଜପାର ବିପୁଳ ବିଜୟ ପରେ ରାଜ୍ୟରେ ତୃଣମୂଳ କଂଗ୍ରେସର ୧୫ ବର୍ଷ ଶାସନର ଅନ୍ତ ହୋଇଛି ।

ଏକଦା ଟିଏମ୍‌ସି ସୁପ୍ରିମୋ ମମତା ବାନାର୍ଜୀଙ୍କ ଘନିଷ୍ଠ ସହଯୋଗୀ ଥିବା ଶୁଭେନ୍ଦୁ ୨୦୨୦ ଡିସେମ୍ବରରେ ଭାଜପାରେ ଯୋଗଦେଇଥିଲେ । ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗରେ ଭାଜପା ପ୍ରଚାରର ସେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଚେହେରା ଥିଲେ ଏବଂ ସାରା ରାଜ୍ୟରେ ଦଳୀୟ ସଂଗଠନକୁ ସମ୍ପ୍ରସାରଣ କରିବାରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ରହିଥିଲା । ୨୦୨୧ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ନନ୍ଦିଗ୍ରାମ ଆସନରେ ମମତାଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରିବା ପରେ ଶୁଭେନ୍ଦୁଙ୍କ ରାଜନୈତିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟରେ ବଢ଼ିଥିଲା । ନିକଟରେ ଶେଷ ହୋଇଥିବା ନିର୍ବାଚନରେ ସେ ଭବାନୀପୁର ଆସନରେ ମମତାଙ୍କୁ ୧୫,୦୦୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଭୋଟ ବ୍ୟବଧାନରେ ପରାଜିତ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିସହିତ ସେ ନନ୍ଦିଗ୍ରାମ ଆସନରେ ମଧ୍ୟ ବିଜୟୀ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶୁଭେନ୍ଦୁ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପିଏ ଚନ୍ଦ୍ରନାଥ ରଥଙ୍କ ହତ୍ୟା ଘଟଣାରେ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡର ଧନବାଦ ସହିତ ଏକ ସମ୍ପର୍କ ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଛି । ହତ୍ୟାକାରୀମାନେ ଅପରାଧ ଘଟାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ମୋଟର ସାଇକେଲରେ ଧନବାଦର ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ବିଭାଷ ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ନକଲି ନମ୍ବର ପ୍ଲେଟ୍ ଲଗାଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଘଟଣା ସମୟରେ ବିଭାଷ ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଅନ୍ୟତ୍ର ରଖିବାର ସିସିଟିଭି ଫୁଟେଜ୍ ସାମ୍ନାକୁ ଆସିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ କ୍ଲିନ୍ ଚିଟ୍ ଦିଆଯାଇଛି ।

ନିର୍ବାଚନ ଫଳାଫଳ ପରେ ତୁରନ୍ତ ଘଟିଥିବା ହାଇ-ପ୍ରୋଫାଇଲ୍ ହତ୍ୟା ମାମଲାର ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ଗଠିତ ବଙ୍ଗଳା ପୋଲିସର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ତଦନ୍ତ ଦଳ (SIT) ଗତକାଲି ରାତିରେ ଏହାର ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ଧନବାଦରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ସ୍ଥାନୀୟ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନରେ ବ୍ୟାପକ ପଚରାଉଚରା କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ତଥ୍ୟ ସାମ୍ନାକୁ ଆଣିଥିଲା ।

ପ୍ରକାଶ ଯେ ହତ୍ୟାକାରୀମାନେ ଅପରାଧରେ ବ୍ୟବହୃତ ମୋଟର ସାଇକେଲରେ ଏକ ନକଲି ପଞ୍ଜିକରଣ ନମ୍ବର ଲଗାଇଥିଲେ । ପ୍ରକୃତରେ, ଏହି ନମ୍ବରଟି ଧନବାଦର ବିଭାଷ ଭଙ୍ଗାଚାର୍ଯ୍ୟ ନାମକ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବାଇକରୁ ଚୋରି କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅପରାଧୀମାନେ ବ୍ୟବହୃତ ମୋଟରସାଇକେଲର ପଞ୍ଜିକରଣ ନମ୍ବର (JH...) ମାଧ୍ୟମରେ ତଦନ୍ତରୁ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ସହିତ ଏହାର ସଂଯୋଗ ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା । ବାଇକଟି ଧାନବାଦର ବିଭାଷଙ୍କ ନାମରେ ପଞ୍ଜିକୃତ ରହିଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ଅପରାଧୀମାନେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିବା ମୋଟର ସାଇକେଲଟି ବଙ୍ଗଳାର ବିଭାଷ ଭଙ୍ଗାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ନାମରେ ପଞ୍ଜିକୃତ ଥିଲା, ଯିଏ ଧନବାଦର ଚାସ୍ ନାଲା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ବିଭାଷ ମୂଳତଃ ବର୍ନପୁର (ବଙ୍ଗଳା)ର ବାସିନ୍ଦା ଏବଂ କିଛି ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ସେଠାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶୁଭେନ୍ଦୁ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ସୋମବାର ପ୍ରଥମ କ୍ୟାବିନେଟ ବୈଠକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ସମସ୍ତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ବୈଠକ ପରେ, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶୁଭେନ୍ଦୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଆଲୋଚନା ଫଳପ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି, ‘ଆମେ ବଙ୍ଗଳାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଉଛୁ ଯେ, ଏକ ‘ଡବଲ୍-ଇଞ୍ଜିନ’ ସରକାର ଅଧୀନରେ, ସମସ୍ତ ବିକାଶ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରକଳ୍ପ ଶେଷ ହେବ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଆମର ପ୍ରଥମ କ୍ୟାବିନେଟ ବୈଠକରେ ଛଅଟି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଛି ।’

ଏହା ସହିତ, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶୁଭେନ୍ଦୁ ସମସ୍ତ ଭୋଟର, ନିର୍ବାଚନ କମିଶନ (EC), କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବାହିନୀ, ପୋଲିସ, ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ଏବଂ ସମସ୍ତ ରାଜନୈତିକ ଦଳଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । କ୍ୟାବିନେଟ ବୈଠକରେ ନିଆଯାଇଥିବା ଛଅଟି ନିଷ୍ପତ୍ତି

ସମ୍ପର୍କରେ, ସେ କହିଛନ୍ତି, 'ଆମର ସଂଘର୍ଷ ସମୟରେ ପ୍ରାଣ ହରାଇଥିବା ୩୨୧ ଜଣଙ୍କ ପ୍ରତି, ସରକାର ଏହି ଘଟଣାର ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିବେ, ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ଚାହିଁବେ ।'

ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ଯେ ସୀମା ସୁରକ୍ଷା ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୀମାନ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ BSFକୁ ଜମି ହସ୍ତାନ୍ତର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆଜି ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଆମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ୪୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଜମି ହସ୍ତାନ୍ତର ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମାପ୍ତ କରିବା । ବଙ୍ଗଳାରେ ଆୟୁଷ୍ମାନ ଭାରତ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରାଯିବ ।

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିବା ଜନ ଆରୋଗ୍ୟ ଯୋଜନା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଏଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ସରକାରୀ ଚାକିରି ପାଇଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବୟସ ସୀମା ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି । ଏହା ସହିତ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ, ଜାତୀୟ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ କ୍ୟାଡର ଉଭୟର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାଲିମ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ କ୍ୟାବିନେଟ ମୁଖ୍ୟ ସଚିବଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ୬ଟି ନିଷ୍ପତ୍ତି:

*ଅତ୍ୟାଚାରର ଶିକାର ହୋଇଥିବା ପରିବାରଗୁଡ଼ିକୁ ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଛି ।

*ଆୟୁଷ୍ମାନ ଭାରତ ଯୋଜନା: ଆୟୁଷ୍ମାନ ଭାରତ ଯୋଜନା ବର୍ତ୍ତମାନ ବଙ୍ଗଳାରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ।

*ବିଏସଏଫ ବାଡ଼ ପାଇଁ ଜମି: ୪୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସୀମା ବାଡ଼ (ତାର-ନେଟିଂ) ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ସୀମା ସୁରକ୍ଷା ବଳ (BSF)କୁ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି

ନିଆଯାଇଛି ।

*BNS (ଭାରତୀୟ ନ୍ୟାୟ ସଂହିତା):ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଭାରତୀୟ ନ୍ୟାୟ ସଂହିତା (BNS) କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

*ବିସ୍ତାପିତଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକାର: ଶରଣାର୍ଥୀ ଏବଂ ବିସ୍ତାପିତଙ୍କୁ ଭୂମି ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଛି ।

*IAS/IPS ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ତାଲିମ: ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ କ୍ୟାଡରର IAS ଏବଂ IPS ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ତାଲିମ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ପଠାଯିବ, ଯେଉଁ ସମ୍ବଲଗୁଡ଼ିକୁ ପୂର୍ବ ସରକାର ବ୍ୟବହାର କରି ନଥିଲେ ।

ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଜଣେ ଅଧିକାରୀ ସୋମବାର କହିଛନ୍ତି ଯେ, ବଙ୍ଗଳା ସରକାରଙ୍କ “ଅନୁପୂର୍ଣ୍ଣା ଭଣ୍ଡାର” ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ, ଜୁନ ୧ ତାରିଖରୁ ମହିଳାଙ୍କ ବ୍ୟାଙ୍କ ଆକାଉଣ୍ଟରେ ୩,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ଜମା ହେବା ଆରମ୍ଭ ହେବ । ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନ ପ୍ରଚାର ସମୟରେ, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ୱରାଷ୍ଟ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀ ଅମିତ ଶାହା ରାଜ୍ୟରେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁପୂର୍ଣ୍ଣା ଭଣ୍ଡାର ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ବାରମ୍ବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶୁଭେନ୍ଦୁ ଅଧିକାରୀ ନୂତନ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିବସ ସୋମବାରରୁ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୂରଣ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ସୋମବାର ରାଜ୍ୟ ସଚିବାଳୟ ନବାନ୍ନାରେ ପ୍ରଥମ କ୍ୟାବିନେଟ ବୈଠକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ବୈଠକ ପରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର “ଅନୁପୂର୍ଣ୍ଣା ଭଣ୍ଡାର” ଯୋଜନାର ଶୁଭାରମ୍ଭ ତାରିଖ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଜୁନ ୧ ତାରିଖରୁ ସରକାରୀ ବସ୍ରେ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ମହିଳାଙ୍କୁ କୌଣସି ଭଡ଼ା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

୨୦୨୧ ରାଜ୍ୟ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମମତା ବାନାର୍ଜୀ

ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ‘ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଭଣ୍ଡାର’ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ । ୨୦୨୧ ନିର୍ବାଚନରେ ଜିତିବା ପରେ ସେ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ପ୍ରାରମ୍ଭରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହିଳାଙ୍କୁ ଏହି ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ପ୍ରତି ମାସରେ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ମିଳୁଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଏହି ପରିମାଣ ଧୀରେ ଧୀରେ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆସାମରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସରକାର ଗଠନ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟପାଳ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ପ୍ରସାଦ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ରବିବାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନିର୍ବାଚିତ ହିମନ୍ତ ବିଶ୍ୱଶର୍ମାଙ୍କୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିଛନ୍ତି । ଫଳରେ ଆସାମରେ ଏନ୍ତୁଏ କ୍ରମାଗତ ତୃତୀୟ ଥର ପାଇଁ ସରକାର ଗଢ଼ିବା ପଥ ପରିଷ୍କାର ହୋଇଯାଇଛି ।

ରବିବାର ଭାଜପା ନେତୃତ୍ୱାଧୀନ ଏନ୍ତୁଏ ବିଧାୟକ ଦଳ ବୈଠକରେ ହିମନ୍ତଙ୍କୁ ସର୍ବସମ୍ମତ ଭାବେ ନେତା ନିର୍ବାଚନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ନିର୍ବାଚନ ସମୟରେ ଭାଜପାର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ଜେ.ପି. ନନ୍ଦା ଏବଂ ସହପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ନାୟବ ସିଂ ସାଇନି ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ପରେ ହିମନ୍ତ ସହଯୋଗୀ ଦଳଗୁଡ଼ିକର ନେତାମାନଙ୍କ ସହ ଯାଇ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କୁ ଲୋକ ଭବନରେ ଭେଟିବା ସହ ସରକାର ଗଠନ ପାଇଁ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଦାବି ଜଣାଇଥିଲେ । ରାଜ୍ୟପାଳ ହିମନ୍ତଙ୍କୁ ସରକାର ଗଠନ ପାଇଁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିବା ଲୋକ ଭବନ ପକ୍ଷରୁ ଜାରି ବିବୃତିରେ କୁହାଯାଇଛି ।

ରାଜ୍ୟପାଳ ଆସକ୍ତା ୧୨ ତରିଖରେ ହିମନ୍ତ ଓ ତାଙ୍କ ନୂଆ ମନ୍ତ୍ରୀ ପରିଷଦର ଅନ୍ୟ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଦ ଓ ଗୋପନୀୟତାର ଶପଥପାଠ କରାଇବେ । ଖାନାପରାର ଭେଟେରିନାରି କଲେଜ ଖେଳପଡ଼ିଆରେ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ ଉତ୍ସବ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଥିବାବେଳେ ସେଥିରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି, ସ୍ୱରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଅମିତ୍ ଶାହା, ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ରାଜନାଥ ସିଂ, ଭାଜପା ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ନୀତିନ ନବୀନ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ଯୋଗଦେବା ଆଶା କରାଯାଉଛି ।

୧୨୭ ଆସନ ବିଶିଷ୍ଟ ଆସାମ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ଭାଜପା, ଆସୋମ ଗଣ ପରିଷଦ (ଏଜିପି) ଏବଂ ବୋଡୋଲ୍ୟାଣ୍ଡ ପିପୁଲ୍ସ ଫ୍ରଣ୍ଟ (ବିପିଏଫ୍)କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଏନ୍‌ଡିଏ ୧୦୨ ଆସନରେ ବିଜୟୀ ହୋଇ ନିରଞ୍ଜୁଣ ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଠତା ହାସଲ କରିଛି । ଭାଜପା ୮୨ ଆସନ ଜିତିଥିବା ବେଳେ ଏଜିପି ଏବଂ ବିପିଏଫ୍ ୧୦ଟି ଲେଖାଏ ଆସନରେ ବିଜୟୀ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ବହୁ ପ୍ରତିକ୍ଷାର ଅନ୍ତ ଘଟାଇ ଶେଷରେ ରବିବାର ସକାଳ ୧୦ଟା୨୨ରେ ଅଭିନେତାରୁ ରାଜନେତା ପାଲଟିଥିବା ବିଜୟ ଥାଲାପତି ଶେଷରେ ତାମିଲନାଡୁର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟପାଳ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ଆର୍ଲେକର ତାଙ୍କୁ ଶପଥ ପାଠ କରାଇଥିଲେ । ଶପଥ ସମାବେଦ ସମୟରେ ସେ ସ୍ୱସ୍ତ୍ର ଭାବରେ ଭାବପ୍ରବଣ ଦେଖାଯାଇଥିଲେ ।

ବିଜୟଙ୍କ ପରେ, ଚିତ୍ତିକେ ବିଧାୟକ ଥିରୁ ଏନ. ଆନନ୍ଦ ତାମିଲନାଡୁ ସରକାରରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ବିଜୟଙ୍କ ଜଣେ ନିକଟତମ ସହଯୋଗୀ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ ।

ବିଜୟଙ୍କ ଜଣେ ନିକଟତମ ସହଯୋଗୀ ଏବଂ ଭିଲିଭାକକମ ନିର୍ବାଚନମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ବିଧାୟକ ଆଧବ ଅର୍ଜୁନ ତୃତୀୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ସେ ବାସ୍ନେଟବଲ ଫେଡେରେଶନର ସଭାପତି ଭାବରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ସେ ଡିଏମକେର କାର୍ତ୍ତିକ ମୋହନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

ଚିତ୍ତିକେ ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକ ଅରୁଣ ରାଜ ଚତୁର୍ଥ ମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ସେ ତିରୁଚେଲୋତ ନିର୍ବାଚନମଣ୍ଡଳୀରୁ ବିଧାୟକ ଭାବରେ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ବ୍ୟାପକ ପ୍ରଶାସନିକ ଅଭିଜ୍ଞତା ଅଛି, ଯାହା ବିଜୟଙ୍କ ସରକାର ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଛି ।

ତାମିଲଗା ଭେଟ୍ଟି କାଝାଗମ (ଚିତ୍ତିକେ) ସଭାପତି ବିଜୟଙ୍କୁ ସରକାର ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସଂଖ୍ୟା ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ପାଞ୍ଚ ଦିନ, ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ସହ ଚାରୋଟି ବୈଠକ ଏବଂ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ସହ ଅନେକ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ମେଣ୍ଟ ଆଲୋଚନା ଲାଗିଥିଲା । ପ୍ରାୟ ୬୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତାମିଲନାଡୁରେ ଏହି ପ୍ରକାରର ପ୍ରଥମ ଘଟଣା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ।

ବିଜୟଙ୍କ ଦଳ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଚଳିତ ବର୍ଷ ଅନୁଷ୍ଠିତ ତାମିଲନାଡୁ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ଆଗୁଆ ଭାବରେ ଉଭା ହୋଇଥିଲା । ଏହା ରାଜ୍ୟର ୨୩୪ ଆସନ ମଧ୍ୟରୁ ୧୦୮ ଜିତିଥିଲା କିନ୍ତୁ ବହୁମତ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ୧୧୮ ଆସନ ହାସଲ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା ।

ବିଜୟ ପାଞ୍ଚଟି ବିଧାନସଭା ଆସନ ଥିବା ତିଏମକେର ସହଯୋଗୀ କଂଗ୍ରେସର ସମର୍ଥନ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ରୁଧିର ଦିନ, ସେ ରାଜ୍ୟପାଳ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ଆର୍ଲେକରଙ୍କୁ ଭେଟି ସରକାର ଗଠନ ପାଇଁ ଦାବି କରିଥିଲେ । ତଥାପି, ତାଙ୍କୁ ଅତିରିକ୍ତ ସମର୍ଥନ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଅନ୍ୟ ଦଳଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଆଲୋଚନା କରିବା ପରେ, ୫୧ ବର୍ଷୀୟ ଅଭିନେତାରୁ ରାଜନେତା ପାଲଟିଥିବା ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଗୁରୁବାର ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ ଭେଟିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସରକାର ଗଠନ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସଂଖ୍ୟାଗତ ଶକ୍ତି ଅଛି ।

ବୈଠକ ପରେ, ରାଜଭବନ ଏକ ବିବୃତ୍ତି ଜାରି କରି ଘୋଷଣା କରିଛି: ‘ବୈଠକ ସମୟରେ, ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ତାମିଲନାଡୁ ବିଧାନସଭାରେ ସରକାର ଗଠନ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବହୁମତର ସମର୍ଥନ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ ।’ ସରକାର ଗଠନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରୟାସକୁ ଏକ ବଡ଼ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରଦାନ କରି, ବିଜୟ ଶୁକ୍ରବାର

ଦୁଇଟି ବାମପନ୍ଥୀ ଦଳ ଭାରତୀୟ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ପାର୍ଟି (ସିପିଆଇ) ଏବଂ ଭାରତୀୟ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ପାର୍ଟି (ମାର୍କ୍ସବାଦୀ) (ସିପିଆଇ-ଏମ) ଙ୍କ ସମର୍ଥନ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୁଇଟି ଆସନ ଜିତିଥିଲେ ।

ଯେହେତୁ ବିଜୟ ଦୁଇଟି ନିର୍ବାଚନମଣ୍ଡଳୀରୁ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଆସନ ଖାଲି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ତେଣୁ ମେଣ୍ଟର ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା ୧୧୭ ଥିଲା, ଏହା ଏକ ସରଳ ବହୁମତ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ୧୧୮ ବିଧାୟକଙ୍କ ‘ମ୍ୟାଜିକ ନମ୍ବର’ ଠାରୁ ଦୁଇ କମ ।

ବିଜୟ ଶୁକ୍ରବାର ସାରେ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ ଭେଟିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅତି କମରେ ୧୧୮ ବିଧାୟକଙ୍କ ଲିଖିତ ସମର୍ଥନ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ସର୍ତ୍ତ ପୂରଣ କରିପାରି ନଥିଲେ । ସାରା ଦିନ ଧରି ଚାଲିଥିବା ଆଲୋଚନା ପରେ ସିପିଆଇ ଏବଂ ସିପିଆଇ(ଏମ) ଅଭିନେତା-ରାଜନେତାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଦଳକୁ ସେମାନଙ୍କର ସମର୍ଥନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଡିଏମକେର ଆଉ ଏକ ସହଯୋଗୀ ଦଳଧୋଲ ଥିରୁମାଭାଲାଭନର ବିଦୁଥଲାଇ ଚିରୁଥାଇଗଲ କାଚି (ଭିସିକେ) ଶନିବାର ବିଜୟକୁ ସମର୍ଥନ ଘୋଷଣା କରିଛି, ଯାହା ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା ୧୧୮କୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଛି ।

ଡିଏମକେ ନେତୃତ୍ୱାଧୀନ ମେଣ୍ଟର ଆଉ ଏକ ଅଂଶ ଭାରତୀୟ ଯୁନିଅନ ମୁସଲିମ ଲିଗ (ଆଇୟୁଏମଏଲ) କହିଛି ଯେ ଏହା ବିଜୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିବ । ଏହି ମେଣ୍ଟ ବର୍ତ୍ତମାନ ୧୨୦ ବିଧାୟକଙ୍କ ସମର୍ଥନ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛି ।

ଭିସିକେ ଏବଂ ଆଇୟୁଏମଏଲର ଘୋଷଣା ପରେ, ବିଜୟ ଶନିବାର ସାରେ ତୁରନ୍ତ ଲୋକ ଭବନ (ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ସରକାରୀ ବାସଭବନ) ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଦଳଗୁଡ଼ିକରୁ ଚିଠିଗୁଡ଼ିକ ଆଲୋଚନାକୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ତାମିଲନାଡୁ କଂଗ୍ରେସ ମୁଖ୍ୟ କେ. ସେଲଭାପନ୍ନୁଗାଇ ଏବଂ ସିପିଆଇ(ଏମ) ରାଜ୍ୟ

ସମ୍ପାଦକ ପି. ଶାନମୁଗମ ମଧ୍ୟ ବିଜୟଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ଧରି ଆଲୋଚନା ପରେ, ରାଜ୍ୟପାଳ ତାଙ୍କର ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିଜୟଙ୍କୁ ତାମିଲନାଡୁର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଆର୍ଲେକର ବିଜୟଙ୍କୁ ମେ ୧୩ କିମ୍ବା ତା'ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱାସ ଭୋଟ ନେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଲୋକଭବନ ଘୋଷଣା କରିଛି ଯେ ବିଜୟ ରବିବାର ସକାଳ ୧୦ଟାରେ ଚେନ୍ନାଇର ନେହେରୁ ଷ୍ଟାଡ଼ିୟମରେ ଶପଥ ନେଲେ ।

ତାମିଲନାଡୁ ସି. ଜୋସେଫଙ୍କ ନାମରେ ଜଣେ ନୂତନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପାଇଛି । ରବିବାର (୧୦ ମଇ, ୨୦୨୨), ବିଜୟ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ମଞ୍ଚରେ ପହଞ୍ଚିବା ମାତ୍ରେ ତାଙ୍କ ସମର୍ଥକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅପାର ଉତ୍ସାହ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ଉତ୍ସାହୀ ଦେଖାଯାଇଥିଲେ । ତଥାପି, ଏହି ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଏକ ଭୁଲ କରିଥିଲେ ।

ପ୍ରକୃତରେ, ତାଙ୍କ ସମର୍ଥକମାନଙ୍କ ଉତ୍ସାହରେ ବିଭୋର ହୋଇ ବିଜୟ କ୍ଷଣିକ ପାଇଁ ପ୍ରୋଟୋକଲ ଭୁଲିଗଲେ ଏବଂ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟରେ ଭାଷଣ ଦେବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଏହି ସମୟରେ, ରାଜ୍ୟପାଳ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ବିଶ୍ୱନାଥ ବାଧା ଦେଲେ, ପ୍ରଥମେ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ।

ଥାଲାପତି ବିଜୟ ଶପଥ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଧାଡ଼ି ବାହାରେ ଶବ୍ଦ କହିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଇ, ରାଜ୍ୟପାଳ ତାଙ୍କୁ କେବଳ ଲିଖିତ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କଥା ପଢ଼ିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ତାଙ୍କ ତୁଟି ରୁଝିବା ପରେ, ବିଜୟ ତୁରନ୍ତ ଅଟକିଗଲେ ।

ରାଜନୈତିକ ବିଶ୍ଳେଷକ ପୁଲ୍ଲୀ ରାଓ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି, 'ବିଜୟ ଏକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପୃଷ୍ଠଭୂମିରୁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ତାଙ୍କ କର୍ମଚାରୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ପାଳନ

କରିବାକୁ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏବଂ ପ୍ରୋଟୋକଲ ବିଷୟରେ ସଠିକ ଭାବରେ ସୂଚନା ଦେଇପାରିଲେ ନାହିଁ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ସେ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବରେ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଭାଷଣ ଦେବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟପାଳ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଲେ, ସେ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅସହଜ ମନେ ହେଉଥିଲେ ।’

ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି, ‘ତାମିଲନାଡୁ ରାଜନୀତି ଅନେକ ନେତାଙ୍କୁ ଦେଖିଛି ଯେପରିକି ଜୟଲଳିତା ଯେଉଁମାନେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପୃଷ୍ଠଭୂମିରୁ ଆସିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେବେ ଏପରି ତ୍ରୁଟି କରିନାହାଁନ୍ତି । ବିଜୟଙ୍କୁ ରୁଝିବା ଉଚିତ ଯେ ଏହି ପ୍ରକାରର ଭୁଲ ତାଙ୍କର ସାର୍ବଜନୀନ ପ୍ରତିଛବିକୁ ଖରାପ କରିବ ।’

ତାମିଲନାଡୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଥାଲାପତି ବିଜୟଙ୍କ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ ସମାରୋହ ସମୟରେ ଏକ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ, ଜାତୀୟ ସଙ୍ଗୀତ(ଜନଗଣ ମନ) ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୀତ(ବନ୍ଦେ ମାତରମ) ପରେ ରାଜ୍ୟ ଗୀତ ‘ତାମିଲ ଥାଇ ଭାଜଥୁ’କୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କ୍ରମରେ ତୃତୀୟ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭୁକୁଞ୍ଚିତ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା, କାରଣ ତାମିଲନାଡୁର ମାନକ ପ୍ରୋଟୋକଲ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ ଯେ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକ ରାଜ୍ୟ ଗୀତ ଗାନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ ଜାତୀୟ ସଙ୍ଗୀତ ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ, କେନ୍ଦ୍ର କ୍ୟାବିନେଟ ‘ବନ୍ଦେ ମାତରମ’କୁ ଜାତୀୟ ସଙ୍ଗୀତ ‘ଜନ ଗଣ ମନ’ ସହିତ ସମାନ ମାନ୍ୟତା ଦେବା ପାଇଁ ‘ଜାତୀୟ ସମ୍ମାନ ଅପମାନ ନିବାରଣ ଆଇନ’ ସଂଶୋଧନ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲା ।

ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସଂଶୋଧନ ଅନୁଯାୟୀ, ଜାତୀୟ ଗୀତ ପ୍ରତି ଅପମାନ କିମ୍ବା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଯେକୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଜାତୀୟ ସଙ୍ଗୀତ, ଜାତୀୟ ପତାକା ଏବଂ ସମ୍ବିଧାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପମାନ କିମ୍ବା ବାଧା ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରୟୁଜ୍ୟ ସମାନ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିପାରିବ ।

ସରକାର ଗଠନରେ ଚିତ୍ତିକେକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିବା ସିପିଆଇ, ଗୀତଗୁଡ଼ିକ ବାଜିଥିବା କ୍ରମ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିବାଦ ପଞ୍ଜିକୃତ କରିଛି । ଦଳ ଦାବି କରିଛି ଯେ, ରାଜ୍ୟ ଭିତରେ ସରକାରୀ ସମାରୋହରେ ‘ତାମିଲ ଥାଇ ଭାଜଥୁ’କୁ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ।

ଶପଥ ଗ୍ରହଣ ଉତ୍ସବ ପରେ, ସିପିଆଇ ରାଜ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ ଏମ. ବୀରପାଣ୍ଡିଆନ ଏକ ଚିଠି ଜାରି କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କ୍ରମ ତାମିଲନାଡୁର ଏକ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ପରମ୍ପରାକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରୁଛି, ଯେଉଁଠାରେ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାରମ୍ପାରିକ ଭାବରେ ‘ତାମିଲ ଥାଇ ଭାଜଥୁ’ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ ଜାତୀୟ ସଙ୍ଗୀତ ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ ।

ରାଜଭବନ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ, ତାମିଲନାଡୁ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ ସମାରୋହର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସୂଚୀ ମଧ୍ୟରେ “ତାମିଲ’ ଗୀତ ଅପେକ୍ଷା ‘ବନ୍ଦେ ମାତରମ’ ଗୀତକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେବା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନକୁ ତୃତୀୟ ସ୍ଥାନରେ ରଖିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପରମ୍ପରାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ।

ତାଙ୍କ ଚିଠିରେ, ବୀରପାଣ୍ଡିଆନ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ତାମିଲନାଡୁ ସରକାର ଏହି ତଦାରଖ ପାଇଁ ଦାୟୀ କିଏ ତାହା ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଉଚିତ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ତାମିଜଗା ଭେକ୍ତି କାଝାଗମକୁ ‘ତାମିଲ ଥାଇ ଭାଜଥୁ’କୁ ଏହାର ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରାଥମିକତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିଷ୍ଠିତ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ, ଏହି ପ୍ରକାରର ତୁଟିଗୁଡ଼ିକୁ ଜାରି ରହିବାକୁ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରିଥିଲେ । ଚିଠିରେ ଆହୁରି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ତାମିଲନାଡୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ସି. ଜୋସେଫ ବିଜୟ ଏବଂ ପ୍ରୋ-ଟେମ ବାଚସ୍ପତି ନିଷ୍ଠିତ କରିବେ ଯେ ଆସନ୍ତାକାଲି ହେବାକୁ ଥିବା ବିଧାନସଭା ଅଧିବେଶନରେ ପ୍ରଥମେ ‘ତାମିଲ ଥାଇ ଭାଜଥୁ’ ଗାନ କରାଯିବ ଏବଂ ଅଧିବେଶନର ଶେଷରେ ଜାତୀୟ ସଙ୍ଗୀତ ବାଜିବ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ସମସ୍ତ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଏବଂ ସମାରୋହରେ

ଏହି ସମାନ କ୍ରମ ପାଳନ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ତାମିଲନାଡୁରେ ଐତିହାସିକ ନିର୍ବାଚନ ବିଜୟ ପରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ସି. ଜୋସେଫ ବିଜୟ ଶପଥ ନେବାର ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଦିନ ପରେ ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ତିଏମକେ ମୁଖ୍ୟ ଏମ.କେ. ଷ୍ଟାଲିନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବାସଭବନରେ ଭେଟିଥିଲେ । ଏହି ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜୟଙ୍କ ଦଳ ତିଏମକେ ଏବଂ ଏଆଇଏଡିଏମକେ ଦ୍ୱାରା ଦଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଦଶନ୍ଧି ପୁରୁଣା ରାଜନୈତିକ ପ୍ରାଧାନ୍ୟକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲା । ଦୁଇ ନେତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଲୋଚନା ସମ୍ପର୍କରେ ବିବରଣୀ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଷ୍ଟାଲିନଙ୍କ ଘରକୁ ଯିବାବେଳେ ବିଜୟଙ୍କୁ କଳା ଶୁଟ ପିନ୍ଧିଥିବା ଦେଖାଯାଇଥିଲା । ସେ ଷ୍ଟାଲିନଙ୍କୁ ହାତ ଯୋଡ଼ି ସ୍ୱାଗତ କରିଥିଲେ ।

ବିଜୟ କଂଗ୍ରେସ ଦଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜନୈତିକ ସହଯୋଗୀଙ୍କ ସମର୍ଥନରେ ସରକାର ଗଠନ କରିଛନ୍ତି । ମେ ୪ରେ ନିର୍ବାଚନ ଫଳାଫଳ ଘୋଷଣା ପରେ, ତାମିଲନାଡୁରେ ସରକାର ଗଠନ ପାଇଁ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ରାଜନୈତିକ ସଂଘର୍ଷର ସମ୍ଭାବନା ସମ୍ପର୍କରେ କଳ୍ପନାଜଳ୍ପନା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ମେଣ୍ଟ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କେନ୍ଦ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏପରି ଗୁଜବ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ଯେ AIADMK ଏବଂ DMK ମିଶିପାରନ୍ତି ।

ଆଜିର ସାକ୍ଷାତ ପୂର୍ବରୁ ଷ୍ଟାଲିନ ବିଜୟଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବିଜୟ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପଦ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇ ସାରିଥିଲେ । ତଥାପି ସେ ନୂତନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏକ ପରାମର୍ଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । ଏଥିରେ ରାଜ୍ୟର ବର୍ତ୍ତମାନର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ପାଇଁ ପୂର୍ବ ପ୍ରଶ୍ନାସନକୁ ଦୋଷ ନ ଦେବା ଥିଲା ।

ଷ୍ଟାଲିନ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ କହିଥିଲେ ଯେ, ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୂରଣ କରିବା ସରକାରଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ । ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ପ୍ଲଟଫର୍ମ ଏକ୍ସରେ ପୋଷ୍ଟ

କରି ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି, ମୁଁ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ତୁରନ୍ତ ଆପଣ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାଗତ କରୁଛି ।

ଷ୍ଟାଲିନ କହିଥିଲେ, ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ଦାବି କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ଯେ ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ପାଣ୍ଡିର ଅଭାବ ଅଛି । ପାଣ୍ଡି ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି; ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ହେଉଛି ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି ସମ୍ବଳଗୁଡ଼ିକୁ ପହଞ୍ଚାଇବାର ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ।

ନିଜ ପ୍ରଶାସନକୁ ସମର୍ଥନ କରି ସେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, କୋଭିଡ-୧୯ ମହାମାରୀ, ବନ୍ୟା ଏବଂ ଭାଜପା ନେତୃତ୍ୱାଧୀନ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦାସୀନତା ଭଳି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଡିଏମକେ ସରକାର ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଜନହିତକର ଯୋଜନା ସଫଳତାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଛନ୍ତି ।

ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ, ନୂତନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ପୂର୍ବ ସରକାର୧୦ ଲକ୍ଷ କୋଟି ରଣ ଛାଡ଼ି ରାଜ୍ୟ ରାଜକୋଷକୁ ଶୂନ୍ୟ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଜବାବରେ ଷ୍ଟାଲିନ କହିଛନ୍ତି, ତାମିଲନାଡୁର ରଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି । ଆମେ ଫେବୃଆରୀ ବଜେଟରେ ରାଜ୍ୟର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲୁ । ଆପଣ କ'ଣ ଏହା ବିଷୟରେ ଅବଗତ ନ ଥିଲେ ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ କରିଛନ୍ତି ।

ତାମିଲନାଡୁରେ ବିଜୟ ଥାଲାପତିଙ୍କ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ ସମାରୋହ ସମୟରେ, ଚିତ୍ତିକେ ମୁଖ୍ୟ ବିରୋଧୀ ଦଳ ନେତା ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ସହ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ଏକ ରିଲ କରିଥିଲେ । ସୂଚନା ଏବଂ ପ୍ରସାରଣ (ଆଇ ଆଣ୍ଡ ବି) ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ନିୟମାବଳୀକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରି, ଇନଷ୍ଟାଗ୍ରାମ ବିଜୟ ଏବଂ ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ସହିତ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରିଲ ଏବଂ ଫଟୋ ପୋଷ୍ଟକୁ 'ରୁକ' କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି । ତଥାପି, ସରକାରୀ ସୂତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଅଭିଯୋଗକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିଛନ୍ତି ।

ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ସ ଏବଂ ସୂଚନା ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା (MeitY) ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ସୂତ୍ରଗୁଡ଼ିକ

ସ୍ୱସ୍ଥ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ସମ୍ପୃକ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଘଟଣା ଘଟିଛି କାରଣ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆ ପ୍ଲାଟଫର୍ମର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସିଷ୍ଟମଗୁଡ଼ିକ ଭୁଲବଶତଃ ପୋଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକୁ ଅବରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଫ୍ଲାଗ କରିଥିଲା । ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀ ରବିବାର ଚେନ୍ନାଇରେ ତାମିଲନାଡୁର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ବିଜୟଙ୍କ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ ସମାରୋହରେ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ଅଭିନେତାରୁ ରାଜନେତା ପାଲଟିଥିବା ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନେକ ଫଟୋ ସେୟାର କରିଥିଲେ ।

ପିଟିଆଇ ଅନୁଯାୟୀ, କଂଗ୍ରେସ ନେତା ଏବଂ ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ସହଯୋଗୀ ଶ୍ରୀବତ୍ସ ‘ଏକ୍ସ’ (ପୂର୍ବରୁ ରୁଇଟର) ରେ ଏକ ପୋଷ୍ଟରେ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଇନଷ୍ଟାଗ୍ରାମ ‘ଆଜିର ଶପଥ ଗ୍ରହଣ ସମାରୋହରୁ ଗାନ୍ଧୀ ଏବଂ ଥାଲାପଥୀ ବିଜୟଙ୍କ ଫଟୋ ଥିବା ରିଲ ଏବଂ ପୋଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକୁ ରୁକ କରିଛି ।’

ଶ୍ରୀବତ୍ସ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଭାଇରାଲ ରିଲ ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟାରୁ କମ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ୧୨ ନିୟୁତରୁ ଅଧିକ ଭୂ୍ୟ ପାଇଛି, ଯେତେବେଳେ ଭାଇରାଲ ଫଟୋ ପୋଷ୍ଟ ୪୭ ନିୟୁତ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ସେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି, ‘ମେଟା ଆକାଉଣ୍ଟଟି କାହିଁକି ଉପଲବ୍ଧ ହେଲା ନାହିଁ ତାହା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିନାହିଁ । ଏହି ତ୍ରୁଟି MeitY ନିୟମାବଳୀର ପରିଣାମ ! ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆ ଆକାଉଣ୍ଟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ହେରଫେର କରାଯାଇଛି ।’

ସେ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ‘X’ ଉପରେ ତାଙ୍କର ପହଞ୍ଚିବା, YouTube ଦର୍ଶକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଏବଂ Instagram ଅନୁସରଣକାରୀଙ୍କ ଦୃଢ଼ିକୁ କୃତ୍ରିମ ଭାବରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧିତ କରାଯାଇଛି । ଶ୍ରୀବତ୍ସ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ଉପାୟରେ, ଭାରତର ବିରୋଧୀ ଦଳ ନେତାଙ୍କ ସ୍ୱରକୁ ଦମନ କରାଯାଉଛି । ଏହି ଦାବିଗୁଡ଼ିକର ଜବାବରେ,

MeitY ସୂତ୍ର କହିଛନ୍ତି ଯେ କିଛି ସୋସିଆଲ ମିଡିଆ ପ୍ଲଟଫର୍ମ ମିଥ୍ୟା ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ବିରୋଧୀ ଦଳ ନେତାଙ୍କ କିଛି ପୋଷ୍ଟ ମନ୍ଦ୍ରଣାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିବନ୍ଧିତ କରାଯାଇଥିଲା । ମନ୍ଦ୍ରଣାଳୟର ଏକ ସୂତ୍ର ସ୍ୱଷ୍ଟ କରୁଛି, 'ଏହା ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଯେ MeitYର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ କୌଣସି ଭୂମିକା ନାହିଁ । ଏହା ଘଟିଛି କାରଣ ପ୍ଲଟଫର୍ମର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସିଷ୍ଟମଗୁଡ଼ିକ ଭୁଲବଶତଃ ପୋଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକୁ ଅବରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଫ୍ଲାଗ କରିଥିଲା; ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି ।'

ଇରାନ, ଇସ୍ରାଏଲ ଏବଂ ଆମେରିକା ସହିତ ସଂଘର୍ଷ ପରେ, ବିଶ୍ୱ ବଜାରରେ ଅଶୋଧିତ ତୈଳ ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ପଶ୍ଚିମ ଏସିଆରେ ଦେଖାଦେଇଥିବା ଏହି ସଂଘର୍ଷ ପରେ – ଜାପାନରୁ ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପେଟ୍ରୋଲ ଏବଂ ଡିଜେଲ ମୂଲ୍ୟରେ ୩୦ପ୍ରତିଶତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି । ତଥାପି, ଭାରତରେ ପେଟ୍ରୋଲ ଏବଂ ଡିଜେଲ ମୂଲ୍ୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇ ନାହିଁ । ତଥାପି ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ବିଫଳତା ଭାରତର ସରକାରୀ ତୈଳ କମ୍ପାନୀଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ନିରନ୍ତର କ୍ଷତିର କାରଣ ହେଉଛି । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଭାରତରେ ପେଟ୍ରୋଲ ଏବଂ ଡିଜେଲ ମୂଲ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ବୃଦ୍ଧି ଘଟିପାରେ ବୋଲି ଆଶଙ୍କା ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି ।

ଏକ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ, ଭାରତର ସରକାରୀ ତୈଳ କମ୍ପାନୀଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରାୟ ୭୦୦-୧,୦୦୦ କୋଟି କ୍ଷତି ସହୁଛନ୍ତି । ମାସିକ ଭିତ୍ତିରେ, ଏହା ପ୍ରାୟ ୩୦,୦୦୦ କୋଟି । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଏବେ ଭାରତରେ ମଧ୍ୟ ପେଟ୍ରୋଲ ଏବଂ ଡିଜେଲର ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ମଧ୍ୟପ୍ରାଚ୍ୟରେ ସଂଘର୍ଷ ଯୋଗୁଁ, ଭାରତର ୪୦ ପ୍ରତିଶତ ଅଶୋଧିତ ତୈଳ, ୯୦ ପ୍ରତିଶତ ରକ୍ଷନ ଗ୍ୟାସ (ଏଲପିଜି) ଏବଂ ୬୫ ପ୍ରତିଶତ ପ୍ରାକୃତିକ ଗ୍ୟାସ ଆମଦାନୀ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ତଥାପି, ସରକାରୀ ତୈଳ କମ୍ପାନୀଗୁଡ଼ିକ ଗତ ୧୦ ସପ୍ତାହ ଧରି ଗୋଟିଏ ବି ବନ୍ଦ କିମ୍ବା ଅଭାବ ବିନା ନିରନ୍ତର

ଭାବରେ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଇନ୍ଦନ ଯୋଗାଣ ବଜାୟ ରଖିଛନ୍ତି ।

ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟି (ଭାଜପା)ର ବିପୁଳ ବିଜୟ ପାଇଁ କେବଳ ଦେଶ ଭିତରୁ ନୁହେଁ ବରଂ ବିଦେଶରୁ ମଧ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦନର ସୁଅ ଛୁଟିବାରେ ଲାଗିଛି । ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଜୋନାଲ୍ଡ ଟ୍ରମ୍ପ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ‘ବଙ୍ଗଳା ବିଜୟ’ ପାଇଁ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଇଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ନେଇ ଏବେ ଉତ୍ତର ଠାକରେ ଗୋଷ୍ଠୀ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ।

ଶିବସେନା (UBT)ର ରାଜ୍ୟ ସଭା ଏମ୍ପି ସଞ୍ଜୟ ରାଉତ ଜୋନାଲ୍ଡ ଟ୍ରମ୍ପଙ୍କୁ ଏକ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆ ପୋଷ୍ଟ ସମ୍ବୋଧିତ କରି ଏହି ମାମଲାରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ‘X’ ରେ ଏକ ପୋଷ୍ଟ ମାଧ୍ୟମରେ, ରାଉତ ଟ୍ରମ୍ପଙ୍କୁ ଜଣାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଏହା ଏକ ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ନିର୍ବାଚନ, ଜାତୀୟ ନୁହେଁ । ବଙ୍ଗଳା ନିର୍ବାଚନ ଦେଶର ଏକ ଆତ୍ମସ୍ୱରୀୟ ମାମଲା ଏବଂ ଯେକୌଣସି ବାହ୍ୟ ସମର୍ଥନ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ।

ସେ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି, ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି ନିର୍ବାଚନ ଫଳାଫଳ ସମ୍ପର୍କରେ ଗମ୍ଭୀର ଚିନ୍ତା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ଅନେକ ଅଭିଯୋଗ ଭୟ ଧମକ ଏବଂ ବଳପ୍ରୟୋଗର ଉଦାହରଣ ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କରେ । ଲୋକମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତି ଯେ, ନିର୍ବାଚନ କମିଶନ ନିରପେକ୍ଷ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏହାର ଆଚରଣ ଭାଜପାକୁ ସପକ୍ଷ କରିଛି, ଯାହା ଫଳରେ ଏଜେନ୍ସିର ନିରପେକ୍ଷତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଛି ।

ତୃଣମୂଳ କଂଗ୍ରେସ ଲୋକ ସଭା ଏମ୍ପି ମହୁଆ ମୋଇତ୍ରା ଗୁରୁବାର ବେସାମରିକ ବିମାନ ଚଳାଚଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ (DGCA) ନିକଟରେ ଏକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି । ସେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ସଂସଦୀୟ ସ୍ଥାୟୀ କମିଟିର ବୈଠକରେ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ ଇଣ୍ଡିଗୋ ବିମାନରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଯାଉଥିବା ବେଳେ କିଛି ବ୍ୟକ୍ତି

ତାଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରିଥିଲେ ।

ସୋସିଆଲ ମିଡିଆ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ‘X’ରେ ଏକ ପୋଷ୍ଟରେ, ଟିଏମସି ଏମପି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଘଟଣା ଇଣ୍ଡିଗୋ ବିମାନ ୬ଇ ୭୧୯ ରେ ଘଟିଥିଲା । ସେ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ବିମାନ ଅବତରଣ କରିବା ମାତ୍ରେ ଏବଂ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିବା ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ସ୍ନୋଗାନ ଦେବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଘଟଣାର ଏକ ଭିଡିଓ ମଧ୍ୟ ରେକର୍ଡ କରିଥିଲେ ।

ଟିଏମସି ଏମପିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶେୟାର କରାଯାଇଥିବା ଭିଡିଓରେ, ଯାତ୍ରୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ‘ଚୋର, ଚୋର’, ‘ଟିଏମସି ଚୋର,’ ‘ପିଣି ଚୋର,’ ଏବଂ ‘ଭାଇପୋ ଚୋର’ ଭଳି ସ୍ନୋଗାନ ଦେଉଥିବାର ଦେଖାଯାଉଛି । ଏହି ସ୍ନୋଗାନଗୁଡ଼ିକ, ପ୍ରକୃତରେ, ଟିଏମସି ମୁଖ୍ୟ ମମତା ବାନାର୍ଜୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭଣଜା ଅଭିଷେକ ବାନାର୍ଜୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଥିଲା । ସେ ଏହି ଘଟଣାକୁ ହଇରାଣ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ଏହା ବିମାନରେ ଚଢ଼ିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାକୁ ବିପଦରେ ପକାଇଥିଲା ।

‘X’ ରେ ତାଙ୍କ ପୋଷ୍ଟରେ ମହୁଆ ମୋଇତ୍ରା କହିଛନ୍ତି, ‘ଏହା ନାଗରିକ କ୍ରୋଧର ପ୍ରକାଶ ନୁହେଁ; ଏହା ଉତ୍ପୀଡ଼ନ ଏବଂ ବିମାନରେ ମୋର ସୁରକ୍ଷାର ଉଲ୍ଲଂଘନ । କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହି ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କୁ ବିମାନ ଭିତରେ ଏପରି ଉତ୍ପୀଡ଼ନ କରି ଖସି ଯିବାକୁ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।’ ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି, ‘ଏହା ଭାଜପାର ସଂସ୍କୃତି । ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାର କ’ଣ ଅଛି?’ ମୋଇତ୍ରା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ବିଷୟକୁ ଅଣଦେଖା କରିବାକୁ ବାଛିଥିଲେ ଏବଂ ସଂସଦୀୟ ବୈଠକରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ପରେ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ଭିଡିଓ ଦେଖିବା ପରେ, ସେ ଘଟଣା ସମ୍ପର୍କରେ ସାର୍ବଜନୀନ ଭାବରେ କହିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ।

DGCAକୁ ଦାଖଲ କରିଥିବା ତାଙ୍କ ଅଭିଯୋଗରେ, TMC ଏମପି ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ‘ଦୁଷ୍ଟବାଦୀ ଉପାଦାନମାନେ’ ତାଙ୍କ ରାଜନୈତିକ ସମ୍ପୃକ୍ତି ଯୋଗୁ ତାଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିବା ଏବଂ ଅପମାନିତ କରିବା ପାଇଁ ନିରନ୍ତର ଏବଂ ଜୋରରେ ସ୍ତ୍ରୋଗାନ ଦେଉଛନ୍ତି ।

TMC ବିଧାୟକ ଦଳ ବୈଠକରେ ଗର୍ଜିଲେ ମମତା ବାନାର୍ଜୀ । ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ନିର୍ବାଚନ ଫଳାଫଳ ଉପରେ ତୀବ୍ର ଆପତ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରି, ଟିଏମସି ମୁଖ୍ୟ ମମତା ବାନାର୍ଜୀ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କର ପରାଜିତ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଏକ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ଅଂଶ ଭାବରେ ବଳପୂର୍ବକ ପରାସ୍ତ କରାଯାଇଛି । ସେ ଏଥିପାଇଁ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନ, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ପୋଲିସ୍, ସିଆରପିଏଫ୍ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଦାୟୀ କରିଛନ୍ତି । ସେ ଆହୁରି ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ଦଳର ୧,୫୦୦ ରୁ ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ହାଇଯାକ୍ କରାଯାଇଛି ।

ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ, ନବନିର୍ବାଚିତ TMC ବିଧାୟକଙ୍କ ସହ ଏକ ବୈଠକ ସମୟରେ ମମତା ବାନାର୍ଜୀ କହିଛନ୍ତି, “ବଙ୍ଗଳା ପରେ, ଇଣ୍ଡିଆ ମେଣ୍ଟ ଦଳ ଏବେ ଏକଜୁଟ୍ ଅଛି । ମୁଁ ଇସ୍ତଫା ଦେବି ନାହିଁ । ମୋତେ ବହିଷ୍କାର କରନ୍ତୁ । ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ଏହାକୁ ‘କଳା ଦିବସ’ ଭାବରେ ପାଳନ କରାଯାଉ । ଆମକୁ ଦୃଢ଼ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବିଧାନସଭା ଅଧିବେଶନର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ, ସମସ୍ତ TMC ବିଧାୟକ କଳା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବା ଉଚିତ । ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଦଳରୁ ବହିଷ୍କାର କରାଯିବ । ମୁଁ ହସୁଛି; ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନୈତିକତା ଆଧାରରେ ପରାସ୍ତ କରିଛି । ମୁଁ ଏକ ମୁକ୍ତ ପକ୍ଷୀ । ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ କାମ କରିଛି । ଆମେ ହାରିଯାଇଛୁ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ଲଢ଼ିବୁ ।”

ଟିଏମସି ମୁଖପାତ୍ର ଏବଂ ବିଧାୟକ କୁନାଲ ଘୋଷ କହିଛନ୍ତି, “ହିଂସା ରୋକିବା ନିର୍ବାଚନ କମିଶନର ଦାୟିତ୍ୱ । ଭାଜପା ଯାହା ଦାବି କରିଛି ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଯାହା

ଘଟୁଛି ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିରୋଧ କରାଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଘଟୁଥିବା ହିଂସା ଗଣତନ୍ତ୍ର ପାଇଁ କ୍ଷତିକାରକ । ମମତା ବାନାର୍ଜୀଙ୍କ ଇସ୍ତଫା ଦେବାକୁ ମନା କରିବା ଭାଜପାର ଆସନ ‘ଲୁଣ୍ଠନ’ ବିରୋଧରେ ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ପ୍ରତିବାଦ । ବିରୋଧୀ ଦଳ ନେତା (LoP) ଭାବରେ କିଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ – କିମ୍ବା ବିଧାନସଭା ମଧ୍ୟରେ ଆମ ଦଳ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ – ସେ ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଛାଡ଼ିବାକୁ ଦିଦି ଆମକୁ କହିଛନ୍ତି । ଆମେ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ । ବିଧାନସଭା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଧାୟକଙ୍କୁ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବାକୁ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛୁ ।”

ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗରେ, ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନର ଫଳାଫଳ ପରେ ସରକାର ଗଠନ ପାଇଁ ସାମ୍ବିଧାନିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ବିଦାୟୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମମତା ବାନାର୍ଜୀ ଇସ୍ତଫା ଦେବାକୁ ମନା କରିବା ସହିତ ଜନାଦେଶ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛନ୍ତି । ବୁଧବାର ରାଜ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ ଅଧିକାରୀ ମନୋଜ କୁମାର ଅଗ୍ରୱାଲ ସ୍ୱଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନଙ୍କ ଭୂମିକା କେବଳ ନିର୍ବାଚନ ପରିଚାଳନା ଏବଂ ଫଳାଫଳ ସୂଚିତ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସମ୍ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ।

ତାମିଲନାଡୁରେ ନୂତନ ସରକାର ଗଠନ ପାଇଁ ବିଜୟଙ୍କ ଟିଭିକେକୁ ସମର୍ଥନ ଜଣାଇ କଂଗ୍ରେସ ବୁଧବାର ରାଜ୍ୟରେ ତିଏମକେ ସହିତ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ମେଣ୍ଟ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଛି । କଂଗ୍ରେସ କହିଛି ଟିଭିକେ ସହିତ ଏହାର ମେଣ୍ଟ “କେବଳ ଏହି ସରକାର ଗଠନ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସ୍ଥାନୀୟ ସଂସ୍ଥା ସଂଗଠନ, ଲୋକସଭା ଏବଂ ରାଜ୍ୟସଭା ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ନିର୍ବାଚନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ।”

ତାମିଲନାଡୁରେ କଂଗ୍ରେସ ଏବଂ ତିଏମକେ ମଧ୍ୟରେ ମେଣ୍ଟ ଶେଷ ହୋଇଛି । ଏହି ଖବର ଆମଠାରୁ ନୁହେଁ, ବରଂ କଂଗ୍ରେସ ଦଳର ଏକ ଏକ୍ସ-ପୋଷ୍ଟରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ।

ଏହି ରାଜନୈତିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟରେ, ଚିତ୍ତିକେ ମୁଖ୍ୟ ବିଜୟଙ୍କ ପାଇଁ ସରକାର ଗଠନ କରିବାର ପଥ ବହୁତ ସହଜ ହୋଇଯାଇଛି । ଚିତ୍ତିକେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ବିଜୟ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବରେ କଂଗ୍ରେସର ସମର୍ଥନ ମାଗିଥିଲେ, ଯାହା ପରେ ତାମିଲନାଡୁ କଂଗ୍ରେସ କମିଟି ଏବଂ କଂଗ୍ରେସ ବିଧାୟକ ଦଳ (ସିଏଲପି) ରାଜ୍ୟରେ ସରକାର ଗଠନ ପାଇଁ ଚିତ୍ତିକେକୁ ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । କଂଗ୍ରେସ ତାର ବିବୃତ୍ତିରେ କହିଛି ଯେ ତାମିଲନାଡୁର ଲୋକମାନେ, ବିଶେଷକରି ଯୁବପିଢ଼ି, ଏକ ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷ, ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସରକାରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ଜନାଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

କଂଗ୍ରେସ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱଳ୍ପ କରିଛି ଯେ ଏହାର ସମର୍ଥନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଃସର୍ତ୍ତ ରହିବ ନାହିଁ । ଦଳ କହିଛି ଯେ ଚିତ୍ତିକେ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ମୂଲ୍ୟବୋଧରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନଥିବା କୌଣସି ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଶକ୍ତିକୁ ମେଣ୍ଟରେ ସାମିଲ କରିବ ନାହିଁ । ଏହି ସର୍ତ୍ତ କଂଗ୍ରେସର ବିଚାରଧାରା ଏବଂ ଏହାର ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷ ପ୍ରତିଛବିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ରଖାଯାଇଛି । ଏହି ନୂତନ ରାଜନୈତିକ ସମୀକରଣ ଅନୁଯାୟୀ, କଂଗ୍ରେସ ଏବଂ ଚିତ୍ତିକେ ତାମିଲନାଡୁରେ ଏକ ସ୍ଥିର ଏବଂ ଲୋକାଭିମୁଖୀ ସରକାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଏକାଠି କାମ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ମେଣ୍ଟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେବଳ ସରକାର ଗଠନ କରିବା ନୁହେଁ ବରଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ସ୍ଥାନୀୟ ସଂସ୍ଥା ନିର୍ମୂଳକ, ଲୋକସଭା ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସଭା ନିର୍ବାଚନ ଏକାଠି ଲଢ଼ିବା ମଧ୍ୟ ।

ଃ କୋଟି ଟଙ୍କା ନ ଦେବାରୁ ହାଡ଼ୁରାର ଶିବପୁର ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀରୁ ମୋତେ ତୃଣମୂଳ କଂଗ୍ରେସ (ଟିଏମ୍‌ସି) ଚିକେଟ ଦେବାକୁ ମନା କରିଥିଲା । ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନ ଫଳାଫଳ ଘୋଷଣା ପରେ ଭାରତର ପୂର୍ବତନ କ୍ରିକେଟର ତଥା ବିଦାୟୀ ବିଧାୟକ ମନୋଜ ତିପ୍ପୁରୀ ମଙ୍ଗଳବାର ଦଳ ବିରୋଧରେ ଏଭଳି ସାଫାତିକ ଅଭିଯୋଗ ଆଣିଛନ୍ତି । ୪୦ ବର୍ଷୀୟ ପୂର୍ବତନ କ୍ରିକେଟର ବେଙ୍ଗଲ କ୍ରିକେଟ ଇତିହାସରେ

ସର୍ବାଧିକ ୧୦,୧୯୫ ଫାଷ୍ଟ-ଫୁଲ ରନ କରିବା ସହ ମମତା ବାନାର୍ଜିଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱାଧୀନ ସରକାରରେ କ୍ରୀଡ଼ା ମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ ।

ଏହି ସମୟରେ ମମତା ବାନାର୍ଜୀ ବିସ୍ଫୋରକ ବୟାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି, “ମୋତେ ମାଡ଼ ମରାଯାଇଥିଲା... ସିଏପିଏଫ୍‌ର ଲୋକମାନେ ମୋତେ ମାଡ଼ ମାରିଥିଲେ ।” ଟିଏମ୍‌ସି ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ଏବଂ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମମତା ବାନାର୍ଜୀ କହିଛନ୍ତି, “ମୋତେ ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ନାହିଁ... ଏହା ପକ୍ଷପାତିତାପୂର୍ଣ୍ଣ । ସେମାନେ ମୋତେ ଠେଲିପେଲି କରିଥିଲେ, ପିଟିଥିଲେ । ସେମାନେ ସବୁଠି ଗୁଣ୍ଡା ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଜଣେ ପ୍ରାର୍ଥୀ, ତଥାପି ସେମାନେ ମୋତେ ଭିତରକୁ ଛାଡ଼ି ନଥିଲେ ।”

ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମମତା ବାନାର୍ଜୀ କହିଛନ୍ତି, “ଭାଜପା ୧୦୦ରୁ ଅଧିକ ଆସନ ଲୁଚିଛି । ନିର୍ବାଚନ କମିଶନ ହେଉଛି ଭାଜପାର କମିଶନ । ମୁଁ ସିଓ ଏବଂ ମନୋଜ ଅଗ୍ରୱାଲଙ୍କୁ ଅଭିଯୋଗ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କିଛି କରୁନାହାଁନ୍ତି । ଆପଣ କ’ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହା ଏକ ବିଜୟ? ଏହା ଏକ ଅନୈତିକ ବିଜୟ, ନୈତିକ ବିଜୟ ନୁହେଁ । କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବାହିନୀ ଏବଂ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ସ୍ୱରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହ ମିଶି ନିର୍ବାଚନ କମିଶନ ଯାହା କରିଛି ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବେଆଇନ । ଏହା ଲୁଚ, ଲୁଚ, ଲୁଚ । ଆମେ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବୁ ।

ଉତ୍ତର ୨୪ ପରଗଣାର ପାଣିହାଟି ବିଧାନସଭା ଆସନ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ନିର୍ବାଚନ ୨୦୨୨ରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ନଜର ରଖାଯାଇଥିବା ଆସନ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଭାବରେ ଉଭା ହୋଇଛି । ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟି (ଭାଜପା)ର ରତ୍ନା ଦେବନାଥ ୫ ଥର ପାଇଁ ବିଧାୟକ ଥିବା ଟିଏମ୍‌ସି ପ୍ରାର୍ଥୀ ତୀର୍ଥଙ୍କର ଘୋଷଣାକୁ ପରାସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

୨୦୨୪ରେ ଆରଜି କର ମେଡ଼ିକାଲ କଲେଜରେ ଦୁଃଖଦ ଭାବରେ ବଳାଙ୍ଗାର

ଏବଂ ହତ୍ୟାର ଶିକାର ହୋଇଥିବା ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ପ୍ରଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ମା' ରତ୍ନା କହିଛନ୍ତି, ସେ ତାଙ୍କ ଝିଅ ପାଇଁ ଏହି ନିର୍ବାଚନରେ ଲଢ଼ିବାକୁ ବାଛିଥିଲେ । ଆଜି ମୁଁ ନ୍ୟାୟ ପାଇଛି । ମୋ ଝିଅର ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ମମତା ବାନାର୍ଜୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ଦଳର ନେତାମାନେ ଦାୟୀ । ମୁଁ ମୋ ଝିଅକୁ ହରାଇଲି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଲୋକଙ୍କ ସେବା କରିବାକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ମୁଁ ତା' ପରି ଡାକ୍ତର ନ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଜଣେ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ, ମୁଁ ତା' ମିଶନକୁ ଜାରି ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ।

ନାମାଙ୍କନ ପୂର୍ବରୁ ଆରଜି କର ମେଡିକାଲ କଲେଜ ବଲାଙ୍ଗୀର ଏବଂ ହତ୍ୟା ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ମା' ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ମମତା ବାନାର୍ଜୀଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଝିଅକୁ ନ୍ୟାୟ ନ ମିଳିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ତାଙ୍କ କେଶ କୁଣ୍ଡାଇବେ ନାହିଁ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ।

ଆରଜି କର ମେଡିକାଲ କଲେଜ ବଲାଙ୍ଗୀର ଏବଂ ହତ୍ୟା ଘଟଣା ଅଗଷ୍ଟ ୯, ୨୦୨୪ରେ ଘଟିଥିଲା । ପୋଷ୍ଟଗ୍ରାଜୁଏଟ ଟ୍ରେନି ଡାକ୍ତରଙ୍କ ମୃତଦେହ କ୍ୟାମ୍ପସର ଏକ ସେମିନାର ରୂପରେ ମିଳିଥିଲା । ଏହି ମାମଲା ସାରା ଦେଶରେ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରତିବାଦ ଏବଂ କ୍ରୋଧ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା, ଅନେକ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟ ଦାବି କରିଥିଲେ ।

କଲିକତା ହାଇକୋର୍ଟ ପୋଲିସର ମାମଲା ପରିଚାଳନା ଉପରେ ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପରେ ତଦନ୍ତ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ତଦନ୍ତ ବ୍ୟୁରୋ (ସିବିଆଇ)କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ସିବିଆଇ ଏହା ପରେ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଛି ।

ପରାଜୟକୁ ନେଇ ମୁଁ ଚକିତ ନୁହେଁ । ପୂରା ଦଳ ଦୁର୍ନୀତି ଗ୍ରସ୍ତ ରହିବା ସହ କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉନ୍ନତି ହେଉ ନ ଥିବାରୁ ଏଭଳି ପରାଜୟ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲା । ମୋଟା ଟଙ୍କା ଦେଇପାରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ହିଁ ଟିକେଟ ଦିଆଯାଉଥିଲା । ଅତିକମ୍ରେ ଚଳିତ ୭୦ରୁ ୭୨ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟିକେଟ ପାଇଁ ୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ଦେଇଛନ୍ତି । ମୋତେ ବି ମଗାଯାଇଥିଲା ।

କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମନା କରିଥିଲି । ଯେଉଁମାନେ ଟଙ୍କା ଦେଇ ଟିକେଟ ନେଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେ ଜଣ ଜିତିଲେ, ତାହା ଦେଖୁଛି । ମୋ ପାଇଁ ଟିଏମ୍‌ସି ଅଧ୍ୟାୟ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଛି ବୋଲି ତିଓ୍ୱାରୀ ଏକ ସାକ୍ଷାତକାରରେ କହିଛନ୍ତି ।

ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ରାୟରେ, ଯାହାର ସୁଦୂର ପ୍ରସାରୀ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି, ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ ସୋମବାର (୪ ମଇ, ୨୦୨୨) ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ, ଯଦି ଜଣେ ଡାକ୍ତର ଚିକିତ୍ସା ଅବହେଳା ଅଭିଯୋଗ ସହିତ ଜଡ଼ିତ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ମଧ୍ୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲା ଜାରି ରହିପାରିବ । କୋର୍ଟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଜଣେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚିକିତ୍ସା ଅବହେଳାର ମାମଲା ବିଚାରାଧୀନ ଥାଏ, ତେବେ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମାମଲା ରଦ୍ଦ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପରିବାର (ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ) କୁ ମାମଲାରେ ଫସାଇ ଦିଆଯାଇପାରେ ଏବଂ ଶୁଣାଣି ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରେ ।

ବିଚାରପତି ଜେ.କେ. ମାହେଶ୍ୱରୀ ଏବଂ ବିଚାରପତି ଏ.ଏସ. ରାୟଙ୍କରଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ତିନି ଦଶନ୍ଧିରୁ ଅଧିକ ପୁରୁଣା ଏକ ମାମଲାରୁ ଉଦ୍ଧା ହୋଇଥିବା ଏକ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଏହି ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଜଣେ ଡାକ୍ତର ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ଉପରେ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର କରିଥିଲେ, ଯାହା ଫଳରେ ତାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ହରାଇଥିଲେ । ଡାକ୍ତର ଏବଂ ଅଭିଯୋଗକାରୀ ଉଭୟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇସାରିଛି ।

ଏହାକୁ ଏକ ‘ବିଶେଷ ମାମଲା’ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏଥିପାଇଁ ବିଦ୍ୟମାନ ଆଇନଗତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଆବଶ୍ୟକ । ତଥାପି, କୋର୍ଟ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା କେବଳ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଆଇନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରୁଛି ଏବଂ ମୂଳ ନୀତି ସଠିକ କି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏଥିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆବଶ୍ୟକ କି ନାହିଁ ତାହା ବିଚାର କରୁନାହିଁ ।

ବେଞ୍ଚି କହିଛନ୍ତି ଯେ, ସିଭିଲ ପ୍ରୋସିଜିଓର ସଂହିତା (ସିପିସି)ର ନିୟମ ଧର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨୨ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଡାକ୍ତରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଅଭିଯୋଗିତ ଚିକିତ୍ସା ଅବହେଳା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମାମଲାରେ ‘ମୋକଦ୍ଦମା କରିବାର ଅଧିକାର’ ସମାପ୍ତ ହୁଏ କି ନାହିଁ ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ଜରୁରୀ ।

କୋର୍ଟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ‘ମୋକଦ୍ଦମା କରିବାର ଅଧିକାର’ ଆଇନଗତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ସହାୟତା ପାଇବାର ଅଧିକାରକୁ ସୂଚିତ କରେ; ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧାରଣତଃ ଜଣେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଏ, ଯାହାର, ପରିବର୍ତ୍ତନରେ, ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବାର ସମାନ ଏବଂ ଅନୁରୂପ ଅଧିକାର ଥାଏ । ଖଣ୍ଡପୀଠ ଆହୁରି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାର ଏବଂ ମୋକଦ୍ଦମା କରିବାର ଅଧିକାର ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ, ଏବଂ ଆଇନଗତ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଉଭୟର ସହ-ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ । ଖଣ୍ଡପୀଠ କହିଛନ୍ତି, ‘ତଥାପି, ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନା ଏବଂ ଗ୍ରାହକ ସୁରକ୍ଷା ଆଇନ, ୧୯୮୭ ଏବଂ ଗ୍ରାହକ ସୁରକ୍ଷା ଆଇନ, ୨୦୧୯ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବୈଧାନିକ ଦାଞ୍ଚାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚିଛୁ ଯେ ଚିକିତ୍ସା ଅବହେଳା କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଜଣେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଲେ, ତାଙ୍କ ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରାଯାଇ ରେକର୍ଡରେ ଅଣାଯାଇ ପାରିବ ।’

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଉପକଣ୍ଠସ୍ଥ ବାଲିଅନ୍ତାରେ ଏକ ବର୍ତ୍ତରକାଣ୍ଡ ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଛି । ବାଲିଅନ୍ତା ଥାନା ରାମଚନ୍ଦ୍ରପୁର ବ୍ରିଜ ନିକଟରେ ଜଣେ ଯୁବକଙ୍କୁ ପିଟିପିଟି ହତ୍ୟା କରାଯାଇଛି । କେତେଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ଯୁବକଙ୍କୁ ହାତଗୋଡ଼ ବାନ୍ଧି ବାଉଁଶରେ ଟେକି ବିଧା ଗୋଇଠା ସହ ନିସ୍ତୁକ ମାଡ଼ ମାରି ଥିଲେ । ଫଳରେ ଯୁବକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା ।

ମୃତକ ହେଲେ ମୌଜପୁର ଗାଁର ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ସ୍ୱାଇଁ । ସେ ଜିଆପିରେ ଚାକିରି କରୁଥିବା ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସୂତ୍ରରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ପୋଲିସ ସମ୍ମୁଖରେ ଲୋକେ

ଆଇନ ହାତକୁ ନେବା ପୋଲିସର ପାରିବା ପଣିଆ ପ୍ରତି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଛି ।

ମିଳିଥିବା ସୂଚନା ମୁତାବକ ୨ଜଣ ଯୁବତୀଙ୍କୁ ଅସଦାଚରଣ ଅଭିଯୋଗରେ ଉତ୍ତ୍ୟକ୍ତ ଲୋକେ ମୃତକଙ୍କ ସହ ୨ଜଣ ଯୁବକଙ୍କୁ ଧରି ନିସ୍ତୁକ ମାଡ଼ ମାରିଥିଲେ । ପୋଲିସ ପହଞ୍ଚି ଉତ୍ତ୍ୟକ୍ତ ଲୋକଙ୍କ କବଳରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି କ୍ୟାମିଟାଲ ହସ୍ପିଟାଲ ପଠାଇଥିଲା । ସେଠାରେ ତାଙ୍କୁ ଶୌମ୍ୟରଞ୍ଜନଙ୍କୁ ମୃତ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଥାନାରେ ଅଟକ ଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଏପରିକି ପରିବାର ଲୋକେ ଘଟଣାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଗିରଫ କରି କଠୋର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦାବି କରିଛନ୍ତି । ହେଲେ ଯୁବତୀ ଜଣକ ତାଙ୍କୁ ବଳାଙ୍ଗାର ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଇଥିବା ନେଇ ଥାନାରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ।

ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲା ବାଲିଅନ୍ତାରେ ଜଣେ ଯୁବକଙ୍କୁ ପିଟିପିଟି ହତ୍ୟା ଘଟଣାରେ ମୁହଁ ଖୋଲିଛନ୍ତି ଯୁବତୀ । ସେ କହିଛନ୍ତି, ମୋତେ ଓ ମୋ' ସାଙ୍ଗକୁ ୨ ଜଣ ଯୁବକ ଅସଦାଚରଣ କରିଥିଲେ । ଆଗରୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କେବେ କେଉଁଠି ଦେଖି ନଥିଲି । ମୁଁ ଓ ମୋ' ସାଙ୍ଗ ସ୍କୁଟିରେ ମାଉସୀ ଘରକୁ ଯିବାବେଳେ ବାଟରେ ସେମାନେ ଆମକୁ କିଛି କହିଥିଲେ । ପରେ ପଛକୁ ଫେରି ଆମ ଗାଡ଼ିକୁ ଧକ୍କା ଦେଇ ଅସଦାଚରଣ କରିଥିଲେ । ମୋ ଡ୍ରେସ୍ ଚିରି ଦେଇଥିଲେ..... ଜଣେ ଲୋକ ମୋ ଦେହରେ ଗାମୁଛା ବାନ୍ଧିଥିଲେ । ମୁଁ ଛାଟିପିଟି ହେଉଥିଲି । ମୋ ଗୋଡ଼ ହାତ କାମ କରୁ ନ ଥିଲା..... ମୁଁ ଉଠିପାରୁ ନ ଥିଲି । ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକେ ଆସିଲେ ମୁଁ ବଞ୍ଚିଛି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ଯୁବତୀ ।

ରାଜଧାନୀ ଉପକଣ୍ଠ ବାଲିଅନ୍ତା ରାମଚନ୍ଦ୍ରପୁର ବ୍ରିଜ୍ ନିକଟରେ ଦୁଇ ଯୁବତୀଙ୍କୁ ଅସଦାଚରଣ ଅଭିଯୋଗରେ ଜଣେ ଜିଆର୍ପି କନ୍‌ଷ୍ଟେବଲ ଶୌମ୍ୟରଞ୍ଜନଙ୍କୁ ଗାଁ ଲୋକେ ପିଟିପିଟି ମାରିଦେଇଛନ୍ତି । ବଡ଼ କଥା ହେଲା, ପିସିଆର ଭ୍ୟାନ୍ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ପୋଲିସ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଶୌମ୍ୟରଞ୍ଜନଙ୍କ ହାତ, ଗୋଡ଼ ବାନ୍ଧି ବାଉଁଶରେ ଝୁଲାଇ ପିଟିଥିଲେ । ଶେଷରେ ବାଉଁଶରେ ଝୁଲାଇ ଗାଡ଼ିରେ ଲଦି ଗାଁ ଭିତରକୁ

ନେଇଥିଲେ । ଫଳରେ ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନଙ୍କ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ପୋଲିସ ମୃତଦେହ ଜବତ କରି ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ନିମନ୍ତେ କ୍ୟାପିଟାଲ ହସ୍ପିଟାଲକୁ ପଠାଇ ଦେଇଛି । ଏନେଇ ବାଲିଅନ୍ତା ପୋଲିସ କେସ୍ ନଂ-୨୧୨/୨୨ରେ ଏକ ହତ୍ୟା ମାମଲା ରୁଞ୍ଜୁ କରି ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ ପାଇଁ ତନାଘନା କରୁଛି । ଭାଇରାଲ ହୋଇଥିବା ଭିଡିଓରୁ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ପୋଲିସ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛି । ଅନ୍ୟପଟେ ଯୁବତୀ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟ ମୃତ ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନଙ୍କ ନାମରେ ବାଲିଅନ୍ତା ଥାନାରେ ବଳାହାର ଉଦ୍ୟମ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି । ପୋଲିସ କେସ୍ ନଂ.୨୧୩/୨୨ରେ ଆଉ ଏକ ମାମଲା ରୁଞ୍ଜୁ କରିଛି । ଗାଁରେ ଉତ୍ତେଜନା ପରିସ୍ଥିତି ଲାଗିରହିଥିବାରୁ ବାଲିପାଟଣା, ପାହାଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଥାନାର ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ମୁତୟନ କରାଯିବା ସହ ଫୋର୍ସ ମଧ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ପ୍ରାଥମିକ ତଦନ୍ତରୁ ଯୁବକଙ୍କ ହତ୍ୟା ପଛରେ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ପୃକ୍ତି ରହିଛି । ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନଙ୍କ ବାଇକ୍ ପଛରେ ବସିଥିବା ଯୁବକଙ୍କ ବୟାନ ନିଆଯାଇଛି । ଭାଇରାଲ ହୋଇଥିବା ଭିଡିଓରୁ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଉଛି । ସେମାନଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଗିରଫ କରାଯିବ । ଅନ୍ୟପଟରେ ଅସଦାଚରଣର ଶିକାର ହୋଇଥିବା ଯୁବତୀ ଥାନାରେ ବଳାହାର ଉଦ୍ୟମ ଅଭିଯୋଗ ଆଣିଛନ୍ତି । ଜିଆର୍ପି ପୋଲିସକୁ ଏନେଇ ସବୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ସେମାନେ ଆମ ସହ ଯୋଗାଯୋଗରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଡିସିପି ଜଗମୋହନ ମୀନା କହିଛନ୍ତି ।

ସୁତନା ଅନୁସାରେ, ଅପରାହ୍ଣ ପ୍ରାୟ ୨ଟାରେ ୨ ଯୁବତୀ ସୁଟି ଯୋଗେ ଭିଙ୍ଗାରପୁର ଯାଉଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହଯୋଗୀ ଓମ୍ପ୍ରକାଶ ମହାନ୍ତି ବାଇକ୍ରେ ସମାନ ଦିଗରେ ଯାଉଥିଲେ । ରାମଚନ୍ଦ୍ରପୁର ବ୍ରିଜ୍ ନିକଟରେ ଯୁବତୀଙ୍କୁ ଏକଲା ଦେଖି ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ଗାଡ଼ିକୁ ଦୁତ ଗତିରେ ଚଳାଇ ଯିବା ସହ ଯୁବତୀଙ୍କୁ ସାଇଡ୍ ମାରିଥିଲେ । ପରେ ସେମାନେ ପୁଣି ଗାଡ଼ି ବୁଲାଇ ପଛକୁ ଆସି ଯୁବତୀଙ୍କ ସୁଟିକୁ ଧକ୍କା

କରିଥିଲେ । ୨ୟୁବତୀ ତଳେ ପଡ଼ିଯିବା ପରେ ସେମାନେ ଯୁବତୀଙ୍କୁ ଅସଦାଚରଣ କରିଥିଲେ । ମୃତ ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ଏବଂ ଓମ୍ ପ୍ରକାଶ ନିଶାଗ୍ରସ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ସବୁ ସୀମା ଟପିଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । ଯୁବତୀଙ୍କୁ ବଳାହାର ଉଦ୍ୟମ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ । ନିଜକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଦୁଇ ଯୁବତୀ ଚିହ୍ନାର କରିବା ପରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଗାଁ ଲୋକ ଦୌଡ଼ି ଆସିଥିଲେ । ଏହାପରେ ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କ ହାତଗୋଡ଼ ବାଉଁଶରେ ବାନ୍ଧି ପିଟିଥିଲେ । ଖବର ପାଇ ପୋଲିସ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପୋଲିସ ସମ୍ମୁଖରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକେ ୨ଜଣଙ୍କୁ ପିଟିଥିଲେ । ପୋଲିସ ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ଏବଂ ଓମ୍ ପ୍ରକାଶଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରି କ୍ୟାପିଟାଲ ହସ୍ପିଟାଲକୁ ନେଇଥିଲା । ସେଠାରେ ଚିକିତ୍ସାଧୀନ ଅବସ୍ଥାରେ ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ସ୍ୱାଇଁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ଓମ୍ ପ୍ରକାଶ ମହାନ୍ତି ଗୁରୁତର ଅବସ୍ଥାରେ ଚିକିତ୍ସାଧୀନ ଅଛନ୍ତି ।

ମୃତକ ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନଙ୍କ ମା' କହିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ପୁଅଙ୍କୁ ଜାଣିଶୁଣି ହାତଗୋଡ଼ ବାନ୍ଧି ପିଟି ମାରି ଦେଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପୁଅ କାହାରିକୁ ଖରାପ ବ୍ୟବହାର ଦେଖାନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ପୁଅଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୃଢ଼ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉ ବୋଲି ସେ କହିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟପଟରେ ଗାଁ ଲୋକଙ୍କ କହିବା ହେଲା, ନିଶାଗ୍ରସ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଦୁଇ ଯୁବକ ଉପାତ କରିଥିଲେ । ଏପରିକି ଦୁଇ ଯୁବତୀଙ୍କୁ ରାମଚନ୍ଦ୍ରପୁର ବ୍ରିଜ ନିକଟରେ ବଳାହାର ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ । ଯୁବତୀଦ୍ୱୟ ଚିହ୍ନାର କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଛାଡ଼ି ନଥିଲେ । ଶେଷରେ ଗାଁ ଲୋକ ଆସି ଯୁବତୀଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ସହ ୨ୟୁବକଙ୍କୁ ପିଟିଥିଲେ । ଫଳରେ ଜଣଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ଏଭଳି ଯୁବକଙ୍କ ପାଇଁ ଯୁବତୀମାନେ ନିଜକୁ ଅସୁରକ୍ଷିତ ମଣୁଛନ୍ତି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଉପକଣ୍ଠସ୍ଥ ବାଲିଅନ୍ତାରେ ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ସ୍ୱାଇଁଙ୍କୁ ପିଟିପିଟି ଅତି ନିର୍ମମ ଭାବେ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାରେ ପ୍ରତିବାଦରେ ଶୁକ୍ରବାର ମୌଜପୁର

ଗ୍ରାମବାସୀ ଫୁଲନଖରା-ନିଆଳି ରାସ୍ତା ଅବରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ଫଳରେ ରସ୍ତାରେ ଗାଡ଼ି ଚଳାଚଳ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବାକୁ ଗ୍ରାମବାସୀ ଦାବି କରିଛନ୍ତି । ପୋଲିସ ସମ୍ମୁଖରେ ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନଙ୍କୁ ହାତଗୋଡ଼ ବାନ୍ଧି ବାଉଁଶରେ ଟେକି ବିଧା ଗୋଇଁ ମାଡ଼ ମାରି ହତ୍ୟା କରିବା ଘଟଣାକୁ ଗ୍ରାମବାସୀ ନିନ୍ଦା କରିବା ସହ ପୋଲିସର ପାରିବା ପଣିଆକୁ ନେଇ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଭୁରଢ଼ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଗିରଫ କରି କଠୋର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଦାବି କରିଛନ୍ତି । ଖବର ପାଇ ପୋଲିସ ପହଞ୍ଚି ଲୋକଙ୍କୁ ବୁଝାଶୁଝା କରିଛି ।

GRP କନଷ୍ଟେବଲ ସୌମ୍ୟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁକୁ ନେଇ ସାଂଘାତିକ ଖୁଲାସ କଲେ ସାଙ୍ଗ ଓମ ପ୍ରକାଶ । ଦୁଇ ଯୁବତୀ ଆଣିଥିବା ଅଭିଯୋଗକୁ ଓମ୍ ଖଣ୍ଡନ କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ସୌମ୍ୟ ଯୁବତୀଙ୍କୁ ମାଡ଼ ମାରିଥିବା ଘଟଣାକୁ ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି । ଅସଦାଚରଣ ଘଟଣାକୁ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନା କରିଛନ୍ତି । ଦୁଇ ଯୁବତୀ ମିଛ କହୁଥିବା ସେ କହିଛନ୍ତି । ୭୦/୮୦ ଲୋକ ଘେରିଗଲେ, ୧୦ରୁ ୧୨ ଜଣ ପିଟିଥିଲେ । ମୁହଁକୁ ଗୋଇଁ ମାଡ଼ ଓ ବାଉଁଶ ଫାଳିଆରେ ପିଟିଥିଲେ । ବିନା ଯୁନିଫର୍ମରେ ଭିଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ପିସିଆର୍ ମଧ୍ୟ ସୌମ୍ୟଙ୍କୁ ପିଟୁଥିଲା । ଯୁନିଫର୍ମରେ ଥିବା ପିସିଆର୍ ରୂପ ହୋଇ ଦେଖୁଥିଲେ । ଆଇନକୁ ହାତକୁ ନେଇଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବା ଦରକାର ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

ହୃଦୟ ବିଦାରକ କଥା କହିଲେ GRP କନଷ୍ଟେବଲ ସୌମ୍ୟଙ୍କ ବାପା । ମୋ ପୁଅକୁ ୪୦ରୁ ୫୦ ଜଣ ପିଟି ମାରିଦେଲେ, ଏତେ କମ ଗିରଫ କାହିଁକି ହୋଇଚିଛି । ଗୋରୁ ମଇଁଷି ଭଳି ପୁଅକୁ ଡାଲା ଅଟୋରେ ପକାଇ ନେଲେ । ବଞ୍ଚାଅ ବଞ୍ଚାଅ ଚିତ୍କାର କରୁଥିଲା ବେଳେ କେହି ରକ୍ଷା କଲେନି । ଯେଉଁ ଝିଅମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି କାଣ୍ଡ ହେଲା ସେମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଉ । ଚାକିରିକୁ ନେଇ ମଧ୍ୟ ପୁଅ ସୌମ୍ୟ ଚାପରେ ଥିଲେ କହିଲେ ବୋଲି

କହିଛନ୍ତି । ପୁଅକୁ ଯେପରି ମାରିଲେ ତାହା ବର୍ବରତା ଥିଲା, କଠୋର ଦଣ୍ଡବିଧାନ ହେଉ ବୋଲି ତାଙ୍କ ବାପା କହିଛନ୍ତି ।

GRP କନଷ୍ଟେବଲ ସୌମ୍ୟଙ୍କ ହତ୍ୟା ମାମଲାରେ ଆଇନ ମନ୍ତ୍ରୀ ପୃଥ୍ୱୀରାଜ ହରିଚନ୍ଦନ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ରଖିଛନ୍ତି । ଦୋଷୀଙ୍କୁ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ କହିଲେ ଆଇନ ମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି । ଅପରାଧୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଆହୁରି କଠା ରହିବ । ରାଜ୍ୟରେ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ହାର ବଢ଼ିଛି, ଦୈନିକ ରିପୋର୍ଟ ନିଆଯାଉଛି । ଆଗକୁ ଯେମିତି ଏଭଳି ଘଟଣା ନ ଘଟିବ ସରକାର ତତ୍ପର ଅଛନ୍ତି । ଅପରାଧୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଆହୁରି କଠା ରହିବ ।

ବାଲିଅନ୍ତାରେ ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ସ୍ୱାଇଁଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ଘଟଣାରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀ କ୍ରାଇମ୍ରାଞ୍ଚି ତଦନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଘଟଣାର ଠିକ୍ ଓ ପୁଞ୍ଜାମୁପୁଞ୍ଜା ତଦନ୍ତ କରି ଦୋଷୀମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୃଢ଼ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଲୋକସେବା ଭବନରେ ଶନିବାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ବାଲିଅନ୍ତାରେ ହୋଇଥିବା ଭିଡ଼ ହତ୍ୟା ଘଟଣାକୁ ନେଇ ଏକ ଉଚ୍ଚସ୍ତରୀୟ ବୈଠକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି ଅବସରରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଏଭଳି ଘଟଣାର ଯେଭଳି ପୁନରାବୃତ୍ତି ନ ହୁଏ, ସେଥିପାଇଁ ପୋଲିସ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସତର୍କ ଓ ସଜାଗ ରହିବା ପାଇଁ ତାଗିଦ କରୁଛନ୍ତି ।

ରାଜ୍ୟରେ ଆଇନ ଶାସନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଲାଗି ପୋଲିସ କଠୋରରୁ କଠୋରତମ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ବୈଠକରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପରାମର୍ଶଦାତା ପ୍ରକାଶ ମିଶ୍ର, ମୁଖ୍ୟ ଶାସନ ସଚିବ ଅନୁ ଗର୍ଗ, ଗୃହ ବିଭାଗ ଅତିରିକ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ଶାସନ ସଚିବ ହେମନ୍ତ ଶର୍ମା, ପୋଲିସ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଓ. ବି.

ଖୁରାନିଆ, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅତିରିକ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ଶାସନ ସଚିବ ଶାଶ୍ୱତ ମିଶ୍ର, ଗୋଇନ୍ଦା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଆର୍.ପି. କୋଙ୍କେ, ଅତିରିକ୍ତ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆଇନ ଶୃଙ୍ଖଳା ସଞ୍ଜୟ କୁମାର, ଏଡିଜି କ୍ରାଇମ୍‌ଟ୍ରାଞ୍ଚି ବିନୟତୋଷ ମିଶ୍ର, ପୋଲିସ କମିଶନର ଏସ୍. ଦେବଦତ୍ତ ସିଂ ଏବଂ ତିସିପି ଜଗନମୋହନ ମୀନା ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ସୁଚନାଯୋଗ୍ୟ, ବାଲିଅନ୍ତାରେ ଜିଆର୍ପି କନ୍‌ଷ୍ଟେବଲ ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ସ୍ୱାଇଁ ଜଣେ ଝିଅକୁ ରାସ୍ତା ଉପରେ ଖରାପ ବ୍ୟବହାର କରିବା କଥାକୁ ନେଇ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମାନେ ସୌମ୍ୟଙ୍କୁ ପିଟି ପିଟି ହତ୍ୟା କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । ଏହି ଘଟଣା ସମୟର ଅନେକ ଭିଡ଼ିଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଶ ଭିତରେ ଓ ବାହାରେ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଘୁରି ବୁଲୁଛି; ଯାହାକୁ ନେଇ ଓଡ଼ିଶାକୁ ସରୁଆଡୁ ନିନ୍ଦା କରାଯାଉଛି । ଘଟଣା ଦିନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଦୋଷୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କଠୋର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଶନିବାର ୨ ଦିନିଆ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ଗସ୍ତ ଶେଷକରି ଫେରିବା ପରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ତୁରନ୍ତ ବୈଠକ ଡକାଇ ଏ ପ୍ରକାର ଘଟଣାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ରୋକିବାକୁ କଡ଼ା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଯୁବତୀଙ୍କୁ ଅସଦାଚରଣ ଅଭିଯୋଗରେ ବାଲିଅନ୍ତା ଥାନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ରାମଚନ୍ଦ୍ରପୁର ବ୍ରିଜ୍ ନିକଟରେ ଜିଆର୍ପି କନ୍‌ଷ୍ଟେବଲ ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ସ୍ୱାଇଁଙ୍କୁ ଲୋକେ ପିଟିପିଟି ମାରିଦେବା ଘଟଣା ଦିନକୁ ଦିନ ଭିନ୍ନ ମୋଡ଼ ନେଉଛି । ପୋଲିସ ସମ୍ମୁଖରେ ସାଧାରଣ ଲୋକେ ଆଇନକୁ ହାତକୁ ନେଇ ଏପରି ନୃଶଂସ କାଣ୍ଡ ଘଟାଇ ଥିବାରୁ ଓଡ଼ିଶା ପୋଲିସ ବିବାଦରେ ଫସିଛି । ଏହି ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡକୁ ନେଇ ସାରା ରାଜ୍ୟରେ ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବାରୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଘଟଣାର କ୍ରାଇମ୍‌ଟ୍ରାଞ୍ଚି ତଦନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଶନିବାର ବାଲିଅନ୍ତା ପୋଲିସ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଚଢ଼ାଉ କରି ଆଉ ୬ଜଣଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଛି । ଫଳରେ ଗିରଫ ସଂଖ୍ୟା ୧୧ରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ସେପଟେ ଏହି ଘଟଣାକୁ ସହଜରେ

ଗ୍ରହଣ କରିପାରୁନାହାନ୍ତି ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନଙ୍କ ପରିବାର । ଏହା କୌଣସି ଅଚାନକ ଘଟଣା ନୁହେଁ, ଏହା ଏକ ସୁଚିହ୍ନିତ ଯୋଜନାବଦ୍ଧ ହତ୍ୟା ଓ ଏଥିରେ ପୋଲିସ୍ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବୋଲି ପରିବାର ପକ୍ଷରୁ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । ବାପା ଦୁଃଶାସନ କହିଛନ୍ତି, ଚାକିରିକୁ ନେଇ ପୁଅ ଚାପରେ ଥିଲେ । ସୌମ୍ୟଙ୍କୁ ପୋଲିସ୍ ଆଗରେ ୩୦ରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ପିଟିପିଟି ମାରିଦେଲେ । ହେଲେ ପୋଲିସ୍ ୭୨ ଘଣ୍ଟାରେ ମାତ୍ର ୧୧ଜଣଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଛି । ପୋଲିସ୍ ପାଇଁ ମୋ ପୁଅର ଜୀବନ ଗଲା । ଯେଉଁ ପୋଲିସ୍ ସେଠାରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ସେ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି । ଘଟଣାର ଉଚ୍ଚସ୍ତରୀୟ ତଦନ୍ତ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ସୌମ୍ୟଙ୍କ ମାମୁ ଅଜୟ ଦାସ । ସେ କହିଛନ୍ତି, ଉଚ୍ଚସ୍ତରୀୟ ତଦନ୍ତରେ ବାଲିଅନ୍ତା ପୋଲିସ୍‌କୁ ନିୟୋଜିତ କରା ନ ଯାଉ । ଯେଉଁ ୨ ଝିଅଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ଘଟିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ତଦନ୍ତ ପରିସରଭୁକ୍ତ କରାଯାଉ ।

ସୌମ୍ୟଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ସମୟରେ ପୋଲିସ୍ କିପରି ନୀରବଦ୍ରଷ୍ଟା ସାଜିଥିଲା ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରା ଘଟଣାକୁ ଗୋଟିଗୋଟି କରି ଗଣମାଧ୍ୟମ ଆଗରେ ବଖାଣିଛନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ତଥା ମୃତ ସୌମ୍ୟଙ୍କ ସାଙ୍ଗ ଓମ୍‌ପ୍ରକାଶ । ସେ କହିଛନ୍ତି, ସୌମ୍ୟଙ୍କୁ ବାତ ମାରିଲା କି କ'ଣ ମୁଁ ଜାଣିନି । କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ ଗାଳିଗୁଲଜ କରି ହଠାତ୍ ମୋ ବେକକୁ ଧରି ପକାଇଥିଲେ । ଫଳରେ ମୁଁ ଅଣନିଃଶ୍ୱାସୀ ହୋଇଯାଇଥିଲି । ମୁଁ ଗାଡ଼ି ହ୍ୟାଣ୍ଡେଲ ଛାଡ଼ିଦେଇ ତାଙ୍କ ହାତକୁ ଭିଡ଼ି ଦେଇଥିଲି । ଫଳରେ ଗାଡ଼ିଟି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ହରାଇ ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଯାଉଥିବା ଦୁଇ ଝିଅଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ପିଟି ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଫଳରେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ପଡ଼ିଯିବା ପରେ ସେ ଉଠି ସିଧା ସେହି ଦୁଇ ଝିଅଙ୍କ ଉପରକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ି ଗାଳିଗୁଲଜ କରି ମାଡ଼ ମାରିଥିଲେ । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଭିଡ଼ି ଆଣିଥିଲି । କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ ବି ଗାଳି କରିଥିଲେ । ତା'ସହିତ ସେ ମୋତେ ପିଟିଥିଲେ । ସେ ମୋତେ ପିଟିବା ଭିତରେ ତାଙ୍କ ହାତ ମୋ ଆଖିରେ ବାଜିଥିଲା । ମୁଁ ମୋ ଆଖିକୁ ମଲିବା ଭିତରେ ସେ ପୁଣି ସେହି

ଝିଅଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ସେତିକିବେଳେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ୪/୫ ଜଣ ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାରୁ ସେ ବିଲକୁ ଦୌଡ଼ିଥିଲେ । ରାସ୍ତାରୁ ପ୍ରାୟ ୪୦୦/୫୦୦ ମିଟର ଦୂର ଯିବା ପରେ ମୁହଁମାଡ଼ି ପଡ଼ିଯାଇଥିଲେ । ସେତେବେଳକୁ ୧୮/୧୯ ଲୋକ ମୋତେ ଘେରିଯାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ୫/୬ ଲୋକ ମୋର କିଛି ଦୋଷ ନାହିଁ ବୋଲି କରିବାରୁ ସେମାନେ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ସମସ୍ତେ ବିଲକୁ ଦୌଡ଼ିଥିଲେ । ମୁଁ ରାସ୍ତା ଉପରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲି । ସେ ଝିଅମାନଙ୍କୁ କିଏ ଆସିକି ନେଲେ, ମୋର ନଜର ନ ଥିଲା । ୧୦/୧୫ ମିନିଟ ପରେ ମୋତେ କେତେଜଣ ସେଠାକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ । ମୁଁ ପହଞ୍ଚିବା ବେଳକୁ ସୌମ୍ୟଙ୍କ ହାତଗୋଡ଼ ସେମାନେ ବାନ୍ଧୁଥିଲେ । ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଲୋକେ ମୋତେ ଗାଳିଗୁଲଜ କରିବା ସହିତ ବାଡେଇବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଘଟଣାକୁ ଦେଖିଥିବା ଲୋକେ ମୋତେ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ଖବର ପାଇ ପିସିଆର ଭ୍ୟାନ୍ରେ ଦୁଇଜଣ ପୁରୁଷ ଓ ଜଣେ ମହିଳା ଯୁନିଫର୍ମରେ ଆସିଥିଲେ । ସେମାନେ ଆସି ମୋତେ ପଚରାଉଚରା କରି ସବୁ ଲେଖିଲେ । କିନ୍ତୁ ପୋଲିସ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ପିଟି ଚାଲିଥିଲେ । ଏହା ଭିତରେ ସାଦା ପୋଷାକରେ ଆସିଥିବା ପୋଲିସ ବାବୁ ସୌମ୍ୟଙ୍କ ଉପରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କ କଥାରେ ଲୋକେ ହାତଗୋଡ଼ ବାନ୍ଧି ଡାଲାଅଟୋରେ ପକାଇ ମେଡ଼ିକାଲ ନେଇଥିଲେ । ତା'ପରେ ମୋତେ ଥାନାକୁ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ । ତେବେ ବଳାଙ୍ଗାର ଉଦ୍ୟମ ଅଭିଯୋଗ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଛ ବୋଲି ଓମ୍ ପ୍ରକାଶ କହିଛନ୍ତି ।

ବାଲିଅନ୍ତା ବର୍ବରତା ଘଟଣା କେବଳ ରାଜ୍ୟ ନୁହେଁ ଦେଶରେ ଚର୍ଚ୍ଚାର ବିଷୟ ପାଲଟିଛି । ଏହି ଘଟଣାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ରାଜ୍ୟ ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ୪ ପୋଲିସକୁ ସସପେଣ୍ଡ କରାଯାଇଛି । ବାଲିଅନ୍ତା IIC ଅନୀଲ ପରିଡ଼ାଙ୍କୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ମୁଖ୍ୟାଳୟକୁ ବଦଳି କରାଯାଇଛି । ଜଣେ SI, ଜଣେ ASI, ଜଣେ OAPFଙ୍କୁ ସସପେଣ୍ଡ

କରାଯାଇଛି । ସେହିପରି ଜଣେ କନଷ୍ଟେବଲ ସସ୍ପେଣ୍ଡେଡ୍, ୨ ହୋମଗାର୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଅନ୍ତର କରାଯାଇଛି ।

କହିରଖୁଛୁ କି, ଜିଆରପି କନଷ୍ଟେବଲ ସୌମ୍ୟ ରଞ୍ଜନ ହତ୍ୟା ଘଟଣାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ରାଇମବ୍ରାଞ୍ଚି ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିଛି । ମାମଲାରେ କ୍ରାଇମବ୍ରାଞ୍ଚି ଏସପି ଅନିରୁଦ୍ଧ ରାଉତରାୟ ତଦନ୍ତର ମନିଟରିଂ କରିବେ । ତି ଏସ ପି ରତ୍ନପ୍ରଭା ଶତପଥୀ ତଦନ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଅଛନ୍ତି । କ୍ରାଇମବ୍ରାଞ୍ଚିର ଗୋଟିଏ ଟିମ୍ ବାଲିଅନ୍ତା ଥାନାକୁ ଯାଇ ତଦନ୍ତ କରିଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ୟ ଟିମ୍ କ୍ରାଇମ ସ୍ୱଚରେ ତଦନ୍ତ ଚଳାଇଛନ୍ତି । ଯାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରମାଣ ମିଳିବ କାହାକୁ ଛଡ଼ା ଯିବ ନାହିଁ ବୋଲି ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସ୍ୱଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ।

ବାଲିଅନ୍ତା ଏବଂ ବାଲିପାଟଣା ଘଟଣାର ସମୀକ୍ଷା ପରେ ପୋଲିସ ଡିଜିପି ଯୋଗେଶ ବାହାଦୁର ଖୁରାନିଆ ଏକ ବଡ଼ ବୟାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ୩ରୁ ୪ ଦିନ ହେଲା ବାଲିଅନ୍ତା ଘଟଣାକୁ ନେଇ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଆଶଙ୍କା ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଥିଲା । କମିଶନରେଟ ପୋଲିସ କିଭଳି ଲୋକଙ୍କ ଆସ୍ଥାଭାଜନ ହେବ ସେ ନେଇ ଭୁବନେଶ୍ୱର ପୋଲିସ ଭବନରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈଠକ ହୋଇଥିଲା ।

ବୈଠକରେ କମିଶନରେଟ ପୋଲିସ ଲୋକଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଛି । ଏପରି କି ପୋଲିସ ଉପରେ ଲୋକଙ୍କ ପୂରା ଭରସା ରହିଛି । ଅତୀତରେ କମିଶନରେଟ ପୋଲିସ ଭଲ କାମ କରିବାର ନଜିର ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ବାଲିଅନ୍ତା ଘଟଣା ପୋଲିସ ବିଭାଗ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିଛି । ଯଦି କିଛି ତ୍ରୁଟି ଥାଏ ସୁଧାରିବୁ । ଏପରିକି ଦରକାର ହେଲେ ଅପଗ୍ରେଡ୍ କରିବୁ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଲୋକଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସରକାର ପୋଲିସକୁ ସବୁ ଯୋଗାଇ ଦେଇଥିବା ଡିଜିପି ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱର ପୁରୁଣା ଏୟାରପୋର୍ଟ ରୋଡ୍ରେ ଥିବା ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ବାସଭବନ 'ନବୀନ ନିବାସ' ସାମ୍ନାରେ କରାଯାଇଥିବା

ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟାରିକେଡ୍‌କୁ ନେଇ ଏବେ ବଡ଼ ପ୍ରଶାସନିକ ଏବଂ ଆଇନଗତ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ସରକାରୀ ରାସ୍ତା ଉପରେ ବ୍ୟାରିକେଡ୍ କରି ଯାତାୟାତରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗକୁ ନେଇ ଓଡ଼ିଶା ହାଇକୋର୍ଟରେ ରୁଜୁ ହୋଇଥିବା ମାମଲାରେ କୋର୍ଟ ପ୍ରଶାସନର ନିଷ୍ପତ୍ତିତା ଉପରେ ଗଭୀର ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପରେ ତତ୍ପରତା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଗତ ଏପ୍ରିଲ ୨୭ରେ ସାଧାରଣ ପ୍ରଶାସନ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଅଭିଯୋଗ (GA & PG) ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ପୂର୍ତ୍ତ ବିଭାଗକୁ ଚିଠି କରାଯାଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂର୍ତ୍ତ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଗୃହ ବିଭାଗକୁ ଚିଠି କରାଯାଇଛି । କମିଶନରେଟ୍ ପୋଲିସ ବା ଡିସିପି ଟ୍ରାଫିକ୍‌ଙ୍କ ମତାମତ ମଗାଯାଇଛି । ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟାରିକେଡ୍ ହଟାଇବା ସହିତ ସୁରକ୍ଷା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଷ୍ଟ୍ରକଚରର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ନା ନାହିଁ, ତାହା ଜଣାଇବାକୁ କୁହାଯାଇଛି ।

ସାମାଜିକ ତଥା ସୁଚନାଧିକାର କର୍ମୀ ପ୍ରକାଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ ହାଇକୋର୍ଟରେ W.P.(C) No.୧୯୭୪୮/୨୦୨୫ ମାମଲା ରୁଜୁ କରିଥିଲେ । ଭୀମପୁର ମୌଜାର ଖାତା ନମ୍ବର ୭୪୦ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପୁର୍ ନମ୍ବର ୧୦୭୧, ଯାହାର କିସମ 'ସଡ଼କ', ସେଠାରେ ବ୍ୟାରିକେଡ୍ କରାଯାଇ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଯାତାୟାତରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । ଆବେଦନକାରୀ କୋର୍ଟକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ, ଉକ୍ତ ରାସ୍ତାକୁ ଅବରୋଧମୁକ୍ତ କରାଯାଉ ଏବଂ ଯେଉଁ ଅନଧିକୃତ ବ୍ୟାରିକେଡ୍ କରାଯାଇଛି, ତାହାକୁ ହଟାଯାଉ ।

ଏହି ମାମଲାରେ ମୁଖ୍ୟ ସଚିବ, GA & PG ବିଭାଗର ପ୍ରମୁଖ ସଚିବ, ପୂର୍ତ୍ତ ବିଭାଗର ପ୍ରମୁଖ ସଚିବ, ବିଏମ୍‌ସି କମିଶନରଙ୍କ ସହ ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଗତ ଫେବୃଆରୀ ୩ରେ ମାମଲାର ଶୁଣାଣି ବେଳେ ହାଇକୋର୍ଟ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଭୂମିକା ଉପରେ ତୀବ୍ର ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ବିଶେଷ ଗତ

କେତେକ ମାସ ଧରି କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନ ନେବା ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ବୋଲି କହିବା ସହ ତିନି ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଫିଲ୍ଡ ଭେରିଫିକେଶନ କରି ଯଦି ଅନଧିକୃତ ଅତିକ୍ରମ କରିଥିବା ଜଣାପଡ଼େ, ତେବେ ତାହା ହଟାଇବାକୁ ତତ୍କାଳ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ହାଇକୋର୍ଟଙ୍କ ଏଭଳି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଡିଶନାଲ ଷ୍ଟାଣ୍ଡିଂ କାଉନସେଲଙ୍କ ତରଫରୁ GA&PG ବିଭାଗର ଅତିରିକ୍ତ ସଚିବଙ୍କୁ ଚିଠି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ GA&PG ବିଭାଗ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ମହାନଗର ନିଗମ, ପୂର୍ତ୍ତ ବିଭାଗ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ଉନ୍ନୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ତହସିଲଦାର ଓ ଗ୍ରାଫିକ ପୋଲିସଙ୍କ ମିଳିତ ଟିମ୍ ଦ୍ୱାରା ୧୨ ଫେବୃଆରୀ ୨୦୨୨ରେ ଯୁକ୍ତ ଯାଞ୍ଚି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଯାଞ୍ଚି ରିପୋର୍ଟରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ, ନବୀନ ନିବାସରେ ସାମ୍ନାରେ ଥିବା ପୁଟ ନମ୍ବର ୧୦୭୧୧ର ପ୍ରାୟ ୦.୨୨୯ ଏକର ଜମିକୁ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ଲୁହା ବ୍ୟାରିକେଡ୍ ଦ୍ୱାରା ଘେରାଯାଇଛି । ସେହିପରି ପୁଟ ନମ୍ବର ୧୦୩୫ର ଆଉ ୦.୩୩୦ ଏକର ଜମି ମଧ୍ୟ ଏହି ବ୍ୟାରିକେଡ୍ ଭିତରେ ରହିଛି ।

ରିପୋର୍ଟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଉକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ବାକି ଅଂଶ ସାଧାରଣ ରାସ୍ତା ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଛି । ଏହା ସହ ଏକ ୧୦୦ ଫୁଟ ଚଉଡ଼ା ବିକଳ୍ପ ରାସ୍ତା ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିବା ମଧ୍ୟ ଯାଞ୍ଚିରେ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଛି । ଏହି ରାସ୍ତା ଏୟାରପୋର୍ଟ ସ୍କୋୟାରରୁ ପୁନାମା ଗେଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁରକ୍ଷା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତତ୍କାଳୀନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ତିଆରି କରାଯାଇଥିଲା ।

ସରକାରୀ ରେକର୍ଡ ଅନୁସାରେ, ପୂର୍ବରୁ ବିପିଆଇ ଏୟାରପୋର୍ଟ ଅଧିକାରୀ କିଛି ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ଏହି ଡାଇଭର୍ସନ ରୋଡ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିଲା । ପରେ ବଦଳରେ ଅନ୍ୟ ସରକାରୀ ଜମି ଏୟାରପୋର୍ଟ ଅଧିକାରୀକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦଲିଲରେ ରହିଛି ।

ତେବେ ହାଇକୋର୍ଟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂର୍ତ୍ତ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଗୃହ ବିଭାଗକୁ ଚିଠି କରାଯାଇଥିଲା । କମିଶନରେଟ୍ ପୋଲିସ୍ ଓ ଡିସ୍ଟ୍ରିକ୍ଟ ଟ୍ରାଫିକ୍ସ୍ ସହ ଆଲୋଚନା କରି ବ୍ୟାରିକେଡ୍ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କିମ୍ବା ହଟାଇବା ନେଇ ମତାମତ ମଗାଯାଇଛି ।

ଗଞ୍ଜାମ ସହରର ପାରମ୍ପରିକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଚନ୍ଦନ ଯାତ୍ରା ଏବେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ଗତ ମାସ ୨୦ ତାରିଖରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏହି ଐତିହାସିକ ଯାତ୍ରା ଆସନ୍ତା ସୋମବାର ପୂର୍ବାହ୍ନ ୧୧ଟାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣାହୁତି ହେବ । ରବିବାର ଅପରାହ୍ନରେ ସହରର ବଡ଼ବଜାର ସ୍ଥିତ ତ୍ରିବେଣୀ ମଠ ଛକଠାରେ ହରି ଏବଂ ହରଙ୍କର ଅପୂର୍ବ ମିଳନ ବା ‘ହରିହର ଭେଟ’ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି ଅବସରରେ ମଦନ ମୋହନ ଗୋପାଳସ୍ୱାମୀ ଓ ପୁରୁଣା ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରର ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ସୁସଜ୍ଜିତ ବିମାନରେ ଆସିଥିବା ବେଳେ ବୃଷଭ ପୀଠରେ ବିଜେ କରି ଶ୍ରୀଖଣ୍ଡେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ।

ଗୋପାଳଜୀଙ୍କ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କ୍ରମେ ତିନି ଦେବତାଙ୍କର ମିଳିତ ଶୋଭାଯାତ୍ରା ବାହାରି ଗୋପାଳଜୀ ମନ୍ଦିର ଅଭିମୁଖେ ଯାଇଥିଲା । ଯାତ୍ରାର ନୀତିକାଳ୍ପି ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ୭ ବେଢ଼ା ଓ ୩ ଭଉଁରୀ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାର ବିଧି ରହିଛି । ପରେ ଠାକୁରମାନେ ଚାପରୁ ଓହ୍ଲାଇ ମନ୍ଦିରକୁ ବିଜେ କରିବେ, ଯେଉଁଠାରେ ଗୋପାଳଜୀ ଚନ୍ଦନ କୁଣ୍ଡରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବେ ଓ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଠାକୁର ସିଂହାସନରେ ବିରାଜମାନ ହେବେ । ରାତିରେ ମୁଖ୍ୟ ଚାପରେ ଗୋପାଳଜୀ ଓ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ବସିବା ବେଳେ ଶ୍ରୀଖଣ୍ଡେଶ୍ୱର ନିଆଳି ଚାପରେ ଭୋଗ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।

ସମସ୍ତ ଠାକୁର ମିଳିତ ଭାବେ ୨୧ ବେଢ଼ା ବୁଲିବା ସହ ୮୪ ଭଉଁରୀ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରହିଛି । ରବିବାର ପଣ୍ଡା ସାହି ପକ୍ଷରୁ ଗାଧୁଆ ତୋଠ ନିକଟରେ

ପଂକ୍ତି ଭୋଗ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ସହିତ ମନ୍ଦିର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ବିଭିନ୍ନ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଓ ଭଜନ ସମାରୋହ ଚାଲିଥିବାରୁ ସମଗ୍ର ଗଞ୍ଜାମ ସହର ଏବେ ଉତ୍ସବମୁଖର ହୋଇଉଠିଛି । ଶହ ଶହ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ଏହି ଦେବ ଦୁର୍ଲଭ ମୁହୂର୍ତ୍ତର ଦର୍ଶନ କରି ନିଜକୁ କୃତାର୍ଥ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ।

ରାୟଗଡ଼ାର ନିଖିଲ ହାଡ଼ିପାଙ୍କୁ ଅପହରଣ ପରେ ହତ୍ୟା ଘଟଣାକୁ ନେଇ ସହରରେ ଚାପା ଉତ୍ତେଜନା ଦେଖାଦେଇଛି । ହତ୍ୟା ପ୍ରତିବାଦରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକେ ରାୟଗଡ଼ା ଥାନା ଆଗରେ ମୃତଦେହ ଶୋଭାଯାତ୍ରା କରିଛନ୍ତି । ଏପରିକି ପୋଲିସ ଅପହରଣକାରୀ ଏବଂ ହତ୍ୟାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଧରିବାରେ ଜାଣିଶୁଣି ବିଳମ୍ବ କରୁଥିବା ନେଇ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି । ଅପହରଣ ନେଇ ପୋଲିସକୁ ଅବଗତ କରାଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇ ନ ଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । ଏଭଳିସ୍ଥିତିରେ ଶବ ଶୋଭାଯାତ୍ରା ବେଳେ ଉତ୍ତ୍ୟକ୍ତ ଲୋକେ ରାସ୍ତାରେ ଏକ ବାଇକ୍ ଜାଳି ପୋଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏନେଇ ସହରରେ ଅଶାନ୍ତ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଆଇନ ଶୃଙ୍ଖଳାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସହରରେ ପୋଲିସ ଫୋର୍ସ ମୃତୟୁନ କରାଯାଇଛି । ମିଳିଥିବା ସୂଚନା ମୁତାବକ, ଶନିବାର ରାତି ପ୍ରାୟ ୧୦ଟା ସମୟରେ କେତେଜଣ ଯୁବକ ଗୋଟିଏ ବୁଲେଟ୍ ଏବଂ ଏକ ଚାରି ଚକିଆ ଗାଡ଼ିରେ ଆସି ନିଖିଲଙ୍କୁ ପିଛା କରିଥିଲେ । ଏନେଇ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ ହୋଇଥିଲା । ପରେ ନିଖିଲ ଦୌଡ଼ି ପଳେଇବା ସମୟରେ ଫାଇରିଂ ହୋଇଥିଲା । ଏପରିକି ନିଖିଲ ପ୍ରାଣ ଭୟରେ ଜଣଙ୍କ ଘରକୁ ପସିଯିବା ସମୟରେ ଦୁର୍ବୃତ୍ତମାନେ ତାକୁ ଅପହରଣ କରି ରିଂ ରୋଡ ପଟେ ନେଇଯାଇଥିଲେ । ପରେ ନିଖିଲଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ତୁମ୍ବୁଗୁଡ଼ା ନିକଟରେ ଫିଙ୍ଗି ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ ।

ଓଡ଼ିଶାରେ କ୍ଷୀର ଦାମ୍ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଛି । ଗୋନ୍ତ କ୍ଷୀର ଲିଟର ପ୍ରତି ୪ ଟଙ୍କା ବୃଦ୍ଧି

କରିଛି ଓମ୍ଫେଡ୍ । ତେବେ ୫୦ ଟଙ୍କାରୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଏହା ୫୪ ଟଙ୍କାରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ପ୍ରିମିୟମ କ୍ଷୀର ଲିଟର ପ୍ରତି ୪ ଟଙ୍କା ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ୫୪ ଟଙ୍କାରୁ ୫୮ ଟଙ୍କା ହୋଇଛି । ଗୋଲ୍ଡ ପ୍ରିମିୟମ ପୁସ୍ତ କ୍ଷୀର ଲିଟର ପ୍ରତି ୪ ଟଙ୍କା ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ୬୪ ଟଙ୍କା ହୋଇଛି । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ୬୦ ଟଙ୍କା ଥିଲା ।

ସେହିପରି ଗୋଲ୍ଡ ପ୍ରିମିୟମ କ୍ଷୀର ଲିଟର ପ୍ରତି ୪ ଟଙ୍କା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବାବେଳେ ଏହା ୫୨ ଟଙ୍କାରୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ୬୦ ହୋଇଛି । ଗୋଟିଏ ପ୍ୟାକେଟ୍ (୫୦୦ ମି.ଲି) ଉପରେ ୨ ଟଙ୍କା ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଛି । ରବିବାରଠାରୁ ରାଜ୍ୟରେ ଓମ୍ଫେଡ୍ ଏହି ନୂଆ ଦାମ୍ ଲାଗୁ କରିଛି ।

ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ପରିଷଦ (ବୋର୍ଡ) ପକ୍ଷରୁ ଚଳିତବର୍ଷର ମାଟ୍ରିକ, ମଧ୍ୟମା ଓ ରାଜ୍ୟ ମୁକ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରୀକ୍ଷାଫଳ ଶନିବାର ଅପରାହ୍ନରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ବୋର୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଗଣଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ଗଣ୍ଡୁ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ରେଜଲ୍ଟ ପୁସ୍ତକ ଉନ୍ମୋଚନ କରିଛନ୍ତି ।

ଚଳିତ ବର୍ଷ ପାସ୍ ହାର ୯୫.୩୩ ପ୍ରତିଶତ ରହିଛି । ଏଥର ମୋଟ ୫ ଲକ୍ଷ ୧୯ ହଜାର ୨୫୧ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ A1ରେ ୨୪୫୨ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବାବେଳେ A2ରେ ୧୫,୨୮୧ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛନ୍ତି । B1ରେ ୪୩,୫୨୫ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀ, B2ରେ ୮୨,୧୦୩ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀ, Cରେ ୧,୨୯,୮୦୩ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀ, Dରେ ୧,୪୨,୧୫୨ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀ ଏବଂ Eରେ ୯୫,୪୮୧ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ସେହିପରି ରାଜ୍ୟ ମୁକ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ୍ ହାର ୫୯.୮୨% ରହିଛି । ୧୦,୦୪୩ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀ ପରୀକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ୬୪୦୫ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ଭାଜପା ବିପୁଳ ବିଜୟ ହାସଲ କରିଛି ।

୨୦୦ରୁ ଅଧିକ ବିଧାନସଭା ଆସନରେ ଜିତି ଭାଜପା ବହୁମତ ହାସଲ କରିଛି । ଦୀଘା ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରରେ ପଥର ମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣକୁ ମଧ୍ୟ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ବାଡ଼ଗ୍ରାହୀ ଜଗନ୍ନାଥ ସ୍ୱାଇଁ ମହାପାତ୍ର । ପଥର ମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ ହେଲେ ମମତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଅଘଟଣ ଘଟିବ ବୋଲି ସେ ଚେତାବନୀ ଦେଇଥିଲେ । ତେବେ ୨୦୨୨ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ନିର୍ବାଚନରେ ମମତା ଶୋଚନୀୟ ପରାଜୟ ବରଣ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ନେଇ ଏବେ ବିଭିନ୍ନ ଚର୍ଚ୍ଚା ଲାଗିରହିଛି । ବିଶେଷକରି ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଅପମାନ ଓ ଅହଙ୍କାର ଯୋଗୁ ମମତା ନିର୍ବାଚନରେ ହାରିଥିବା ସବୁଆଡ଼େ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଉଛି ।

ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାଡ଼ଗ୍ରାହୀ ମହାପାତ୍ର ନିଜ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ କହିଛନ୍ତି, ଚଳିତ ନିର୍ବାଚନରେ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗରେ ସରକାର ଯେଉଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା ତାହା ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ହେଲା । ଦୀଘାରେ ଯେଉଁ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର ହେଲା ଏହା ତାହାର ପ୍ରଭାବ । ଦୀଘାରେ ଯେତେବେଳେ ମମତା ବାନାର୍ଜୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର କଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ମୁଁ କହିଥିଲି ମନ୍ଦିରରେ ପଥର ମୂର୍ତ୍ତି କରନ୍ତୁନି । ସେ କିନ୍ତୁ ମୋ କଥାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଲେ ନାହିଁ । ପଥର ମୂର୍ତ୍ତି ହେଲେ ଅଘଟଣ ଘଟିପାରେ ବୋଲି ମୁଁ ମମତାଙ୍କୁ କହିଥିଲି । ଚତୁର୍ଦ୍ଧାମୂର୍ତ୍ତି ପଥରରେ ନିର୍ମାଣ ହେଲେ ଯଦି କିଛି ବିଘ୍ନ ହୁଏ ଅବା ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ତାହା ଅଶୁଭ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ରହିଛି । ହେଲେ ମୋ କଥାକୁ ମମତା ଗୁରୁତ୍ୱ ନ ଦେଇ ପଥର ମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ସେ ପୁଣି କହିଛନ୍ତି, ମମତା ଜଣେ ବହୁତ ଭଲ ଲୋକ । ହେଲେ ତାଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ କିଛି କୁଟକ୍ରୀ ଲୋକ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ କି ତାଙ୍କୁ ଭୁଲ୍ ମାର୍ଗରେ ନେଉଥିଲେ । ଅହଙ୍କାର ମଣିଷକୁ ପତନ କରାଏ । ମୋ କଥାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ନ ଦେଇ ସେ ଦୀଘା ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରରେ ପଥର ମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କଲେ । ଫଳରେ ତାଙ୍କ ସହ ଆଜି ନିର୍ବାଚନରେ ଏହି ଦଶା ହୋଇଛି । ରଥଯାତ୍ରାରେ ବଙ୍ଗାଳିମାନେ ପୁରୀ ନ ଯିବାକୁ ସେ କହିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଲୋକମାନେ ଗ୍ରହଣ କଲେନାହିଁ । ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ କାହାର

ଅହଙ୍କାର ସହ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଫଳରେ ଆଜି ତାଙ୍କର ପତନ ହୋଇଛି । ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଏନେଇ ଯାହା କହିଥିଲି ସେୟା ହେଲା । ମମତା ହାରିଥିବା ବେଳେ ଭାଜପା ବିପୁଳ ବିଜୟ ହାସଲ କରିଛି ।

ନୟାଗଡ଼ ଜିଲା ଓଡ଼ିଶା ଆଦର୍ଶ ଥାନା କାଶିପଦା ଜଙ୍ଗଲ ପଥରଖୋଲରେ ଫସିଯାଇଛନ୍ତି ଜଣେ ନାବାଳକ । ବାଉଁଶଗାଡ଼ିଆ ସ୍ଥିତ ଜଙ୍ଗଲରେ ମହୁ ସଂଗ୍ରହବେଳେ ଫସିଯାଇଛନ୍ତି । ପଥରସନ୍ଧିରେ ମୁଣ୍ଡ ପଶି ରହିଯାଇଥିବାରୁ ବାହାର କରିବାକୁ ନାକେଦମ୍ ହୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି । ଦୀର୍ଘ ୧୦ ଘଣ୍ଟା ପରେ ଆଜି ଅପରାହ୍ଣରେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଛନ୍ତି ଶିବ ପ୍ରଧାନ । ଅଗ୍ନିଶମବାହିନୀର କର୍ମଚାରୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ସଫଳତାର ସହିତ ଉଦ୍ଧାର କରିଛନ୍ତି । ତାକୁ ଉଦ୍ଧାର କଲା ପରେ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଡାକ୍ତରଖାନା ନିଆଯାଇଛି ।

ବାଉଁଶଗାଡ଼ିଆ ସ୍ଥିତ ଜଙ୍ଗଲରେ ମହୁ ସଂଗ୍ରହବେଳେ ଫସିଯାଇଥିଲେ । ପଥରସନ୍ଧିରେ ମୁଣ୍ଡ ପଶି ରହିଯାଇଥିବାରୁ ବାହାର କରିବାକୁ ନାକେଦମ୍ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ଅଗ୍ନିଶମ କର୍ମଚାରୀ । ତେବେ ନାବାଳକଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର ପରେ ଅଗ୍ନିଶମ ଡିଜି ବଡ଼ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ବଡ଼ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜିଂ ଥିଲା; ଉଦ୍ଧାର ବେଳେ ଦୁଇଟି ବଡ଼ ବିପଦ ଥିଲା । ନାବାଳକଜଣକ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଫସିରହିଥିଲେ, ତାହାର ଉପରେ ଥିଲା ବଡ଼ ପଥର ଖଣ୍ଡ, ତାହା ସହିତ ଏକ ଅଜଗର ସାପ ଥିଲା । ବୈଷୟିକ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜି ଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ପଠାଗଲା । ଯେଉଁମାନେ ସାହସିକ ଉଦ୍ଧାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପରସ୍ତୁତ କରାଯିବ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

ଗତ ଫେବୃଆରୀ ୨୮ରୁ ଇରାନ ସହ ଆମେରିକାର ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ଯୁଦ୍ଧ ପରଠାରୁ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଅର୍ଥନୈତିକ ସଙ୍କଟ ଜଟିଳ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ବିଶେଷକରି ଆରବ ଦେଶଗୁଡ଼ିକରୁ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶକୁ ତୈଳ, ଗ୍ୟାସ୍ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ପରିବହନ ହେଉଥିବା ସାମୁଦ୍ରିକ ପଥ ‘ଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଅଫ୍ ହର୍ମୁଜ୍’କୁ ଇରାନ ନିଜ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିଛି ।

କିଛି ସପ୍ତାହ ହେଲା ଯୁଦ୍ଧ ବିରତି ରହିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ହର୍ମୁଜ୍ରେ ସାମଗ୍ରୀ ପରିବହନ ସ୍ୱାଭାବିକ ହୋଇପାରୁନାହିଁ । ଏହାର ପ୍ରଭାବରେ ଭାରତ ସମେତ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଦେଶ ତୈଳ ଓ ରନ୍ଧନ ଗ୍ୟାସ୍ ସଙ୍କଟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଓଡ଼ିଶା ଏଥିରୁ ବାଦ୍ ପଡ଼ିନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ଗ୍ୟାସ୍ ସମସ୍ୟା ନେଇ ସାରା ରାଜ୍ୟରେ ଏକପ୍ରକାର ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବାବେଳେ ଏବେ ନବରଙ୍ଗପୁର, ଜୟପୁର, ଦାରିଙ୍ଗବାଡ଼ି ସମେତ ଉପକୂଳ ଅଞ୍ଚଳର ଅନେକ ପଞ୍ଚରେ ପେଟ୍ରୋଲ ଓ ଡିଜେଲ୍ ଅଭାବ ଦେଖାଦେଲାଣି । କେତେକ ଫିଲିଂ ଷ୍ଟେସନରେ ପେଟ୍ରୋଲ ଓ ଡିଜେଲ ନ ଥିବା ଲେଖି ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ବେଳେ ଆଉ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଲମ୍ବା ଧାଡ଼ି ଲାଗୁଛି । ଲୋକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ ପେଟ୍ରୋଲ ଓ ଡିଜେଲ ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପରିମାଣର ଦିଆଯାଉଛି । ଏହାକୁ ନେଇ ଲୋକେ ଚିନ୍ତାରେ ପଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି । ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ୩ଟି ପେଟ୍ରୋଲ ପଞ୍ଚ ବାରମ୍ବାର ବନ୍ଦ ହେଉଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

ନବରଙ୍ଗପୁରରେ ପେଟ୍ରୋଲ ଓ ଡିଜେଲ ଅଭାବ ସମସ୍ୟା ଗୁରୁତର ରୂପ ନେଇଛି । ପେଟ୍ରୋଲ ପଞ୍ଚଗୁଡ଼ିକରେ ଯୋଗାଣ କମିଯାଇଥିବାରୁ ତେଲ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଦିଆଯାଉଛି । ଦିନକୁ ଏକ ଦୁଇଚକିଆ ଯାନକୁ ୨ଶହ, ଅଟୋ ରିକ୍ସାକୁ ୩ଶହ ଓ ଚାରି ଚକିଆ ଯାନକୁ ୧ ହଜାର ଟଙ୍କାର ପେଟ୍ରୋଲ ଓ ଡିଜେଲ ଦିଆଯାଉଛି । ଫଳରେ ଦୈନିକ ତେଲ ପକାଇବା ପାଇଁ ପଞ୍ଚଗୁଡ଼ିକରେ ଲମ୍ବା ଲାଇନ୍ ଲାଗୁଛି । ତେବେ ରୁଧିର ସମସ୍ୟା ଝଟା ସୁଦ୍ଧା ନବରଙ୍ଗପୁର ସହରରେ ପେଟ୍ରୋଲ ନ ଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ନବରଙ୍ଗପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ୫୧ ପେଟ୍ରୋଲ ପଞ୍ଚ ରହିଛି । ତେବେ ଉତ୍ତରକୋଟ ସହରାଞ୍ଚଳ ଓ ଜିଲ୍ଲାର ୧୦ଟି ବ୍ଲକ୍ରେ ପେଟ୍ରୋଲ, ଡିଜେଲ ସମସ୍ୟା ଏଯାଏ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ନବରଙ୍ଗପୁର ସହର ଓ ସଦର ବ୍ଲକ୍ରେ ଥିବା ୮ଟି ପେଟ୍ରୋଲ ପଞ୍ଚ ମଧ୍ୟରୁ ମଙ୍ଗଳବାର ସୁଦ୍ଧା ୭ଟି ପେଟ୍ରୋଲ ପଞ୍ଚରେ ତେଲ ନ ଥିଲା । ସହରର ଗଙ୍ଗା ପୁଏଲକୁ ମଙ୍ଗଳବାର ରାତିରେ ୧୦ ହଜାର

ଲିଟର ପେଟ୍ରୋଲ, ୧୦ ହଜାର ଲିଟର ଡିଜେଲ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା । ବୁଧବାର ସକାଳ ୬ଟାରୁ ଲମ୍ବା ଲାଇନ ଲାଗିଥିଲା । ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲା ଯୋଗାଣ ଅଧିକାରୀ ଗାୟତ୍ରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ ଅନ୍ୟ ୨ଜଣ କର୍ମଚାରୀ ଓ ପୋଲିସ ଗଢ଼ା ଫୁଏଲ ପେଟ୍ରୋଲ ପମ୍ପରେ ରହିଥିଲେ । ତେବେ ସନ୍ଧ୍ୟା ୫ଟା ସୁଦ୍ଧା ଉକ୍ତ ପମ୍ପରୁ ତେଲ ସରିଯାଇଥିଲା ।

ଏନେଇ ନବରଙ୍ଗପୁର ବାସିନ୍ଦା ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ପଟ୍ଟନାୟକ କହିଛନ୍ତି, ‘ମୁଁ କାର୍ରେ ପେଟ୍ରୋଲ ପକାଇବାକୁ ଆସିଥିଲି । ମାତ୍ର ୧ ହଜାର ଟଙ୍କାର ତେଲ ଦିଆଯିବ ବୋଲି କହିଲେ । ୧ ଘଣ୍ଟା ଅପେକ୍ଷା କରିଛି । ଦୂରଦୂରାନ୍ତକୁ ଯିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏକ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ।’ ସେହିପରି କିଶୋରୀ ସମରଥ କହିଛନ୍ତି, ‘୨ ଚକିଆ ଗାଡ଼ିକୁ ମାତ୍ର ୨ ଶହ ଟଙ୍କାର ପେଟ୍ରୋଲ ଦେଉଛନ୍ତି । ୨ ଘଣ୍ଟା ଲମ୍ବା ଲାଇନରେ ରହିବା ପରେ ପେଟ୍ରୋଲ ମିଳିଲା । ଗ୍ୟାସ୍ ପରେ ଏବେ ପେଟ୍ରୋଲ, ଡିଜେଲ ମିଳିବା କଷ୍ଟ ହେଉଛି । ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ ସମସ୍ୟା ନୁହେଁ । ଯଦି ପେଟ୍ରୋଲ, ଡିଜେଲ ପାଇଁ ଲୋକେ ଲମ୍ବା ଲାଇନ ରହିବେ, ତେବେ ଦିନ ସାରା କାମରେ ଲୋକଙ୍କ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଘଟିବ ।’ ଦୁର୍ମିଳା ସମରଥ କୁହନ୍ତି, ‘ଆଜିକାଲି ସମସ୍ତେ ଗାଡ଼ିମୋଟର ଉପରେ ଭରସା କରିଥାନ୍ତି । ପେଟ୍ରୋଲ, ଡିଜେଲ ଆଗକୁ ମିଳିବା କଷ୍ଟକର ହେଲାଣି । ଆଜିର ଲମ୍ବାଲାଇନକୁ ଦେଖିଲେ ଏହି ସମସ୍ୟା ଆଗକୁ ଗୁରୁତର ହେବା ଭଳି ଲାଗୁଛି । ସରକାର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସମସ୍ୟା ପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଜରୁରୀ । ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନୁହେଁ, ଯେମିତି ପେଟ୍ରୋଲ, ଡିଜେଲ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁବିଧାରେ ମିଳିବ ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ରହିଛି ।’ ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ପଣ୍ଡା କୁହନ୍ତି, ‘ଏବେ ଚାଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଗ୍ରାଙ୍କର, ପାଣି ପମ୍ପ ଓ ବିଭିନ୍ନ କୃଷି ଯନ୍ତ୍ରପାତି ବ୍ୟବହାର ହେଉଛି । ଏଥିପାଇଁ ଡିଜେଲର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡୁଛି । ଡିଜେଲ ଅଭାବ ଦେଖାଗଲେ ପରିବହନ, କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଦରଦାମ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ଏନେଇ ସରକାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତୁ ।’ ନବରଙ୍ଗପୁର ଗଢ଼ା ଫୁଏଲ୍ ମାଲିକ ପି.ରାଜେଶ

କହିଛନ୍ତି, ‘କମ୍ପାନୀକୁ ପେଟ୍ରୋଲ, ଡିଜେଲ ପାଇଁ ଗାଡ଼ି ପଠାଇଲେ ମଧ୍ୟ ତୁରନ୍ତ ମିଳୁନାହିଁ । ଆମ ପକ୍ଷରେ କେତେ ତେଲ ଅଛି କମ୍ପାନୀ ଜାଣୁଛି । ଅନ୍ୟତମ ୩ ହଜାର ଲିଟର ତେଲ ଆମ ପାଖରେ ରହିଥିବା କମ୍ପାନୀ ଜାଣିବା ପରେ ହିଁ ସେଠାରୁ ତେଲ ଗାଡ଼ି ଛାଡ଼ୁଛି । ଗଙ୍ଗା ପୁଏଲରେ ୩ ଦିନ ପରେ ୧୦ ହଜାର ଲିଟର ଲେଖାଏ ପେଟ୍ରୋଲ, ଡିଜେଲ ଆସିଛି । ଏବେ ଗାଡ଼ି ପଠାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ କମ୍ପାନୀ ମୋ ପକ୍ଷରେ କେତେ ତେଲ ଅଛି ତାହାକୁ ଦେଖି ପଠାଇବ ।’ ନବରଙ୍ଗପୁର ଜିଲା ଯୋଗାଣ ଅଧିକାରୀ ଦେବାଶିଷ ମହାନ୍ତି କହିଛନ୍ତି, ‘ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ରହିଥିବା ପେଟ୍ରୋଲ ପମ୍ପଗୁଡ଼ିକରେ ତେଲ ରହିଛି । କେବଳ ନବରଙ୍ଗପୁର ସହର ଓ ସଦର ବ୍ଲକ୍‌ରେ ଥିବା ୭ଟି ପମ୍ପରେ ତେଲ ନ ଥିଲା । ୩ଟି ପମ୍ପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତେଲ ଆସିଯାଇଛି । ଅନ୍ୟ ପମ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ ୨୪ରୁ ୪୮ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ପେଟ୍ରୋଲ, ଡିଜେଲ ପହଞ୍ଚିବ । ବୁଧବାର ଦିନକ ପାଇଁ ସହରରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତିଦିନ ଜିଲାପାଳ ପେଟ୍ରୋଲ, ଡିଜେଲକୁ ନେଇ ସମୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ପେଟ୍ରୋଲ ପମ୍ପରେ ତେଲ ନାହିଁ ସେଠାରେ କମ୍ପାନୀ ସେଲ୍ସ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ସହ ଯୋଗାଯୋଗକରି ତେଲ ପଠାଇବାକୁ କୁହାଯାଇଛି ।’

ସେହିପରି ଉପକୂଳ ଜିଲାଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ପମ୍ପକୁ ତେଲ ଆସିପାରୁନାହିଁ । ଟାଙ୍କିରୁ ଷ୍ଟକ୍ ଶେଷ ହେବା ପରେ ତେଲ ଗାଡ଼ି ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଉଛି । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତେଲଗୁଡ଼ିକରେ ପେଟ୍ରୋଲ, ଡିଜେଲ ଅଭାବ କାରଣରୁ ଅନେକ ସମୟ ବନ୍ଦ ରହୁଛି । ମୟୂରଭଞ୍ଜ, ବାରିପଦାରେ ପେଟ୍ରୋଲ ପମ୍ପଗୁଡ଼ିକ ଆଉ ବାକିରେ ପେଟ୍ରୋଲ, ଡିଜେଲ ଦେଉନାହାନ୍ତି । ବିନିକା ଟାଙ୍କି ସଂଘ ସଭାପତି ମଣ୍ଡୁ ରାଉତ ଏବଂ ବିନିକା କ୍ଷୁଦ୍ର ବ୍ୟବସାୟୀ ସଂଘ ବୃନ୍ଦାବନ ପାଣ୍ଡେ କହିଛନ୍ତି, ତେଲ ଅଭାବରୁ ଗାଡ଼ି ଚାଲୁନି କି ମାଲ ପରିବହନ ହୋଇପାରୁନାହିଁ । ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର ଜିଲାର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଦୁଇଦିନ ହେବ ପେଟ୍ରୋଲ ପମ୍ପ ବନ୍ଦ ରହିଥିଲା, ଏଥିପାଇଁ ଲୋକେ ବହୁତ ହଇରାଣ ହେଉଛନ୍ତି ।

ଜୟପୁରର ଜଣେ ଗ୍ରାହକ ବୀରେନ୍ଦ୍ର ସାଗର କହିଛନ୍ତି, ତେଲ ମିଳୁନି, ପମ୍ପ ଆଗରେ ପ୍ରବଳ ଭିଡ଼ । କନ୍ଧମାଳ ଜିଲାର ବାଇକ୍ ଚାଳକ ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ପରିଛା କହିଛନ୍ତି, ଦାରିଙ୍ଗବାଡ଼ିରେ ତେଲ ଅଭାବ । ଦେଙ୍କାନାଳ ଜିଲାର ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ତେଲ କମ୍ପାନୀଗୁଡ଼ିକ ତେଲ ଯୋଗାଇ ନ ପାରିବା କାରଣରୁ ପମ୍ପ ବନ୍ଦ ରହିଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱରର ରବି ଟକିଜ୍ ନିକଟସ୍ଥ ପେଟ୍ରୋଲ ପମ୍ପ ବନ୍ଦ ରହିଥିବାରୁ ଲୋକେ ହଇରାଣ ହେଉଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । ଏନେଇ ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଅଏଲ୍ କର୍ପୋରେଶନ ଲିମିଟେଡ୍ (ଆଇଓସିଏଲ୍)ର ଆଞ୍ଚଳିକ ମୁଖ୍ୟ କମଲ୍ ସିଂ କହିଛନ୍ତି, ନବରଙ୍ଗପୁରରେ ପ୍ରାୟ ୫୦ ପମ୍ପ ମଧ୍ୟରୁ ୬ଟିରେ ପେଟ୍ରୋଲ ଯୋଗାଣ କମ୍ ରହିଛି । ଏବେ ଯାହା ଖବର ରହିଛି, ୨ରୁ ୩ଟି ବନ୍ଦ ହୋଇପଡ଼ିଛି । ତେବେ ସେହି ସବୁ ପମ୍ପ ପାଇଁ ପେଟ୍ରୋଲ ଯୋଗାଣ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଖୁବ୍‌ଶୀଘ୍ର ପେଟ୍ରୋଲ ପମ୍ପ ଚାଲୁହେବ । କୋରାପୁଟରେ ମଧ୍ୟ ୪ଟି ପମ୍ପରେ ପେଟ୍ରୋଲ ଯୋଗାଣ କମ୍ ରହିଛି । ମାତ୍ର ଭୁବନେଶ୍ୱର ରବି ଟକିଜ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ଆଇଓସିଏଲ୍‌ର ୩ଟି ପମ୍ପ ରହିଛି । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଲିଙ୍ଗରାଜ ଏବଂ ଗୌତମ ପେଟ୍ରୋଲ ପମ୍ପରେ ପେଟ୍ରୋଲ ଅଭାବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଜଗନ୍ନାଥ ପେଟ୍ରୋଲ ପମ୍ପରେ ଯୋଗାଣ କମ୍ ରହିଥିଲା, ହେଲେ ଏବେ ଯୋଗାଣ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଛି । ଖୁବ୍‌ଶୀଘ୍ର ପମ୍ପରେ ତେଲ ପହଞ୍ଚିବ । ସିଂ ପୁଣି କହିଛନ୍ତି, ସାରା ରାଜ୍ୟରେ ଆଇଓସିଏଲ୍‌ର ୨୫୦୦ ପେଟ୍ରୋଲ ପମ୍ପ ରହିଛି । ସେସବୁ ମଧ୍ୟରୁ ମାତ୍ର ୧୦ଟିକୁ କମ୍ ପରିମାଣ ପେଟ୍ରୋଲ ଯୋଗାଣ ହେଉଥିବା ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସିଛି । ଏହାକୁ କମ୍ପାନୀ ଗୁରୁତ୍ୱର ସହ ନେଇଛି ବୋଲି ସେ କହିଛନ୍ତି ।

ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ନିର୍ବାଚନ ଫଳ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ସେହି ରାଜ୍ୟରେ ଭାଜପା ସରକାର ଗଠନ କରିଛି । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସେଠାରେ ଅନୁପ୍ରବେଶ କରିଥିବା ବାଂଲାଦେଶୀଙ୍କ ଧାଡ଼ି ଏବେ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଜିଲା ଆଡ଼କୁ ମୁହାଁଇଛନ୍ତି । ଏବେ ମହାକାଳପଡ଼ା ଅଞ୍ଚଳରେ ନୂଆ

ମୁହଁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲାଣି । ୨୦୦୪ରେ ସରକାରୀସ୍ତରରେ ୧୭୪୯ ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀ ଏହି ଜିଲ୍ଲାରେ ରହିଥିବା ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିଲା । ୨୨ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ର ୩ ଜଣଙ୍କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ମହାକାଳପଡା ବ୍ଲକ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ରହିଛି । ଜଙ୍ଗଲ ଜମି ଦଖଲ କରି ଏବେ ପଟ୍ଟା ପାଇବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳବାସୀ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଚାପ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଅନୁପ୍ରବେଶକୁ ନେଇ ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନ ପକ୍ଷରୁ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଉ ନାହିଁ । ଭିତ୍ତିଭୂମି ଅଭାବରୁ ୩ ସାମୁଦ୍ରିକ ଥାନା ଜମ୍ମୁ, ତନ୍ଦିଆପାଳ ଓ ତାଳରୁଆ କାଗଜପତ୍ରରେ ଚାଲିଛି । ସମୁଦ୍ର ଜଳପଥରେ ବାଂଲାଦେଶ ମାତ୍ର ୮ ଘଣ୍ଟାର ବାଟ ହୋଇଥିବାରୁ ଅନୁପ୍ରବେଶକୁ ନେଇ ଜିଲ୍ଲାବାସୀ ଚିନ୍ତାରେ ଅଛନ୍ତି ।

ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳର ଅମରବର ବିଶ୍ୱାଳ, ମନୋଜ କୁମାର ସିଂହ, ନୀହାର ରଞ୍ଜନ ପ୍ରଧାନ ଓ ପ୍ରତାପ କୁମାର ତ୍ରିପାଠୀ ପ୍ରମୁଖ ଏହି ଅଞ୍ଚଳ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କ ଯୋଗୁ ଅପରାଧପ୍ରବଣ ହେଉଥିବା ନେଇ ଉଦ୍‌ବେଗ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ସେମାନେ କହିଛନ୍ତି, ଜିଲ୍ଲାରେ ୪୮ କି.ମି. ସମୁଦ୍ର ତଟ ରହିଛି । ସମୁଦ୍ର ତଟରେ ୬୮୨ ବର୍ଗ କି.ମି. ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନ ଭିତରକନିକା । ତଟ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ତଟାଞ୍ଚଳ ସୁରକ୍ଷା ବାହିନୀ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ବେଳେ ଜିଲ୍ଲାର ଜମ୍ମୁ, ତାଳରୁଆ ଓ ତନ୍ଦିଆପାଳ ସାମୁଦ୍ରିକ ଥାନା ରହିଛି । ଏଥିସହିତ ରାଜନଗର ଓ ମହାକାଳପଡା ଥାନା ଅଛି । ୫ ଥାନା ଓ ତଟସୁରକ୍ଷା ବାହିନୀ, ବନବିଭାଗର ନଜର ସତ୍ତ୍ୱେ ସମୁଦ୍ର ପଥ ଦେଇ ବାଂଲାଦେଶରୁ କେନ୍ଦ୍ରାପଡା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବାଧ ଯାତାୟାତ ହେଉଛି ।

ସେହିପରି ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀ ଜଙ୍ଗଲ ଜମି ବ୍ୟବହାର କରି ସ୍ଥାନୀୟ ଅଧିବାସୀ ପରିଚୟ ହାସଲ ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ଅପରାଧର ସାମିଲ ହେଉଛନ୍ତି । ଭିତରକନିକା ସଂରକ୍ଷିତ

ଅଞ୍ଚଳରେ ସଡ଼କ ଯୋଗାଯୋଗ ନ ଥିବା ଓ ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ଜଙ୍ଗଲ ମଧ୍ୟରେ ଥିବାରୁ ଅଶାନ୍ତ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି । ମହାକାଳପତା ଓ ରାଜନଗର ବ୍ଲକର ୫ ଥାନାରେ ଗତ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଶତାଧିକ ମହିଳା ଓ ଯୁବତୀଙ୍କ ନିଶୋଜ ମାମଲା ରୁଜୁ ହୋଇଛି । ୯୫ ପ୍ରତିଶତ ମାମଲା ପ୍ରେମ ବ୍ୟାପାର କହି ତଦନ୍ତ ହେଉ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଶ୍ରମିକ ଚାଲାଣ ପରି ଘଟଣା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଜଣାପଡ଼ୁଛି । ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଜଙ୍ଗଲ ଜମିକୁ ଜିଲା ପ୍ରଶାସନ ପକ୍ଷରୁ ତନଖି କରାଯାଉ ନ ଥିବାରୁ ଜବରଦଖଲ ବଢ଼ିବା ସହିତ ବେଆଇନ ଚିଙ୍ଗୁଡ଼ି ଘେରି ଗଢ଼ିଉଠୁଛି । ଏପରିକି ୨୦୦୧ ବନିପାଳରେ ଏକ ନକଲି ରେଡ଼ିଓ ଷ୍ଟେଶନ ନିର୍ମାଣ ଘଟଣା ଜଣା ପଡ଼ିଥିବା ବେଳେ ୨୦୦୨ରେ ଫରେଷ୍ଟ ଗାର୍ଡ ଶ୍ୟାମ ସିଂହଙ୍କୁ ଗୁଳି କରି କେତେଜଣ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ।

ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଏସ୍‌ଡିପିଓ ଜ୍ୟୋତିରଞ୍ଜନ ଗୌତ କହିଛନ୍ତି, ଅନୁପ୍ରବେଶକୁ ଜିଲା ପୋଲିସ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଛି । ୨୦୨୫ ଅଗଷ୍ଟରୁ ରାସ୍ତାରେ ଯାତାୟାତ କରୁଥିବା ଗାଡ଼ିଗୁଡ଼ିକ ଯାଞ୍ଚ ହେଉଛି । ସମୁଦ୍ର ପଥକୁ କଡ଼ା ନଜରରେ ରଖାଯାଇଛି । ନିକଟରେ ତନ୍ତ୍ରୀଆପାଳ ସାମୁଦ୍ରିକ ଥାନାକୁ ସ୍ଥିତ ବୋଟ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ଗୌତ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

କେନ୍ଦୁଝର ପାଟଣା ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ଜଣେ ଭାଇ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀଙ୍କ ଶବ ନେବା ଘଟଣାକୁ ନେଇ ସବୁଆଡ଼େ ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇଛି । ଏହି ଘଟଣାରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ପରେ ଶବ ବୋହି ନେଇଯାଇଥିବା ଭାଇଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ମିଳିପାରିଛି । ଏଭଳି ଘଟଣା କାହିଁକି ଘଟିଲା ଏବଂ ଏହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ଯେପରି ନ ହେବ ସେ ନେଇ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ଆର୍ଡ଼ିସି ତଦନ୍ତ କରି ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଘଟଣାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଦନ୍ତ କରି ତୁରନ୍ତ ରିପୋର୍ଟ ଦେବାକୁ କୁହାଯାଇଛି । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ତିଆନାଳି ଗାଁରେ ପହଞ୍ଚି ଜିଲା ପ୍ରଶାସନ ପକ୍ଷରୁ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଜିତୁ ମୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ୧୯ ହଜାର ୪୦୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ

କରାଯାଇଛି । ଡେପ୍ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ (ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରମାଣପତ୍ର) ଏବଂ ଲିଗାଲ ହେୟାର ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶାସନ ପକ୍ଷରୁ ତୁରନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଫାଷ୍ଟ ଟ୍ରାକ୍ ମୋଡ୍ରେ ମେଡିକାଲ ଅଫିସର ପହଞ୍ଚି ଡେପ୍ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଅସହାୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେପରି ପୁନର୍ବାର ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାର ନଜିର ଦେଖିବାକୁ ନ ମିଳେ ସେଥିନେଇ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ସରକାରୀ ଏବଂ ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ୍ ସହାୟତା ବିନା ବାଧାରେ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଯେଉଁ ଘଟଣା ଘଟିଲା ସେଥିପାଇଁ କାହାର ଅବହେଳା ଅଛି ସେକଥା ଜଣାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ଅସୁବିଧାର ସାମ୍ନା କଲେ ଭୟଭୀତ ନ ହୋଇ ପ୍ରଶାସନକୁ ଜଣାଇବାକୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ।

ବିଭୁ ଜନତା ଦଳର ଏକ ପ୍ରତିନିଧି ଟିମ୍ ରୁଧିର ମଲ୍ଲୀପଣି ନିକଟସ୍ଥ ତିଆନାଳି ଗ୍ରାମର ଜିତୁ ମୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ଭେଟିବା ସହିତ ଏପରି ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଓ ସ୍ୱର୍ଗକାତର ଘଟଣାରେ ପ୍ରଶାସନ,ପୋଲିସ ଓ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଦାୟୀ କରିଛନ୍ତି । ଏକ ପ୍ରେସ୍ ରିପୋର୍ଟରେ ବିଜେଡି ଜିଲା ସଭାପତି ଆଶିଷ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ କହିଛନ୍ତି ।

କଲରା ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଜୀବିତ ଅବସ୍ଥାରେ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଜିତୁ ମୁଣ୍ଡା ବାରମ୍ବାର ଅର୍ଥ ଉଠାଣ ପାଇଁ ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ଦୌଡ଼ି ନିରାଶ ହୋଇଥିବା କଥା ବିଜେଡି ନେତାମାନଙ୍କ ଆଗରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଜିତୁ ମୁଣ୍ଡା ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ କଲରା ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ କଙ୍କାଳକୁ ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ପୁଣି ଆଉ ଥରେ ତିଆନାଳୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେବା ତାହା ପୁଣି ପୋଲିସର ଉପସ୍ଥିତିରେ ଏହା ଏକ ସତ୍ୟ ସମାଜ ପାଇଁ କେତେଦୂର ଗ୍ରହଣୀୟ ଏହାର ପ୍ରଶ୍ନ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ବିଜେଡି ରଖିଛି । ବିଜେଡି ପକ୍ଷରୁ ପୋଲିସର ଅମାନବୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ନିନ୍ଦା କରାଯାଇଥିବା ସହ ବ୍ୟାଙ୍କର ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିଚାଳକଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱହୀନ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଏକ ରୁଗଣ ମାନସିକତା ବୋଲି ବିଧାୟକ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଏହାସହ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଧିବାସୀ ମଧ୍ୟ ଏହି ଓଡ଼ିଶା ଗ୍ରାମ୍ୟ

ବ୍ୟାଙ୍କଦ୍ୱାରା ସୁଫଳ ପାଇପାରୁ ନ ଥିବା କଥା ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ପାତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ବିଜେଡିର ଘଟଣା ଅନୁଧ୍ୟାନକାରୀ ଦଳ ଜିତୁ ମୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ସାହୁନା ଦେବା ସହିତ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲା ପାଟଣା ବ୍ଲକ୍ ଏରେଣ୍ଟେଇ ପଞ୍ଚାୟତ ତିଆନାଳି ଗ୍ରାମ ଚତୁରୀ ସାହିର ଜିତୁ ମୁଣ୍ଡା ଗତ ସୋମବାର ମୃତ ଭଉଣୀଙ୍କ କଙ୍କାଳ ଖୋଳି ମଲ୍ଲିପୋଷି ଓଡ଼ିଶା ଗ୍ରାମୀଣ ବ୍ୟାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବା ରାଜ୍ୟରେ ଚାଞ୍ଚିଲ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ଏହି ଘଟଣା ପ୍ରସାରିତ ହେବା ପରେ ମଙ୍ଗଳବାର ପ୍ରଶାସନ ତରଫରୁ ଜମା ଟଙ୍କା ସହ ସହ ରେଡକ୍ରସରୁ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏବେ ଏହାକୁ ନେଇ ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଜିତୁ ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଘରେ ଓ ମଶାଣୀସ୍ଥଳରେ ଆରଡିସି ସଂଗ୍ରାମ କେଶରୀ ମହାପାତ୍ର ସମଗ୍ର ସ୍ଥିତି ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ ମଲ୍ଲିପୋଷି ଓଡ଼ିଶା ଗ୍ରାମୀଣ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ପହଞ୍ଚି ତନାଘନା ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସହ କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲାପାଳ ବିଶାଲ ସିଂ, ଉପଜିଲ୍ଲାପାଳ ଉମାଶଙ୍କର ଦଳେଇ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭୂ ଅର୍ଜନ ଅଧିକାରୀ ରବୀନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ, ପାଟଣା ତହସିଲଦାର ଅଶ୍ୱନୀ ନାଏକ ଓ ଭିଡ଼ିଓ ମାନସ ରଞ୍ଜନ ଦଣ୍ଡ ପାଟଙ୍କ ସହ ପୋଲିସ ପ୍ରସନାଲ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ ।

କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲାରେ ଜମା ଟଙ୍କା ପାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ଜଣେ ଆଦିବାସୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଭଉଣୀଙ୍କ କଙ୍କାଳ ବୋହି ଆଣିବା ଘଟଣାକୁ ନେଇ ତୀବ୍ର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ରାଜସ୍ଥାନର କୃଷିମନ୍ତ୍ରୀ କିରୋଡ଼ି ଲାଲ ମୀନା । ଏହି ଅଭାବନୀୟ ଘଟଣାକୁ ସତ୍ୟ ସମାଜ ଉପରେ ଏକ ‘କଳଙ୍କ’ ବୋଲି ଅଭିହିତ କରିବା ସହ ମନ୍ତ୍ରୀ ପୀଡ଼ିତ ପରିବାରକୁ ନିଜର ଏକ ମାସର ଦରମା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ।

ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ, କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲା ପାଟଣା ବ୍ଲକ୍ ଏରେଣ୍ଟେଇ ପଞ୍ଚାୟତ ତିଆନାଳି ଗ୍ରାମର ଜିତୁ ମୁଣ୍ଡା ନିଜ ଭଉଣୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରମାଣ ଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର କଙ୍କାଳ ଧରି

ପାଟଣା ଥାନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ମଲ୍ଲିପଣି ଗ୍ରାମରେ ଥିବା ଓଡ଼ିଶା ଗ୍ରାମୀଣ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ଟଙ୍କା ଉଠାଇବା ପାଇଁ ନିୟମ ଓ କାଗଜପତ୍ରର ଦ୍ୱାହି ଦେଇ ତାଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । ବ୍ୟାଙ୍କରେ ସେ କଙ୍କାଳ ଧରି ପହଞ୍ଚିବାର ଭିଡ଼ିଓ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ବେଶ୍ ଭାଇରାଲ ହୋଇଛି । ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ପ୍ଲଟଫର୍ମ 'X'ରେ ଏହି ଭିଡ଼ିଓ ଶେୟାର କରି ମନ୍ଦ୍ରୀ ମୀନା କହିଛନ୍ତି, ଜିତୁ ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଅସହାୟତା ଓ ଯତ୍ନଶୀଳତା ତାଙ୍କୁ ମର୍ମାହତ କରିଛି । ସରକାରୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ନାଁରେ ଜଣେ ଗରିବ ଆଦିବାସୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏଭଳି ମାନସିକ ନିର୍ଯାତନା ଦେବା ଯେକୌଣସି ସତ୍ୟ ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ କଳଙ୍କ । ଏହି ମାମଲାରେ ଦୋଷୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କଠୋର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସେ ଓଡ଼ିଶା ମୁଖ୍ୟମନ୍ଦ୍ରୀ ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଜିତୁ ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଦୁଃଖରେ ସେ ସହଭାଗୀ ଏବଂ ଏହି କଷ୍ଟ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ସହ ଛିଡ଼ା ହେବା ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଖୁବ୍‌ଶୀଘ୍ର ତାଙ୍କର ଏକ ମାସର ଦରମା ପୀଡ଼ିତଙ୍କ ପରିବାର ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦିଆଯିବ । ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯେପରି କୌଣସି ଅସହାୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ନ ପଡ଼େ, ସେଥିପାଇଁ ସଜାଗ ରହିବା ସମସ୍ତଙ୍କର ସାମୂହିକ ଦାୟିତ୍ୱ ବୋଲି ସେ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ।

କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲା ପାଟଣା ବ୍ଲକ୍ ଏରେଣ୍ଡେଇ ପଂଚାୟତ ଡିଆନାଲି ଗ୍ରାମ ଚତୁରୀ ସାହିର ଜିତୁ ମୁଣ୍ଡା ଗତ ସୋମବାର ମୃତ ଭଉଣୀ କାଲାରା ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ କଙ୍କାଳ ଖୋଳି ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ନେଇ ଯିବା ଘଟଣା କେବଳ ରାଜ୍ୟ ନୁହେଁ ସାରା ଦେଶରେ ଚାଞ୍ଚଲ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ମଲ୍ଲି ପୋଷି ଓଡ଼ିଶା ଗ୍ରାମୀଣ ବ୍ୟାଙ୍କ୍ ଗ୍ରୀଲ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବା ପରେ ମଙ୍ଗଳବାର ପ୍ରଶାସନ ତରଫରୁଜମା ଟଙ୍କା ସହ ସହ ରେଡକ୍ରସରୁ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତାଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଗୁରୁବାର ଭଉରାଞ୍ଚଳ ଆରଡ଼ିସି ସଂଗ୍ରାମ କେଶରୀ ମହାପାତ୍ର, ଜିଲ୍ଲାପାଳ ବିଶାଳ

ସିଂଙ୍କ ସହ ପହଞ୍ଚି ଜିତୁ ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କରିବା ପରେ ମଲ୍ଲି ପୋଷି ଓଡ଼ିଶା ଗ୍ରାମୀଣ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ । ପାଟଣା ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ପାଟଣା ଥାନା ତଦନ୍ତ ପରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ ପ୍ରାଥମିକ ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ବ୍ୟାଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ପାଟଣା ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର କର୍ମଚାରୀ, ପାଟଣା ଥାନା କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଦାୟୀ କରିଛନ୍ତି । ସେ ଏନେଇ ସରକାରଙ୍କୁ ରିପୋର୍ଟ ଦେବେ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

ଆରଡିସିଙ୍କ ସହ କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲାପାଳ ବିଶାଳ ସିଂ, ଉପଜିଲ୍ଲାପାଳ ଉମାଶଙ୍କର ଦଲେଇ, ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ରବୀନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ, ପାଟଣା ତହସିଲଦାର ଅଶ୍ୱିନୀ କୁମାର ନାଏକ ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଆରଡିସିଙ୍କ ସହ ପୂର୍ବତନ ପିସିସି ସଭାପତି ନିରଞ୍ଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ ନେତା ଜୟଦେବ ଜେନା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମୂଳକ ପଦକ୍ଷେପ ପାଇଁ ଆଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି ।

ମୃତ ଭଉଣୀଙ୍କ ସଞ୍ଚୟ ଟଙ୍କା ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଶୁଶାନରୁ ମୃତଦେହ ବାହାର କରିବା ଘଟଣା ସାରା ଦେଶରେ ଆଲୋଚନ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ଏହି ଘଟଣା ବର୍ତ୍ତମାନ ସରୁଠି ଆଲୋଚନାର ବିଷୟ । ଏହି ସମୟରେ, ଫିଜିକ୍ସ ଡାକ୍ତା (ପିଡବ୍ଲୁ) ଏବଂ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ସିଇଓ ଅଲଖ ପାଣ୍ଡେ ଜିତୁ ମୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିଛନ୍ତି ।

ସେ ଜିତୁଙ୍କୁ ଅନଲାଇନରେ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଦୁଇ ପୂର୍ବତନ କଂଗ୍ରେସ ପିସିସି ସଭାପତି ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ପରିଦର୍ଶନ କରି ଜିତୁ ମୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ୨୪,୦୦୦ ଟଙ୍କା ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ଭଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯେ ଓଡ଼ିଶା କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲାର ମଲ୍ଲିପଣି ଅଞ୍ଚଳର ବାସିନ୍ଦା ଜିତୁ ମୁଣ୍ଡା ତାଙ୍କ ମୃତ ଭଉଣୀଙ୍କ ଆକାଉଣ୍ଟରୁ ଟଙ୍କା ଉଠାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ଯାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବ୍ୟାଙ୍କ କର୍ମଚାରୀମାନେ ପ୍ରମାଣ ମାଗିଥିଲେ ।

ପୂର୍ବରୁ ଭଉଣୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଇଥିବା ବେଳେ ଜିତୁ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀଙ୍କ କଙ୍କାଳ

ସହିତ ସିଧାସଳଖ ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଯାହା ଏକ ହୃଦୟବିଦାରକ ଦୃଶ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ।

ଘଟଣା ପରେ, ପ୍ରଶାସନିକ ସ୍ତରରେ ମାମଲା ଉଗ୍ରରୂପ ନେଇଥିଲା । ଜିଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପରେ, ଜିତୁ ତାଙ୍କ ଟଙ୍କା ଫେରି ପାଇଥିଲେ । କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଆରଡିସିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ତଦନ୍ତ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ବ୍ୟାଙ୍କ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅବହେଳା ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଥିଲା ।

କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲା ପାଟଣା ରୁକ୍ ଡିଆନାଲି ଚତୁରିସାହିର ଜିତୁ ମୁଣ୍ଡା ଭଉଣୀ କାଲାରା ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ କଙ୍କାଳା ନେଇ ମଲ୍ଲିପୋଷି ଓଡ଼ିଶା ଗ୍ରାମୀଣ ବ୍ୟାଙ୍କୁ ନେବା ଘଟଣା ପରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ଧମିକାରେ ନା ଧରୁନି । କଙ୍କାଳ ଖୋଳି ନେବା ଘଟଣାରେ ସାହିବାହି ଜିତୁ ମୁଣ୍ଡାକୁ ପୁଣି ଶୁଦ୍ଧି ହେବାକୁ କହିଛନ୍ତି । ଏହି କ୍ରମରେ ଜିତୁ ଆସନ୍ତା ବୁଧବାର ଶୁଦ୍ଧି ହେବେ ବୋଲି ସୂଚନା ମିଳିଛି ।

ପ୍ରକାଶ ଯେ, ଭଉଣୀ କାଲାରାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଜିତୁ ଶୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲେ । ହେଲେ ପୁଣି ମଗାଣିରୁ କଙ୍କାଳ ଖୋଳିଥିବାରୁ ଗାଁର ହୋ ସମାଜର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଘରକିଆ ଭଳି ରଖିଛନ୍ତି । ଶୁଦ୍ଧି ନ ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ଜାତି ଭାଇ ବାସନ୍ଦ କରିବା ସହ ସାଧାରଣ ଚଳଣିରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରାଇବେ ନାହିଁ । କଙ୍କାଳ ଖୋଳି ବୋହିଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଓ ଜାତି ହେବାକୁ ହୋ ସମାଜ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିଛି । ରବିବାର ବିନା କୁକୁଡ଼ା ଓ ଛେଳି ଯୋଗାଡ଼ରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ଜାତି ଭାଇଙ୍କୁ ନେଇ ଜିତୁ ଶୁଦ୍ଧିକ୍ରିୟା ଆୟୋଜନ କରୁଥିବା ବେଳେ ଜାତି ଭାଇମାନେ ଅତିବସି ଏହାକୁ ବନ୍ଦ କରିଥିଲେ ।

ଘର ସମ୍ମୁଖରେ ୨ ନମ୍ବର, ୩ ନମ୍ବର ଞ୍ଜାଡ଼ର ହୋ ସମାଜର ମୁରବୀ କାଣ୍ଡେ ମୁଣ୍ଡା, ଶୁକ୍ରା ମୁଣ୍ଡା, ମୁନିଆ ମୁଣ୍ଡା, ମକୁରୁ ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ ସହ ଗ୍ରାମର ୨୫ଜଣ ମୁରବୀବସି ନିଶାପ କରିଥିଲେ । ବୁଧବାର ପରିବାର ଲୋକେ ମୁଣ୍ଡନ ହୋଇ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ହେବେ, ନୁଆ ଲୁଗା

ପିନ୍ଧିବେ, ଗୁଣିଆ ହାଣ୍ଡିଆରେ କୁକୁଡ଼ା ରକ୍ତ ପକାଇ ପୂଜା କରିଥିବା ହାଣ୍ଡିକୁ ଅଶୌଚ ଥିବା ପରିବାରକୁ ପିଆଇବେ । ପରେ ଗାଁ, ଆଡୁଲ୍ଲୀୟ ସ୍ୱଜନଙ୍କୁ ମାଂସ, ଭାତ ଓ ହାଣ୍ଡିଆ ଦେଇ ଜିତୁ ଆପ୍ୟାୟିତ କରି ଜାତିରେ ମିଶିବେ ବୋଲି ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଛି । ଜିତୁ ପ୍ରାୟ ୩୫୫ ଲୋକଙ୍କୁ ଖାସି, କୁକୁଡ଼ା, ଭାତ ଓ ହାଣ୍ଡିଆ ଖାଇବାକୁ ଦେବେ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ଏଥି ପାଇଁ ଜିତୁଙ୍କ ପରିବାର ତରଫରୁ ଛେଳି କୁକୁଡ଼ା ଯୋଗାଡ଼ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ।

ଟଙ୍କା ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଜିତୁ ମୁଣ୍ଡା ନିଜ ବଡ଼ ଭଉଣୀଙ୍କ କଙ୍କାଳ କାନ୍ଧରେ ବୋହି ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ନେବା ଘଟଣା ସାରା ଦେଶରେ ଚର୍ଚ୍ଚାର ବିଷୟ ହୋଇଛି । ଘଟଣା ଜିତୁ ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟକୁ ବଦଳାଇବା ସହିତ ତାଙ୍କ ଗ୍ରାମର ଭାଗ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବଦଳାଇ ଦେଇଛି । ଜିତୁଙ୍କୁ ସହାୟତାର ସୁଅ ଛୁରୁଥିବା ବେଳେ ଗ୍ରାମର ଅବସ୍ଥା ସୁଧୁରୁଛି । ଫଳରେ ଜିତୁଙ୍କ ସହିତ ଗ୍ରାମବାସୀ ମଧ୍ୟ ଖୁସି ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

ଏକଦା ଅଲୋଡ଼ା ହୋଇଥିବା ପାଟଣା ବ୍ଲକ୍ ଏରେଣ୍ଡେଇ ପଞ୍ଚାୟତ ତିଆନାଳି ଗ୍ରାମକୁ ପ୍ରଶାସନିକ ଅଧିକାରୀ, ରାଜନୈତିକ ନେତା, ଲୋକପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ଏବେ ଯାତାୟତ ଲାଗି ରହିଛି । ଜିତୁଙ୍କୁ ସହାୟତା ରାଶି ସହିତ ଭଉଣୀ, ଘରକୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସଂଯୋଗ, ଫ୍ୟାନ, ଖଟ, ବିଛଣା ସବୁ ମିଳିଯାଇଛି । ଏଥିସହ ତିଆନାଳି ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରାୟ ୧୫୦ ପରିବାର ବସବାସ କରୁଥିବା ବେଳେ ପାଣି ପାଇଁ ଲୋକେ ଅନେକ ହଇରାଣ ହେଉଥିଲେ । ସକାଳ ହେଲେ ମହିଳା ପାଣି ସଂଗ୍ରହରେ ଲାଗି ପଡ଼ୁଥିଲେ । ତେବେ ଜିତୁ ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଖବର ପ୍ରଘଟ ପରେ ଗାଁରେ ଅଚଳ ହୋଇପଡ଼ିଥିବା ନଳକୂପ ମରାମତି କରାଯାଇଛି ।

ଗୋଟିଏ ପଟେ ଖରାଦିନ ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତ ଅଚଳ ନଳକୂପ ମରାମତି କରାଯାଇଛି ବୋଲି ପ୍ରଶାସନ କହୁଥିବା ବେଳେ ଏବେ ବାସ୍ତବ ଚିତ୍ର ପଦାକୁ ଆସିଛି । ରବିବାର ସକାଳେ ଗ୍ରାମୀଣ ଜଳଯୋଗାଣ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ନଳକୂପ ମରାମତି କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ପୂର୍ବରୁ ଅଭିଯୋଗ କଲେ ମଧ୍ୟ ମରାମତି କରାଯାଉ ନ ଥିଲା ବୋଲି ଗ୍ରାମବାସୀ

ସୂର୍ଯ୍ୟମଣି ମହାନ୍ତ, ନଳିତା ମହାନ୍ତ ପ୍ରମୁଖ କହିଛନ୍ତି । ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜଳଯୋଗାଣ ବିଭାଗରେ ବହୁ ଅଧିକାରୀ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଦୀର୍ଘ ବର୍ଷ ରହୁଥିବାରୁ ମନମାନି ବଢ଼ିଛି । ଲୋକଙ୍କ ସମସ୍ୟାକୁ ଅଣଦେଖା କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଆଦିବାସୀ ନେତା ଇଂ. ବିନୋଦ ନାୟକ କହିଛନ୍ତି ।

କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲା ଡ଼ିଆନାଳୀ ଗ୍ରାମର ଜିତୁ ମୁଣ୍ଡା ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ନିଜ ଭଉଣୀର ଜମା ଟଙ୍କା ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ରୌଦ୍ର ତାପରେ ମଶାଣୀରୁ କଙ୍କାଳ ବୋହିନେଇ ବ୍ୟାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବା ଘଟଣା ସାରା ଦେଶ ବିଦେଶରେ ଚର୍ଚ୍ଚାର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ପାଲଟି ଥିଲା । ପରେ ଜିତୁଙ୍କ ନିକଟରେ ବ୍ୟାଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ପହଞ୍ଚି ସମସ୍ତ ପ୍ରାପ୍ୟ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହ ଜିତୁଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ସଂଗଠନ ପକ୍ଷରୁ ସହାୟତା ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ତେବେ ଭଉଣୀର କଙ୍କାଳକୁ ଛୁଇଁବାରୁ ଜାତି ଭାଇ ପର କରିଦେବା କହିବା ସହ ନିଜ ଜାତିରେ ମିଶାଇବେ ନାହିଁ ବୋଲି କହିବାରୁ ବୁଧବାର ଜିତୁ ଶୁଦ୍ଧି ହୋଇଛନ୍ତି । ପୂଜା ପାଇଁ କୁକୁଡ଼ା ସହ ମାଇ ଛେଳି ଯୋଗାଡ଼ କରିବା ସହ ଭଉଣୀଙ୍କ ସମାଧି ତିଆରି କରି ନଷ୍ଟା ହେବା ପରେ ଜିତୁ ଶୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲେ । ଜାତି ଭାଇଙ୍କୁ ଭୋଜି ଦେବା ପରେ ନିଜ ଜାତିରେ ମିଶିଛନ୍ତି ଜିତୁ ।

ବୁଧବାର ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଜଙ୍ଗଲ ଓ ପରିବେଶ ମନ୍ତ୍ରୀ ଗଣେଶ ରାମ ସିଂ ଖୁଣ୍ଟିଆ ଜିତୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ଘଟଣା ସମ୍ପର୍କରେ ପଚାରି ବୁଝିବା ସହ ଜିତୁଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଘଟିଥିବା ଘଟଣା ଦୁଃଖ ଦାୟକ ଓ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଜନକ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହ ପାଟଣା ବିଧାନସଭା ରୁକ ଅଧ୍ୟକ୍ଷା, ବିଡ଼ିଓ ତହସିଲଦାର କମଳା କାନ୍ତ ଦାଶ, ଜିଲ୍ଲା ଭାଜପା ସଭାପତି ଶୁକଦେଓ ମହାନ୍ତ ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗ ଦେଇ ଥିଲେ । ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ୫୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ସହ ଜିତୁଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକଙ୍କୁ ଲୁଗା ବଣ୍ଟନ କରିଥିଲେ ।

ନୟାଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ଓଡ଼ିଶା ଆଦର୍ଶ ଥାନା ଜାମୁକଣସ୍ଥିତ ବୈଷ୍ଣୋଦେବୀଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ

କଳାକନା ବୁଲାଇଛନ୍ତି ଦୁର୍ବୃତ୍ତ। ଗୁରୁବାର ରାତିରେ କାଳବୈଶାଖୀ ଯୋଗୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ନ ଥିବାବେଳେ ଏହାର ସୁଯୋଗ ନେଇ ଦୁର୍ବୃତ୍ତମାନେ ସବୁ ଲୁଚିନେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରାୟ ୪୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ସୁନା ଅଳଙ୍କାର ଚୋରି କରିନେଇଛନ୍ତି । ଅଭିଯୋଗ ପାଇ ଓଡ଼ିଶା ଆଦର୍ଶ ଥାନା ପୋଲିସ୍ ପହଞ୍ଚି ତଦନ୍ତ କରୁଛି । ମନ୍ଦିର ଚୋରି ରାକେଟ କିଛି ଦିନର ନୀରବତା ପରେ ପୁଣି ସକ୍ରିୟ ହୋଇ ଉଠିଛନ୍ତି ।

ଆଜି ପବିତ୍ର ସାବିତ୍ରୀ ବ୍ରତ । ଓଡ଼ିଆ ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅତି ପବିତ୍ର ଓ ନିଷ୍ଠାର ଦିନ । ଭଗବାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୀର୍ଘାୟୁ କରନ୍ତୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାର ସୁଖ ଓ ଶାନ୍ତିରେ ବସବାସ କରୁ । ଆଗକୁ ଦିନ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଉତ୍ତପ୍ତ ହେବ । ଏହିଭଳି ସମୟରେ ନିଜର ତଥା ନିଜ ବନ୍ଧୁ ପରିଜନଙ୍କ ପାଇଁ ସଚେତନ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ । ଅତି ଆବଶ୍ୟକ ନ ହେଲେ ଖରାରେ ବାହାରକୁ ଯାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏହି ସମୟରେ ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକା ପଠନର ଆନନ୍ଦ ନିଅନ୍ତୁ ।

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି ।

ଧନ୍ୟବାଦ

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା-ସମ୍ପାଦକ, ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକା

ଗାଁ ଗାଁ ବିଭାଗ

ଯଦି ଆପଣ ଏହି ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତା ହେଲେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ଟାଇପ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଆଲୋଚନାକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଇମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ । ଓଡ଼ିଆରେ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ସଫଟ୍ୱେରରେ ଟାଇପ୍ କରି ପଠାଇ ପାରିବେ । ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲ୍ କରି ଏକାଥରେ ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ସହ ନିଜ ଛବି ଓ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ ।

ଅନେକ କଳାଛାଇ - ୩୯

ଅଶୋକ ବିଶ୍ୱାଳ

ଏ.ଟି.ଆର. ରାସ୍ତାରେ ଆଜିର ସାଧାରଣ ଜୀବନ-୧
୧-

ଆଗକୁ କଳା ରାସ୍ତା ଲମ୍ବି ଯାଇଛି । ସେ ରାସ୍ତାରେ ଯାଇ
କିଛି ଖୋଜିନେଲେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା । ତେଣୁ ଅବିନାଶ ବାହାରି
ଯାଇଥିଲା ।

ଦକ୍ଷିଣ ଆଣ୍ଡାମାନର ଜିରକାଟାଙ୍ଗର ଅତି ଛୋଟ ବଜାର ଭିତରେ ସଲିମା ବିବିଙ୍କ
କଥା ଅବିନାଶ ପଚାରିଲା । ଜିରକାଟାଙ୍ଗପରେ ରାସ୍ତା ଜଙ୍ଗଲହୋଇ ଜେଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଚାଲିଯାଇଛି । ସେଠି ଆଉ ସାଧାରଣ ଲୋକ ରହୁନାହାନ୍ତି, ତାହା ଜାରଞ୍ଜା ଅଂଚଳ ।
ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଆରୁ ହମଜାଙ୍କ ଆଖିରେ ଶୂନ୍ୟତା ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲାଭଳି ଥିଲା । ସେ ବେଶ
ଗୋରା ଲୋକ । ଆଣ୍ଡାମାନର ଖରାରେ ତାଙ୍କ ଦେହ ଶିଝିନି । ଲଗୁଛି ବେଶ କିଛି ସମୟ
ଘରେ କଟାଉଛନ୍ତି । ବାହାରେ ଏଠାକାର ଖରାରେ ଦେହ ବାଇଗଣ ଭଳି ସିଝି କଇଥା
ହୋଇଯିବା କଥା । ବାଳକୁ କଳା କରିଛନ୍ତି କି ବା ଏବେବି ତାଙ୍କ ବାଳ ଗାଢ଼ କଳା କିଛି
ଜାଣି ହେଉ ନଥିଲା । ବାଳ ବୟସ ହିସାବରେ ସେମିତି କିଛି ଝଡ଼ିନି । ଦେହରେ ଇସ୍ତ୍ରୀ
ହୋଇଯିବା ପରିଷ୍କାର ପୋଷାକ ଥିଲା ।

ଗାଡ଼ିରେ ବସିଛନ୍ତି ।- ଆରୁ ହମଜା ଜଙ୍ଗଲ ଆଡ଼କୁ ଅନାଇ କହିଲେ । ଆଖି ଗାଡ଼ି
ଆଡ଼କୁ ଗଲାନି । ସମସ୍ତେ ବାହାରେ ବୁଲୁଥିଲାବେଳେ ସଲିମା ବିବି କ'ଣ ପାଇଁ ଗାଡ଼ି
ଭିତରେ ବସିଛନ୍ତି ? ବାହାରେ ସାମାନ୍ୟ ବର୍ଷା, ଜଣେ ଓଦା ହେବନାହିଁ, ଦେହରେ କିଛି
ପାଣି ଛିଟିକା ମାତ୍ର ମାରିବ । ଗରମ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଟିକେ ବୁଲିବାକୁ ଭଲ ଲାଗିବ ।

ତଥାପି କ'ଣପାଇଁ ଜଣେ ମହିଳା ଗାଡ଼ିର କାଚକୁ ଓଠାଇ ଦେଇ ରୁପଚାପ ଗାଡ଼ି ଭିତରେ ବସିଛନ୍ତି ? ଆରୁ ହମଜା ଗାଡ଼ିପାଖକୁ ଯାଇ ସଲିମା ବିବିଙ୍କୁ ଡାକିଲେ । ଜଣେ ବୟସ୍କା ଦେଖାଯାଉଥିବା ଲମ୍ବା ଚଉଡ଼ା ମହିଳା ତୋର ଖୋଲି ବାହାରକୁ ଆସିଲେ । ସଲିମା ବିବିଙ୍କୁ ଅବିନାଶ ପ୍ରଥମେ ତ ଚିହ୍ନି ପାରିଲା ନାହିଁ । ଅନେକ ଦିନ ପରେ ଦେଖା । ଆଗରୁ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଔଜଲ୍ୟ ଥିଲା, କୁହାଯାଇପାରେ ମୁହଁ ଯେମିତି ଜଳୁଥିଲା ଭଳି ଦେଖାଯିବ । ସେ ଦେହର ଉପରେ ଏକ ମୁହଁ ନ ଲୁଚୁଥିବା କପଡ଼ା ପିନ୍ଧିଥିଲେ । ମୁହଁରେ ଭାଙ୍ଗ ପଡ଼ିଗଲାଣି, ଚମ ଶିଥିଳ ହୋଇଗଲାଣି । ଆରୁ ହମଜାଙ୍କ ତୁଳନାରେ ତାଙ୍କ ବାଳ ସେମିତି କିଛି ଅଧିକ ଚକ୍ ଚକ୍ କରୁନି । କିଛି ବାଳ ତ ଧଳା ପଡ଼ି ଆସିଲାଣି ।

ଏଇପରା ଅବିନାଶ ।- ଆରୁ ହମଜା ଚିହ୍ନାଇ ଦେଉଥିଲେ । ସଲିମା ବିବି କିଛି ଜାଣି ପାରୁ ନଥିଲେ । ଏ ଭିତରେ ବୋଧହୁଏ ନାଁ ଭୁଲି ଯାଇଥିବେ । ସେ ଆଖି ମଲିଲେ । ନାକ ଉପରେ ଚଷମା ନାହିଁ, ଆଖିର ଚିହ୍ନିବା ଶକ୍ତି କମ ହେଇଛି କି ନାହିଁ ଜଣା ପଡ଼ୁନି । ସେ ଭଲଭାବେ ଅନାଇଲେ ।

ଆପଣ ?- ଏତିକି ମାତ୍ର ଶବ୍ଦ ତାଙ୍କ ମୁହଁରୁ ବାହାରିଥିଲା ।

ଆରୁ ହମଜା କଥାଟା ଠଉରାଇ ନେଲେ । ସଲିମା ବିବି ଅବିନାଶକୁ ଜାଣି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ସେ ଅବିନାଶର ପରିଚୟ ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଅବିନାଶର ବିତିଯାଇଥିବା ପୁରୁଣା କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ମନ ପକାଇ ଦେଲେ । ଅନେକ ଅନେକ ଦିନ ତଳେ କିଛି ମାସ ସେମାନେ ଏକ ଜାଗାରେ ରହିଥିଲେ । ଆରୁ ହମଜା ଓ ସଲିମା ବିବି ଅତି ସ୍ନେହର ସହ ଅତିଥି ସକ୍ରାର କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାରରେ ଆଭିଜାତ୍ୟ ଥାଏ । କେବେ ସାଧାରଣ ଲୋକପରି ବ୍ୟବହାର କରି ନାହାନ୍ତି ।

ଆପଣଙ୍କ ସ୍ମରଣା ଚିହ୍ନିଲା ଚିହ୍ନିଲା ଭଳି ମନ ହେଉଥିଲା । ଆପଣଙ୍କ ସ୍ମରଣା ଭୁଲିଯିବା ଭଳିଆ ସ୍ମର ନୁହେଁ । ଯାହାହେଉ ସେ ମୋତେ ମନେ ପକାଇ ଦେଲେ ।-

ସଲିମା ବିବି ଧିରେ କହିଲେ । ବାହାରେ ମେଘ ଅନେକ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଥିଲା । ଜିରକାଟାଙ୍ଗରେ ଗଛଗୁଡ଼ାକ ପୁଲିସ ଷ୍ଟେସନ ପଛରେ ବେଶ ଉଚ୍ଚ ହୋଇ ବଢ଼ିଥିଲା । ସେଠି ବଉଦମାନ କିଛି ଲାଗି ରହିଥିଲା । ପବନରେ ମେଘକଣାମାନ ଚକାଚକା ଭଉଁରି ଖେଳୁଥିଲା ଆଉ ମୁହଁରେ ବାତେଇ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା । ମୁହଁରେ ଥଣ୍ଡାପାଣି ବାଜିଲେ ଚେତା ଫେରିଆସିଲା ଭଳି କିଛି ପୁରୁଣା କଥା ମନେ ପଡ଼ିଯାଏ ।

ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱର ମୋର ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାନରେ ଗୁଞ୍ଜରୁ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ନାଁଟା ଭୁଲିଯାଇଥିଲି । ଆପଣ ଆଉ ଯେ ଆସି ନାହାନ୍ତି ।- ସଲିମା ବିବି ଆଉଥରେ କହିଲେ ।

ଅବିନାଶ ଅନେକ କଥା ମନେ ପକାଇଲା । ସେହି ସୁନ୍ଦରୀ ଝିଅଟାର କଥା । ସଲିମା ବିବିଙ୍କର ଝିଅ ବହୁତ ସୁନ୍ଦରୀ । ସେମାନେ କିଛି ସମୟ ସାଙ୍ଗରେ କଟାଇଛନ୍ତି । ବଡ଼ ମିଷ୍ଟଭାଷୀ ଝିଅଟି ।

ସାୟେଦା କେମିତି ଅଛି ?- ଅବିନାଶ ପଚାରିଲା । ସେ ନାଁଟା ତା'ର ମଧ୍ୟ ପୁରା ମନେ ନଥିଲା । ତାଙ୍କ ଝିଅ ନାଁ ସାୟେଦା ନା ଶବନମ ନା ପରଭିନ ? ମନେ ପଡ଼ୁନଥିଲା କିଛି ଅସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ନାଁଟା ସାୟେଦା ବୋଲି ମନେ ପଡ଼ୁଥିଲା । ସେ ସମୟରେ ଆଉ କିଛି ଝିଅ ଥିଲେ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆନୁପାତିକ ଭାବେ ସୁନ୍ଦରୀ ।

ଆପଣ ତା' ପାଇଁ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ, ତା' ପାଇଁ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ ।- ସଲିମା ବିବି ପ୍ରାୟ କାନ୍ଦି ପକାଇଲେ । ଅବିନାଶ କିଛି ବୁଝି ପାରୁ ନଥିଲା । ସାୟେଦା ଅତି ସୁନ୍ଦରୀ ଝିଅ, ବେଶ ସୁସ୍ଥ ସବଳ । ସଲିମା ବିବିଙ୍କର ଅଲିଅଳୀ କନ୍ୟା । ଏକ ଫୁଟଡ୍ରା ଫୁଲପରି ସାୟେଦା ଲାଗେ । ବିଷୁବରେଖାର ପାଖରେ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଝିଅଟି ବହୁତ ଗୋରା ଥିଲା । ବେଶ ହସକୁରୀ ଝିଅଟା । କ'ଣପାଇଁ ସଲିମା ବିବି ତା' ପାଇଁ ଦୁଆ କଥା କହୁଛନ୍ତି ?

ଅବିନାଶର ଆଖି ଭାରି ହୋଇଗଲା । ବାହାରେ ସେମିତି ଓଜନିଆ ଜଳକଣାଗୁଡ଼ା ମୁହଁକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ପକାଉଥିଲା । କ'ଣ ଘଟିଛି ?

ଆପଣଙ୍କ ଝିଅ ତ ସୁନ୍ଦରୀ ଆଉ ବୁଦ୍ଧିମତୀ ଥିଲା ।- ଅବିନାଶ କହିବା ଟିକିଏ ଲଜ୍ଜାହୀନ କଥାଭଳି ଲାଗିପାରେ । ଏକ ମା'କୁ ତା' ସୁନ୍ଦରୀ ଝିଅ ବିଷୟରେ କହିଲେ ମା'କଥାକୁ ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥରେ ନେଇପାରେ । ଏକ ତରୁଣୀ ବିଷୟରେ କହିଲେ ବିଷୟଟା ସମ୍ବନ୍ଧର ଗହୀର ଭିତରକୁ ଟାଣିହୋଇଯାଏ । ଏଇଟା ସତଯେ ମା'ମାନେ ସାଧାରଣତଃ ସନ୍ଦେହୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । କେହି ପୁରୁଷ ଝିଅ ସହ କଥାହେଲେ ପ୍ରାୟ ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥରେ ନେଇଥାଆନ୍ତି । ଅବିନାଶ ମନରେ କିଛି ସେମିତି ଭାବନା ନଥିଲା । ସେ ସାଧାରଣ ଭାବେ ସାୟେଦାର ଗୁଣକୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲା ।

ଆଉ ତା'ର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ରହିଲା କେଉଁଠି ? ଆପଣ ତା' ପାଇଁ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ଆଉ ସମସ୍ତେ ତା' ପାଇଁ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ ।- ସଲିମା ବିବିଙ୍କର ସ୍ୱରରେ ସେହି ଲମ୍ବା ଉଦାସୀନତା ଆଉ ଏକ ଦୁଖର ଦାରୁଣ ପର୍ଦା ଥିଲା । ସେ ସ୍ୱର ଭାଙ୍ଗି ପଡୁଥିବା ଘରର ବାଉଁଶର କରୁଣ ଶବ୍ଦ ଥିଲାପରି ଲାଗୁଥିଲା । ଅବିନାଶ କିଛି ବୁଝିପାରୁ ନଥିଲା ।

କଣ ଘଟିଛି ?- ଅବିନାଶ ପଚାରିଲା ।

ସଲିମା ବିବିଙ୍କର ଆଖିରୁ ଥପ୍ ଥପ୍ ହୋଇ ଲୁହ ଗଡ଼ି ପଡ଼ିଲା । ଅବିନାଶ ଆଉ ହମଜାଙ୍କ ଆତକୁ ଅନାଇଲା । ସେ ଉଦାସୀନ ଭାବେ ଜଙ୍ଗଲ ଆତକୁ ଅନାଇଥିଲେ । ବହୁତ ବଡ଼ କିଛି ଏ ଭିତରେ ଘଟିଛି । ଉଭୟେ ସ୍ୱାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ସେହି ଦୁଃଖର ଭାରରେ କିଛି କହିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ଅବିନାଶ ଏକ ଶୁନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସଲିମା ବିବିଙ୍କ ଆତକୁ ଅନାଇଥିଲା । ଏହି ସେହି ମହିଳା । ଏକ ଓଜସ୍ୱୀ ବକ୍ତା । କିଛି ଦୁଃଖ ବା ସୁଖରେ ବିଚଳିତ ହେବା ଭଳି ସାମାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ସେ ନୁହନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ନିଜ ତନୟାର ଦୁଃଖରେ ସେ ଏକ ସାଧାରଣ ମା ହୋଇଗଲେ । କିଛି ସମୟ ପରେ ସଲିମା ବିବି ନିଜକୁ ସମ୍ଭାଳିଲେ ।

ଆପଣ ତା'କୁ ଦେଖିଥିଲେ । ମୋ ଝିଅଭଳି କେହି ସୁନ୍ଦରୀ ସାରା ଦ୍ୱୀପରେ ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତା'ର ଆଉ ସେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ।- ଏତିକି କହି ପୁଣି ସକେଇ ହେଲେ ।

ଏଇଟା ଅବିନାଶ ସତ ଭାବିଲା । ସେ ଜାଣିବାରେ ସାୟେଦା ଭଳି ସୁନ୍ଦରୀ ଝିଅ କେହି ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏକ ପ୍ରଶଂସକର ଆଖି ସୁନ୍ଦରତାକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ଭାବିତ । ତେଣୁ ନିଜ ଅଜାଣତରେ ସେ ସାୟେଦାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲା । ତା'ର ଆଖିରେ ଏବେ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା । ନାରୀର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ କ'ଣ ଚିରନ୍ତନ ରହିଥାନ୍ତା କି ?

ବ୍ରେଷ୍ଟ କ୍ୟାନସର ।- ଏଇ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ କହି ସଲିମା ବିବି ରୂପ ହୋଇଗଲେ ।

ଏଇ ଆର ସପ୍ତାହରେ ମୁଁ ଫେରିଲି ଝିଅ ସହ । ଚେନ୍ନାଇରେ ଆପୋଲୋ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଦୁଇମାସ ଧରି ଚିକିତ୍ସା ହେଉଥିଲା ।- ସେ ରହିଗଲେ । ତାଙ୍କର ଛାତି କୋହରେ ଫୁଲି ଉଠୁଥିଲା । ଏକ ମା'ର କଥା । ଝିଅର କଷ୍ଟରେ ମାକୁ ଅପରିସୀମ କଷ୍ଟ ହୁଏ । ଅବ୍ୟକ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ମା ସବୁବେଳେ ଛାତିପିଟି ହେଉଥାଏ । ବହୁ କଥା କହି ହୁଏନା ଝିଅର ପ୍ରତି ସୁଖ ଆଉ ଦୁଃଖ ମା ଯେମିତି ନିଜ ଭିତରେ ଅନୁଭବ କରେ । ସେ କିଛି ସମୟ ବୁଲୁଥିବା ଓଜନିଆ ଜଳକଣାସବୁକୁ ଅନାଇ ରହିଲେ । ନିଜ ଛାତି ଭିତରେ ଉଠୁଥିବା କୋହକୁ ସମ୍ଭାଳିଲେ ।

କେମୋ ନେଇଛି । ଏବେ ଭଲ ହୋଗଲାଣି ।- ସଲିମା ବିବି କହିଲେ । ଏବେବି ତାଙ୍କ ଆଖି ଜୋଶରେ ଲୁହ ଜକେଇଥିଲା । କେମୋ ନେଲାପରେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି କିଛି ରହିବନି । ଔଷଧର ପ୍ରଭାବରେ ବାଳ ଝଡ଼ି ପଡ଼ିଥିବ, ଆଖି କୋରତଗତ ହୋଇ ଯାଇଥିବ । ଅସମୟରେ ତରୁଣୀ ବୁଢ଼ୀ ହୋଇଯାଇଥିବ । ମାକୁ ଝିଅର ଔଜଲ୍ୟହୀନ ରୂପ, ତା' ପୁଣି ଏକ ଅସାମାନ୍ୟା ସୁନ୍ଦରୀ ଝିଅର, ଏକ ଶିରୀହୀନ ରୂପ କଷ୍ଟ ଦେଇଚାଲିଥିବ ।

ଅପରେସନରେ ତା'ର ବ୍ରେଷ୍ଟକୁ ବାହାର କରିଦିଆଗଲା ।- ସଲିମା ବିବି କେତୋଟି ଶବ୍ଦ କହି ପୁଣି ସକେଇ ହେଲେ । ହେବାର କଥା । ଅବିନାଶ ସଲିମା ବିବିଙ୍କ ଆତକୁ ଅନଇଥିଲା । ଲମ୍ବା ଚଉଡ଼ା ଚେହେରା । ଆଜି ଦିନରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଅଛି ।

ମୁହଁର ଗଠଣ ଅତି ଭଲ । ପ୍ରାୟ ଖଣ୍ଡା ଭଳି ନାକ । ରଙ୍ଗ ହଳଦିଆ ଗୋରା । ତାଙ୍କର ଝିଅ ସାୟେଦା । ଚିକିଏ ଖୁଣିବାକୁ ନାହିଁ । ନାରୀର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଉପାଦାନ ହେଉଛି କୁଚଦ୍ୱୟ । ଏକ ଅପରେସନ ପରେ ରୂପର ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶ ହରାଇ ବସିଛି ସାୟେଦା । ମା ଆଖି ଆଗରେ ସେ ଅପୂର୍ବ ସୁନ୍ଦରୀରୁ ଅସୁନ୍ଦରୀ, ବିକଳାଙ୍ଗ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଅବିନାଶ ମଧ୍ୟ ସଲିମା ବିବିଙ୍କ ଦୁଃଖରେ ଉଦାସ ହୋଇଗଲା । ସାୟେଦା ଭଲ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ ଖେଳେ । ଝିଅଟିର ଭାରୀ ସ୍ତନ ପ୍ରାୟ ଦୋଳାୟମାନ ହେଉଥାଏ । ତା'ର ରୂପ ଶତଗୁଣିତ କରୁଥିଲା ତା'ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀର । ଆଃ, ମଣିଷର ରୂପ କେଇଦିନ । ଏକ ରୋଗରେ ସବୁ ହରିଯାଏ ।

ଏ ଭିତରେ ଉତ୍ତମ ଚାହା ନେଇଆସିଲା । ରାସ୍ତା ଧାରର ଚାହା ଦୋକାନରେ କିଛି ଲୋକ ଠିଆ ହୋଇ ଚାହା ପିଉଥିଲେ । ଉତ୍ତମର ବ୍ୟବହାର ଭଲ । ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥାଏ । ସଲିମା ବିବିଙ୍କ ବାରମ୍ବାର ଆଖି ପୋଛିବା ଦେଖି କିଛି ବଡ଼ ଦୁଃଖଦ ଘଟିଛି ବୋଲି ଠଉରାଇ ନେଇଥିଲା । ଚାହା ପିଇ କଥାଟା ହାଲୁକା ହୋଇପାରିବ ବୋଲି ତା'ର ଧାରଣା । ମଝିରେ ସାମାନ୍ୟ ଆଉ କିଛି ଘଟିଲେ ପରିବେଶ ନରମ ହୋଇଯାଏ । ସଲିମା ବିବି ଧିରେ ଚାହା ପିଇଲେ । ଅବିନାଶ ମଧ୍ୟ ଚାହା ପିଉଥିଲା । ସଲିମା ବିବିଙ୍କର ଆଖିରେ ଲୁହ ଚିକ୍ ଚିକ୍ କରୁଥିଲା । ଠପ୍ ଠପ୍ ହୋଇ ଲୁହ ଗଡ଼ୁ ନଥିଲା । ସେ ମଝିରେ ମଝିରେ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ନେଉଥିଲେ । ଅନ୍ୟପଟେ ଲୋକମାନେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ । ଆଉ କିଛି ସମୟପରେ କନଭୟ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ପୁଲିସମାନେ ଗାଡ଼ି ସବୁକୁ ଧାଡ଼ିରେ ଠିଆ କରାଉଥିଲେ । ଲୋକମାନଙ୍କର ଏଣ୍ଟି ହେଉଥିଲା । କିଏ ଏ ଜାଗାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ଆଉ ଯାଉଛନ୍ତି ସବୁ ଲେଖା ରହୁଥିଲା । ଜାରଞ୍ଜା ଅଞ୍ଚଳ ଅତି ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଅଞ୍ଚଳ । କିଏ ଯାତ୍ରୀ କେତେବେଳେ କିଛି ନିଜ କୌତୁହଳପାଇଁ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି । ଅଯଥାରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅସୁବିଧା । କିଏ କ'ଣ ପରେ ଚିତ୍ତଶୀ ବାହାର କରିବ । ତା'ର

ଉତ୍ତର ଦେବା ମଧ୍ୟ ଅସମ୍ଭବ ହୋଇ ପଡ଼ିବ । ଆତମିନିଷ୍ଟେସନ ସବୁ ପ୍ରକାର ସତକର୍ତ୍ତା ଅବଲମ୍ବନ କରୁଛି ।

ଆଉ ତା'ର ପରିବାର?- ଅବିନାଶ ପଚାରିଲା । ପୁରୁଣା କଥା ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହୁଏ । ସାୟେଦାର ବିବାହ ଆଉ ଘର ସଂସାର ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା । ତା'ର ପରିବାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବ ବୋଲି ଅବିନାଶ ଭାବୁଥିଲା । ସଲିମା ବିବି ଅତି ରୁଦ୍ଧିମତୀ, ସର୍ବଗୁଣ ସଂମ୍ପନ୍ନା ନାରୀ ଆଉ ଆରୁ ହମଜା ଅତି ହିସାବୀ ଆଉ ସଂସାରରେ ଅତି ପାରଙ୍ଗମ ବ୍ୟକ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଝିଅ ଯେ କିଛି ଅସୁବିଧାରେ ଥିବ ବୋଲି ଅବିନାଶ ଭାବୁ ନଥିଲା ।

ତା'ର ପରିବାର ବୋଲି କିଛି ରହିଲାନି ।- ସଲିମା ବିବିଙ୍କର ସ୍ୱର ଅତି କରୁଣ ହୋଇ ଉଠିଲା । ପ୍ରାୟ ଚିଁ ଚିଁ ହୋଇ ଶବ୍ଦ ସବୁ ବାହାରୁଥିଲା ।

ଅବିନାଶର ଆଖି କେମିତି ଭାରି ହୋଇଗଲା । ସୁନାମୀର ପର୍ବତ ଆକାରର ଦେଉରେ କ'ଣ ତା'ର ସ୍ୱାମୀ ଭାସିଗଲେ କି? ଆଶ୍ଚାମାନରେ ଅନେକ ଲୋକ ସୁନାମୀରେଭାସି ଯାଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଶବ ମଧ୍ୟ ମିଳିନି । ଘରେ ବସିଥିଲେ । ସୁନାମୀର ଦେଉରେ ଭାସିଗଲେ । ସେମିତି କ'ଣ ଘଟିଛି? ଅନେକ ଲୋକ ଆଶ୍ଚାମାନରେ ଅସମୟରେ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି । ସଲିମା ବିବି କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ରୁପ ରହିଲେ । ତା'ପରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଜ୍ୱାଇଁକୁ ଜ୍ୱର ହୋଇଥିଲା । ଲିଭର ଆଗରୁ ଖରାପ ଥିଲା । ବଞ୍ଚିଲେନି । ଅସମୟରେ ଚାଲିଗଲେ ।

ସାୟେଦାକୁ ବୟସ ବେଶି ହୋଇନଥିବ । ଆଉ ତା'ର ସ୍ୱାମୀ ମଧ୍ୟ ବୟସ୍କ ହୋଇ ନଥିବେ । ଏ ଭିତରେ ଚାଲିଯିବାଗା ସମସ୍ତଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେଇଥିବ । ସବୁଠାରୁ କଷ୍ଟ ବାପ ଆଉ ମାଙ୍କୁ । ସ୍ୱାମୀ ମରିଯାଇଛନ୍ତି ଆଉ ତା' ଉପରେ ନିଜକୁ କ୍ୟାନସର । ଅଲିମା ବିବି

ସବୁ ଗପିଲେ । ସାୟେଦା ଜେଟ ଏଆରଲାନସରେ ପୋର୍ଟବ୍ଲୋୟାରରେ ଚାକିରୀ କଲା । ପରେ ସ୍ୱାଇସ ଜେଟ ପାଇଁ କାମ କଲା । ସୁନ୍ଦରୀ, ସୁଖୀଳା ଆଉ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ । ସବୁ ଭଲ ଚାଲିଥିଲା । ସୁନ୍ଦର ପାତ୍ର ସହ ବିବାହ ହେଲା । ଗୋଟିଏ ପୁଅ ଆଉ ଝିଅର ମା ହେଲା ସାୟେଦା । ସଂସାର ଠିକ ଚାଲିଥିଲା । ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଦୁଃଖ ମାଡି ଆସିଲା । ସାୟେଦା ବିଧବା ହେଲା । ପରେ କ୍ୟାନସରରେ ତା'ର ରୂପ ଚାଲିଗଲା । ସାୟେଦାର ଦୁଃଖ ନଦେଖିପାରି ତା'କୁ ଭାଇ ପାଖକୁ ରଙ୍ଗତ (ମଧ୍ୟ ଆଣ୍ଡାମାନ) ପଠାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏତେ ଦୂର କାରରେ ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ହେଲିକପ୍ଟରରେ ରଙ୍ଗତ ଆସିଥିଲା । ତିରିଶ ଚାଳିଶ ମିନିଟର ଯାତ୍ରା । ଆଜିକାଲି ଦ୍ୱୀପ ଦ୍ୱୀପ ମଧ୍ୟରେ ହେଲିକପ୍ଟର ସେବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ଅସୁସ୍ଥ ସାୟେଦା ଆସିପାରିଲା । ସଲିମା ବିବି ସାୟେଦାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଭାଇ ପାଖରେ ଭଉଣୀ ସୁଖରେ ଥିବ । ତଥାପି ଅସୁସ୍ଥ ଝିଅକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ମା'ର ମନ ଉଛନ୍ନ ହେଲା । ଆବୁ ହମଜା ତେଣୁ ସଲିମା ବିବିଙ୍କୁ ଧରି ରଙ୍ଗତ ଯିବେ । ରାସ୍ତା ଅନେକ ଦୂର । ପହଞ୍ଚୁ ପହଞ୍ଚୁ ଦିନ ଦୁଇଟା ବା ତିନିଟା ବାଜିବ । ମଝିରେ ଦୁଇଟା ପାଣି ରାସ୍ତା ବୋଟରେ ପାରି ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆଣ୍ଡାମାନ ଟ୍ରଙ୍କ ରୋଡ ଜାରଜ୍ଞା ଅଞ୍ଚଳକୁ ମଝିରେ କାଟି ଉତ୍ତର ଆଣ୍ଡାମାନର ତିଗିଲିପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲମ୍ବି ଯାଇଛି । ଫେରି ବୋଟରେ ଗାଡି, ବସ ସବୁ ଯାନବାହାନ ଲୋକଙ୍କ ସହ ପାରି ହୋଇଯାଏ । ଦୁଇଟା ଫେରି(ବୋଟରେ ପାରିହେବା) ଅଛି । ସବୁ ଫେରିପାଇଁ ସମୟ ବନ୍ଦା ହୋଇଛି ।

ଆପଣଙ୍କର ଦୁଇ ପୁଅ କେମିତି ଅଛନ୍ତି ? ଦୁହେଁ ମୋ ଜାଣିବାରେ ସାୟେଦାଠୁ ବଡ଼ । - ଅବିନାଶ କହିଲା ଅବିନାଶ ସାୟେଦାକୁ କେବଳ ଦେଖିଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଦୁଇଭାଇ ବାପ ମାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ରହୁନଥିଲେ । ସେମାନେ ବୋଧହୁଏ ସେତେବେଳକୁ କେଉଁଠି ଚାକିରୀ କରୁଥିଲେ ।

ସାନ ଆକ୍ସିଡେଣ୍ଟରେ ଚାଲିଗଲା ।- ସଲିମା ବିବି ନିଜର ଶବ୍ଦକୁ ଢୋକିନେଉଥିଲେ ।

ସେ ନିଜକୁ ସମ୍ଭାଳି ନେଲେ । ସାୟେଦା କଥା କହିଲାବେଳେ ତାଙ୍କ ଆଖିରୁ ଲୁହ ଅନବରତ ବୋହୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପୁଅ କଥା କହିଲାବେଳକୁ ସେତେ କାନ୍ଦିଲେନି । ସାନପୁଅ ଜମୀର ବର୍ଷାବେଳେ ଗଛ ମୂଳେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା । ତା' ଉପରେ ଗଛ ଉପୁଡ଼ି ପଡ଼ିଲା । ତାଙ୍କର ଭାରୀ ଶ୍ୱାସ ଅବିନାଶ ଶୁଣି ପାରୁଥିଲା । ତାଙ୍କ ହାତରେ ପେପର ଟି କପ ଥିଲା । ସେ ତା'କୁ ଜୋରରେ ଜାରୁଡ଼ି ଧରିଥିଲେ । ନିଜ ଭିତରର ଦୁଃଖକୁ ସେ ନିଜ ଭିତରେ ସମ୍ଭାଳୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଆଙ୍ଗୁଠି କପକୁ ଜୋରରେ ଟିପୁଥିଲା । କିଛି ବଳିଥିବା ଚାହା ତାଙ୍କ ପୋଷାକ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା । ସଲିମା ବିବି ସେ ଆଡ଼କୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଲେନାହିଁ । ତାଙ୍କର ଆଖି ବନ୍ଦ ଥିଲା ଆଉ ଛାତି ଜୋରର ଉଠୁଥିଲା ପଡୁଥିଲା । ଆକାଶରୁ ବହୁତ ଧିରେ କିଛି ଜଳକଣା ଝରିପଡ଼ିଲା । କିଏ ଯେମିତି ତାଙ୍କ ଉପରେ ପାଣି ଛାଟି ଦେଉଛି । ଏକ ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମା ଉପରେ କିଏ କରୁଣାର ବାରି ଯେମିତି ଛିଞ୍ଚୁଛି ।

ମୋ ଘରର କିଛି ଦୋଷ ଅଛି । ଯେବେଠାରୁ ସେ ଘରକୁ ଗଲି, କିଛି ନା କିଛି ଦୁଃଖ ପଡୁଛି ।- ସଲିମା ବିବି କହିଲେ । ଆରୁ ହମଜା ସେମିତି ଜଡ଼ ଭଳି ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ସେ କିଛି କହି ନାହାନ୍ତି । ତାଙ୍କର ନୀରବ ଆଖି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗି ରହିଥିଲା । ସେଥିରେ କିଛି ଆଉ କହିବା ପାଇଁ ଥିଲା ଭଳି ଲାଗୁ ନଥିଲା ।

ଘର ବିକି ଦେଇଛି । ନୁଆ ଘରକୁ ଯିବି ।- ସଲିମା ବିବି କହିଲେ । ତା'ପରେ ସେ ଅବିନାଶର ହାତ ଧରି ପକାଇଲେ ।

ଆପଣ ସାୟେଦା ପାଇଁ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୁଆରେ ତା'ର କଷ୍ଟ ଚାଲିଯିବ ।
- ତାଙ୍କର କଣ୍ଠ ବାଷ୍ପାରୁ ଉଠି ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

୨-

ଏମିତି କଥାବାର୍ତ୍ତା ଭିତରେ ଅନେକ ସମୟ ହୋଇଗଲା । ବାହାରେ ଜିରକାଟାଙ୍କ ପୁଲିସ ପୋଷ୍ଟରୁ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ପାଇଁ ନିୟମାବଳୀର ଘୋଷଣା କରାଯାଉଥିଲା ।

ଜାରଞ୍ଜା ଅଞ୍ଚଳରେ ସାବଧାନତା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ । ରାସ୍ତାରେ ଗାଡ଼ି ଅଟକାଇବେ ନାହିଁ । ଜାରଞ୍ଜାଙ୍କ ଫଟୋ ନେବେନାହିଁ । ଏମିତି ଅନେକ ନିୟମ । ଆଉ କିଛି ସମୟପରେ କନଭେୟର ବାହାରିବ । ସଲିମା ବିବି ନିଜ ଗାଡ଼ି ଭିତରକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଗାଡ଼ିର କାଚ ପଛପଟେ ଏକ ଅତୁପ୍ତ ଆତ୍ମା, ସମୟ ସହ ନିସହାୟ ହୋଇଯାଇଥିବା ଏକ ଆତ୍ମା ନିଜର ଆଶାକୁ ନେଇ ବସି ରହିଥିଲା । ଭିତରୁ ସେ ଦେଖାଯାଉ ନଥିଲେ । ହାଲୁକା ବର୍ଷା ପଡ଼ିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଅବିନାଶ ନିଜ ଗାଡ଼ି ଭିତରକୁ ଚାଲିଗଲା । ବାହାରେ କନଭେୟର ଗତିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

ଅନେକ ଗାଡ଼ି ସେ କନଭେୟରରେ ଥିଲା । ଆଗରେ ଏକ ଲାଲ ବସ ଥିଲା । ସେଥିରେ ପୁଲିସ କନେଷ୍ଟ୍ରୋଲରୀ ଏକ ରାଇଫଲ ଧରି ବସିଥିଲା । ଏସକର୍ଟ । କେଉଁଠି କିଛି ଘଟିପାରେ । ତା' ପରେ ପରେ ଗାଡ଼ି ସବୁ ଧାଡ଼ିକରି ଚାଲୁଥିଲା । କାହାରିକୁ ରାସ୍ତାରେ ଅଟକିବାର ନାହିଁ । ସାପ ଭଳିଆ ବଙ୍କି ଯାଇଥିବା ରାସ୍ତା । ରାସ୍ତାରେ ଲୋକଟିଏ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା । ଜାରଞ୍ଜା ଅଞ୍ଚଳରେ କେହି ଠିଆ ହେବା କଥା ନୁହେଁ । ସେମାନେ ଏ.ଏ.ଜେ.ଭି.ଏସ୍. ର ଲୋକ, କାମ ହେଉଛି ଜାରଞ୍ଜାମାନଙ୍କୁ ଜଗିବା ଯେମିତିକି କେହି ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ନମିଶନ୍ତୁ ।

ଜାରଞ୍ଜାମାନେ କାହାନ୍ତି ? ସତେ ଯେମିତି ସେମାନେ ଜଙ୍ଗଲି ପଶୁ ଏକ ଚିଡ଼ିଆଖାନା ଭିତରେ ଧରାହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।- ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା ।

ରାସ୍ତା ଧାରରେ ଦୁଇଜଣ ଜାରଞ୍ଜା ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ବସିଥିଲେ । ବାମକୁ ଏକ ଟିକିରି ପାହାଡ଼ଥିଲା । ସେଇଠି ଜାରଞ୍ଜାମାନଙ୍କ କୁଡ଼ିଆ ଦେଖିବ । – କିଏ କହିଲା ଆଉ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଖି ସେ ଆଡ଼କୁ ବୁଲିଗଲା । ଏକ ଚାଲିଆ ଘରର ସାମାନ୍ୟ ଝଲକ ଥିଲା । ଗାଡ଼ିରୁ ବେଶି କିଛି ଦେଖି ହୁଏନାହିଁ । ପ୍ରାୟ ୩୦-୪୦ ମିନିଟ ଯାତ୍ରା ପରେ ଏପଟ ଜେଟିରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ପାଣିରେ କିଛି ଯାତ୍ରା । ତା'ପରେ ବାରାଟାଙ୍ଗର ଜେଟି ।

ତା'ପରେ ଆଗକୁ ରାସ୍ତା ଯାଇଛି ।

ଅବିନାଶ, କିଛି ଖୋଜି ପାରିଲ ?- ଅବିନାଶର କାନରେ କିଏ ଯେମିତି କହୁଥିଲା । ଅବିନାଶ କିଛି ବୁଝି ପାରିଲାନି । ଜାରଞ୍ଜା ଅଞ୍ଜଳ ଦେଇ ଯେ ଯାତ୍ରା କରିଛି, ସେମାନଙ୍କ ହଟକୁ ଯାଇଛି । କିଛି ଅଲଗା ଲାଗିଲାନି । କିଛି ନୂଆ ଲାଗିଲାନି । ଅନେକ, ସେମାନଙ୍କ କୁଡ଼ିଆ, ସେମାନଙ୍କ ରୂପ ଭେଦ ସବୁ ଅଲଗା ।

ତୁମକୁ ସବୁ ସାଧାରଣ ଲାଗିବ, ସବୁ ଗତାନୁଗତିକ, ଆଗକୁ ତୁମେ ତଥାପି ଖୋଜିନିଅ ।- ତା' ଭିତରୁ କିଏ ସେମିତି କହି ଚାଲୁଥିଲା ।

ଅବିନାଶ ଜେଟିକୁ ଅନାଇଲା । ଅନେକ ବଦଳିଯାଇଛି । ଆଜିକାଲି ଟିକିଏ ଅଧିକ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଦିନ ସରି ଆସିବାକୁ ଅନେକ ବିଳମ୍ବ ହେବ । ଆକାଶ ସେମିତି ମେଘୁଆ । ବାରାଟାଙ୍ଗର ମିଡିଲ ଷ୍ଟେଟ ପଟ ନିମ୍ନତାଲା ନୀଳାମ୍ବୁର ଜେଟିରେ କଥା ହେଲାବେଳେ ଜଣାଗଲା ଯେ କଦମତାଲା ଜେଟିରେ ଫେରି ନିୟମିତ ଚାଲେ । ତେଣୁ କିଛି ଅସୁବିଧା ହେବନି । ବାରାଟାଙ୍ଗରୁ ସେପଟର ଜେଟି ବେଶି ଦୂର ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ରାସ୍ତା ଅତି ଖରାପ ଥିଲା । ଭାବିବାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଆହୁରି ଖରାପ । କାଠ ଲଗ ବୋଝେଇ ଟ୍ରକ ସବୁ ଯିବାଦ୍ୱାରା ରାସ୍ତା ସାରା ଗାତ ହୋଇଯାଇଛି, ଗଲାବେଳକୁ ଲାଗିବ ଯେମିତି ସମୁଦ୍ରରେ ଲହଡ଼ି ପରେ ଲହଡ଼ିରେ ବୋଟଟିଏ ଉଠୁଛି ପଡୁଛି । ଏମିତିଆ ରାସ୍ତାରେ ଜୋରରେ ଯିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ । ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଘଣ୍ଟାରୁ ଅଧିକ ଲାଗିଲା । ବେଶି କିଛି ଭାବିବାର ନଥିଲା । ଏଇଆ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେପଟେ ଜେଟିରେ ଫେରି ବୋଟ ସବୁବେଳେ ଚାଲୁଛି । ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବନି । କିନ୍ତୁ ନିଜ ଭାବିବା ହିସାବରେ ସବୁବେଳେ କଥା ଚାଲେନି । ପାଣି ଆଉ ଜଙ୍ଗଲିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ବହୁତ ଅନିଶ୍ଚିତତା ଥାଏ । ସେମିତି ଏଠି ଏକ ଫେରି ଖରାପ ହୋଇଯାଇଛି ଆଉ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଫେରି ଏପଟ ସେପଟ ହେଉଛି । ଅନେକ ଗାଡ଼ି ପାରି ହେବା ପାଇଁ ଅଛି । କିଛି ଉପାୟ ନାହିଁ

ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଅବିନାଶ ଏପଟ ସେପଟ ଅନାଇଲା । ବୁଲିବାକୁ କିଛି ସେମିତି ନାହିଁ, ଆଉ କିଛି କରିବାକୁ ନାହିଁ । ଆଗରେ ପାଣିର ଧାର । ସେପଟେ ଆଉ ଏକ ଜଙ୍ଗଲିଆ ଦ୍ୱୀପ, ସେଇଟା ମିଡିଲ ଆଣ୍ଟାମାନ । ପାଣି ଗାଢ଼ ନୀଳ ଆଉ ଜଙ୍ଗଲ ଗାଢ଼ ସବୁଜ । ଲୁଣା ଗଛସବୁ ପାଣି ଭିତରକୁ ମାଡ଼ି ଆସିଛି । ସେପଟର ହମସ୍ତେ ଷ୍ଟେଟ ପଟ ଗାନ୍ଧିଘାଟ ଜେଟିର ଧାରରେ ଫରେଷ୍ଟ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟର ଏକ ନିରୀକ୍ଷଣ ଚୌକି ଆଉ ଚୁରିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବସିବା ଜାଗା । ସେଇଠି ବସି ଲୁଣା ଜଙ୍ଗଲର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ଉପଭୋଗ କରିହେବ । ଏପଟେ ଏକ ଛୋଟ ଦୋକାନ, କିଛି ସାମାନ୍ୟ ଖାଇବା ଜିନିଷ ବିକ୍ରି ହେଉଛି ଆଉ ପାଖରେ ଏକ ବଡ଼ ହଲ । ଆଉ ସେଇଟା ହେଉଛି ଏକ ହୋଟେଲ । ଯାତ୍ରୀମାନେ ଖାଇବେ । ଯାତ୍ରୀ ବିଶ୍ରାମଗାରକୁ ହୋଟେଲରେ ପରିଣତ କରିଦିଆ ଯାଇଛି । ଏଇଟା ଅବିନାଶକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଭଳି ଲାଗୁଥିଲା । କୁଆଡେ କିଛି ନାହିଁ । ସିଧା ଜଙ୍ଗଲ ଭିତରୁ ଏକ ମୋଟା କଳା ରୋଡ ସାପଭଳି ମୁଣ୍ଡ କାଢି ପାଣି ପାଖରେ ଆସି ସରି ଯାଇଛି । ଲୋକମାନେ ଅପେକ୍ଷା କେରିବା ସମୟରେ କିଛି ଖାଇ ପାରିବେ । ବାହରେ ସେମିତି କିଛି ଚାକଚକ୍ୟ ନଥିଲା ।

କ୍ରମଶଃ. . .

ବଡ଼ ବାବୁ

ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ - ଭାଗ ୫

ସକାଳ ସାତଟା ବେଳକୁ ବଡ଼ବାବୁଙ୍କ ଫୋନ୍ ଆସିଲା । ରମେଶ ସଦ୍ୟ ଉଠିକି ବୈଠକରେ ବସିଥାଏ । ବଡ଼ବାବୁ କେବଳ ଗମ୍ଭୀର ହୋଇ କହିଲେ, ରମେଶ ଟିକେ ଘରକୁ ଆସି ପାରିବ କି ?

ରମେଶ ବଡ଼ବାବୁଙ୍କ ଘରେ ପହଞ୍ଚିବା ବେଳକୁ ସେ ବାରଣ୍ଡାରେ ଏପାଖ ସେପାଖ ପଦ ଚାରଣ କରୁଥାନ୍ତି । ରମେଶଙ୍କୁ ଦେଖି ଅଟକି ଗଲେ ଆଉ ଘର ଭିତରକୁ ଡାକି ନିଜେ ଭିତରକୁ ଚାଲିଗଲେ । ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଚା ଦୁଇକପ ଆଣିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ରମେଶ ହାତକୁ କାଗଜ ଟିଏ ବଢ଼େଇ ଦେଲେ । ରମେଶ ସେଇ କାଗଜକୁ ତନତନ କରି ପଢ଼ିବା ପରେ ଟିକେ ଅଟକି ଯାଇ କହିଲା, "ତା'ହେଲେ ସାର୍ । କଣ ଏ କଥା ସତ ? ଆମେ ଯାହା ଗତ ସପ୍ତାହେ ହେଲା ଶୁଣୁଥିଲୁ, ସେ କଣ ସତ ? ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଘରୁ ବାହାରିବାକୁ ବି ଦେଉନାହାନ୍ତି । ଆମ ଦେଶରେ ବି ଏ ସବୁ ହେବ ? କେମିତି ଚଳିବ ? ଆଉ ଆମ ଅଫିସ ? ଆମ ଅଫିସ ବନ୍ଦ ହେଇଗଲେ ଲୋକଙ୍କୁ ଦରମା କେମିତି ମିଳିବ ? ଲୋକ ଖାଇବେ କଣ ? ଜୀବନଯାପନ କେମିତି ହେବ ?" ରମେଶ ମୁହଁରୁ ଏତେ ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଶୁଣିବାପରେ ବଡ଼ବାବୁ ଆଦୁରି ଅଧିକ ଗମ୍ଭୀର ହୋଇଗଲେ । କହିଲେ, "ମୋ ପୁଅ ବିଦେଶରେ । ସେ ଏବେ ଆସିବା ବି ସମ୍ଭବ ହେବନି । ଝିଅମାନେ ବି ବାହାରେ । ସେମାନେ କେମିତି ରହିବେ, ସେଇ ଚିନ୍ତା ଘାରୁଛି ।"

ରମେଶ କିଛି ଚିନ୍ତା କରିବା ପରେ କହିଲା, "ସାର୍ ମୁଁ ଶୁଣିଛି, କାଳେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ

ଗୁଜୁରାତରେ କଣ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆୟୋଜନ କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ସତରେ ଏହି ସମସ୍ୟା ଆମ ଦେଶରେ ଥାଆନ୍ତା ତ କଣ ସେ ଏ ସବୁ କରନ୍ତେ କି ? ଆମ ଦେଶ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁରକ୍ଷିତ ଅଛି ନିଶ୍ଚୟ । ତେଣୁ ଯଦି ଆପଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯିବାକୁ ତା ହେଲେ ଏବେ ହିଁ ଟିକେଟ୍ କରି ଝିଅ କିମ୍ବା ପୁଅ ପାଖକୁ ଯାଇ ପାରିବେ ।"

ବଡ଼ବାରୁ ହସିଦେଇ କହିଲେ, "ଆରେ ନା । ମୁଁ କୁଆଡ଼େ ଯିବିନି । ପିଲାମାନେ ସବୁ ବଡ଼ ହେଲେଣି, ନିଜ ଭଲମନ୍ଦ ସେମାନେ ବୁଝିବେ । ଖାଲି ଚିନ୍ତା ଟିକେ ଯାହା ହେଉଛି ।"

ରମେଶ ମୁଣ୍ଡ ହଲେଇ ସମ୍ମତି ଜଣାଇବା ପରେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲା । "ଯଦି ଦେଶରେ ସ୍ଥିତି ଖରାପ ହୋଇନାହିଁ, ତା ହେଲେ ଏଇ ଚିଠି ? ଏଇ ଚିଠି କାହିଁକି ଆସିଛି ?"

ବଡ଼ବାରୁ କହିଲେ, "ବୁଝିଲ ରମେଶ । ଆମ ଦେଶ ହେଉ କି ବିଦେଶ । ସବୁଠି ରାଜନୀତିଆଙ୍କ କଥାରେ ହିଁ ସବୁ କିଛି ହୁଏ । ସେମାନେ ଚାହଁଲେ ଏବେ ହିଁ ଦେଶକୁ ସ୍ଥାଣୁ କରିଦେବେ । ଆଉ ଚାହଁଲେ କିଛି ହୋଇନି କହି ସବୁକିଛି ସାମାନ୍ୟ ଭାବରେ ହେବାକୁ ଦେବେ ।"

"ଆପଣ ଠିକ୍ କହୁଛନ୍ତି ।" ରମେଶ କହିଲା ।

ସେତେବେଳକୁ ଚା ଆସି ଯାଇଥିଲା । ଚା ପିଉ ପିଉ ବଡ଼ବାରୁ କହିଲେ, "ଦେଖ । ଆଜି ନହେଲେ କାଲି, ଏମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କ ଭଳି ଆମ ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଘରେ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲାଗୁ କରିବେ । ଲୋକମାନେ ବି ପ୍ରାଣ ଭୟରେ ନିୟମ ମାନିବେ ହିଁ ମାନିବେ । ଆଗକୁ କଣ ହେବ ନ ହେବ ସେଇଟା ପର କଥା, ହେଲେ ଏବେ ଆମକୁ ଅଧିକ ସାବଧାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମୁଁ ଭାରୁଛି, ଆମ ଅଫିସ ଭିତରକୁ ଆଉ ଲୋକଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ଦେବାନି । ଝରକା ପାଖ ଦେଇ ସବୁ କାମ ହେବ । ଏହି

ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା । ଯଥା ସମ୍ଭବ ଅନ୍ୟଲୋକଙ୍କୁ ନ ଛୁଇଁଲେ ଗଲା । ନା କଣ କହୁଛ ?"

ରମେଶ ମୁଣ୍ଡ ହଲେଇ ସମ୍ମତି ଦେଉ ଦେଉ କହିଲା, "କିନ୍ତୁ ସାର୍, ଚିଠି ପତ୍ରରେ ଦସ୍ତଖତ କରିବା ବେଳେ ତ ଅସୁବିଧା ହେବ । ସେତେବେଳେ କଣ କରିବା ?"

ବଡ଼ବାରୁ କହିଲେ, "କଣ କରିବା ସେଇ ଚିନ୍ତା ଏବେ ମୋତେ ହେଲାଣି । ଅଫିସ ବନ୍ଦ କରି ପାରିବା ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ଆମେ କେବଳ ସାବଧାନତା ହିଁ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା । ଅଫିସ ଚିଠିରେ ସେମାନେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଅଫିସ କେମିତି କାମ କରିବ ସେଇ ବିଷୟରେ ଦିଗଦର୍ଶନ ସେମାନେ ଆଗକୁ ଦେବେ । ସେତେବେଳେ ସେଇ ହିସାବରେ କାମ କରିବା ।"

ସେ ଦିନ ଅଫିସରେ ଫୁସ୍ତୁର୍ ଫାସ୍ତର୍ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା । ଅନେକେ ଚିଠି ଆଉ ମୋବାଇଲରେ କରୋନା ରୋଗ ବିଷୟରେ ଶୁଣି ସାରିଥିଲେ । ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ପରେ ଅଫିସରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଟିଂ ଆୟୋଜନ ହେଲା । ବଡ଼ବାରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ ଆସିଥିବା ଚିଠି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଢ଼ି ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ରମେଶଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ଚିଠିରୁ ସମସ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱ ଶୁଣିବା ପରେ ବଡ଼ବାରୁ କହିଲେ, ଆମେରିକାରେ, ଜର୍ମାନୀରେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱର ଅନେକ ଦେଶରେ ଲକ୍ ଡାଉନ୍ ବୋଲି ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକମାନେ ଘରେ ହିଁ ରହିବେ । ବାହାରକୁ ବାହାରିଲେ ସିନା ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିବେ ଓ ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ହେବେ । ତେଣୁ ଆମ ଦେଶରେ ବି ଏହିଭଳି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ହୋଇପାରେ ବୋଲି ଚିଫ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅସୁବିଧା କଥା ହେଉଛି, ଆମ ଅଫିସ ବନ୍ଦ ହେବ ନାହିଁ । ଆପଣମାନେ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆମ ଅଫିସରେ କାମ ହେଲେ ହିଁ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ଦରମା ମିଳେ ।

ପେନ୍‌ସନ୍ ପାଉଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସହାୟତା ହୁଏ । ତେଣୁ ଯେତେଦୂର ସମ୍ଭବ ଆମ ଅଫିସ ଖୋଲା ରଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିବ । ଆମେ ସେଇ ସମୟରେ କେମିତି କାମ କରିବା ତାହା ଆମକୁ ହିଁ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ସୁବାସ ବାରୁ କହିଲେ, ସାର୍ ଯଦି ସବୁ ବନ୍ଦ ହେଇଯିବ । ଆମ ଗାଡ଼ିରେ ପେଟ୍ରୋଲ୍ କୋଉଠୁ ଆସିବ ? ଆମେ ଘରୁ କେମିତି ଅଫିସ ଆସିବୁ ? ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଲେ । ବଡ଼ବାରୁ କହିଲେ, "ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିସ୍ଥିତିରେ କିଛି ବି କହିବା ମୋ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ଯାଏଁ ଆମକୁ କୌଣସି ସ୍ୱଳ୍ପ ଦିଗଦର୍ଶନ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ, ଆମେ ସମସ୍ତେ ଯେମିତି ଏବେ କାମ ଚାଲିଛି ସେମିତି ହିଁ କାମ କରିବା ।"

ରମେଶ କହିଲା, "ସକାଳେ ଆପଣଙ୍କ ସହ କଥା ହେବାପରେ ମୁଁ ଟିକେ ଏହି ବିଷୟକୁ ନେଇ ଗବେଷଣା କରିଛି । ଯଦି ସୁଯୋଗ ଦେବେ ମୁଁ କିଛି କହିବି ।" ବଡ଼ବାରୁ ଖୁସି ହୋଇ କହିଲେ, "ଆମେ ସମସ୍ତେ ସୁଚନା ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଚିନ୍ତାର ବିଷୟ । ଚାଲନ୍ତୁ ଶୁଣିବା ରମେଶବାରୁ କଣ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି ।"

ଏହି ରୋଗ ଥଣ୍ଡା ରୋଗଭଳି ହିଁ ହୋଇଥାଏ । କୁହାଯାଉଛି ଏହା କାଳେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ତଳେ ବି ଥିଲା । ହେଲେ ଏବେ କାଳେ ଏହା ଅଧିକ ମାରାତ୍ମକ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଯେମିତି ଶୀତ ଦିନ ଓ ବର୍ଷା ଦିନ ଆସିଲେ ଥଣ୍ଡା କାଶ ଜ୍ୱର ହୁଏ, ଇୟେ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେମିତି ହିଁ ହୁଏ । ଏଥିରେ କାଳେ ରୋଗୀ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲେ, ବଞ୍ଚିବା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇଯାଏ । ଶ୍ୱାସ ନଳୀ ସଂକ୍ରମଣ ହେବା ଯୋଗୁଁ ଶ୍ୱାସ ନେଇ ହୁଏ ନାହିଁ । ଗୁରୁତର ରୋଗୀଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରରେ ରଖାଯାଏ । ଯେମିତି ରଥଯାତ୍ରା ପୂର୍ବରୁ ଶ୍ରୀଜୀଉ ମାନଙ୍କୁ

ଅଶ୍ୱର ଘରେ ରଖାଯାଏ, ଠିକ୍ ସେମିତି ଏଠାରେ କ୍ୱାରାଣ୍ଟାଇନ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆପଣାଇବାକୁ ହୁଏ । ବିଶେଷ ଯୋଷାକ ପିନ୍ଧି ଚିକିତ୍ସକମାନେ ରୋଗୀ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପାରନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ମୁହଁରେ ମାସ୍କ ପିନ୍ଧିବା ଦ୍ୱାରା ଏହି ସଂକ୍ରମଣ ଆଡ଼େଇ ହେବ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଏହାର କୌଣସି ସଠିକ୍ ଚିକିତ୍ସା ବ୍ୟବସ୍ଥା ନଥିବା ହେତୁ କେବଳ ସରକାରୀ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ହିଁ ଏମାନଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି ।"

ରମେଶ ବାବୁଙ୍କ କଥା ଶୁଣୁଥିବା ବେଳେ ଅଫିସର ଜଣେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କର୍ମଚାରୀ କହିଲେ, "ସାର୍ ମୁଁ ନ୍ୟୁଜରେ ଦେଖୁଥିଲି, ବିଦେଶରେ ଲୋକମାନେ ଏମିତି ଚାଲି ଚାଲି ଯାଉ ଯାଉ ବାଟରେ ପଡ଼ି ଛଟପଟ ହୋଇ ମରି ଯାଉଛନ୍ତି । ହସ୍ପିଟାଲ୍ ମାନଙ୍କରେ ଖାଲି ଆଂବୁଲାନସ୍ ଲାଇନ୍ ଲାଗିଛି । ଦେଖିଲେ ଦେହ ଶୀତେଇ ଯାଉଛି ।"

ବଡ଼ବାରୁ କହିଲେ, "ଠିକ୍ ଅଛି ତାହେଲେ ଆମେ କିଛି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା । ଆମ ସୁରକ୍ଷା କରିବା ଆମ ହାତରେ ରହିବ । ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ଭିତରୁ କାହାକୁ ବି ଥଣ୍ଡା ଜ୍ୱର କିମ୍ବା କାଶ ଇତ୍ୟାଦି ହୁଏ ତା ହେଲେ ଆପଣ ଅଫିସ ଆସିବେ ନାହିଁ । ଏବଂ ଘରେ ବି ରହିବେ ନାହିଁ । ସିଧା ହସ୍ପିଟାଲ୍ ଯିବେ । ଆମ ଅଫିସ ଭିତରକୁ ଆସୁଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଘନ ନିଜେ ଦେଖିବା ପରେ ହିଁ ଭିତରକୁ ଛାଡ଼ିବ । ଅବଶ୍ୟ ଆମେ ଚାହିଁଲେ ଝରକା ଦେଇ ମଧ୍ୟ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରି ପାରିବା । କୌଣସି ପ୍ରକାର ରୋଗୀଙ୍କୁ ଅଫିସର ପରିଧି ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ ବାରଣ କରିବା । ସମସ୍ତେ ମାସ୍କ ପିନ୍ଧିବେ । ଅଫିସକୁ ଭଲଭାବରେ ସାନିଟାଇଜ୍ କରିବାପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା । ସମସ୍ତଙ୍କ ଟେବୁଲ୍ ଉପରେ ସାନିଟାଇଜର୍ ବୋତଲ ରଖାଯିବ । ଦିନବେଳେ କେହି ବି ଅଫିସ ଛାଡ଼ି ବାହାରକୁ ଯିବେ ନାହିଁ । ଚା, ପାନ ଏଇ ସବୁ ବନ୍ଦ । ଲଞ୍ଚ ପାଇଁ ଘରୁ ଖାଇବା ନେଇ ଆସିବେ । ଅଳ୍ପ

ଦିନର କଥା । ଏ ସମସ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଉଭେଇ ଯିବ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି ।"

ପରଦିନଠାରୁ ଅଫିସରେ ନୂଆ ନିୟମ ଲାଗୁ ହୋଇଗଲା । ଅଫିସ ବାହାରେ ସମସ୍ତ ନିୟମାବଳୀ ଛାଡି ଦିଆଗଲା । କିଛି ଲୋକ ଏହାକୁ ଦେଖି ବିରକ୍ତ ବି ହେଲେ । ଅଫିସ ଭିତରକୁ ନ ଆସି ଝରକା ପାଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ କାମ କରିବାକୁ କିଛି ଲୋକ ପସନ୍ଦ କରିଲେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବଡ଼ବାରୁଙ୍କ ଶକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅମାନ୍ୟ କରିବାକୁ କାହାର ବି ବଳ ନଥିଲା ।

ପର ସପ୍ତାହ ବେଳକୁ ସମଗ୍ର ଦେଶକୁ ଲକ୍ ଡାଉନ୍ କରି ଦିଆଗଲା । ଅଫିସ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଘରେ ରହିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ । ଅବଶ୍ୟ କିଛିଦିନ ପରେ ପୁଣିଥରେ ଅଫିସ ଖୋଲାଗଲା । ଅଫିସର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶେଷ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲା । ସେମାନେ ସୁରକ୍ଷା ବଳୟ ଭିତରେ ଅଫିସ ଆସୁଥିଲେ ଏବଂ ଯାଉଥିଲେ । ସୌଭାଗ୍ୟର ବିଷୟ ପାଖାପାଖି ପାଞ୍ଚମାସ କାଳ ଲକ୍ ଡାଉନ୍ ହୋଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ କେହି ଜଣେ ବି ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇନଥିଲେ ।

ଏହିଭଳି ସମସ୍ୟା ଲାଗ୍ ଲାଗ୍ ଦୁଇବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲା, କିନ୍ତୁ ସଠିକ୍ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିବା ହେତୁ କିଛି ବି ସମସ୍ୟା ହେଲାନାହିଁ ।

କ୍ରମଶଃ

ବର୍ଷାଭିଜା ତାଏରୀର କବିତା

ଆଶୁତୋଷ ମେହେର

ଭୁବନେଶ୍ୱର ବରମୁଣ୍ଡା ବସ୍ ଷ୍ଟାଣ୍ଡରେ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳ ଆଠ'ଟାରେ ଭେଟ ହେଉଥିଲା ଆମ ଦୁଇଜଣଙ୍କର ।

ସେ ସଦା ବେଳେ ସମ୍ବଲପୁରୀ କୁର୍ତ୍ତା ପିନ୍ଧୁଥିଲେ ବୋଧହୁଏ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାର ପିଲା, ଏଇଠି କେଉଁଠି କିଛି ଚାକିରି କରୁଛନ୍ତି ବୋଧେ । ସବୁଦିନେ ତା'ଙ୍କ ହାତରେ ଗୋଟେ ପୁରୁଣା ଡାଇରୀ ।

ଆଉ ମୁଁ ପୂର୍ବ ଓଡ଼ିଶା ଉପକୂଳିଆ ଝିଅ, ଘର ମୋର ଖଣ୍ଡଗିରି ଏରିଆରେ । ସବୁଦିନ ଅପେକ୍ଷା କରେ ବରମୁଣ୍ଡା ଷ୍ଟାଣ୍ଡରେ କଟକ ଯିବା ବସ୍ ପାଇଁ, କାହିଁକିନା ସେଇଠି ମୋ ଚାକିରୀ । ମତେ ଗୀତ ଶୁଣିବାକୁ ଭଲ ଲାଗେ ତେଣୁ କାନରେ ସଦାବେଳେ ଲାଗିଥାଏ କର୍ତ୍ତଲେସ୍ ଇୟରଫୋନ୍ ।

କେବେ କଥା ହୋଇନଥିଲା, ଖାଲି ଆଖି ଦେଖାଦେଖି । ସୁଯୋଗ ଯୁଟିନଥିଲା ଯେ !!

ସେଦିନ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ମୁଖଲଧାରାରେ ବର୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସେ ବୋଧେ ବର୍ଷା ଆରମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲେ ବସଷ୍ଟାଣ୍ଡ ପରିସରରେ । ତା'ଙ୍କ ହାତରେ ଛତା ନଥିଲା । ସେ ଯେଉଁଠି ସବୁଦିନ ଠିଆ ହୁଅନ୍ତି ସେଇଠି ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ତେଣୁ ପାଣି ଛିଟିକା ବାଜି ତା'ଙ୍କ ଡାଇରୀ ସାମାନ୍ୟ ଭିଜି ଓଦା ହେଇଥିଲା ।

ମୁଁ ମୋ ଛତା ବଢେଇଦେଲି । ସେ ହସିକି କହିଲେ, “ଧନ୍ୟବାଦ । ବେଶୀ ଭିଜିନି ମୋ ଡାଇରୀ, ତା ଭିତରେ ମୋର ସବୁ କବିତା ଅଛି, ବେଶ୍ ସୁରକ୍ଷିତ ।”

ସେଦିନ ଠୁଁ ଛତା ତଳେ ଦୁଇଟା ମନର ଗହିରିଆ ଗପ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା ।

ବର୍ଷା ଆସି ଛାଡ଼ିଗଲା, ଶୀତ ବି ଆସିଲା, ବସନ୍ତର ଫୁଲ ସବୁ ଆସିଲା କିନ୍ତୁ ଆମେ ଆମ ଗପ ସେମିତି ଆଗେଇ ନେଲୁ !!

ସମୟ ବିତିବାକୁ ଲାଗିଲା ତା'ବାଟରେ ।

ଛଅ ମାସ ପରେ ସେ ଡାଇରୀର ଶେଷ ପୃଷ୍ଠା ଦେଖାଇ କହିଲେ, "ଦେଖ ତୁମ ପାଇଁ କିଛି ଲେଖିଛି ।"

କୌତୁହଳରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ଧାଡ଼ି ଲେଖି ହୋଇଛି । ଲେଖାଥିଲା, "ତୁମ ଛତା ତଳେ ମୋତେ ସବୁଦିନିଆ ଆଶ୍ରୟ ମିଳିବ ତ ? ? ? ?"

ମୁଁ ତାଙ୍କ ଢିଲା ପକେଟରୁ କଲମଟା ଟାଣି ଆଣିଲି ଓ ତା ତଳେ ଲେଖିଲି, "ହଁ, ସବୁଦିନ ପାଇଁ ।"

ଏବେ ଆଉ ବରମୁଣ୍ଡା ବସନ୍ତାଣ୍ଡରେ ଆମର ଭେଟାଭେଟି ହେଉନି । ଗୋଟାଏ ଘରେ, ଗୋଟାଏ କୋଠରୀରେ ପାଖାପାଖି ଆମେ ଦୁହେଁ ବିବାହ ବନ୍ଧନରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇଯାଇଛୁ । ମୁଁ ନିତି ତାଙ୍କର କବିତା ପଢୁଛି ଓ ବେଳେ ବେଳେ ଶୁଣୁଛି !!

ଃଃ ଆର୍ଯ୍ୟପଲ୍ଲୀ

କିଟଛକ ପଟିଆ

ଭୁବନେଶ୍ୱର ୭୫୧୦୨୪

ଦୂରଭାଷ ୯୪୩୭୦୮୫୩୯୭

ଜୀବନ ଯାତ୍ରାର ଅନ୍ତିମ ବନ୍ଧୁ

ଆଶୁତୋଷ ନାୟକ

ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟରେ ଜଣେ ମହାପରାକ୍ରମୀ, ମହାବଳଶାଳୀ, ଅହଂକାରୀ ରାଜା ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଅନେକ ସୈନ୍ୟ ସାମନ୍ତ, ଅଜସ୍ର ଅର୍ଥ, ସୁନା, ହୀରା, ନୀଳା, ମୋତି, ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଭରପୁର ଥିଲା ଭଣ୍ଡାର । ତାଙ୍କର ଝଜଣ ପତ୍ନୀ ଥିଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଝଜଣ ରାଣୀ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅନେକ ଦାସୀ ଥିଲେ । ରାଜା ଏତେ ପରାକ୍ରମୀ ଥିଲେ ଯେ ସେ ଏକଶହରୁ ଅଧିକ ରାଜ୍ୟ ଜୟ କରିଥିଲେ । ସେ ସଦାସର୍ବଦା ନିଜକୁ ମହାନ ଯୋଦ୍ଧା ମନେକରୁଥିଲେ ତାଙ୍କୁ କେହି ପରାଜିତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ତାଙ୍କ ମନରେ ଅହଂକାର ଥିଲା । ସେ ନାସ୍ତିକ ଥିଲେ । ସେ କୌଣସି ଦେବାଦେବୀଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଝଜଣ ଧର୍ମପତ୍ନୀଙ୍କୁ ସେ ନିଜର ପ୍ରାଣରୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ସେ ସଦାସର୍ବଦା ଭାରୁଥିଲେ ତାଙ୍କର ବିପଦ ସମୟରେ, ଦୁଃଖ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଝଜଣ ଧର୍ମପତ୍ନୀ ପାଖେ ପାଖେ ରହିବେ, ସେବାଯତ୍ନ କରିବେ । କିଛି ବର୍ଷ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ହେଲା ପରେ ଦିନେ ହଠାତ ସେ ରାଜା ଏକ ଭୟଙ୍କର ଦୁରାରୋଗ୍ୟରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ । ସେ ରୋଗର କୌଣସି ଚିକିତ୍ସା ପଦ୍ଧତି ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲା । ଅନେକ ବଡ଼ ବଡ଼ ବେଇଦ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ କିନ୍ତୁ କାହାରି ଜଡ଼ିବୁଟି କାମ ଦେଇନଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ମହାବଳଶାଳୀ ରାଜା ବିଛଣାରେ ପଡ଼ି ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଛଟପଟ ହେଉଥିଲେ ସେହି ସମୟରେ ନିଜର ଭାରୁଥିବା ନିଜର ପ୍ରାଣଠାରୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଉଥିବା ଧର୍ମପତ୍ନୀ ଅର୍ଥାତ ଝଜଣ ରାଣୀ ରାଜାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିନଥିଲେ ତାଙ୍କ ସେବାଯତ୍ନ କରିବାକୁ ଅମଙ୍ଗ ହେଉଥିଲେ । ରାଜାଙ୍କୁ ରାଣୀ ମାନେ ଘୃଣା ଚକ୍ଷୁରେ

ଦେଖିଥିଲେ । ସବୁଠାରୁ ଦୁଃଖ ପରିତାପର ବିଷୟ ଏହିକି ରାଜାଙ୍କୁ ଠିକ ସମୟରେ ଖାଦ୍ୟ ପରିବେଷଣ କରାଯାଉ ନଥିଲା । ଏପରିକି ଅନେକ ଦାସୀ ରାଜ ଉଆସରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ସେବାଯତ୍ନ କରିନଥିଲେ । ପୁଲା ପୁଲା ଟଙ୍କା ବାଟି ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ରାଜାଙ୍କର ଶେଷ ସମୟରେ କୌଣସି କାମରେ ଆସିନଥିଲା । ରାଜାଙ୍କ ଶରୀର ଧୀରେ ଧୀରେ ରୁଗ୍ଣ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ଅନୁତାପ ନିଆଁରେ ସେ ଜଳି ଜଳି ପରିଶେଷରେ ତାଙ୍କର ଜୀବନ ଦୀପ ଲିଭିଗଲା । ଏହି ଗଳ୍ପ ଆମକୁ ଏହି ନୀତିଶିକ୍ଷା ମିଳିଲା କି ଆପଣ ଯେତେ ଧନବାନ, ଅଖଣ୍ଡ କ୍ଷମତାର ଅଧିକାରୀ, ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ପୁଲା ପୁଲା ଟଙ୍କା ବାଟିବାଟି ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ବିପଦ ସମୟରେ, ଦୁଃଖ ସମୟରେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ କେହି ନଥିବେ ତେଣୁ ବସ୍ତୁବାଦୀ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ଆତ୍ମପରିଜନ, ବନ୍ଧୁ, ସ୍ୱାମୀ, ସ୍ତ୍ରୀ, ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିଙ୍କ ମାୟାରେ ନିଜର ବହୁମୂଲ୍ୟ ସମୟ ଅପତୟ ନକରି ମହାପ୍ରଭୁ କାଳିଆ ସାଆନ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପିତ ହୁଅନ୍ତୁ ଆପଣ ଜନ୍ମମୃତ୍ୟୁର କାଳଚକ୍ରରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇପାରିବେ ।

ଗୋପାଳପୁର ବାଲେଶ୍ୱର,
ମୋବାଇଲ - ୭୦୨୦୬୧୧୩୦୦

କାଳବୈଶାଖୀ

ଦେବାଶିଷ ମାଇତି

ଭଗବାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦରୁ ମଣିଷ ଏ ଦୁନିଆର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଜନ୍ମ ପ୍ରାଣୀ । ହେଲେ ଏବେ ଭଗବାନ ଭାରୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଭୁଲ୍ କରିଦେଲି, ସୁନ୍ଦର ସଜ୍ଜିତ ସମାଜକୁ ପୁରା ନଷ୍ଟ କରି ସାରିଲାଣି । ଲୋକ କୁହନ୍ତି ଗ୍ରୀଷ୍ମରେ ପତ୍ରଝଡ଼ା ଦିଏ ବୃକ୍ଷରୁ ତରୁଲତା ଯାଏ । କିନ୍ତୁ, ପ୍ରକୃତରେ କଣ ସତ ? ଆପଣ ଥରେ ଗୋଟେ ଗଛକୁ ଦେଖିବେ ସେ ସୁନ୍ଦର ପତ୍ର କଅଁଳି ଥିବ । କାହିଁକି ନା ଗ୍ରୀଷ୍ମ ସମୟରେ ଝାଞ୍ଜି ବହେ ସତ । ଗ୍ରୀଷ୍ମ ପୂର୍ବରୁ ପତ୍ର ଝଡ଼େ ଏବଂ ଆରମ୍ଭରେ କଅଁଳେ । ହେଲେ ଏ ମଣିଷ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ଗଛ କାଟିଦିଏ ସେ ଜାଗାରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରେ । ମଧୁ ଧର୍ମ ଶ୍ରେଣୀ ଛାତ୍ରୀ ଥିବା ସମୟରେ ପରିବେଶ ବିଷୟରେ ପଢ଼ିଥାଏ, ସାର୍ କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରେ । ସାର୍ ଯଦି ଗଛଲତା ପତ୍ର ଆମକୁ ସୁନ୍ଦର ଅମ୍ଳଜାନ ଥିବା ପବନ ଦିଏ, ଶାନ୍ତିର ଛାଇ ଦିଏ ତାହେଲେ ଆମେ ତାକୁ କାଟିବା କାହିଁକି ? ସାର୍ କହନ୍ତି, “ମଧୁ ! ସରକାରୀ ଜାଗା ତ ଖାଲି ରହିବନି ନା ସେଠି କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ, ସେଥିଲାଗି ସେମାନେ କାଟିବେ ।” ମଧୁ ପୁଣି ପଚାରିବ, “ହେଲେ ସାର୍ ! ଯଦି କାଟିବେ ତାହେଲେ ଲଗେଇବା ଦରକାର ନା ? କାଇଁ ଆମ ଭୈରବୀ ଗ୍ରାମରେ ତ ସେହି ପୁରୁଣା ଗଛ ଅଛି, ଗୋଟେ ବି ନୂଆ ଲଗା ଯାଇନି ?” ହଉ ତାହେଲେ ତୁ ଆଜିଠୁ ଗୋଟେ ଗଛ ଲଗା । ମଧୁ ହଉ କହି ସ୍କୁଲ ରୁ ଚାଲିଗଲା । ବହୁତ ପୁରୁଣା ସ୍କୁଲ ଘର, ଭଙ୍ଗା କାନ୍ଥ ଗୁଡ଼ା, ତଥାପି ସେଇଠି ପାଠ ପଢ଼ା । ମଧୁ ଘରେ ଯାଇ ଭାବିଲା ଗଛ କୋଉଠି ଲଗେଇବି । ଶେଷରେ ସ୍କୁଲ ଆଗରେ ଗୋଟେ ଅଶୁସ୍ତ ଗଛ ଲଗେଇଲା, ସବୁଦିନ ସ୍କୁଲ ଯାଇ ଯତ୍ନ ନେଇ ଆଗ ପାଣି ଟିକେ ଦିଏ, ଯେମିତି ଗଛଟି ବଞ୍ଚିବ ଆଉ

ଗଛଟିର ନାଁ ମଧ୍ୟ ରଖିଲା ‘ବନାନୀ’ । ଏମିତି ବହୁତ ଦିନ ବିତିଗଲା ମଧୁ ସ୍କୁଲ ଛାଡ଼ି କଲେଜ୍ ପିଲା, ସବୁଦିନ ଆସେ ଗଛ ସଙ୍ଗେ ଏକା ଏକା କଥା ହୁଏ ପୁଣି ହସିଦିଏ ବନାନୀ ତାକୁ ଦେଖି ତାର କଅଁଳି ପତ୍ର ଦୁଇଟି ଖସେଇ ଦିଏ ଆଉ ମଧୁ ତାକୁ ମୁଣ୍ଡ ଖୋସାରେ ମାରି ଘରକୁ ଫେରେ । ଦିନେ ସରକାରୀ ବାବୁ ଗ୍ରାମର ରାସ୍ତା ମରାମତି ଏବଂ ରାସ୍ତା ଅଣ ଓସାରିଆ ହେତୁ ବହୁତ ପୁରାତନ ଗଛ କାଟିଦେଲେ, ତେଣୁ ଗ୍ରାମ ସାରା ଛାଇ ବୋଲି ଟିକେ ନାହିଁ । ସେହି ବର୍ଷ ଲୋକେ ବି ଗରମ ଗୁଳଗୁଳିରେ ବହୁତ କଷ୍ଟ ପାଇଲେ । ହେଲେ ସ୍କୁଲ ବେଳରେ ସେ ଗଛଟା ବହୁତ ମଜରୁତ୍ ଏବଂ ବହୁତ ବଡ଼ ଥିଲା । ତାର ସବୁ ଡାଳ ଶାଖାପ୍ରଶାଖା ସ୍କୁଲ ଘରକୁ ଛାଇ ଯୋଗାଇଥାଏ । ଏବଂ ରାସ୍ତା ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ମଧୁ ଗଛ ପାଖକୁ ଯାଏ ବନାନୀ ଦେହରୁ ରକ୍ତ ବହୁଛି, ମଧୁ ଏହା ଦେଖି ଚକ୍ଳିତ ! କଣ ହେଲାରେ ସାଙ୍ଗ ? ତୁ କାନ୍ଦୁଛୁ କାହିଁକି ତୋ ଦେହ ଛିଡ଼ିଲା କେମିତି ? ବନାନୀ କହେ, “ସରକାରୀ ବାବୁ ଆମକୁ କାଟିବା ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ର ନେଉଥିଲେ ବାଜିଗଲା । ହେଲେ କାଲି ମୋତେ କାଟିଦେବ ପୁରା ।” ମଧୁ କହେ, “ହଉ ତୁ କାନ୍ଦେନି, ମୁଁ ଅଛି ତୋର କେହି କିଛି କ୍ଷତି କରି ପାରିବେନି ।” ମଧୁ ଯାଇ ସାର୍ ଜ୍ଞ ସହ ଆଲୋଚନା କଲା, ସେଥିରେ ସରକାରୀ ବାବୁ ସହ କଥା ହୋଇ ସେ ସ୍କୁଲ ଆଗ ସେମିତି ରାସ୍ତା ଛାଡ଼ି ଦିଆଗଲା କିନ୍ତୁ ଗଛ କଟା ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ମଧୁ ବନାନୀ ଖୁସୀ କହିଲେ ନ ସରେ । ବନାନୀ ସେମିତି ମଧୁ ପାଇଁ ପତ୍ର ଦୁଇଟି ବଦଳରେ ଚାରୋଟି ଦେଇ କହିଲା ସାଙ୍ଗ ତୋ ପାଇଁ ଜୀବନ ପାଇଲି, ମୁଁ ମରିବା ଯାଏ ତୋ ପାଖେ ରଖି । ଆଉ ସମୟ ଆସିଲେ ସେ ରଖି କିଛି ପରିଶୋଧ କରିବି । ତହୁଁ କିଛି ଦିନପରେ ବହୁତ ଭୟଙ୍କର ତୁଫାନ ଆସିଲା ଗ୍ରାମରେ । ସବୁ ବାକିଥିବା ସ୍ତାୟୀ ଜାଗାରେ ଗଛଗୁଡ଼ିକ ଭାଙ୍ଗି ରୂପମାର ହୋଇଗଲା । ଘର ଚାଳ ଛପର ଉଡ଼ିଗଲା, ବହୁତ ଲୋକ ଏଣେ ତେଣେ ଦୌଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏତେ ଜୋର ପବନ ମଧୁ ଆଶର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଭାବିଲା ବଡ଼ ବଡ଼ ଘର ମଧ୍ୟ ଭାଙ୍ଗି ରୁର୍ ମାର୍

ହୋଇଗଲା । ଏମିତି କାହିଁକି !? ଗାଁ ଲୋକେ କହିଲେ ଧରିତ୍ରୀ ମା ରାଗିଛନ୍ତି । ସବୁ ସେଇ ସରକାରୀ ବାବୁ ପାଇଁ । ଆମ ଗଛ ସବୁ କାଟିଦେଲେ ବୋଲି । ଝଡ଼ କମିଲା ସକାଳ ହେଲା, ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବଳିଆ ମଉସା ଡାକ ଦେଲେ, ଜାଣିଛୁ ମଧୁ, ସୁଲ୍ ଘର କିଛି ବି ହେଇନି ତା ସହ ବନାନୀର ବି କିଛି ହୋଇନି । ମଧୁ ଦୌଡ଼ିଗଲା ସୁଲ୍ ଆଡ଼େ ଆଉ ଦେଖିଲା ବନାନୀ ଟିକେ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇ ଯାଇଛି ହେଲେ ତାର କିଛି ହୋଇନି । ସେ ବନାନୀକୁ ସାଙ୍ଗ କହି କୁଣ୍ଡାଇ ପକାଇଲା । ଦୁହେଁ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପୁଣି ସୁଲ୍ ଘର ସୁରକ୍ଷିତ ଅଛି । ବନାନୀ କହିଲା, “ଜାଣିଛୁ ମଧୁ । ଯେତେ ପବନ ଆସିଲା ମୁଁ ଛାଡ଼ିଲିନି । ଏଇଠି ପରା ତୁ ପାଠ ପଢ଼ିବୁ । ଏଇଟା ପରା ଆମ ଜାଗା” ମଧୁ ଖୁସିରେ ନାଟି ଗଲା, ଗ୍ରାମବାସୀ ବି ଚକ୍ଚିତ । ମଧୁର ବନାନୀର ସମ୍ପର୍କ ଦେଖି । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଲ୍ ଘର କିଛି ବି ହେଇନି । ସବୁଗଛ ତାଳ ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ହେଲେ ବନାନୀର କିଛି ହେଇନି । ଗ୍ରାମର କ୍ଷୟକ୍ଷତି ନିରୂପଣ ପାଇଁ ରୁକ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଆସିଲେ । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏଇ ସବୁ ଦେଖି ଯେତିକି ଦୁଃଖୀ ହେଲେ ସେତିକି ସେ ଗଛ ପାଇଁ ବି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ । ବାବୁ ପଚାରିଲେ ଏ ଗଛ କେବେଠୁ ଅଛି ? ସୁଲ୍ କୁନା ସାର୍ ଉତ୍ତରରେ..., ସାର୍ ଏଇ ୧୨-୧୩ ବର୍ଷ, ଆମ ସୁଲ୍ ର ଛାତ୍ରୀ ମଧୁ ଲଗେଇଥିଲା । ମଧୁ କିଏ ? ସବୁ କଥା ଶୁଣିଲେ, ସେ ସୁଲ୍ ଘର ବନାନୀ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷିତ କଣ କିଛି ଚମତ୍କାର ନା ଆଉ କିଛି । ଶେଷରେ ଘର ଭାଙ୍ଗିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦିନ ସୁଲ୍ ଘରେ ରହିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ଏବଂ ମଧୁକୁ ଡାକି ସେ ଗଛ ପାଇଁ ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ କଲେ । ତା ସହ ଗ୍ରାମର ପାନୀୟ ଜଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା । ମଧୁର ପାଠ ପଢ଼ାପାଇଁ ସମସ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ମାଗଣା ଘୋଷଣା କରାଗଲା । ବନାନୀ ଚାରିପାଖରେ ସିମେଣ୍ଟ ଚେୟାର ସୁବିଧା, ତା ସହ ନୂତନ ସୁଲ୍ ଘର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଆଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦିଆଗଲା । ତା ବ୍ୟତୀତ ଗଛ ପାଖରେ ରାସ୍ତା ନ ଯାଇ ସରକାରୀ ବଳକା ଜାଗାରେ ରାସ୍ତା ନିଆଗଲା । ସୁଲ୍ ନାମ ମଧୁବନାନୀ ସରକାରୀ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ

ନାମରେ ଘୋଷଣା କରାଗଲା । ଏହା ଦେଖି ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ଖୁସି ହେଲେ । ଏ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଠିକ୍ ଭାବରେ କେମିତି ହେବ, ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାୟିତ୍ୱ ମଧୁ ବୁଝିବ ବୋଲି ବାବୁ କହିଗଲେ । ଯିବା ଆସିବା ପାଇଁ ମଧୁକୁ ନୂତନ୍ ସ୍କୁଟି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା । ମଧୁ ଏହା ପରେ ବଡ଼ ବାବୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସାର୍ ! ଆପଣ ଆମ ଗ୍ରାମ ପାଇଁ ୧୦୦୦ ଶାଳ ଗଛ ଏବଂ ଶାଗୁଆନ ଗଛ ଲଗେଇବାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତୁ ।” ସାର୍ ରାଜି ହୋଇ ଫେରିଲେ । ଲଗାତାର ୪ ମାସର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ବଳରେ ମଧୁ ଏବଂ ଗ୍ରାମବାସୀ ମିଶି ଗ୍ରାମକୁ ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥା ଠାରୁ ୧୦ ଗୁଣା ଅମ୍ଳଜାନ ବିଶିଷ୍ଟ ଗ୍ରାମଫେରି ପାଇଲେ । ସମସ୍ତେ ଗଛ ଲଗେଇବାକୁ ସଂକଳ୍ପ ନେବା ଯାହା ଆମ ପାଇଁ ଶାନ୍ତିର ଜୀବନ ହେବ । ଯଦି ଆମେ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇ ଗଛ କାଟିବା ତାହେଲେ ପର ପିଢ଼ି ଲୋକ କଣ ଶିଖିବେ ?

ଆସ ସଂକଳ୍ପ ନେବା ପରିବେଶକୁ ସନ୍ତୁଳିତ ରଖିବା, ଜୀବ ଜନ୍ତୁଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା, ଆଉ ଅନେକ ମଧୁ ବନାନୀ ଥିବା ଭୈରବୀ ଗ୍ରାମ ଏକା ସାଥେ ଗଢ଼ିବା ।

ସହିଦ୍ ଇରମ୍

ବାସୁଦେବପୁର ଭଦ୍ରଖ

ମୋ: ୯୮୫୩୫୫୭୩୦୪

ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ବାସ୍ତବତା

ବୈଦ୍ୟନାଥ ମହାନ୍ତି

ସୁଖର ଘଡ଼ି ବହୁତ୍ ଶୀଘ୍ର ବିତିଯାଇଥାଏ ଆଉ ସ୍ୱପ୍ନ କେବେ ବାସ୍ତବତାରେ ପରିଣତ ହେବ ସେଇ ଦିନ ଅପେକ୍ଷାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ ହୋଇଯାଏ । ତଥାପି ମଣିଷ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖେ ସମସ୍ତ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟକୁ ଭୁଲି ସପନ ରାଇଜରେ ବଣିକଟିଏ ହୋଇ ସାଉଁଟି ଥାଏ ଶାନ୍ତିର ମଣି ମାଣିକ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତିସ୍ଥ ହୁଏ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ସେହି ଅଳିକ ସ୍ୱପ୍ନ ।

ସନ୍ତୋଷ ବାରୁ କୌଣସି ରାଜକୁମାର ଠାରୁ କମ୍ ସୌଖିନ ନଥିଲେ, କଲେଜ୍ ରେ ସବୁଠୁ ଉନ୍ନତ ମାନର ଡ୍ରେସ, ସୁଟ୍ ରୁଟ୍ ପାଇଁ ଖୁବ୍ ଜଣାଶୁଣା । ହଁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ବି ପିକଚର ପ୍ରଥମ ଶୋରେ ହିଁ ଦେଖିବେ ଓ ସାଙ୍ଗ ସାଥୀ ସହ ପଇସାରେ ଅଭାବ ଅସୁବିଧା ଜମା ନାହିଁ । ବାପା, ଭାଇ ଓ ମାଆ ତା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ବରୁଆ ଖୋଲା । ତା ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ବାରୁ ପାଠ ପଢ଼ାରେ ପଛୁଆ ସେ ବି ବହୁ ପାରଙ୍ଗମ, ହେଲେ ବହୁତ୍ ସରଳ ବିଶ୍ୱାସୀ ସବୁ କଥାକୁ ବିଚରା ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ, ଭାବ ପ୍ରବଣ ମଧ୍ୟ । ଏ ସବୁ ଦେଖି ବଡ଼ ଭାଇ ବେଳେ ବେଳେ ଥଣ୍ଡା ମଜାରେ କୁହନ୍ତି ମାଆକୁ ରୁଝିଲୁ ବୋଉ ଏ ଏତେ ସରଳିଆ ତର ଲାଗୁଛି ଯାକୁ ବାହା କରିବା ପାଇଁ । କେମିତି ସଂସାର କରିବ । ଯିଏ ଯାହା ମାଗିବ ସବୁ ଏ ଦେଇଦେବ । ସହରରେ ଚାକିରିଟିଏ ମିଳିଥାଏ ଜଣେ ଚାଟାର୍ଟ ଆକାଉଣ୍ଟାଣ୍ଟ ପାଖେ ଆର୍ଟିକଲ କୁର୍କ ପୋଷ୍ଟ, ଭଡ଼ା ଘର ସାନ ଭାଇ ସହ ରହେ । ନିଜେ ରୋଷେଇବାସ କରି ସକାଳ ଜଳଖିଆ ଖାଇ ନିଜ ନିଜ ଟିଫିନ୍ ନେଇ ବାହାରି ଯାଆନ୍ତି ଦୁହେଁ । ସାନ ଭାଇ ଠିକାଦାର ଭଲ କାମ ଚାଲିଥାଏ । ସାନଭାଇ ବହୁତ୍ ମନ ଲଗାଇ କାମ କରୁଥାଏ ଦୁହେଁ

ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଥାନ୍ତି ଜଣେ ବହୁତ ବଡ଼ ଠିକାଦାର ଆଉ ଜଣେ ଚାଟାର୍ଟ ଆକାଉଣ୍ଟାଣ୍ଟ ଖୁସିରେ ଦିନ ଗତି ଚାଲିଥାଏ ।

ହେଲେ ନିୟତିର ଆଉ କିଛି ମଞ୍ଜୁର ଥିଲା, ସତରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ କେତେବେଳେ ଆସିବ କେଉଁ ରୂପରେ ଆସିବ କେହି କହି ପାରିବେ ନାହିଁ । କେବଳ ମିଛରେ ସିନା ଆମେ ଗର୍ବ ଅହଙ୍କାର ରେ ଭୁଲ୍ ବୁଝାମଣା ର ଶିକାର ହୋଇ ଥାଆନ୍ତି ।

ହଠାତ୍ ନିର୍ମାଣାଧୀନ ବହୁତଳ ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରାସାଦ ଯେଉଁଠି ସାନ ଭାଇର କାମ ଚାଲିଥିଲା ଭୁଗୁଡ଼ି ପଡ଼ିଲା । ଶ୍ରମିକ ହତାହତ ହେଲେ ଓ ନିଜକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଗୋପନୀୟ ଭାବେ ସ୍ୱପ୍ନାନରୁ ଅନ୍ୟତ୍ର ସ୍ଥାନାନ୍ତର ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ସବୁ ଯେମିତି ଧୁଳିସାତ୍ ହୋଇ ସାରିଛି । ସ୍ୱପ୍ନର ମିନାର ଆଖିଆଗରେ ମାଟିରେ ମିଶିଗଲା । ନିୟତିର ଖେଳ ବି ବଡ଼ ବିଚିତ୍ର । ଘରେ କିଛି ଜଣାଇଲେ କାଳେ ସେମାନେ ମନ ଦୁଃଖ କରିବେ ସେପାଇଁ ଦୁଃଖରେ ରହି ମଧ୍ୟ ଘରକୁ ଏ ବିଷୟରେ କିଛି ନ କହିବା ପାଇଁ କି ପତ୍ର ଲେଖି ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଦୁହେଁ ସ୍ଥିର କଲେ । ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଆହୁରି ଜଟିଳତର ଓ ଭୟାବହ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଆଣିଦେଲା ।

ଯେତେବେଳେ ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରତିକୂଳ ଥାଏ ସେତେବେଳେ ଶୁଭ ସମ୍ପାଦ ବି ଜୀବନରେ ଦୁଃଖ ଦେଇଯାଇଥାଏ । ଏମିତି ଘଟଣା ଘଟିଲା । ସନ୍ତୋଷ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକାଳ ଫଣ୍ଡ ଅତିଷ୍ଟ ଇଣ୍ଡର୍ଭ୍ୟୁରେ ସିଲେକ୍ସନ ହୋଇ ସାରିଛି । ନିୟୁକ୍ତି ପତ୍ର ଗ୍ରାମ ଠିକଣାରେ ପୋଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ପହଞ୍ଚିଛି । ଘରେ ସମସ୍ତେ ଖୁସି ଆଉ ସେଇ ଚିଠିଟିକୁ ରିତାଇରେକ୍ସ କରି ଦିଲ୍ଲୀ ଠିକଣାରେ ପଠାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ହେଲେ ଚିଠି ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ଭାଗ୍ୟ ସହ ବଦଳି ଯାଇଛି ସନ୍ତୋଷର ଠିକଣା । ଏଇତ ଜୀବନ ବାସ୍ତବତା ବହୁତ କଠିନ ବହୁତ ନିଷ୍ଠୁର ।

ଜୀବନର ସାପ ସିତି ଖେଳରେ ହାରି ବି ସାହସ ହରାଇ ନଥିଲା ସେ । ନିଜର ଅଧ୍ୟାବସାୟ ବଳରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରିୟପାତ୍ର । ବେଳେ ବେଳେ ଭାବେ ନିଜର ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତା କିମ୍ବା ଦୁର୍ଗତିକୁ ନିଜ ଗୁରୁଜନମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇବା ମହାନ୍ ବିପତ୍ତିକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରେ । ଯଦି ସେ ନିଜେ ଘରକୁ ପତ୍ର ଲେଖି ସବୁ ଘଟଣାବଳୀ ଜଣାଇଥାନ୍ତା । ତେବେ ହୁଏତ ନିୟୁକ୍ତି ପତ୍ର ନୁଆ ଠିକଣାରେ ପାଇବା ସହ ତା ସ୍ୱପ୍ନ ସାକାର ହୋଇ ପାରିଥାନ୍ତା ।

ସମୟ ସୁଅରେ କାଗଜ ଡଙ୍ଗା ଭଳି ଭାସି ଚାଲେ ଜୀବନ କେବେ ଏ କୁଳ ତ କେବେ ସେ କୁଳ, କେତେବେଳେ ଅନୁକୁଳ ତ କେବେ ପ୍ରତିକୁଳ ।

ବାପା ବୁଢ଼ା ହେଇଗଲେ...

ନିତ୍ୟ ରଞ୍ଜନ ନନ୍ଦ

ତାଙ୍କ ଗୋଡ଼, ହାତ ଆଉ ମଜବୁତ ନ ଥିଲା । ବାପା ବୁଢ଼ା ହେଇଗଲେ । ତେଣୁ ଘରେ ଚାଲିବା ସମୟରେ ସେ ପ୍ରାୟତଃ ଘରର କାନ୍ଥର ସାହାଯ୍ୟ ନେଉଥିଲେ । ଯେଉଁଠି ତାଙ୍କ ହାତ ବାଜୁଥିଲା, ସେଇଠି କାନ୍ଥର ରଙ୍ଗ ଫିକା ପଡ଼ିଯାଉଥିଲା ଏବଂ ଆଙ୍ଗୁଠିର ଦାଗ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଦେଖା ଯାଉଥିଲା । ମୋ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏ କଥା ଜମାରୁ ପସନ୍ଦ ନ ଥିଲା । ଯଦିଓ ମୁଁ ଆଗରୁ ଏ ବିଷୟରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ନଥିଲି । ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରାୟତଃ କହୁଥିଲେ ଯେ ଘରର କାନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ମଇଳା ଦିଶୁଛି ଆଉ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଏ ସବୁ ଭଲ ଲାଗୁନି ।

ଦିନେ ବାପାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଭୀଷଣ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେଲା । ତେଣୁ ସେ ମୁଣ୍ଡରେ ତେଲ ଲଗେଇ ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ସେ ଯେତେବେଳେ କାନ୍ଥକୁ ଧରି ଚାଲୁଥିଲେ, କାନ୍ଥରେ ତେଲ ଦାଗ ଲାଗି ଯାଉଥିଲା । ଏ କଥା ଦେଖି ସ୍ତ୍ରୀ ବହୁତ ରାଗିଗଲେ ଆଉ ମୋ ଉପରେ ଭୀଷଣ ବର୍ଷିଗଲେ । ସେ ଦିନ ମୁଁ ବି ବିରକ୍ତ ହେଲି ଆଉ ରାଗିକି କାନ୍ଥ ନ ଛୁଇଁବାକୁ ବାପାଙ୍କୁ ତାଗିଦ୍ କଲି ।

ମୋ କଥା ଗୁଡ଼ିକ ବାପାଙ୍କୁ ଆଘାତ ଦେଇଥିଲା । ସେ ଦୁଃଖିତ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଦୁଃଖ ମୁଁ ସ୍ୱଷ୍ଟ ବାରି ପାରୁଥିଲି । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ମୋର ଅହଙ୍କାର ଏତେ ବଢ଼ି ଯାଇଥିଲା ଯେ, ମୁଁ ତାଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମା ମାଗିବାର ସାହସ ହରେଇ ଦେଇଥିଲି । କିନ୍ତୁ ସେହିଦିନ ଠାରୁ ବାପା ପ୍ରାୟ କାନ୍ଥ ଧରି ଚାଲିବା ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ ।

ତାଙ୍କ ଯିବା ପରେ ମୋ ହୃଦୟରେ ଏପରି ଏକ ଶୂନ୍ୟତା ଏବଂ ଅପରାଧବୋଧ

ଭରିଗଲା, ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମତେ କୋରି ଖାଇ ଦେଉଥିଲା । ମୁଁ ବାରମ୍ବାର ଭାବୁଥିଲି ଯେ, ଯଦି ମୁଁ ସେଦିନ ବାପାଙ୍କୁ ଗାଳି ଦେଇ ନଥାନ୍ତି ! ସେ ଆମର ସାହାରା ହୋଇଥାନ୍ତେ ।

କିଛି ମାସ ପରେ ଆମ ଘରର ରଙ୍ଗ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲୁ । ଯେତେବେଳେ ମିସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଘରର ରଙ୍ଗ ସଫା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ମୋ ପୁଅ ଯିଏ ତା ଜେଜେଙ୍କୁ ପ୍ରାଣ ଠାରୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଉଥିଲା, ହଟାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲା ଆଉ କହିଲା, "ଏଇ ଦାଗ ଗୁଡ଼ିକୁ ଲିଭାନ୍ତୁ ନାହିଁ, ଏ ଗୁଡ଼ିକ ମୋ ଜେଜେଙ୍କ ହାତ ଚିହ୍ନ । ମିସ୍ତ୍ରୀ ପୁଅର କଥାକୁ ଧ୍ୟାନର ସହିତ ଶୁଣୁଥିଲେ ଏବଂ ହସି ହସି କହିଲେ, ସେ ଏ ଚିହ୍ନ ଗୁଡ଼ିକୁ ଲିଭେଇବେ ନାହିଁ ବରଂ ଏହା ଚାରିପଟେ ସୁନ୍ଦର ଡିଜାଇନ କରି ସେ ଗୁଡ଼ିକୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷିତ କରିଦେବେ ।

ପ୍ରକୃତରେ ଅଳ୍ପ ଦିନ ଭିତରେ ସେହି ଚିହ୍ନ ଗୁଡ଼ିକ ଚାରି ପାଖରେ ଥିବା ସୁନ୍ଦର ବୃତ୍ତ ଏବଂ କଳାତ୍ମକ ଆକୃତି କାନ୍ଥକୁ ଏକ ନୁଆଁ ରୂପ ଦେଇଦେଲା । ଯେଉଁ କାନ୍ଥ ଗୁଡ଼ିକ ଆଗରୁ ମତେ ମଇଲା ଲାଗୁଥିଲା, ଏବେ ସେ ଗୁଡ଼ିକ ମୋ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟବାନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଗଲା ।

ସମୟ ବିତିଗଲା ଏବଂ ମୁଁ ବି ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ବୁଢ଼ା ହେବାକୁ ଲାଗିଲି । ମୋ ଗୋଡ଼, ହାତ ବି ଆଗ ଭଳି ଆଉ ମଜବୁତ ନଥିଲା ଏବଂ ମତେ ବି ଚାଲିବା ସମୟରେ ସାହାଯ୍ୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା । ଦିନେ ମୁଁ କାନ୍ଥ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାରୁ ନିଜକୁ ଅଟକେଇଲି, କାରଣ ବାପା କହିଥିବା କଥା ଗୁଡ଼ିକ ମୋର ବେଶ ମନେ ପଡ଼ିଗଲା । ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ମୋ ପୁଅ ଦୌଡ଼ି ଆସି ମୋ ପାଖରେ ପହଂଚି ଗଲା ଏବଂ ମୋ ହାତ ଧରି କହିଲା, "ବାପା..... କାନ୍ଥକୁ ଧରି ନିଅନ୍ତୁ ନ ହେଲେ କେଉଁଠି ପଡ଼ିଯିବେ ।" ସେ ସମୟରେ ମୋ ନାତି ବି ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲା ଏବଂ ସ୍ନେହରେ ତା କାନ୍ଧ ମୋ ସାମ୍ନାକୁ କରିଦେଲା,

ଯାହା ଫଳରେ ମୁଁ ମୋ ହାତ ତା କାନ୍ଧ ଉପରେ ରଖିପାରିବି ।

ସେଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମୋ ଆଖିରୁ ଲୁହ ଗଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା । କାରଣ ମୋ ବାପାଙ୍କ କଥା ମୋର ମନେ ପଡ଼ିଗଲା ଏବଂ ମନରେ ଏମିତି କଷ୍ଟ ହେଲା ଯେ, ଯଦି ମୁଁ ବି ତାଙ୍କ ସହିତ ଏମିତି ସ୍ନେହ ଏବଂ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇ ଥାନ୍ତି ତେବେ ସେ ହୁଏତ ଆଉ କିଛି ଦିନ ଆମ ସହିତ ରହି ପାରିଥାନ୍ତେ ।

କିଛି ସମୟ ପରେ ନାତି ତାର ଭ୍ରୂଇଁ ଖାତା ଧରି ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲା ଏବଂ ମତେ ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ର ଦେଖେଇଲା । ସେହି ଚିତ୍ରଟି ସେଇ କାନ୍ଥରେ ଥିବା ସେହି ହାତର ଚିତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା, ଯାହା ଦିନେ ମୋର ଅସୁବିଧାର କାରଣ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ମୋ ପାଇଁ ଏବେ ମୋ ଜୀବନର ବଡ଼ ଶିକ୍ଷା ପାଲଟି ଯାଇଥିଲା ।

ଏବେ ମୁଁ ବୁଝିପାରିଲି ଯେ ସମୟ କାହାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରେ ନାହିଁ । ଦିନେ ନା ଦିନେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଢ଼ା ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ତେଣୁ ଏହା ଜରୁରୀ ଯେ ଆମର ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସଂମାନ କରୁଁ । ସେମାନଙ୍କ ମନର ଭାବନକୁ ବୁଝୁ ଏବଂ ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବି ସେଇ ସଂସ୍କାର ଦେଉ, କାରଣ ଆମେ ଆଜି ଯାହା ଆମ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ କରୁଛୁ କାଲି ଆମ ପିଲାମାନେ ବି ସେୟା କରିବେ ।

ସେଇଥିପାଇଁ କଥାରେ ଅଛି । “ଦେଇଥିଲେ ପାଇ, ବୁଣିଥିଲେ ଦାଇ..... ।”

ଡି ଏଲ୍ ଏ -୧୨, ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମୋ - ୯୪୩୭୧୭୮୪୨୪

ସ୍ତୁତିର ଶିଉଳୀ

କୃଷ୍ଣା କାବେରୀ ଖଣ୍ଡାଇ

କେଉଁ ଏକ ଅଜଣା ମୋଡ଼ରେ ଜୀବନର ସ୍ରୋତ ବଦଳିଗଲା । ବାଟ ଦୁଢ଼ିଥିବା ସେଇ ପଥକ ପରିସରୁ କିଛି ମୋର ପଛରେ ରହିଗଲା । ହେଲେ ସାଥରେ ରହିଗଲା କିଛି ସ୍ତୁତି, କେବେ ନ ଲିଭିବା ଭଳି ଏକ ଅଲିଭା ଆଳତି । ସେଇ ଅଗଣାରେ ଖେଳୁଥିବା ଖରାଆଡ଼ ପୁରୁଣା ବରଗଛର ସେଇ ଛାଇ, ସବୁ ଯେମିତି ଆଜି ବି ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ମୋତେ ଧରେ ପୁଣି ଫେରାଇ ନେବା ପାଇଁ । ସେଇ ସ୍ତୁତିର ବାସ୍ନା ଆଜି ବି ମହକେ, ମୋ ଧକି ଯାଇଥିବା ମନର କୋଣରେ । ଯେମିତି ଶୁଖିଲା ଫୁଲଟିଏ ହସୁଥାଏ, କେଉଁ ଏକ ପୁରୁଣା ଡାଏରୀର ଭିତରେ । କେବେ କେବେ ସେଇ ସ୍ତୁତିର ଲହରି ହୃଦୟର କୁଳକୁ ଆସି ପିଟିଦୁଏ । ଆଖିର ପଲକରେ ଅଜାଣତରେ ଲୁହର ସାଗରଟିଏ ଭାଳି ଦିଏ । ମନେ ପଡ଼ିଯାଏ ସେଇ ହସ-କାନ୍ଦର ମେଳି । ସେଇ ଅଧା ରହିଯାଇଥିବା ଖେଳ । ସବୁ କିଛି ଯେମିତି ସ୍ୱପ୍ନ ପରି ଲାଗେ । ବିତିଯାଇଥିବା ସେଇ ପୁରୁଣା ବେଳ । ମୁଁ ଜାଣିଛି ସେ ସମୟ ଆଉ ଫେରିବନି । ଫେରିବନି ସେଇ ହଜିଲା ଦିନର ଖୁସି । ହେଲେ ଏଇ ସ୍ତୁତିକୁ ସାହାରା କରି, ମୁଁ ରହିଯିବି ଏକା ଏକା ବସି । କାରଣ ସ୍ତୁତି ହିଁ ତ ଜୀବନର ସମ୍ବଳ । ଯାହା ଶେଷ ଯାଏଁ ସାଥରେ ଥାଏ । ଦୁନିଆ ଆଜି ସିନା ମୋତେ ଭୁଲିଯାଇଛି । ହେଲେ ତୁମ ସ୍ତୁତି ଆଜି ବି ମୋତେ ଭଲପାଏ ।

ଜିଲ୍ଲା - ଭଦ୍ରକ

ରୁକ - ବଡ଼

ମାଆର ମମତା

କାଜଲମୟୀ ରାଉତ

ଏକ ଛୋଟ ଗାଁର କୁଡ଼ିଆ ଘରେ ରହୁଥିଲେ ସୀତା ଓ ତାଙ୍କ ପୁଅ ରାଜୁ । ସୀତା ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଗରିବ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ମନ ଥିଲା ଖୁବ୍ ଉଦାର ଏବଂ ସେ ସ୍ନେହ-ମମତାରେ ଧନୀ ଥିଲେ । ପରଘରେ କାମ କରି ସେ ଯାହା ପାଉଥିଲେ, ସେଥିରେ ଅତି କଷ୍ଟରେ ରାଜୁର ପାଠପଢ଼ା ଖର୍ଚ୍ଚ ତୁଲାଇଥିଲେ ।

ରାଜୁ ପିଲାଦିନୁ ବହୁତ ମେଧାବୀ ଥିଲା । ସେ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ମାଆକୁ କହୁଥିଲା, “ମାଆ, ମୁଁ ବଡ଼ ହେଲେ ବହୁତ ପଇସା ରୋଜଗାର କରିବି ଏବଂ ତୋତେ ଦୁନିଆର ସବୁ ସୁଖ-ସୁବିଧା ଦେବି ।” ସୀତା ହସି ଦେଇ କହୁଥିଲେ, “ବାପାରେ, ତୁ ଜଣେ ଭଲ ମଣିଷ ହେବୁ, ସେଇଟା ହିଁ ମୋ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସୁଖ ।”

ସମୟ ଚକ୍ର ଘୁରି ଚାଲିଲା । ରାଜୁ ବଡ଼ ହୋଇ ସହରରେ ଏକ ଭଲ ଚାକିରି ପାଇଲା । ଆରମ୍ଭ ଦିନମାନଙ୍କରେ ସେ ପ୍ରତିଦିନ ମାଆକୁ ଫୋନ୍ କରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ସହରର ଚାକରକ୍ୟ ଓ କାମର ବ୍ୟସ୍ତତା ଭିତରେ ସେ ନିଜ ମାଆକୁ ପାଶୋରି ଦେଲା । ମାଆର ମନେ ପକାଇବା କଥା ତାକୁ ଏବେ ବିରକ୍ତିକର ଲାଗିଲା ।

ହଠାତ୍ ଦିନେ ସୀତାଙ୍କ ଦେହ ଭୟଙ୍କର ଭାବେ ଖରାପ ହେଲା । ଗାଁ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଖବର ପାଇ ରାଜୁ ତୁରନ୍ତ ଗାଁକୁ ଧାଇଁ ଆସିଲା । ମାଆଙ୍କୁ ସେହି ଅସହାୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖି ତା’ର ପଥର ପାଲଟି ଯାଇଥିବା ମନ ତରଳି ଗଲା । ସେ ମାଆଙ୍କୁ ଜାରୁଡ଼ି ଧରି

ବହୁତ କାନ୍ଦିଲା ।

ସୀତା ଅତି କଷ୍ଟରେ ଆଖି ଖୋଲି ରାଜୁ ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ରଖି କହିଲେ, “କାନ୍ଦେନା
ରେ ପୁଅ ! ତୁ ଭଲରେ ଅଛୁ ଶୁଣିଲେ ମୁଁ ସବୁବେଳେ ଖୁସି । ତୁ ମୋତେ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲୁ
ସତ, କିନ୍ତୁ ଜଣେ ମାଆ କେବେ ନିଜ ସନ୍ତାନକୁ ଭୁଲିପାରେନା ।”

ମାଆଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ରାଜୁ ନିଜ ଭୁଲ୍ ବୁଝିପାରିଲା । ସେ ଅନୁଭବ କଲା ଯେ,
ମାଆର ଭଲପାଇବା ନିଷ୍କଳଙ୍କ, ପବିତ୍ର ଓ ଅମୂଲ୍ୟ । ଦୁନିଆ ବଦଳି ଯାଏ, କିନ୍ତୁ ମାଆର
ମମତା କେବେ ବଦଳେ ନାହିଁ ।

+୨ ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷ (ବିଜ୍ଞାନ)

ଏରୋନଟିକ୍ସ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ସୁନାବେଡ଼ା

ପାଞ୍ଚଟି ମିନି ଗଳ୍ପ

ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ଦ୍ୱିବେଦୀ

॥ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ॥

ସେ ଘରୁ ବାହାରିଯିବା କିଛିକ୍ଷଣ ଅନ୍ତରାଳେ ରାସ୍ତାରେ ଜଣେ ଅପରିଚିତଙ୍କ ସହ ଭେଟ ହେଲା । ତାଙ୍କୁ ଜଣାଯାଉଥାଏ ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି । ବୋଧେ ଅହରହ ଦୁଃଖ ସହି ସହି ତାଙ୍କ ମୁଖର ଆକୃତି ଏମିତି ହୋଇଯାଇଛି ।

ଦୁହେଁ ସମାନ୍ତରାଳ ଅବସ୍ଥାରେ ନିଜ ନିଜ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଚେହେରା ଦେଖିବାକୁ ସମ୍ଭବ ହେଉଥାଏ । କିଛି ସମୟ ପରେ ସେ ଚମକି ଉଠିଲେ । ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରି ରଖିଛନ୍ତି । ରାସ୍ତାରେ ଯାଉଥିବା ଲୋକମାନେ ଏକଲକ୍ଷ୍ମରେ ତାଙ୍କ ଚେହେରାକୁ ଦେଖୁଥାଆନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟେ ଆଇନା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥାଏ ।

॥ ଅନୁରାଗ ॥

ଆକାଶରେ ବିଜୁଳିର ଚଟାକ୍ ଚଟାକ୍ ଶବ୍ଦରେ ମନୁ ମିଆଁର ଆଖି ଖୋଲିଗଲା । ଆଖି ମଳି ଦେଖିଲା ତା' ବେଗମ୍ ବିଛଣାରେ ନାହିଁ । ପୁଣି ମନେ ମନେ ଭାଲିହେଲା-ଏଇଠି କୋଉଠି ଥିବ, ଆସିଯିବ । କିଛି ସମୟ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କଲା । ବେକ ସଲଖି ଏପଟ ସେପଟ ଦେଖିଲା । ମନକୁ ତା'ର ପାପ ଛୁଇଁଲା । ବିଛଣାରୁ ଉଠି ଦାଣ୍ଡ, ବାରଣ୍ଡା, ରୋଷେଇ ଘର ଆଦି ଖୋଜିଲା । କିଛି ବି ସୁରାକ୍ ପାଇଲା ନାହିଁ । ବଡ଼ପୁଅର କବାଟ ଖଟ୍ ଖଟ୍ କଲା । ପୁଅ ବୋହୂ କବାଟ ଖୋଲିଲେ ।

ଏତେ ରାତିରେ ତୋ ଅମ୍ଳି କୁଆଡ଼େ ପଳାଇଯାଇଛି । ମନୁ ମିଆଁ କାନ୍ଦୁଣୁ ମାନ୍ଦୁଣୁ

ହେଉଥାଏ ।

ଓ-ହୋ ଅରୁ ! ପୁଅ ସନ୍ତାପିତ ଅବସ୍ଥାରେ ନିଜ ମୁଣ୍ଡକୁ ଚାପିଧରି କହିଲା -ଅମ୍ମି ଆଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଲିଯାଇଛି । ଆଉ ସେ ଫେରିବ ନାହିଁ ।

ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ ବୋହୂ କୋମଳ କଣ୍ଠରେ କହିଲା, “ଅରୁ ! ଏଇ ଗୋଟେ ମାସରେ ତୁମେ ତିନି ତିନି ଥର ଅମ୍ମିକୁ ଖୋଜିଲଣି । ଯିଏ ଥରେ ଆକାଶରେ ମିଶିଯାଇଛି ସେ କଣ କେବେ ଫେରିଆସିବ ?

ପୁଅ ମନୁ ମିଆଁର ହାତ ଧରି ବିଛଣା ନିକଟକୁ ନେଇ ଶୋଇଦେଲା ।

ମନୁ ମିଆଁ ଆଖି ତୋଳାକୁ ଘୁରେଇ କଣ ଭାରୁଥାଏ କେଜାଣି । ବାହାରେ ବର୍ଷା ଝର ଝର ହୋଇ ଝରୁଥାଏ । ହଠାତ୍ ସେ କଡ଼ ଲେଉଟାଇ ବେଗମ୍ ର ବିଛଣାକୁ ବହୁ ସମୟ ଯାଏ ଚାହିଁରହିଲା ।

॥ ଭିତ ॥

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ଯିବାକୁ ତରତର ହେଉଥାନ୍ତି । ଭିତର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଚାରି ପାଞ୍ଚ ଜଣ ବଦମାସ୍ କରୁଥାନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ରାଗରେ ଝମ ସ୍କେଲ ଯାଏ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥାନ୍ତି । ଘର ମାଲିକ ନିକଟରେ ଠେଙ୍ଗା କି ଅନ୍ୟ କିଛି ସୁରକ୍ଷା ଅସ୍ତ୍ର ନଥାଏ । ଏତେ ଜୋର ପାଟିତୁଣ୍ଡ ହେଉଥାଏ ଯେମିତି ସେମାନେ ଏଇକ୍ଷଣି କିଛି ବି କରିଦେବେ ।

ପାଟିତୁଣ୍ଡରୁ ଭିତ ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥାଏ । ଭିତକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଉତ୍ତେଜିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଆଙ୍ଗୁଳି ଦେଖାଇ କହି ଉଠିଲା- ଏଇଟା ତା' ଘର ନୁହେଁ । ଯଦି ତା' ଘର ତାହେଲେ ପଟା ପାଉଁତି ଦେଖଉ ।

ଘରର ପୁରୁଣା କାଠ କବାଟ ଖୋଲିଗଲା । ହୋ ହୋ ହାଲୁା କରି ଭିତ ଘର ଭିତରକୁ ପଶିଗଲା । ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ଗୋଟେ ପରେ ଗୋଟେ ଘରର ଯାବତୀୟ ଜିନିଷକୁ ଭଙ୍ଗା-ଭଙ୍ଗି, ଫୋପତା ଫୋପଡ଼ି କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ।

ଘରଟି ଏକରକମ ସିନେମା ହଲରେ ଦର୍ଶକଙ୍କ ଭିଡ଼ ଭଳି କୋଳାହଳ ମୟ ହୋଇ ଉଠିଲା । ବିକଳ ଚିହ୍ନାର ସହିତ ଆକୁଳ ଡାକରା ଅଦୂରକୁ ଶୁଭୁଥାଏ । ମା' ଖୀର ପିଉଥିବା ଅବୋଧ ଶିଶୁ ଖଟିଆ ଉପରେ ଶୋଇ ରାହା ଧରି କାନ୍ଦୁଥାଏ । ଭିତର ପରିସମାପ୍ତି ପରେ ବୋଧହୁଏ ସେଇ ଅବୋଧ ଶିଶୁଟି ବଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲା ।

॥ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ॥

କେତେ ମିନିଟ୍ ବିତିଗଲାଣି ଅଧର ଭିକାରୀଟା ପାଣି ନଳକୁ ଆବୋରି ରଖିଛି । ଏଇଟା ମଣିଷ ନା ପଶୁ ? ସେଇ ବେଳୁ ହାତ ମୁହଁ ଧୋଉଛି ଯେ ଧୋଉଛି । ଚଳୁରେ ପାଣି ଧରି ମୁଣ୍ଡରେ ଥାପୁଛି । ଆଞ୍ଜୁଳା ଭର୍ତ୍ତି ପାଣି ଆଣି ଗୋଡ଼ ଧୋଉଛି । ଏହା ଅନ୍ୟ କାହାପାଇଁ ଅଜବ ନୁହେଁ କି ?

ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଅଜବ ହୋଇପାରେ ହେଲେ ତା'ପାଇଁ ନୁହେଁ ।

ପର୍କୁକ୍ ପ୍ଲେସ୍ ରେ ସେ ଏମିତି କାହିଁକି କରିବ ? ଏବେ ଦେଖ ! ଗାମୁଛା ଓଦା କରି ତଳେ ମେଲେଇ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି ।

ଆରେ ସେ ତ ଗୋଟେ କୋଣରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଆପଣଙ୍କର କଣ ଅସୁବିଧା ହେଉଛି ?

ଯାହାବି ହେଉ ମୁଁ ଏସବୁ ପସନ୍ଦ କରେନା ।

ତା'ହେଲେ ଏବେ ଆପଣ କଣ କରିବେ କହୁଛନ୍ତି ?

ଯଦି ତା' ପାଇଁ ସବୁକିଛି ସୁବିଧା ଅଛି ତାହେଲେ ମୁଁ କାହିଁକି ପଛକୁ ହଟିବି ? ଏହା କହି ସେ କୁର୍ତ୍ତା ପକେଟ୍ ରୁ ରୁମାଲ ବାହାର କରି ପାଣି ନଳରେ ଧୋଇଲେ । ମୁହଁ ହାତ ୧୦ ମିନିଟ୍ ଯାଏ ଘଷି ମାଜି ହେଲେ । ଆଞ୍ଜୁଳା ଭର୍ତ୍ତି ପାଣି ଆଣି ଗୋଡ଼ ଧୋଇଲେ । କ୍ରିୟାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ ମଗ୍ନ ମଣିଷ ଆଜି ସତରେ କେତେ ଯେ ଭାବକୁ ଅଭାବ ତାହା କଳ୍ପନା କରି ହେଉନାହିଁ ।

II ଇଞ୍ଜେକସନ୍ II

ରାଧୁ ପୁଣି ସାପ୍ତାହିକ ହାଟରୁ ନିରାଶ ହୋଇ ଫେରିଲା । ସେ ଯେତେ ଆଶା କରିଥିଲା ତା'ଠାରୁ ବହୁତ କମ୍ ଦାମ୍ ରେ ପରିବା ବିକ୍ରି କରିଛି । ହାଟରୁ ଫେରି ରୁପ୍ ଚାପ୍ ଖଟିଆ ଉପରେ ପଡ଼ିରହିଲା । ପଢ଼ୀ ଆସି ପଚାରିବାରୁ କହିଲା-ବଡ଼ କଷ୍ଟରେ ମାଟି ତାତି ମଞ୍ଜି ପୋତି ସାର ଖତ ଦେଇ ଫସଲ କରୁଛି ଅଥଚ ପରିଶ୍ରମର କିଛି ବି ମୂଲ୍ୟ ମିଳୁନାହିଁ ।

ଗୋପୀର ତ ବହୁତ ଲାଭ ହେଉଛି । କାଲି ସେବତୀକୁ ହଲେ ପାଉଁଜି କିଣି ଦେଇଛି । ରାଧୁର ସ୍ତ୍ରୀ ଉତ୍ସାହିତ ମନରେ ବଖାଣିଲା ।

ଗୋପୀ ସହରରୁ କି ପ୍ରକାର ଗୋଟେ ଇଞ୍ଜେକସନ୍ ଆଣିଛି ଯେ ତାକୁ ଗଛରେ ଦେଲେ ପନି ପରିବାର ଓଜନ କିଲେ ଦୁଇ କିଲୋ ବଢ଼ି ଯାଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ତା'ର ପ୍ରଚୁର ଲାଭ ହେଉଛି ।

ତୁମେ ବି ସେଇୟା କରୁନ ! ଗୋପୀକୁ ପଚାରି ସହରରୁ ଇଞ୍ଜେକସନ୍ ନେଇଆସ । ଦେଖିବ ଆମର ବି ବହୁତ ଲାଭ ହେବ ।

ପାଖରେ ବସିଥିବା ୫ ବର୍ଷର ପୁଅ ରବି କହିଲା-ବାପା ! ମା' ନା ସତ କହୁଛି । ସହରକୁ ଯାଇ ଦୁଇଟି ଇଞ୍ଜେକସନ୍ ନେଇଆସିବ । ଗୋଟେ ପରିବା ଗଛରେ ଆଉ ଗୋଟେ ମୋତେ ଲଗେଇଦେବ । ଦେଖିବ ମୁଁ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ବଡ଼ ହେଇଯିବି । ତୁମକୁ କାମ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବି ।

ବିସି-୭୪, ସଲ୍ଫ ଲେକ୍, କୋଲକତା-୭୪

ମୋ-୯୬୮୧୩୭୩୫୧୨

କବିତା ବିଭାଗ

ଯଦି ଆପଣ ଏହି ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତା ହେଲେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ଟାଇପ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଆଲୋଚନାକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଇମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ । ଓଡ଼ିଆରେ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ସଫଟ୍ୱେରରେ ଟାଇପ୍ କରି ପଠାଇ ପାରିବେ । ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲ୍ କରି ଏକାଥରେ ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ସହ ନିଜ ଛବି ଓ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ ।

ଜୀବନ ଯେମିତି

ଶିବନାରାୟଣ ଦାସ

(୧)

ଜୀବନର ସ୍ରୋତ ଯାଏ ଯେମିତି ବି ଧାଇଁ,

ଦିଅ ତାକୁ ଯିବାକୁ ଆଗେଇ

ନିର୍ବିବାଦେ ବହିଯିବା ପାଇଁ ।

ପଞ୍ଚମର ଧାନଶିରୀ କ୍ଷେତ ପାଖ

କୁହୁଡ଼ି ପହଁରି

ଅଙ୍କା ବଙ୍କା ନଦୀଟିଏ ହୋଇ,

ଅବା ପୁଣି ନିର୍ଝରିଣୀ ପାହାଡ଼ି କିଶୋରୀ

ସବୁଜ ବନାନୀ ଘେରା

ଶିଳା ଖଣ୍ଡ ତେଇଁ ।

ପଚାରନା ତୁମେ କିଛି ଆଉ

ପ୍ରଶ୍ନବାରୀ ମୋଟେ ତୋଳ ନାହିଁ ।

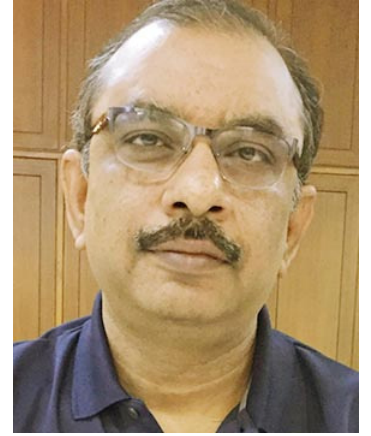
ପଡ଼ି ଉଠି

ଆକାଶ ଛୁଇଁବା ଯଦି

ନିରୁପିତ ଏକମାତ୍ର ଲକ୍ଷ,

ଜୀବନର ସୂତଃସିଦ୍ଧ ଅଭିଜ୍ଞତା ତେବେ

ଆଜ୍ଞିଯାଉ ପ୍ରକାଶର ଅୟୁତ ଆଲୋଖ୍ୟ ।

(୨)

ଚଣ୍ଡାଶୋକ ପାଇଁ ତୁମେ କରନାହିଁ ଶୋକ,

ବୁଦ୍ଧ ଆଉ ଯୀଶୁଙ୍କର ବାଣୀ

ତୁମ କଂଠୁ ନ ସ୍ଫୁରିଲା ନାହିଁ -

ସେଥିପାଇଁ ଦୁଃଖ କରନାହିଁ ।

କୁସୁମିତ ହେଲା ନାହିଁ ଯଦି

ତୁମ ଚଲାପଥ କେବେ ଦିନେ,

କଷ୍ଟକିତ ଅଜ୍ଞା ବଜା ପଥେ

ଚାଲିବାକୁ ଭୟ କରନାହିଁ ।

ଯେମିତି ବି ହେଉ ଏ ଜୀବନ

ବହିଯାଉ ଆପଣ ଛନ୍ଦରେ,

ଜୀବନକୁ ଭଲପାଇ ଶିଖ

ଭଲ ମନ୍ଦ ସବୁରି ଭିତରେ ।

ହେଉ ପଛେ ଯେତେ ଦୁର୍ବିସହ

ମନଲାଖି ନହେଲେ ବି ମୋଟେ,

ସୁନିଶ୍ଚିତ ଜୀବନର ଗତି

ବିକଶୁଛି ଜ୍ଞାନମୟ ଉଷାର ଆଲୋକେ

ଅଜ୍ଞାନର ଅନ୍ଧକାର କାଟି ।

ସେଥିପାଇଁ ସନ୍ଦେହ ବା

ଶଂକା କାହିଁକି !

ଭୁଲିଯାଅ ନାହିଁ,
 କାଳର ଗରଭେ
 ଇତିହାସ ରହିଛି ଯେ ସାକ୍ଷୀ ।
 ରତ୍ନାକର ଦସ୍ତ୍ୟ କଲେବରୁ
 ଜନ୍ମିଥିଲେ କେବେ ଦିନେ -
 ଆଦି-କବି ପ୍ରଜ୍ଞାର ବାଲ୍ଲୀକି ।

(୩)

ନ ଆସିଲା ନାହିଁ
 ପୁର୍ଣ୍ଣିମାର ଜହ୍ନରାତି ଜୀବନରେ କେବେ,
 ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାର ପ୍ଲବନ ଯଦି
 ଗଲାନାହିଁ ଛୁଇଁ,
 ଅମାବାସ୍ୟା ଘନ ଅନ୍ଧକାରେ
 ବସନାହିଁ ମନ-ମରା ହୋଇ ।
 ତିଳେହେଲେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ନାହିଁ
 ନିରାଶାର ଦିଶାହୀନ ଅନ୍ଧ ବିବରରେ ।
 ନିଶଙ୍କ ଆଗେଇଚାଲ ଜୀବନର ସାଥେ,
 ସୁନିଶ୍ଚିତ ତୁମ ପଥ
 ରୋଧିବ ବା କିଏ ?
 ହୋଇଅଛ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ତଳ,

ମହୀୟାନ ତୁମେ ଆଜି ଏତେ ।
 ଆଶାର ଆଞ୍ଜୁଳା ଭରି
 ସାଉଁଟିଲ ଯେତେ
 ମଣି-ମୁକ୍ତା ଘନ ଅନ୍ଧକାରେ,
 ଅମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପଦ ସେ ଯେ
 ଖୋଜିଲେବି ନ ମିଳନ୍ତା
 ଜୋଛନାର ଜହ୍ନ ଆଲୁଅରେ ।

(୪)

ହେଉ ପଛେ ଜୀବନର ସ୍ୱର
 ଛନ୍ଦହୀନ ବିଳପିତ ଧ୍ୱନି,
 ପଲ୍ଲବିତ ଶ୍ୟାମ ସରୁଜିମା
 ନ ହୋଇ ବି ଯଦି
 ହେଲା ଖାଲି ଉଷ୍ଣ ଆଉ ଶୁଷ୍କ ମରୁଭୂମି :
 ପଛଘୁଞ୍ଚା ଦିଅନାହିଁ କେବେ
 ପରାଜୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଜାଣି,
 ପଦ-ପାତେ ବାଜିଉରୁ ତୁମ
 ବିଜୟର ଶୁଭ ଶଙ୍ଖଧ୍ୱନି ।
 ତୁମେ ଯେ ପାଇନ ଖୋଜି
 ଏତେ ଦିନୁ ନିଜ ପରିଚୟ,

ସୁଖ, ଦୁଃଖ ସରୁରି ଭିତରେ
ତୁମକୁ ଦେଖାଏ ପଥ
ଜୀବନର ଜୟ-ପରାଜୟ ।
ରାତି ହେଉ ଯେତେବି ଗଭୀର
ଅସୁମାରୀ ଘନ ଅନ୍ଧକାର,
ଅବିଚଳ ତୁମେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧର ।
ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଅବଶ୍ୟ ଆସନ୍ତୁ
ଆଶା ଆଉ ବିଶ୍ୱାସରେ ଭରା
ଦୀପ୍ତ ଏକ ନୂତନ ଉଷାର ।

ଜଗନ୍ନାଥ ତୁମେ

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଜଗନ୍ନାଥ ତୁମେ ସହାୟ ନ ହେଲେ
 କା'ଠାରେ ଭରସା କରିବି ?
 ଏ ଭବ ସାଗର, ଦୁଃଖ ଦରିଆରେ
 ଡିଲ ଡିଲ ହୋଇ ମରିବି ।
 ଜଗନ୍ନାଥ ତୁମେ ସହାୟ ନ ହେଲେ
 ଜଗନ୍ନାଥ....

ତୁମେ ପରା ପ୍ରଭୁ ଭକତ ବସ୍ତ୍ର
 ମୋ'ଠାରେ ହେ ଦୟା କରିବ
 ସକଳ ଜଗତ ମୁହଁ ମୋଡ଼ି ଦେଲେ
 ତୁମେ ମୋର ହାତ ଧରିବ ।
 ଜଗନ୍ନାଥ ତୁମେ ସହାୟ ନ ହେଲେ
 ଜଗନ୍ନାଥ....

ତୁମକୁ ଭରସା କରି ମୁଁ ଚାଲିଛି
 ଏକା କରିଦେବ ନାହିଁ ମୋତେ,
 ସୁଖରେ ଦୁଃଖରେ ହସରେ କାନ୍ଦରେ
 ସହାୟ ହେଉଥିବ ମୋତେ ।
 ଜଗନ୍ନାଥ ତୁମେ ସହାୟ ନ ହେଲେ
 ଜଗନ୍ନାଥ....

ସିନିୟର୍ ରେସିଡେଣ୍ଟ

ସମ୍ ହସ୍ପିଟାଲ୍, ଶୀତଳାପଲ୍ଲୀ, ଗଞ୍ଜାମ, ଓଡ଼ିଶା

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଭଉଣୀ

ଅନୁରାଧା ମହାପାତ୍ର

ଭଉଣୀ...

ଯିଏ ମୋତେ ମା ପରି ସ୍ନେହ କରେ

ଅସରନ୍ତ ପ୍ରେମ ଅଜାଡ଼ି ଦିଏ ।

ଭଉଣୀ...

ଯିଏ ନିଜ ମନର ଅକୁହା କଥା ସବୁକୁ

ମୋ ଆଗରେ ପ୍ରକାଶ କରେ ।

ଭଉଣୀ...

ଯିଏ ନିଜେ ପୁରୁଣା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି

ମୋ ପାଇଁ ନୂଆ ଆଣିଦିଏ ।

ଭଉଣୀ...

ଯିଏ ସାଙ୍ଗ ପରି ମିଶେ

ସୁଖ ଦୁଃଖର ସାଥି ହୁଏ ।

ଭଉଣୀ...

ଯିଏ ନିଜ ପକେଟ ମନିରୁ
ମୋ ପାଇଁ ହଲେ ପାଉଁଜି କିଣି ଦିଏ ।

ଭଉଣୀ...
ଯିଏ ନିଜେ ଉପବାସ ରହି
ମୋତେ ତା ହାତରେ ଖୁଆଇ ଦିଏ ।

ଭଉଣୀ...
ଯିଏ ମୋ ପାଇଁ ବହି କିଣି
ମୋତେ ପାଠ ପଢ଼ି ସଫଳ ହେବାର ପ୍ରେରଣା ଦିଏ ।

ଠିକଣା: ଯାଜପୁର, ବୈତରଣୀ ରୋଡ଼

ଜୟ ନୀଳାଚଳ ନାଥ

ମନୀଷା ଦେବୀ ପାତ୍ର

ଜୟ ନୀଳାଚଳ ନାଥ ଗତି ମୁକତି
ଜୟ ଜୟ ପ୍ରଭୁ ତୁମେ ସମୁଦ୍ର କନ୍ୟା ପତି

ଆହେ କଳାକାର ତୁମେ ମାୟାବୀ ନାୟକ
ତୁମ ମାୟା ସାରା ଜଗତେ ବିଖ୍ୟାତ

ବଡ଼ପଣେ ବସିଅଛ ବଡ଼ ଦେଉଳରେ
ବଡ଼ ବୋଲି କହୁଅଛ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ।

ମୁଁ ଗରିବ ଅକ୍ଷୟ ଶୁଣ ହେ ଗୁହାରି
ସବୁ ପାପକୁ ମୋର କରିଦିଅ ପାରି

ଦାସିଆ ବାଉରୀ ଠାରୁ ନଡ଼ିଆ ନେଇଣ
ମୋ ପରି ଅଭାଗା କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଣ

ତୁମକୁ ଦେବା ପାଇଁ ନାହିଁ ମୋର ଧନ
ମୋ ମନ ଭକ୍ତିରେ ହୁଅ ପ୍ରସନ୍ନ ।

ବୟସ କୁ ମୋର ଭରସା ନାହିଁ

ତୁମ ସେହି ଚକାଆଖିରେ ରଖିଥାଅ ଘଡ଼େଇ

ତୁମର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରଭୁ ଅସୀମ ଅପାର
କେତେ ଯୁଗେ କେତେ ରୂପ ମହିମା ତୁମ୍ଭର

ତୁମରି କୃପାରେ ରୋଗୀ ହୁଏ ସୁସ୍ଥ
ତୁମ ନାମ ଭୋଜି ଭୋଜି ମଣିଷ ହୁଏ ମୁକ୍ତି

ତୁମ ମହିମା ଗାନ କିପରି କରିବି
ମୋ ବାୟୁ ପ୍ରାଣ କୁ କରିଦିଅ ମୁକ୍ତି ।

ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ଛାତ୍ରୀ (ଓଡ଼ିଆ
ବିଭାଗ), ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ସ୍ୱୟଂଶାସିତ
ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି, ଗଜପତି
୯୪୩୯୯୭୭୭୯୯

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ପାତାଳି ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର

ରିଙ୍ଗୁ ପଧାନ

ତ୍ରିକୁଟ ଗିରିର ଛାୟା ତଳେ,
ନୀରବ ପଥର କହେ ଗାଥା ଫଳେ,
ଗୁପ୍ତ ଭୂମିରେ ଜାଗେ ଆସ୍ଥା ଗଢ଼ୀର,
ପାତାଳି ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଧର୍ମର ମନ୍ଦିର ।
ଶଙ୍ଖ-ଚକ୍ର ଲୁଚିଥିଲେ ଗୁହା ମଧ୍ୟରେ,
ବଳଭଦ୍ର, ସୁଭଦ୍ରା, ଜଗନ୍ନାଥ ସହିତେ,
ଅଶାନ୍ତ ସମୟର ଭୟ ଛାୟାରେ,
ଶତ ରୁଆଳିଶ ବର୍ଷ ରହିଲେ ନିର୍ବିକାରେ ।
ରକ୍ତବାହୁର ଆକ୍ରମଣ ଯେବେ ଆସିଲା,
ପୁରୀ ମନ୍ଦିର କମ୍ପି ଉଠିଲା,
ସୋଭନଦେବ ରାଜା ଆସ୍ଥାରେ ଭରସା,
ତ୍ରିଦେବଙ୍କୁ ଲୁଚାଇଲେ ଗିରି ଗୁହା ମାଝା ।
ଶୈବ, ଶାକ୍ତ, ବୌଦ୍ଧ ଧାରା ଏକାତ୍ମ,
ଏଇ ଭୂମି ଧରେ ସଭ୍ୟତାର ସଂଗ୍ରାମ,
ପଥରେ ପଥରେ ଲେଖା ଇତିହାସ,
ନିରବତାରେ ବୋଲେ ଶତାବ୍ଦୀର ଆବାସ ।

ରଥଯାତ୍ରା ଯେବେ ଗିରିତଳେ ହୁଏ,
ପ୍ରକୃତି ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତିରେ ନମ୍ର ହୁଏ,
ବନ, ପାହାଡ଼, ପବନର ଗାନ,
ଜଗନ୍ନାଥ ନାମେ ନାଚେ ଧରା ଧାମ ।
ଆଜି ମଧ୍ୟ ଅବହେଳା ଛାୟା ଛାଡ଼ିନି,
ତଥାପି ଭକ୍ତି କେବେ ହାର ମାନିନି,
ଗୁପ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମହିମା ଅପାର,
ପାତାଳି ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଓଡ଼ିଶାର ଗୌରବ ଧାର
କାଇଶକନ୍ଦା, ତୁଙ୍ଗୁରିପାଲି, ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର

ସବିତାକୁ ସମ୍ବୋଧନ

ସୁଜାତା ଖରୁଆ

ସରସୀର ସରସତା ସରିଯିବା ପରେ
ଶ୍ୟାମଳ ତରୁର ରଙ୍ଗ ହଜିଯିବା ପରେ
ସବୁଜିମା ଭରା ଧରା, ଧୂସରିତ ହୋଇ
ସଂତାପିତ ପ୍ରାଣେ ଆର୍ତ୍ତ ରୋଦନ କରଇ ।

ଶୋଷିଲା ଓଠରେ ଆଜି ଚାତକକୁ ଦେଖି
ସଙ୍କଟ କାଳର ସମ୍ଭାବନାକୁ ନିରେଖି,
ସଂତ୍ରାସ ପ୍ରାଣରେ କରେ ଆତୁର ଚିହ୍ନାର
ଶକତି ନାହିଁ ଶରୀରେ ହୁଏ ଥରହର ।

"ସଂଗୃହିତ ଜଳ ସବୁ ଯଦି ଫେରିଆସେ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟିର ସମୀରଣ ମନ ଛୁଇଁ ବସେ,
ସମ୍ପାଦିତ ହେବ ତେବେ ତୁମ ଉପସ୍ଥିତି
ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇବ ତେବେ ରୁତୁଚକ୍ର ଗତି ।

ସବୁକଷ୍ଟ ପ୍ରକୃତିର ହେବ ପ୍ରଶମିତ
ସଭିଏଁ ନବୀନ ଭାବେ ହୋଇବେ ଜୀବନ୍ତ ,
ସମ୍ଭବ ହୋଇବ ପୁଣି ନୂଆ ଏକ ସୃଷ୍ଟି
ସ୍ୱାଗତିକା ଗାନ କରି କର ଜଳ ବୃଷ୍ଟି ।"

ଅତୀତ ସାକ୍ଷୀ

ସୁନନ୍ଦା ମହାନ୍ତି

ଠେକିରେ ଦହିକି ରଖି
ମାଣିକ ଯାଇଛି ବିକି
ମନେପଡେ ସେହି ବୈଶାଖି
ଶାଢ଼ୀ ପଣତରେ ମୁଦ୍ରିକା ରଖି
ସାତଗଣ୍ଠି ଦେଇ ସାକ୍ଷକୁ ମାଖି
ଜଗନ୍ନାଥ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କୁ
ଜାତି ଦହି ଦେଇଛି ବିକି
ମୁଦି ପାଇ ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ମାଣିକ କାହାଣୀ ଲେଖି
ଇଶ୍ୱର ଓ ଭକ୍ତ ମିଳନ ହେଇଛି
ଇତିହାସ ରହିଛି ସାକ୍ଷୀ
ଜଗତର ନାଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ
ସ୍ୱରକ୍ଷୁରେ ଦେଖି
ଧନ୍ୟ ସେ ମାଣିକ ବନ୍ୟ ହରିଣୀ
ଭକ୍ତି ଅଞ୍ଜନ ମାଖି
ପାରିଲା ଦେଖି ମୁଦ୍ରିକା ସାକ୍ଷୀ
ଦୁଇଭାଇ ଗଲେ ଯୁଦ୍ଧକୁ
କଳା ଧଳା ଘୋଡ଼ାରେ ବସି

ରାଜା ହେଲେ ମୁରୁ ପାଇ ବୈଶାଖି
ଆଖି ରହିଲା ଭକତି ଅଶ୍ରୁ ଲାଖି
ଜଗତ ଜାଣିଲା ଜଳ ଦାନ ପୁଣ୍ୟ
ଆଖି ପ୍ରତି ବର୍ଷ ଆସିବ ବିଷୁବ ବୈଶାଖୀ
ମନେ ପକେଇବ ଦହିର ଠେକି
ଯାହା ମାଣିକ ଦେଇଥିଲା ବିକି
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ମୁଦ୍ରିକାକୁ ବାକିରେ ରଖି
ପକାଇ ଗଣ୍ଠି ମାଣିକ ହେଲା ନିଜେ
ବୈଶାଖିର ଭଡ଼ା ପକ୍ଷୀ
ଭଡ଼ା ରଖିଥିଲା ମୁଦି ମାଣିକକୁ କଳା
ଭଡ଼ାପକ୍ଷୀ ସେ ଯେ ଭଡ଼ା ବୈଶାଖୀ

ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ, ପୁରୀ

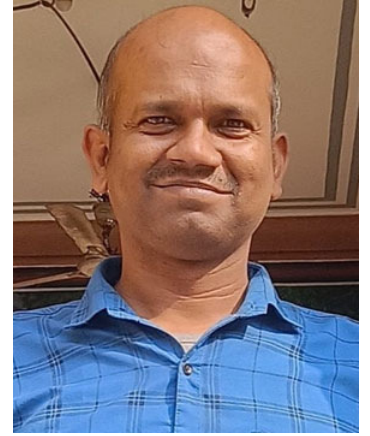
୯୦୪୦୯୭୭୩୨୭

କାନ୍ଦ

ବିଶ୍ୱଜିତ ନାୟକ

ନାରୀଟିଏ
କାନ୍ଦିପାରେ ବୋଲି ତ
ନିଜ ଲୁହର ସମୁଦ୍ରରେ
ଭସାଇଦିଏ ଛାତିର କୋହ
ମନର ଲହୁକୁ,
ଆଶୁସ୍ତ୍ର ଅନୁଭବ କରେ
ନିଜ ହୃଦୟ ମଧ୍ୟରେ
ହକଦାର ପାଲଟାଯାଏ
ଏ ଦୁନିଆଁ ଆଖିରେ
ସମବେଦନା ସାଉଁଟିବାକୁ !

ପୁରୁଷଟିଏ କାନ୍ଦିପାରେନି
କି କହିପାରେନି
ନିଜ ଛାତିର ବେଦନା
ଚାପିରଖେ ମନ ଭିତରର
ଅସରନ୍ତି କୋହକୁ,
ନିଜ ଦାମ୍ଭିଲା ଛାତିରେ
ବାନ୍ଧିରଖେ ଆଖିରେ
ଅସରନ୍ତି ଲୁହର ସମୁଦ୍ରକୁ !

ପୁରୁଷଟିଏ ନିଜର
ସବୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଚାପିରଖି
ନିଜ ଛାତି ଭିତରେ
ଓଠରେ ରଖୁଥାଏ
ସଦାବେଳେ ହସଟିକୁ,
ଏ ବିଚିତ୍ର ଦୁନିଆ
ତଥାପି କିଛି ଜାଣି ପାରେନି
ପୁରୁଷଟିର ମନ ଭିତରର
ଅଦେଖା କୋହକୁ !

ତୁଣ୍ଡପଡ଼ା, କେଦାରପୁର
ସୋରୋ, ବାଲେଶ୍ୱର
ମୋ - ୭୯୭୮୨୫୨୩୮୨

ଧନ୍ୟ ତୁ ଶବର ରାଜା

ଉତ୍କଳରାଜ ପ୍ରଧାନ

କେତେ ଭାଗ୍ୟ ତୋର ବିଶ୍ୱାସୁ ରାଜା

କରିଲୁ ତୁ କେତେ ପୁଣ୍ୟ,

ଶବର ପଲ୍ଲୀରେ ଜନମ ନେଇକି

ହୋଇଗଲୁ ତୁହି ଧନ୍ୟ ॥

କେଉଁ ଜନମରେ କି ପୁଣ୍ୟ କରି ତୁ

ପୂଜିଲୁ ନୀଳମାଧବ,

ବଣ ଜଙ୍ଗଲର ଫଳମୂଳ ଖାଇ

ସନ୍ତୋଷ ହେଲେ ମାଧବ ॥

ନୀଳମାଧବ ତୋ ସେବାରେ ପ୍ରସନ୍ନ

ହୋଇ ଦେଲେ ସୁଖଶାନ୍ତି,

ଧନ୍ୟ ତୁ ଶବର ଧନ୍ୟ ତୋ ମହିମା

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ତୋର କାନ୍ତି ॥

ନିରୀହ ଶବର ପଲ୍ଲୀରେ ତୋ ଘର

ନିତି ସେରୁ ଶ୍ରୀ ମାଧବ,

ଛଳ କରି ବିଦ୍ୟାପତି ତୋ ପାଖରୁ

ନେଇଗଲେ ଶ୍ରୀ ମାଧବ ॥

ସୁଦୂର ଦେଶରୁ ହରିଙ୍କ ସନ୍ଦାନେ

ଆସିଗଲେ ବିଦ୍ୟାପତି,

ବିଶ୍ୱାସୁ ରାଜା ପୁରରେ ରହିଲେ

ଲଳିତାଙ୍କୁ ମନ ଦେଇ ॥

ବିଶ୍ୱାସସ୍ତୁ ସଙ୍ଗେ ହରିଙ୍କ ଦର୍ଶନେ
ବାହାରିଲେ ବିଦ୍ୟାପତି,
ଆଖିରେ କପଡ଼ା ବାନ୍ଧି ବିଦ୍ୟାପତି
ଚାଲିଲେ ଯେ ନୀଳଗିରି ॥

ପ୍ରତାରଣା କରି ମନ୍ତ୍ରୀ ବିଦ୍ୟାପତି
ବାଟେ ବୁଣିଲେ ସୋରିଷ,
ସେହି ସୋରିଷର ଗଛ ଦେଖି ଦେଖି
ରାଜାଙ୍କୁ କଲେ ସନ୍ତୋଷ ॥

କୃତନୀତି କରି ବିଦ୍ୟାପତି ସଙ୍ଗେ
ବାହାରିଲେ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରକୁ,
ଶ୍ରୀ ନୀଳମାଧବ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହୋଇ
ମିଳିଲେ ଦାରୁ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ॥

ବିଶ୍ୱାସସ୍ତୁ ରାଜା ନୀଳମାଧବଙ୍କୁ
ନଦେଖି କେତେ କାନ୍ଦିଲେ,
ଶୂନ୍ୟବାଣୀ କରି ଶ୍ରୀ ନୀଳମାଧବ
ଶବର ଦୁଃଖ ବୁଝିଲେ ॥

ବିଶ୍ୱାସସ୍ତୁ ରାଜା ସେହଦିନଠାରୁ
ହୋଇଲା ଦଇତାପତି,
ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ପୁରୀରେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ
ପ୍ରମୁଖ ସେବକ ହୋଇ ॥

ଧନ୍ୟ ତୁହି ଆରେ ଦଇତା ସେବକ
ଧନ୍ୟ ତୋର ସେବାପୂଜା,
ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପରମ ସେବକ
ଉତୁଛି ସେବକ ଧୂଜା ॥

ତାଳଚେର , ଅନୁଗୁଳ

ଫୋନ୍ ନଂ:- ୯୭୯୨୧୪୭୪୩୫

ଜୀବନର ସ୍ରୋତ

ଚିନା ଚଲାନ

କେତେ ବାଟ ଆଉ ଚାଲିବାକୁ ହେବ
ସମୟର ହାତ ଧରି,
ଚାଲୁଅଛି ଏଠି ଜୀବନ ସଂଗ୍ରାମ
ଜୀବନେ ଜଞ୍ଜାଳ ଭରି ॥

ଚାଲେ ଏଠି ସବୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ତାରା
ଦିନ ପରେ ଦିନ ସରି,
ସମୟ ସ୍ରୋତରେ ନିଜକୁ ସମ୍ଭାଳି
ଜୀବନ ଯାଉଛି ଗଢ଼ି ॥

କେବେ ଦୁଃଖ ଏଠି କେବେ ସୁଖ ପୁଣି
ଦୁଇ ଭାଇ ବନ୍ଧୁ ପରି,
କେବେ ଶୀତ କେବେ ବସନ୍ତର ସାଥେ
ଯାଉଅଛି ପତ୍ର ଝଡ଼ି ॥

ଏତେ ଈର୍ଷା, ରାଗ, ଅଭିମାନ କରି
ବଞ୍ଚୁଅଛୁ କାହିଁ ପାଇଁ ?
କେହି ତ ଜାଣିନି ଶେଷ କ୍ଷଣ ପାଇଁ
ବାକି ଅଛି ବେଳ କାହିଁ ॥

ଶଢ଼ିଆଳ, ନୂଆପଡ଼ା

ହୟଗ୍ରୀବ ଅବତାର

ସତ୍ୟନାରାୟଣ ପ୍ରଧାନ

ହୟଗ୍ରୀବ ରୂପେ ବୈକୁଣ୍ଠପତି

ହୟଗ୍ରୀବ ଦୈତ୍ୟ ବଧ କରନ୍ତି

ଶୁଣିଦେଲେ କିଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବ

ପୁରାଣେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଏ କଥା ଧ୍ରୁବ ଯେ

ଶୀର୍ଷକ ପ୍ରେରଣା ଦେବ ଯେ

କେବଳ ରକ୍ଷିକୁଲ୍ୟା ଛନ୍ଦେ ଲେଖିବି ଦୋଷ କେହି ନ ଧରିବ ଯେ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଥିଲେ ଅତି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟମୟୀ

ବିଷ୍ଣୁ ହସି ଦେଲେ କୌତୁକ ବହି

ଦେବୀ ଭାବିନେଲେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ଦୋଷୀ

କହିଲେ ମସ୍ତକ ପଡ଼ିବ ଖସି ଯେ

ବିଷ୍ଣୁ ସନମତ କଲେ ଯେ

ସମୟ ଆସିଲେ ତୁମ କଥା ହେବ ହେବନାହିଁ ଏତେବେଳେ ଯେ ।

ହୟଗ୍ରୀବ ନାମେ ଦୈତ୍ୟ ଜନମ

ନର ପରି ଦେହ ଘୋଟକ ସ୍ତୋମ

ଭଗବତୀଙ୍କୁ ତପେ ତୋଷ କଲା

ଅମର ହେବି ଦୈତ୍ୟ ମାଗିନେଲା ଯେ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଦେବୀ ଅସମ୍ମତ ହେଲେ ଯେ
ଅନ୍ୟ ଏକ ବର ମାଗରେ କୁମର
କହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଦେଲେ ଯେ ।

ଦୈତ୍ୟ କହେ ଅବିକଳ ମୋ ରୂପ
ଧରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଯମ ସମୀପ
ପଠାଇବ ମୋତେ ନୋହିଲେ ନାହିଁ
ଭଗବତୀ ଅସ୍ତ୍ର ଦେଲାରୁ କହି ଯେ
ଦୈତ୍ୟ ଗଲା ଖୁସି ହୋଇ ଯେ
ପରୋକ୍ଷରେ ମୁହିଁ ଅମର ନୁହେଁ କି ଭାବି ଔଚିତ୍ୟ ବଢ଼ଇ ଯେ ।

ବିଷ୍ଣୁ ଥିଲେ ଯୋଗନିଦ୍ରା ମଗନ
ବେଦ ଚୋରାଇ ନେଲା ଯାତୁଧାନ
ବ୍ରହ୍ମା ମନରେ କରି ଗୁରୁ ଚିନ୍ତା
ହରିଙ୍କି କିପରି କରିବ ଚେତା ଯେ
କଲେ ଏକ ପୋକ ସୃଷ୍ଟି ଯେ
ବିଷ୍ଣୁ ଅଙ୍ଗେ ଘାତ କଲାରୁ ଅରୁ୍ୟତ ତା'ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧେ ମାତନ୍ତି ଯେ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଶାପ ଏବେ ବଳବତ୍ତର
ବିଷ୍ଣୁ ଶିର ହୋଇଗଲା ଅନ୍ତର
ଅନ୍ୟନୋପାୟ ହୋଇ ପଦ୍ମଯୋନି

ଅଶ୍ରୁ ମସ୍ତକ କାହୁଁ ହାଣି ଆଣି ଯେ
 ଖଞ୍ଜି ଦେଲେ ତାଙ୍କ ଗାତ୍ର ଯେ
 ସଞ୍ଜୀବନୀ ମନ୍ତ୍ର କରୁ ଉଚ୍ଚାରଣ
 ଉଠି ବସି ପଦ୍ମନେତ୍ର ଯେ ।

ବ୍ରହ୍ମା ପଦ୍ମପାଦେ କଲେ ଦୟିନୀ
 ହୟଗ୍ରୀବ ରୂପ ବୃଥା ଯିବନି
 ହୟଗ୍ରୀବ ଦୈତ୍ୟ ଦେଇଛି ଧାଡ଼ି
 ସେହି ରୂପେ ତାର ଜୀବନ ନାଡ଼ି ଯେ
 ଅନ୍ତ କରନ୍ତୁ ଭୋଦେବ ଯେ
 ଦୈତ୍ୟ ହେଲା ହତ ବେଦ ସଂଗୃହୀତ କଲେ ପ୍ରଭୁ ହୟଗ୍ରୀବ ଯେ ।

ଏହି ରୂପ ହରି ପାଇଲେ ପୂଜା
 ଯଦୁମଣି କବି ମଧ୍ୟରେ ରାଜା
 ହୋଇ ପାରିଥିଲେ ଏହାଙ୍କୁ ସେବି
 ଆମେ ସେହିମତ ଭାଷା ପାର୍ଥବୀ ଯେ
 ଭକ୍ତି କରି ନେବା ମାଗି ଯେ
 ପାଠକ ମନକୁ ଶୀଘ୍ର ଛୁଇଁବାକୁ
 ସକ୍ଷମ ହେବାର ଲାଗି ଯେ ।

ଆଠମଲ୍ଲିକ, ଅନଗୁଳ
 ୯୪୩୭୯୦୩୯୧୨

ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ଭାରତ

କିରଣ ସାହୁ

ଆତ୍ମନିର୍ଭର ଭାରତ ପାଇଁକି

କେତେ ଚାଲେ ଲମ୍ବା ପ୍ରଚାର

ରାତି ପାହିଗଲେ ବୈଠକ ଡାକି

ଜମେ ଭୋଜିଭାତ ଆସର

ବିଦେଶୀ ପଦୁଆ ଲେଖାପଢ଼ା ଜାଣି

ଆବରଇ ଉଚ୍ଚ ଆସନ

ଇଂରାଜୀ ଦିପଦ ନଚୋବେଇଲେ କାଲେ

ରହେନା ତାହାର ସମ୍ମାନ

ସେଦିନ ସଭାରେ କିନ୍ତୁ ଖାଣ୍ଟି ଦେଶୀ ଭାଷା

କହୁଥାଏ ହାତ ଯୋଡ଼ି

ଦେଖିଣ ଲାଗୁଥାଏ ବିରାଡ଼ିଟା ବୋଧେ

ଆମିଷ ଦେଇଛି ଛାଡ଼ି

ହାତରେ ଧରିଣ ସ୍ମାର୍ଟ ଫୋନଟିଏ

କହୁଥାଏ ଗଲା ଫଟାଇ

ବିଦେଶୀ ଦ୍ରବ୍ୟ କୁ ବର୍ଜନ କରିଣ

ଆମ ଦେଶେ ଦେବା ଗଢେଇ

ଆମଦେଶୁ ପରା ଉଚ୍ଚ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଏବେ

ଆମେରିକା ଇଂଲଣ୍ଡରେ

ଗୁଗଲ ହୁଆଟସଆପ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ

ସେମାନଙ୍କ କବଳରେ

ଗାନ୍ଧୀ କରିଥିବା କାଟି ପିନ୍ଧା ନିତି

କିଏବା ଆପଣେଇବ

ସୁଟ୍ ବୁଟ୍ ବିନା ଚାନ୍ଦର ଗାମୁଛା

ଲାଗିବ ନୃବାନର ରୂପ

ଗାଡ଼ି ଗଡ଼ିବାକୁ ଯେତେଲ ପାଇଁକି
ବିଦେଶୀ କୁ ଦେଶ ଯୋଗୁଛି
ସୁନାର ଚାହିଦା ଏଇ ଭାରତରେ
କାହିଁ ଅବା ଏତେ ବହୁଛି
ବଡ଼ ବଡ଼ଆଙ୍କୁ ପତ୍ତୁ କି ନପତ୍ତୁ
ଗରିବଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚେ ପଡ଼ିବ
ବିଦେଶୀକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଶୀ କୁ ବାଛିଲେ
ଗରିବଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚେ ବାଧିବ
ଦେଶ ଦ୍ରବ୍ୟ ପରା ଆକାଶ ଛୁଉଛି
ବିଦେଶୀ ପାତାଳ ସମ
ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ଜାତିଟାକୁ ଦେଶେ
ଦିଅନ୍ତି ଅଣଜାତି ନାମ

ସ୍ଥାନ - ବନମାଳିପୁର, ବାଲିପାଟଣା, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ରକ୍ତଶୀଳ ପତ୍ର

ପ୍ରବୀଣ କୁମାର ସାହୁ

ପ୍ରଣାମ ଘେନ ଆହେ ପ୍ରଭୁ ଚକ୍ରଧର
ମୁହିଁ ପରା ଛାର ସେବିକା ତୁମର,
ସେବିବାକୁ ତୁମ ବେନି ଚରଣ କମଳ
ଲୋଡ଼ା କୋଟି ଜନମର ପୁଣ୍ୟଫଳ ।

ପୂର୍ବଜନ୍ମ ସମ୍ଭବେ ମୁହିଁ କିଛି ନଜାଣଇ
ଜାଣିଛି କେବଳ ବଡ଼ ଅଭାଗିନୀ ମୁହିଁ,
ଏତିକି ଅନୁରୋଧ ପ୍ରଭୁ ବିଶ୍ୱସାଇଁ

ରହିବାକୁ ଚାହେଁ ତୁମ ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍ଗିନୀ ହୋଇ ।
ଜନ୍ମିଛି ସିନା ବିଦର୍ଭର ରାଜନୟିନୀ ହୋଇ
ହୃଦ-ବ୍ୟଥା ମୋର ଏଠି ନରୁଝଳି କେହି ,
ପିତା-ଭ୍ରାତାଙ୍କୁ କହିଲେ ନିଜ ମନକଥା

ଅନେକ ଭର୍ଷନା କରି ବଢ଼ାନ୍ତି ମୋ ଚିତ୍ତ ।

କହନ୍ତି ରାଜକୁଲେ ପରା ଜନମିଛୁ ତୁହି
ଛାର ଗୋପାଳକୁ ତୁହି ଚାହୁଁଛୁ କିମ୍ପାଇଁ,
ଧିକ ତାଙ୍କ ବଡ଼ପଣ ତାଙ୍କ ଅହମିକା
ନରୁଝଳି ଯେ ନିଜର କନ୍ୟା ହୃଦ - ବ୍ୟଥା ।

ଶିଶୁପାଳ ସଙ୍ଗେ କରିବାକୁ ମୋହର ବିବାହ
ମୋହର ପିତା ଦେଖାନ୍ତି ପ୍ରବଳ ଉତ୍ସାହ,
ପାପୀଷ୍ଠ ସଙ୍ଗତେ ବିବାହ ହେଲେ ଜାଣ
ହାରିବି ମୁହିଁ ତେବେ ଆପଣା ପରାଣ ।

ହୃଦୟରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ଅଛି ତୁମ ପାଇଁ,
ତହିଁ ରେ ଆନକୁ ସ୍ଥାନ ନ ପାରିବ ଦେଇ,
ଜୀବନ ସାରା ତୁମର ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍ଗିନୀ ହୋଇ
ପରାଣ ଧନ୍ୟ ହୋଇବ ତୁମ ସଙ୍ଗ ପାଇଁ ।

ନିରାଶ ହୋଇଛନ୍ତି ଅତିତେ ବହୁ ପ୍ରଣୟିନୀ
ଷୋଳ-ସହସ୍ର ଗୋପାଙ୍ଗନା ସଙ୍ଗେ ରାଧା ରାଣୀ,
ମୋତେ ନିରାଶ ନକରିବ ମାଧବ
କଲେ ନିରାଶ ଭକତ ର ଭରସା ତୁଟିବ ।

ଅମ୍ବିକା-ମନ୍ଦିରେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିଥିବି ମୁହିଁ
ଘୋଷେ ଆସିବ ପ୍ରଭୁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଗୋସାଇଁ,
ସ୍ନେହ ରେ ତୁମେ ମୋହ କର ଧରି
ନେଇଯିବ ମୋତେ ରଥେ ଦ୍ୱାରିକା ନଗରୀ।

ଗ୍ରାମ/ ପୋଷ୍ଟ - ତଳିତା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼

Int.BEd -MEd, 3rd year

ସମ୍ବଲପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ

ଶୂନ୍ୟତା : ଏକ ଅସମାପ୍ତ ଯାତ୍ରା

ମନୋଜ ଶର୍ମା

ଭିତ୍ତ ଭିତରେ ମୁଁ ଏକା ରହିଗଲି
ଖୋଜି ନିଜର ସତ୍ତା
ଜୀବନର ଫର୍ଦ୍ଦ ଓଲଟାଇ ଦେଖେ
ସବୁଠି ଖାଲି ଶୂନ୍ୟତା

କେଉଁଠି ହଜିଲା ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟର ହସ
କେଉଁଠି ମଇଳା ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା
ଶୂନ୍ୟ ଆଖିରେ ଆଜି ଭରି ରହିଛି
କେବଳ ଅତ୍ୟୁତ ତୃଷ୍ଣା

କିଛି ପାଇବାର ମୋହ ନାହିଁ ଆଉ
ନାହିଁ ହଜେଇ ବାର ଭୟ
ଶୂନ୍ୟ ଆକାଶର ନୀରବତା ସାଥେ
ହେଉଛି ମୁଁ ଆଜି ଲୟ

ସୁନା ପଲଙ୍କର ଚକଚକ୍ୟ ତଳେ
ଚାପି ହୋଇଗଲା ମନ
ଏବେ ଶୂନ୍ୟତା ହିଁ ସାଥୀ ହୋଇ ରହେ
ସାରା ରାତି, ସାରା ଦିନ

ନିଜ କଥା ଆଜି କହିବି କାହା ଆଗେ
ନିଜେ ହିଁ ନିଜର ଶ୍ରେତା
ହୃଦୟର କୋଣେ ଘର କରି ରହିଛି
ଏଇ ଗଭୀର ଶୂନ୍ୟତା

ଯେଉଁଠି ଦିନେ ସ୍ୱପ୍ନର ସହର ଥିଲା
 ସେଇଠି ଆଜି ଜଳେ ମରୁ ଶିଖା
 ବାସ୍ତବର କଠୋର ପାହାଚ ଉପରେ
 ନିଜ ଭାଗ୍ୟ ନିଜେ ଲେଖା

ସ୍ୱପ୍ନ ଭାଙ୍ଗିଲେ ଶବ୍ଦ ଦୁଃଖ
 ସବୁ ହୋଇଯାଏ ସ୍ଥିର
 ବାସ୍ତବ ଦୁନିଆ ଆଜି ଲାଗୁଅଛି
 ଏକ ଅଫେରା ବାଲିର ଚର

ସବୁ ପାଇ ମଧ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ ପାଖେ
 ଏଇ ତ ଜୀବନର ରୀତି
 ଶୂନ୍ୟତା ଭିତରେ ଗୁଞ୍ଜରିତ ହୁଏ
 ତୁମ ସେଇ ଅଧୁରା ସ୍ମୃତି

ଶେଷରେ ସବୁ ଏଇଠି ରହିବ
 ରହିବନି କେହି ଜ୍ଞାତା
 ଜନ୍ମରୁ ମୃତ୍ୟୁ ସବୁ ମିଛ ଏଠି
 ସତ କେବଳ ଏଇ ଶୂନ୍ୟତା (୨)

କୁଜଙ୍ଗ, ଜଗତସିଂହପୁର

ମୈତ୍ର ପଚାରିଲେ ?

ଡଃ ଶେଖର ବନମାଳୀ ଚନ୍ଦ୍ର ନାମଦେଓ

ସେକୁଲାର କଣ ପଚାରିଲେ ମୈତ୍ର
ପରିଭାଷା ଯା ର କଣ ?
କହିଲି ପରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟେ ଥିବା
କିନ୍ତୁର ଯିବ ଟି ଜାଣ.....୧

ମୈତ୍ର ପଚାରିଲେ ଭାରତରେ ଲୋକ
ଅଛନ୍ତି କି ଭାଇ ସୁଖେ ?
କହିଲି ସୁଖରେ ଅଛି ଦେଶ ପ୍ରେମୀ
ଦଲାଲଟି ରହେ ଦୁଃଖେ୨

ପଚାରିଲେ ମୈତ୍ର ଦେଶର ବିପଦେ
ବିପକ୍ଷୀ ଦେଶେ କି କରେ ?
କହିଲି ବିପକ୍ଷୀ ଛିଦ୍ର ଖୋଜିବାର
ଚେଷ୍ଟାରେ ଦେଶକୁ ଘେରେ.....୩

ମୈତ୍ର ପଚାରିଲେ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକଟି
ଭାରତରେ ଭାଇ କିଏ ?
କହିଲି ଅଳ୍ପରେ ଥାଇ ଯେ ଯାତନା
ବହୁଳକୁ ଦେଇଥାଏ.....୪

ଏଭଳି ଦେଶକୁ କି କହନ୍ତି ଭାଇ
ପଚାରିଲେ ମୈତ୍ର ତହିଁ ?
ଘାଣ୍ଟର ଦେଶ ଏ କହିଲି ଯହିଁରେ
ବହୁଳର ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ.....୫

କୁଚିଣ୍ଡା, ସମ୍ବଲପୁର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଜୟ ଭାରତର ଜୟ

ନୀଳମଣି ଚାନ୍ଦ

ନୋଇଁଦିଅ ମଥା ତ୍ରିରଙ୍ଗା ଆଗରେ
ମଥାଟିରେ ବୋଲି ଧୂଳି
ଭାରତମାତାର ଛବି ଆଙ୍କିଦେଉ
ଚିତ୍ରକର ଧରି ତୁଳୀ ।

ସମବେତ ହୋଇ ଗାଆନ୍ତୁ ସରବେ
ଜନ -ଗଣ- ମନ ଗୀତି
ସବୁରି ଅନ୍ତରେ ଭରି ଯାଉଥାଉ
ଦେଶଜାତି ପାଇଁ ପ୍ରୀତି ।

ସିଏ ମୋ'ର ଜନ୍ମଭୂମିଟି ବୋଲିରେ
ନିଜକୁ ଧନ୍ୟ ଯେ ମଣେ
ଯେଉଁଠାରେ ଥାଏ କହେ ମୁଁ ଗରବେ
ମୁହିଁ ଭାରତୀୟ ଜଣେ ।

ମୋ ଦେଶ ଶିଖାଏ ସାରା ଦୁନିଆକୁ
ଶାନ୍ତି ଅହିଂସାର ବାଣୀ
"ଅତିଥି ଦେବତା, ଜୀବେଦୟା ଭାବ"
ତା'ଠାରୁ ପାରିଛୁ ଜାଣି ।

ଅତି ପୁରାତନ ଇତିହାସ ତା'ର
ମହାନ ଯା ପରମ୍ପରା
ଅନେକରେ ଏକ ସିଏ ମୋ ଭାରତ
ଏତିକି ବୁଝେ ମୁଁ ପରା ।

ଭାରତୀୟ ହୋଇ ଆସରେ କରିବା
ଜୟ ଭାରତର ଜୟ
ତା ମାଟିରେ ଥିଲେ ଗରବିତ ମୁହିଁ
ନ ଥାଏ ତିଲେ ମୋ ଭୟ ।

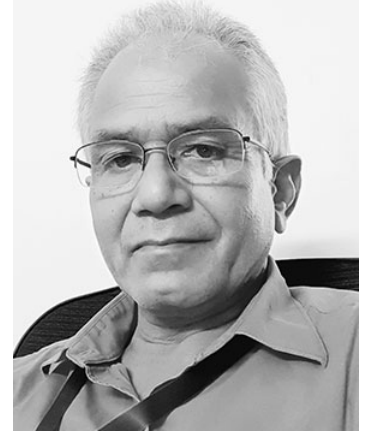
ମନ୍ତ୍ର ମାନୋର,ଗୋଠପାଟଣା
ଭୁବନେଶ୍ୱର,ମୋ:୯୫୮୩୨୦୨୩୫୭

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ପ୍ରେମ ଦଲକାଏ ପବନ

ବିନୟ ମହାପାତ୍ର

ତୁମ ପ୍ରେମ, ଦଲକାଏ ପବନ ପରି,
ମୋ ଜୀବନରେ ଦିନେ ଆସି ଥିଲା,
ପ୍ରଣୟର ରତୁରେ,
ମଳୟର ଅନୁଭବ ଦେଲା,
ଜୀବନର ଥୁଣ୍ଟା ପାଦପେ ମୋର

କେତେ କେତେ ସରୁଜିମା ଭରି ଦେଇଗଲା
ଶୁଣି ଥିଲି, ପବନର ରୂପ ବଦଳେ,
କେବେ ମଳୟ, କେବେ ଚଇତାଳି,
କେବେ ଅବା ବୈଶାଖର
ଦେହ ଜଳା ଝାଞ୍ଜି ହୋଇ,
ଉପବନ ଜାଳି ଦେଇ ଯାଏ ।

ରତୁ ସାଥେ, ତୁମ ପ୍ରେମ,
ଏବଂ ପବନର ଗତି ବଦଳି ଗଲା,
ସମୟର ସାଥେ, ପାଦ ମିଳାଇ
ଦୁନିଆରେ ବହୁତ କିଛି ବଦଳିଲା,
ଜୀବନରେ, ରତୁ ବଦଳେ,

ରୂପ ବଦଳେ, ମଣିଷ ବଦଳି ଯାଏ,
ପ୍ରେମ, ପ୍ରିତି, ସମ୍ପର୍କର ପରିଭାଷା,
ଘଡ଼ିକେ ବଦଳି ଯାଏ ।
କିନ୍ତୁ ଏଇ ଅଦଳ ବଦଳ
କେତେ ଯେ ନିରିହ ପ୍ରାଣେ,
କେତେ କେତେ ବ୍ୟଥା ଦେଇ ଯାଏ ।

ତୁମ ପ୍ରେମ ବଦଳି ଗଲା,
ମଳୟ ପବନ ସତେ,
ବୈଶାଖର ଝାଞ୍ଜି ରୂପ ନେଲା,
କାଳ ବୈଶାଖୀରେ,
ଉଜୁଡ଼ି ଗଲା ପ୍ରଣୟ ବାଟିକା,

ବୃହତ୍‌ରୂପ ନିରିହ ଗୋଲାପ ମହକ,
 ପବନ ଉଡ଼ାଇ ନେଲା,
 ଶୁଖିଲା ପାଖୁଡ଼ା ଯେତେ
 ନିର୍ଦ୍ଦୟେ ଜାଳି ଦେଇଗଲା ।

ପ୍ରଣୟର ଧ୍ୱଂସ ଉପବନେ,
 ତେଣା କଟା ପ୍ରଜାପତି ଆଜି,
 ପୂନର୍ବାର ଉଡ଼ିବାକୁ ସପନ ଦେଖୁଛି,
 ସୁତା କଟା ଗୁଡ଼ିଚିଏ ମୁଁ
 ଆଉ ଥରେ ପବନରେ,
 ନିର୍ଭୟରେ ଉଡ଼ି ବୁଲିବାକୁ
 ନୁଆ ଏକ ଆକାଶ ଖୋଜୁଛି ।

ପଟିଆ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ସ୍ୱପ୍ନ ମିଶା ବାସ୍ତବତା

ବସନ୍ତ କୁମାର ପ୍ରଧାନ

ସ୍ୱପ୍ନ ଭରିଦିଏ ଜୀବନରେ ରଙ୍ଗ
ଆଣି ଦିଏ ସଫଳତା
ବିନା ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ରେ ସପନ ଦେଖିବା
ସାର ହେବା ଲୋକହସା ।

ସୁବ୍ୟବସ୍ଥିତ ନିଷ୍ଠାପର ଭାବେ
ରଖି କର୍ମ ତପୁରତା
ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ସପନ ଦେଖିଲେ
ଯାଏ ନାହିଁ ଶ୍ରମ ବୃଥା ।

ସପନରେ ଯଦି ଜୀବନର ଲକ୍ଷ୍ୟ
ହୁଅଇ ପ୍ରତିଫଳିତ
ବାସ୍ତବର ଦୃଢ଼ ଦୁଆ ପରେ
ଜୀବନ ହୁଏ ନିର୍ମିତ ।

ସ୍ୱପ୍ନ ବିନା ଏହି ଜୀବନ ଲାଗେନା
କେବେ ସରସ ସୁନ୍ଦର
ସ୍ୱପ୍ନ ଲେପି ଦିଏ ଶାନ୍ତିର ପ୍ରଲେପ
ସ୍ୱାଦ ଦିଏ ବିଜୟର ।

ସ୍ୱପ୍ନଫୁଲ ସବୁ କଷି ଧରିଲେ
ମିଳିଥାଏ ସଫଳତା
ସ୍ୱପ୍ନ ମିଶା ସଫଳତା ଅଟେ ସେହି
ଲୋଡ଼ା ହୁଏ କର୍ମ ନିଷ୍ଠା ।

ସ୍ୱପ୍ନ ପରିଭାଷା ହେଲେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି
ଲୋଡ଼ା କର୍ମ ତପୁରତା
କର୍ମରେ ଉନ୍ନତି ମିଳେ ସୁଖ ଶାନ୍ତି
ଜୀବନେ ଦିଏ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ।

ହରିହରପୁର, ଛେଣ୍ଡିପଦା, ଅନୁଗୋଳ
ମୋ : ୭୭୩୫୨୧୧୪୮୪

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ପତିବ୍ରତା ନାରୀ

ଗୋଲୋକ ବିହାରୀ ବେହେରା

ଲଜ୍ଜା ଯା ଭୂଷଣ ସତ୍ୟ ଆଭୂଷଣ

ଧର୍ମରେ ମତି ଯାହାର,

ବାଣୀ ଯା' ମଧୁର ପତିବ୍ରତା ନାରୀ

ପବିତ୍ର କରେ ସଂସାର ।

ଯେଉଁ ଘରେ ସର୍ବ- ଗୁଣା ଅଳଙ୍କୃତା

ରମଣୀ କରେ ନିବାସ,

ସେ ଭବନେ ମାତା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବିରାଜନ୍ତୁ

ସେ ଗୃହେ ସଦା ହରଷ ।

ପତିବ୍ରତା ବଳେ ସତୀ ଅନସୂୟା

ବ୍ରହ୍ମା ବିଷ୍ଣୁ ମହେଶ୍ୱର,

ଛୋଟ ଶିଶୁ କରି କ୍ଷୀର ଦାନ କଲେ

ଦେଖିଲା ସାରା ସଂସାର ।

ସତୀ ଶାଣ୍ଡିଲୀଙ୍କ ପତିବ୍ରତା ବଳେ

ଜଗତ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ,

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବଙ୍କର ପ୍ରଖର ଗତିକୁ

ଦେଇଥିଲେ ଅଟକାଇ ।

ସତୀ ସାବିତ୍ରୀ ମା ପତିବ୍ରତା ଥିଲେ

ବୁଦ୍ଧି ବଳରେ ହରାଇ,

ଯମ ରାଜାଙ୍କଠୁଁ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଜୀବନ

ଆଣିଥିଲେ ସେ ଫେରାଇ ।

ନାରୀ ପାଖେ ଥିବା ପତିବ୍ରତା ଗୁଣ

ହେଉଛି ଅମୋଘ ଅସ୍ତ୍ର,

ଯାହା ଆଗେ ବଡ଼ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଶସ୍ତ୍ର

ହୋଇଛି ସଦା ପରାସ୍ତ ।

ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ

ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ, ଦେଙ୍କାନାଳ

ମୋ: ୯୯୩୮୩୦୩୦୪୭

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ହେ ମୋର ପ୍ରିୟା

ଦୀନବଂଧୁ ବେଜ

ହେ ମୋର ପ୍ରିୟା

ମୁଁ ଦେଖି ପାରୁନାହିଁ ତୁମରି ଉଦାସ ମୁହଁ

ତୁମ ଚନ୍ଦ୍ର ବଦନରେ ମଳିନତା ଦେଖି

କମ୍ପୁ ଅଛି ମୋହର ସମଗ୍ର ହିଆ ,

ସବୁ ହସ ଖୁସି କରି ମହା ଶୂନ୍ୟ

ପ୍ରତିଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତ କଲ ସମର୍ପଣ

ରଙ୍ଗାଇଲ ତୁଳୀଧରି ମୋହରି ଜୀବନ ।

ଖାଲି ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ ଗତି କଲ

କୁମ୍ଭାର ଚକର ଆବର୍ତ୍ତ ଗତିରେ

ପେଶି ହୋଇଗଲା ତୁମ ମନପ୍ରାଣ

ନିଜ ରକ୍ତ ମାଂସ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣ କରି

ଆମ ଖାଲ ଖମା ଖାଲି କରିଲ ପୁରଣ ।

ତୁମ ତ୍ୟାଗର ମୂଲ୍ୟ କିପରି ମାପିବି

ମାପ ମାନ ଯନ୍ତ୍ର ହାରିବ ଜାଣିଲ

ହେ ପ୍ରିୟା ମୋ'ର ତୁମେ ଅଛ ସବୁ ଘର

ତୁମ ପାଇଁ ହସୁଅଛି ସବୁ ଲୋକ ପୁର

ଏକଥା ବୁଝି ଅବୁଝା ମୁଁ ଥିଲି ।

ତୁମ ମୂଲ୍ୟ ଆଜି ଅବୁଝା ମଣିଷ

ସ୍ୱାର୍ଥପର ଭାବେ ପିଇ କାଳକୁଟ ବିଷ

ବିଷ ଓଗାଳୁଛି ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ

ଜାଣି ଜାଣି ବଂଚୁଅଛି ଦୁଃଖର ସାଥରେ ।

ପ୍ରିୟା ବିନା ସବୁ ତୁଚ୍ଛ ଦୁଃଖ ସୁଖ କଥା

ପ୍ରିୟା ପାଇଁ ପରା ସୁଖି ସଂସାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

ମାଲକାନଗିରି, ଓଡ଼ିଶା

ଏମିତି କେତେ ଦିନ ?

ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ

ତରିତରି କେତେ ବଞ୍ଚିବ କହୁନ
ମୁହଁକୁ ତଳକୁ କରି
" ଆଜ୍ଞା ଆଜ୍ଞା " କେତେ କହିବ କହୁନ
କେତେ କାଳ ପୁଣି ଧରି ?

ସରଳ ପଣିଆ ଦେଖିକରି ଲୋକେ
ଉଠାନ୍ତି ଫାଇଦା ଯେତେ
ଫାଇଦାରୁ ଟିକେ ଉଣା ହୋଇଗଲେ
ଧମକ ଦିଅନ୍ତି କେତେ
କହନ୍ତି, " ଏମିତି ସେମିତି କରିବୁ
ଏକାଧରେ ଯିବୁ ମରି । "

ବେଳେବେଳେ ଭାବେ ସ୍ୱାଧୀନତା କିବା
ଜୀବନେ ମୋହରି ନାହିଁ
ବେଠି, ବେଗାରି ଓ ଧମକତମକ
କେଉଁଠିରେ ଉଣା କାହିଁ
ନିଶାପ କରିବା ସାହସ ନଥାଏ
ଲୁହ ପଡୁଥାଏ ଝରି ।

ପ୍ରତିବାଦ କରିବାକୁ କେତେ ଲୋକ
କହିଥାନ୍ତି ପୁଣି ମୋତେ
କହନ୍ତି, " ତୁ ସ୍ୱର ଉଠୋଲନ କର

ସାହାଯ୍ୟ କରିବୁ ତୋତେ "
ନିଜେ କିନ୍ତୁ କେବେ ସାମ୍ନା ନ କରନ୍ତି
ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁଟେ ପରି ।

ନିଜକୁ ନିଜେ ମୁଁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରଇ
ମୋ ସାହସ କେଣେ ଗଲା
ନିଜକୁ ଚିମ୍ପୁଟେ ବଞ୍ଚିଛି କି ନାହିଁ
ଅବା ଏବେ ଦରମଲା
ଏମିତି ବଞ୍ଚିକି କି ଲାଭ କହୁନ
ଜୀବନରେ ଦୁଃଖ ଭରି ।

ନିହଲ ପ୍ରସାଦ, ଗଞ୍ଜିଆ ପାଟଣା
ଢେଙ୍କାନାଳ – ୭୫୯୦୧୭
ମୋ :- ୯୯୩୮୭୪୧୫୮୩

ଉପକାରୀ ହଳଦୀ

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ

ଲୋଡ଼ା ଠୁ ଅଧିକ ପଡ଼ଇ ଯେ' ଖୋଜା
 ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସବୁବେଳେ
 ନୁହେଁ ଆଉ କିଛି ଅଟେ ସେ ହଳଦୀ
 ଏଇ ମହରଗ କାଳେ ।
 ଦେଖିବାକୁ ସିନା ଭାରି ବେଦଙ୍ଗିଆ
 ଭିତରେ ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ
 ସାରା ଦେହ ତା'ର ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗେ
 ଖିଲିଖିଲି ହୋଇ ହସେ ।
 ହେଉ ଯେତେ ଗ୍ୟାସ ଅବା ପିତ, କଫ
 ମଧୁମେହ, ରକ୍ତଦୋଷ
 ଭରେ ପୁଣି ସିଏ ତୃତୀୟେ ଚମକ
 ମୁଖବ୍ରଣ କରି ନାଶ ।
 ହଳଦୀ ବଢ଼ାଏ ଆମ ଶରୀରରେ
 ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧ ଶକ୍ତି
 ଆଣ୍ଡ୍ରୋଜେନ୍ ଅବା ଦାନ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ
 ତା' ପାଇଁ ମିଳଇ ମୁକ୍ତି ।

ଚର୍ମ ରୋଗ ଯାଏ ଦେହରୁ ଉତ୍ତେଜ
 ହଳଦୀ ପ୍ରୟୋଗ ଲାଗି
 କ୍ଷତ ଘା' ସ୍ଥାନରେ ହଳଦୀ ଲେପିଲେ
 ଉପଶମ ମିଳେ ବେଗି ।
 ହଳଦୀରେ ଥାଏ ଆଣ୍ଡ୍ରୋଜେନ୍
 ଆଣ୍ଡ୍ରୋଜେନ୍ ସେପଟିକ୍ ଗୁଣ
 ସେ ପୁଣି କରାଏ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥକୁ
 ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ରଙ୍ଗିନ୍ ଜାଣ ।
 ହଳଦୀ କମାଏ ଗ୍ଲୁକୋଜର ମାତ୍ରା
 କରି ରକ୍ତ ବିଶୋଧନ
 ସଂକ୍ରମଣ ହଟି କୃମି ନାଶ ହୁଏ
 ହଳଦୀ କଲେ ସେବନ ।

ଶିକ୍ଷକ, ଟେକ୍ନିକାଲ୍ ହାଇସ୍କୁଲ୍, ଆସିକା, ଗଞ୍ଜାମ
 ମୋ: ୯୮୭୯୭୩୮୭୩୭

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

କନ୍ୟା ଭୂଣ ହୃତ୍ୟା

ଭକ୍ତିବାଳା ଦାସ

କନ୍ୟା ଭୂଣ ମୁହିଁ ଚିଠି ଲେଖୁଅଛି
 ଶୁଣ ସବୁ ବାପ ମାଆ
 କଅଁଳ ପତର ମୋହରି ପରାଣ
 ହୁଅ ବାରେ ମୋତେ ସାହା
 ନ ମାର ନ ମାର ଗରଭୁ ମୋତେ ମା
 କରିଦେଇ ଗର୍ଭପାତ ।
 କେମିତି ସହିବ ତୁମରି ଦେହ ମା
 ମୋ ଶରୀରେ ଛୁରାଘାତ
 ଗରଭେ ବହୁଛି ଖୋଲିନାହିଁ ଚକ୍ଷୁ
 ଗୋଡ଼ ହାତ ମୋର ବନ୍ଦୀ
 କେମିତି ଗୁହାରି କରିବି ଭାବୁଛି
 ତୁମ ଗଲେ ବାହୁ ଛନ୍ଦି
 ଇଶ୍ୱର ଦତ୍ତ ମୁଁ କନିଆ ରତନ
 ସଞ୍ଚରି ଅଛି ଉଦରେ
 ଅଜନ୍ମି ନ ରଖି ଜନମ ଦିଅ ମାଆ
 କୋଳାଅ ମୋତେ ସାଦରେ
 ସଂସାର ଦେଖିବା ଆଗରୁ ମୋତେ ମା

ଦିଅନାହିଁ ଗର୍ଭେ ଦଳି
 କଥା ଦେଉଅଛି ହେବିନାହିଁ ଦୁଷ୍ଟ
 କରିବିନି କେବେ ଅଳି
 କପଡ଼ା, ଖେଳନା ନଦେଲେ ମୁଁ
 ମାଗିବିନି କେବେହେଲେ
 ଚଳିଯିବି ମୁଁ ତୁମ ଗେଲ୍‌ହା ପୁଅ
 ପୁରୁଣା ଦରବ ଥିଲେ
 କୁନି କୁନି ପାଦେ ତୁମ ଅଗଣାରେ
 ଖୁସିର ଫୁଲ ଫୁଟାଇ
 ଗୁଲୁ ଗୁଲୁ କଥା କହି ଥିରି ଥିରି
 ଦେବି ଦୁଃଖକୁ ହଟାଇ
 ବଡ଼ ହେଲେ ବୋହୁ ମୁଁ ସାଜିବି

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଝିଅ ପଦରୁ ଓହରି

ମାଆ ହେବା ଲାଗି ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଚରଣେ

କରିବି କେତେ ଗୁହାରି

ସବୁ ମାଆ ମାନେ ଝିଅ ମାରିବାକୁ

ବଳାଇଛ କିଆଁ ମନ

ତୁମ ପୁଅ ପାଇଁ କେଉଁ ବାପ ମାଆ

କରିବେଟି କନ୍ୟା ଦାନ

ମାଆ ମାଉସୀଙ୍କୁ ପଚାରୁଛି ମୁହିଁ

ମୋ କଥାର ଜବାବ ଦିଅ

ସ୍ୱାମୀ ହାତ ଧରି ବଧୂ ବେଶ ବେଳେ

ଥିଲ କି ମା ତୁମେ ପୁଅ ?

ଭାଇର ଦରକାର ଭଉଣୀ ପରା ଲୋ

ପୁଅ ଲୋଡୁଥାଏ ମାଆ

ପୁରୁଷ ଖୋଜଇ ନାରୀଟିଏ ପୁଣି

ହେବା ପାଇଁ ପରା ବାହା

ଯୋଡୁଅଛି କର ଅନ୍ଧ ସମାଜକୁ

କନ୍ୟା ଭୁଣ ମାର ନାହିଁ

ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷ ସଂସାରେ ସମାନ

ଯାହା ତ କରିଛି ସାଇଁ

ପଦ୍ମନାଭପୁର, ସିପୁରା, ବାଲିଚନ୍ଦ୍ରପୁର,

୭୫୪୨୦୫

ସେଇ ବୋଧେ ବଡ଼ ପୁଅ

ଶିଶିର କୁମାର ପଣ୍ଡା

ବାପାଙ୍କ ପରେ ଯେ ଘରକୁ ଚଳାଏ
 ସିଏ ବୋଧେ ବଡ଼ ପୁଅ
 ଯାହା ପାଇଁ ତୁମେ ପରିବାର ଲୋକ
 ଶାନ୍ତିରେ ଚିକିଏ ଶୁଅ ।
 ମୁରବି ଭଳିଆ ସିଏ ବି ଦୁଃଖକୁ
 ସହଜେ ମୁଣ୍ଡକୁ ନିଏ
 ନିଘା ତା' ନଥାଏ କାହା ପ୍ରଶଂସାରେ
 କିଏ ବା ଦିଏ ନ ଦିଏ ।
 ସାରା ଜୀବନକୁ ମୁରୁଖ ରହି ସେ
 ଭାଇକୁ ପଢ଼ାଏ ପାଠ
 ଜାଣି ସେ ନଥାଏ ସେଇ ଭାଇ ଦିନେ
 ରୋକିବ ତାହାର ବାଟ ।

କେଡ଼େ ସରାଗରେ ଲହୁଲହୁ ଭାଳି
 ତୋଳିଥାଏ ଘର ନିଜେ
 ଭାବିଥାଏ ସେଇ ଘରେ କରେଇବ
 "ଚଳନ୍ତି ଠାକୁର" ବିଜେ ।
 ସବୁ ଆଶା ତା'ର ଆଶାରେ ମରଇ
 ଘର ହୋଇଗଲେ ଭାଗ
 ସମୟ ଲଗାଏ ତାଆରି କପାଳେ
 ନିନ୍ଦାର କଳଙ୍କ ଦାଗ ।

କୁଆଁସ, ମେରଦା କାଟିଆ, ଯାଜପୁର
 ଆଳାପ:-୮୯୮୧୭୩୭୨୨୮

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଜୀବନକୁ ଯଦି ଜିଇଁବାର ଅଛି

ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ମହାପାତ୍ର

ଜୀବନକୁ ଯଦି ଜିଇଁବାର ଅଛି
ଶିଶୁ ଗହଣେ ନିଜକୁ ରଖ
ଏତେ ମାନସିକ ଚାପରେ କାହିଁକି
କେତେ ସୁନ୍ଦର ସଂସାର ଦେଖ ॥

ଜୀବନକୁ ଯଦି ଜିଇଁବାର ଅଛି
ସରଳତା ଟିକେ ରଖ
ଏତେ ଅହଂକାର କାହିଁ ପାଇଁ ବନ୍ଧୁ
ପଦପଦବୀ କ୍ଷଣିକ ସୁଖ ॥

ଜୀବନକୁ ଯଦି ଜିଇଁବାର ଅଛି
ଗତକାଳକୁ ଭୁଲିବା ଶିଖ
ଆସନ୍ତା କାଳକୁ କିଏ ବା ଦେଖିଛି
ଆଜିକୁ ଆଦରି ରଖ ॥

ଜୀବନକୁ ଯଦି ଜିଇଁବାର ଅଛି
ଛୋଟ କଥାରେ ଖୁସିକୁ ପରଖ
ହସି ହସାଅ ସଭିଙ୍କ ମେଳରେ
ସେଇ ତ ଅମୂଲ୍ୟ ସୁଖ ॥

ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ସୁକୁମାରୀ ତୁମେ ନଜରେ ଆସୁଛୁ

ଡାଃ ପ୍ରସାଦ ଜେନା

ତୁମ ହାତଲେଖା ମୋ ପାଖରେ ଅଛି
ପଢୁଥାଇ ବାରମ୍ବାର
ସୁକୁମାରୀ ତୁମେ ନଜରେ ଆସୁଛୁ
ପୀରତିର ଉଜାଗର

ତୁମ ହାତଲେଖା ମୋ ପାଖରେ ଅଛି..... । ୦ ।

ଜାଣି ମୁଁ ନଥିଲି ଫଗୁଣକୁ ମୋର
ବଇଶାଖ କରିଦେବ
ବିରହ ନିଆଁ ଜଳେଇ ଦେଇକି
ଲୁଚକାଳି ଖେଲୁଥିବ ,
କାହାକୁ କହିବି ଯଉବନ କଥା
ଅସହ୍ୟର ହାହାକାର

ତୁମ ହାତଲେଖା ମୋ ପାଖରେ ଅଛି..... । ୧ ।

ସପନର ରଙ୍ଗ ଧୋଇଗଲା କାଳେ
କାନ୍ଦ କାନ୍ଦ ନୀରବତା
ସ୍ମୃତି ବିଜଡ଼ିତ ସମୟରୁ ଖୋଜେ
ମମତାର ମଧୁରତା,
ଫେରିଆସ ପ୍ରିୟା ହାତ ଧରିବାକୁ
କରନାହିଁ ନାରଖାର

ତୁମ ହାତଲେଖା ମୋ ପାଖରେ ଅଛି..... । ୨ ।

ରଣପୁର, ଜିଲ୍ଲା-ନୟାଗଡ଼ ଦୂରଭାଷ- ୯୩୪୮୦୫୪୩୦୦

ଜହ୍ନୁ ସହ ପ୍ରେମର ରାତି

ସୁନିତା ଦାଶ

ଇଚ୍ଛା ହୁଏ ଆଜି ଜହ୍ନୁ କୁ କରିନିଅନ୍ତି କି ବନ୍ଦି

ସାରା ରାତି ତା ସାଥେ

ପ୍ରେମର ବନ୍ଧନେ ହୋଇଯାନ୍ତି ଛନ୍ଦି

ତା ଶୀତଳ ଜୋଛନାରେ ସେ ଭିଜେଇବ ମତେ

ଜୋଛନାରେ ଭିଜିଭିଜି ଗାଉଥିବି ଗୀତ ମୁଁ ତା ସାଥେ

ଗୀତର ସୁରେ ସୁରେ ଝୁମୁ ଥିବୁ ଆମେ

ଝୁମିଝୁମି ସେ ଧୀରେ କହିଯିବ ମୋର କାନେ

ତୋ ପ୍ରେମର ଅନଳ ରେ ଦେହ ମୋର ଜଳେ

ଶୁଣି ତାର କଥାକୁ ମୁଁ ଦେବି ଚିକେ ହସି

ମୋ ହସକୁ ଦେଖି ସିଏ ହେବ ଭାରି ଖୁସି,, ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଦୁନିଆରେ ସିଏ ବଡ଼

ଶୁଭଶ୍ରୀ ଖୁଣ୍ଟିଆ

ଅନ୍ୟ ଦୁଃଖରେ ଦୁଃଖୀ ଯେ ହୁଅଇ
ଅନ୍ୟ ସୁଖେ ହୁଏ ସୁଖୀ
ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଉଁଶ ସାନ୍ନ୍ୟାସ ପ୍ରଦାନ
ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ଦୂରରେ ରଖି

ଦରିଦ୍ର କଷଣେ କାନ୍ଦଇ ଜୀବନ
ସେବାରେ ଯେ ହୁଏ ବ୍ରତୀ
ସମାଜ ମଙ୍ଗଳ ଚିନ୍ତନ ସର୍ବଦା
ସଦା ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ତା ଗତି
ସ୍ନେହ ଦୟା କ୍ଷମା ମାନବିକତା ଗୁଣ
କରୁ ଥାଇ ସେ ସୁକର୍ମ
ପରୋପକାର ରେ ମନ ସଦା ଯାର
ସେ ଅଟେ ମହତ ଜନ

ପଶ୍ଚିତ ହେଉ କି ହେଉ ଧନୀ ବ୍ୟକ୍ତି
କେହି ନୁହେଁ ଏଠି ବଡ଼
ମାନବୀୟ ଗୁଣ ପ୍ରକାଶି ପାରିଲେ
ମିଳେ ଅପୂର୍ବ ଆନନ୍ଦ
ସୃଷ୍ଟି ରେ କରତା ସେ ବିଶ୍ୱ ନିୟନ୍ତ୍ରା
ଦୁନିଆଁ ରେ ଏକା ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ସଭିଙ୍କର ଦୁଃଖ ହରଣ କରନ୍ତି
ଧନୀ ଜ୍ଞାନୀ ଅବା ବିଶିଷ୍ଟ

କଟକ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଦୁନିଆରେ ସିଏ ବଡ଼

ଡଃ ଧନଞ୍ଜୟ ମିଶ୍ର

ଉଦର ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ପିଣ୍ଡୁଟିଏ ଧରି
ସହିଛି ବହୁ କଷଣ
ସ୍ୱାଚ୍ଛନ୍ଦ୍ୟ ଛାଡ଼ି ଯେ ଭବିଷ୍ୟ ଗଢ଼ିଛି
ହୃଦକୁ କରି ପାଷାଣ ॥

କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ର ପଢ଼ି ଗୀତା ,
ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ଯିଏ ଜିଇଁବା ସିଖିଛି
ବିନା ଶସ୍ତ୍ରେ ହୁଏ ଜଗତ ଜିତା ॥

ଅନ୍ନ ମାୟା ଚମତ୍କାର ଯେ ବୁଝିଛି
ଭରିଛି ଅନ୍ୟ ର ପେଟ
ବିପଦରେ ଆହା କହି ଦିଏ ରାହା
ହୃଦୟ ନ କରି ମୋଟ ॥

କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ର ପଢ଼ି ଗୀତା ,
ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ଯିଏ ଜିଇଁବା ସିଖିଛି
ବିନା ଶସ୍ତ୍ରେ ହୁଏ ଜଗତ ଜିତା ॥

ନିରାଶ୍ରୟେ ଯାଗା ନିର୍ବସନେ ଲୁଗା
ଦେବାକୁ କରିଛି ପଣ
ବ୍ୟସନ କୁ ଫାଙ୍କି ବସନ ଟେ ଢାଙ୍କି
ଲଜ୍ଜା କରେ ନିବାରଣ ॥
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ର ପଢ଼େ ଗୀତା ,
ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ଯିଏ ଜିଇଁବା ସିଖିଛି
ବିନା ଶସ୍ତ୍ରେ ହୁଏ ଜଗତ ଜିତା ॥

ସଫଳତା ଶୀର୍ଷ ଆସନେ ବସି ଯେ
ବେଢ଼ାରେ ନମ୍ରତା ଭରେ
ଅହଂକାର ଇର୍ଷା ରାଗ ଦ୍ୱେଷ ଛାଡ଼ି
ସଭିଙ୍କୁ ଆପଣା କରେ ॥

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ର ପଢ଼ି ଗୀତା ,

ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ଯିଏ ଜିଇଁବା ସିଖିଛି

ବିନା ଶସ୍ତ୍ରେ ହୁଏ ଜଗତ ଜିତା ॥

ସର୍ବସ୍ୱ ଥାଇ ଯେ ନିଃସ୍ୱ ପରି ବଞ୍ଚେ

ସଞ୍ଜେ ନାହିଁ ବହୁ ବିତ୍ତ

ସଞ୍ଚିତ ବିତ୍ତ କୁ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣେ

ଅର୍ପିବାକୁ ରଖେ ଚିତ୍ତ ॥

କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ର ପଢ଼େ ଗୀତା ,

ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ଯିଏ ଜିଇଁବା ସିଖିଛି

ବିନା ଶସ୍ତ୍ରେ ହୁଏ ଜଗତ ଜିତା ॥

ବାଗସରପୁର, କଟକ

ଦୁନିଆରେ ସିଏ ବଡ଼

ରୀତାରାଣୀ ଦାଶ

ଦୁନିଆଁରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କିଏ ବା ଗରିଷ୍ଠ
 ଧନ ଜନ ରାଜନୀତି
 ଜ୍ଞାନ, ଧର୍ମ, ଦାନ କେଉଁଟି ବା ପୁଣ୍ୟ
 କିଛି ନୁହଁ ସ୍ତ୍ରୀୟା ଭିତ୍ତି
 ସବୁ ତ ଏଠାରେ ମିଛ,
 ବିଧିର ବିଧାନେ ସବୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ
 ସବୁ ଯିବ ଆଗ ପଛ ।
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଯିଏ ମଣେ ଭଗବାନ
 ସତ୍ୟ ମାର୍ଗର ଆଧାର
 ସରଳ, ନିଷ୍ଠାପ ଆତ୍ମାଟି ଯାହାର
 ସେହି ସଂସାରରେ ସାର
 ଦୁନିଆଁରେ ବଡ଼ ସେଇ,
 ପରସ୍ପାର୍ଥ ପାଇଁ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ଭୁଲେ
 ତାପରି ବଡ଼ କେ ନାହିଁ ।

ଅନ୍ୟର ଦୁଃଖରେ କାନ୍ଦେ ଯା ପରାଣ
 ତାର ହିତେ ତ୍ୟାଗେ ସୁଖ
 ଘୃଣା ହୀନ ଆତ୍ମା ସ୍ନେହର ଭଣ୍ଡାର
 ମୁହଁ ସିନା ହସ ହସ
 ହୃଦୟେ ଅମାପ ଶ୍ରଦ୍ଧା,
 ସ୍ୱାର୍ଥହୀନ ପ୍ରେମେ ବାନ୍ଧି ରଖେ ଯେହ୍ନେ
 ସବୁରୀ ବନ୍ଧୁ ସର୍ବଦା ।
 ଧନ, ଜନ, ପଦ ମିଛ ଏ ସମ୍ପଦ
 ମାଆର ସ୍ନେହ ମମତା
 ମିଛ ଦୁନିଆଁରେ ଏକା ଅଟେ ସତ୍ୟ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

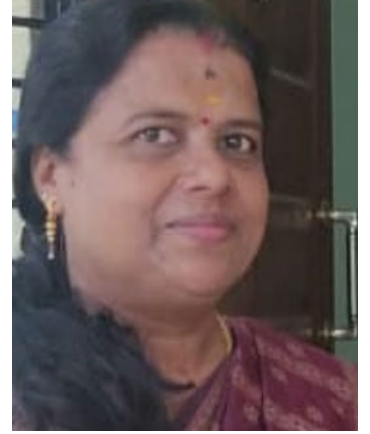
ନାହିଁ ମା'ର ଆବିଳତା
ପ୍ରେମ,ତ୍ୟାଗ,ସତ୍ୟ ମୂର୍ତ୍ତି
ଦୁନିଆଁରେ ମାଆ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼
ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ତା ସ୍ଥିତି ।
ସମୟର ଚକ୍ର ଅଟଇ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
କର୍ମାନୁସାରେ ଯେ ଫଳ
ସମୟ ସାଥରେ ତାଳ ଦେଇଗଲେ
ମନ ହୁଅଇ ନିର୍ମଳ
ସମୟ ଯେ ବଳବାନ,
ଫିକା ପଡ଼ିଯାଏ ତା ଆଗରେ ସବୁ
ସେହି ଅଟେ ଗରୀୟାନ ।

ବାଲେଶ୍ୱର

ଦୁନିଆରେ ସିଏ ବଡ଼

ସୁନିତା ମହାନ୍ତି

ଦୁଃଖିର ସାଥରେ ଥାଏ ସଦା ସେ
ଖୁସି ଯେତେ ବାଣ୍ଟିବାକୁ
ମନର କଷ୍ଟକୁ କହି ନ ପାରେ
ତାକୁ ଖୁସି କରିବାକୁ ।

ନିଜ ମୁଣ୍ଡେ ଦୋଷ ଲଦିଦେଇ ସେ
ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ କରେ ଅନ୍ୟକୁ
କ୍ଷମା ମାଗିନିଏ ଭୁଲ ନ ଥାଇବି
କୋଟି ଧନ୍ୟ ହୃଦୟକୁ ।

ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ ପଣରେ ସେ ଏକା ବଡ଼
କୃଷ୍ଣ ସୁଦାମା ଯେପରି
ଛୋଟ ବଡ଼ ଆଉ ଧନୀ ଗରିବ
ମନେ ନ ଥାଏ ସେପରି ।

ସ୍ନେହ ଶ୍ରଦ୍ଧା ପ୍ରେମ ସମ୍ମାନ ବାଣ୍ଟେ
ହୃଦୟ ଉଦାର ତାର
ଧନର ଗରିବ ହେଲେ ସେ ସତ
ବଡ଼ ପୁଣ୍ୟାତ୍ମା ସେ ନର ।

ଦୁନିଆଁରେ ସେ ଏକା ବଡ଼ ବୋଲି
ସମ୍ମାନ ପ୍ରତିଭା ତାର
ଥାଏ ତା ମଥାରେ କୋଟିଏ ଉପାଧି
ସେହି ବଡ଼ ଦୁନିଆଁର ।

କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ଦୁନିଆରେ ଯିଏ ବଡ଼

ଡଃ ମନ୍ଦାକିନୀ ପାଢ଼ୀ

ସ୍ୱପ୍ନରେ ଆତ୍ମ ବିଭୋର ନହୋଇ
ଶୋଷଣ ବ୍ୟତିଚାରକୁ
ପ୍ରତିବାଦ କଲେ
ସମାଜରେ ଆସେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ.....।।

ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ଦୁନିଆଁରେ
ପାପରୁ ପାପୀକୁ ଯିଏ ବଞ୍ଚାଏ
ସେହି ତ ମହତ ଜନ ।।

ନିଷ୍ଠେସିତ ବିଶ୍ୱାସ ସହରରେ
ଅରମା ଗଳିରେ
ଶିଶୁଟିର ଆଖିରୁ ଝରିପଡ଼େ
ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ଲୁହ
ବେଦନାର ଅଶ୍ରୁକୁ ପୋଛି ଦେଉଥାଏ ଜଣେ
ସେହି ତ ମହତ ଜନ ।।

ନିରୀହର ସ୍ୱପ୍ନ ଯାଏ ହଜି ଏଠି
ବିଧବା ପାଏ ଯାତନା
ନିର୍ଲିପ୍ତ ଆଖିରେ ଅନାଇ ଥାଏ
ତୃଷ୍ଣାତୁର ହୋଇ
ଜଳ ଗୋପେ ଦେବାକୁ
ଯିଏ ଆଗଭର
ସେହି ତ ମହତ ଜନ ।।

ସ୍ୱପ୍ନ ସବୁକୁ ଲକର୍ ରେ ବନ୍ଦୀ
ନ'କରି
ଟଙ୍କା ଗଦାରେ ଫାନ୍ତି ହୁଏନି
କରେ ଅନ୍ୟକୁ ସାହାଯ୍ୟ
ସେହି ତ ମହତ ଜନ ॥

ଅବତରି ଆସେ ଧରା ପୃଷ୍ଠକୁ
ଜୀବନ ଥାଏ ନିଷ୍ପାଶ
ପ୍ରତିବାଦ କରେ ରାବଣରୁପୀ
ନରର ବ୍ୟଭିଚାର
ସେହି ତ ମହତ ଜନ ॥

ନିରଙ୍କୁଶ ଏକାଧିପତ୍ୟ ଶଠତା
ଲାଞ୍ଛନାର ବେଦନାକୁ ଅନୁଭବ
ବିରୋଧ କରୁଥିବା
ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ତ ମହତ ଜନ॥

ପଦ୍ମପୁର ବରଗଡ଼

ଦୁନିଆରେ ସିଏ ବଡ଼

ଟି ରତ୍ନମାଳା ସୁରୁଜି

ଯାହାର ହୃଦୟ ଦୟାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ସମୟାନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଯାହାର ମୁହଁରେ ସରଳହସ
ଜୀବନ ଅନ୍ୟକୁ ଭରେ ବିଶ୍ୱାସ
ଦୁନିଆଁରେ ବଡ଼
ସମର୍ପଣ ଦିବ୍ୟ ନ ହୁଏ ଜଡ଼ ।

ଅନ୍ୟ ଦୁଃଖ ସହି ଆଶା ଜାଗ୍ରତ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବନ ଇଶ୍ୱର ଦତ୍ତ
ମଧୁର ବଚନ ହୃଦୟ ସ୍ପୁଷ୍ଟ
ଇଶ୍ୱର ଦର୍ଶନ ନ କହେ ମିଛ
ଦୁନିଆଁରେ ବଡ଼
ଭଲ ପାଇବାରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କଡ଼ ।

ଅସହାୟ ପାଶେ ହୁଅଇ ଠିଆ
ନମ୍ରତା ଜୀବନ ଭାବର ହିଆ
ଅନ୍ୟ ସଫଳତା ଦେଖି ସେ ଖୁସି
ହୃଦୟରେ ଭକ୍ତି ରଖେ ସେ ହସି
ଦୁନିଆଁରେ ବଡ଼
ସମ୍ପଦ ଚାହେଁନି ସଦ୍ଗୁଣ ନୀତି ।

ଭୁଲକୁ ମାନଇ ସତ୍ୟରେ ନିତ୍ୟ
ଚନ୍ଦ୍ର କିରଣର ପବିତ୍ର କୃତ
ରାଗ ରୋଷ ଛାଡ଼ି ସାନ୍ତ୍ୱନାମୟ
ଶାନ୍ତି ଭାଷା କହେ ସ୍ନେହ ପ୍ରତ୍ୟୟ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଦୁନିଆଁରେ ବଡ଼

ଅପମାନ ସହେ ସିଏଟି ବଡ଼ ।

ଅଭିଯୋଗ ନାହିଁ କାହାକୁ କେବେ

ପିତାମାତା ସେବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଭାବେ

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ହରାଏ ନାହିଁ

କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପଥରେ ଜାଗ୍ରତ ରହି

ଦୁନିଆଁରେ ବଡ଼

ଭାବେ ନାହିଁ କେବେ ନିଜକୁ ବଡ଼ ।

ବାଙ୍କାଲୁରୁ

ଦୁନିଆରେ ସିଏ ବଡ଼

ନଳିନୀ ପ୍ରଭା ମିଶ୍ର

ଅଭାବ ଭିତରେ ସ୍ୱଭାବକୁ ନଷ୍ଟ
 ନ କରେ ଚି ବଡ଼ ସିଏ
 ଜଗି ରଖି ଚଳି ଆପଣା ମହତ୍ତ୍ୱ
 ରଖିଥାଏ ସଦା ଯିଏ ।
 କହିବା କଥାକୁ ପରିଣତ କାର୍ଯ୍ୟେ
 ଦେଇଥିବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି
 ନିଜ ଇଚ୍ଛା ଶକ୍ତି ଦୃଢ଼ ମନୋବଳେ
 ସୁ ଦୃଢ଼ କରେ ତା' ସ୍ଥିତି ।
 ଯେତେ ବିପଦର ସମ୍ମୁଖୀନେ ସୁଦ୍ଧା
 ଭିଟା ମାଟି ଛାଡ଼େ ନାହିଁ
 ଦୁସ୍ତର ଦୁଆରେ ସାହାଯ୍ୟ ଦୀପଟେ
 ଜାଳି ଦେଇଥାଏ ଯାଇ ।
 କରିଥିବା ରଣ ଭରିତ ସମୟେ
 କରିଥାଏ ପରିଶୋଧ
 ବାପା ମାଙ୍କର ଟେକ ରଖିଥାଏ
 ହୋଇ ଅଙ୍ଗୀକାର ବଦ ।
 ନିଜର ଭିତରେ ନିଜକୁ ପରଖି

କରଇ ନିଜକୁ ସ୍ୱଷ୍ଟ
 ବହୁତ ଆଶାରେ ନ ବଳାଏ
 ମନ ଅଳ୍ପ ରେ ହୁଏ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ।
 ଅନ୍ୟର ସୁଖରେ ଇର୍ଷା ପରାୟଣ
 ନ ହୋଇ ଖୁସି ହୁଅଇ
 ପର ହିଁ ପରମେଶ୍ୱର ନୀତି
 ମତେ ବଡ଼ ପରା ଅଟେ ସେହି ।
 ଭଜ ଅଭିଳାଷ ଭଜ ମନୋଭାବ
 ଭନ୍ନତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ନେଇ
 ସେହି ଏକା ବଡ଼ ସଂସାର ମଧ୍ୟରେ
 ତ୍ୟାଗର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇ ।

ମୁକୁନ୍ଦ ପୁର, ଆସ୍କା, ଗଞ୍ଜାମ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଦୁନିଆରେ ସିଏ ବଡ଼

ଭାସ୍କର ରାଉତ

ଦେଖ ଏ ଦୁନିଆ ଦୁଇ ଗୋଟି ନିଆଁ
 ଆଗ ପଛେ ରହିଥାଇ
 ଆଗ ନିଆଁ ଦେଖି ତରାଟିଣ ଆଖି
 ବଡ଼ ହେବାକୁ ଲୋଡ଼ଇ ।
 ସବୁକିଛି ଭୁଲିଯାଇ,
 ବଡ଼ ହେବାପାଇଁ ବିଚାର ହରାଇ
 କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରୁଥାଇ ॥
 ଗୁରୁ ଗୁରୁଜନ ରକତ ବନ୍ଧନ
 କିଛି ତାକୁ ଦିଶେନାହିଁ
 ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ସାରଥୀ କରିଚାଲେ ନିତି
 ଗର୍ବ ଅହଙ୍କାର ବହି ।
 ଚିରସ୍ଥାୟୀ କିଛି ନାହିଁ,
 ସବୁ ଜାଣିଶୁଣି ସାଜି ଅଜ୍ଞାନୀ
 ତାକୁ ବୁଝାଇବ କେହି ॥
 ପଛ ନିଆଁ ଦେଖି ବୁଝିଦେଇ ଆଖି
 ଦୁନିଆରେ ଯେ ଚାଲଇ
 ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ୁଥାଇ ପୁଣି ସେ ଉଠଇ
 ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପାଇଁ ।

ଘାତ ପ୍ରତିଘାତ ସହି,
 ଗଡ଼ଇ ଜୀବନ ସଂସାରେ ରହିଣ
 ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳେ ପହଞ୍ଚଇ ॥
 ନଥାଉ ତା ଧନ ମାନ ସନମାନ
 କର୍ମ ଯାହାର ମହାନ
 ଦୁନିଆରେ ସିଏ ବଡ଼ ହୋଇଥାଏ
 ଏ କଥା ଅଟେ ପ୍ରମାଣ ।
 ଦେଖ ବିଶ୍ରବୀ ନନ୍ଦନ,
 ବଡ଼ ନ ହୋଇଲେ ଜୀବନ ହାରିଲେ
 ବଡ଼ ହେଲେ ହନୁମାନ ॥

ଦେବମାୟା ଭବନ
 ଶେରଗଡ଼, ଗଞ୍ଜାମ
 ୯୭୭୭୪୮୭୭୨୮

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiiprasad>

ଦୁନିଆରେ ସିଏ ବଡ଼

କଳ୍ପନା ବିହାରୀ

ଅସହାୟ ପାଇଁ ସାଜେ ଯେ ସାହାରା

ବଢ଼ାଇ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ ହାତ

ସେବା, ଶ୍ରମ ଦେଇ ସାଧ୍ୟ ମୋତେ ତାକୁ

କରି ପାରେ ଯେ ସମର୍ଥ

ଦୁନିଆରେ ସେହି ବଡ଼

ତା ସାହସ ପାଇ ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ବି କହେ

ଜିଣି ପାରିବି ମୁଁ ଗତ ।

ନିଜ ପେଟ ଭୋକ ନିଜେ ମାରିଦେଇ

ସରାଗରେ ହସି ହସି

ଭୋକିଲା ମୁହଁରେ ଦେଇ ପାରିଛି ଯେ

ଅନ୍ନ ମୁଠାଏ ପରଷି ,

ଦୁନିଆରେ ବଡ଼ ସେହି

ହୃଦୟକୁ ଚିହ୍ନେ ହୃଦୟବାନ ସେ

ତା ସମ ଆଉ କେ ନାହିଁ ।

ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟ ଯିଏ ଦିଅଇ ତୁମକୁ

ଶତ୍ରୁ ସାଜି ଜୀବନର

ଉଦାର ହୃଦୟେ କ୍ଷମି ପାରେ ଯିଏ

ନ କରି ତା ଅପକାର ,

ସେ ଜନ ହୁଏ ମହାନ

ତା ଉଦାରତା ଦେଖି ଖୁସି ହୋଇଥିବୁ

ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରଭୁ ଭଗବାନ ।

ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ତେଜି ଜଗତ ହିତରେ

ବ୍ରତୀ ହୁଏ ଯେଉଁ ନର

ତା ତ୍ୟାଗ, ପ୍ରେମର ମନ୍ଦାକିନୀ ଧାରେ

ଜଗତ ହୁଏ ସୁନ୍ଦର,

ସେହି ଦୁନିଆରେ ବଡ଼

ତରି ଯାଏ ନାହିଁ ସେ ମଣିଷ କେବେ

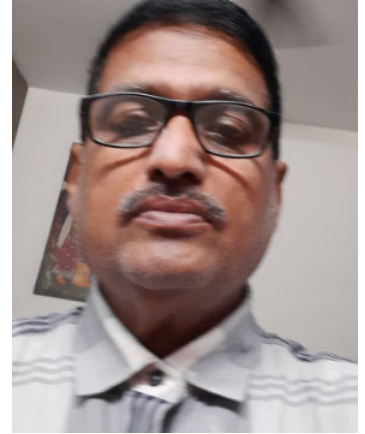
ଆସିଲେବି ଯେତେ ଝଡ଼ ।

ମୟୂର ଭଞ୍ଜ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଦୁନିଆରେ ସିଏ ବଡ଼

ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ସାହୁ

ଦୁନିଆରେ ବଡ଼ ସିଏ
 ବଡ଼ କାମ ଯିଏ କରେ
 ମାନବ ହିତରେ ମନ ଚେତନାକୁ
 ନିବେଶ ସିଏ କରେ
 ମଣିଷ ଜୀବନ କ୍ଷୁଦ୍ର
 ଏବେ ଅଛି ଏବେ ନାହିଁ
 ତଥାପି ପରାଣ ମନ ବିବେକକୁ
 ବାଣ୍ଟିଦିଏ ପର ପାଇଁ
 ପୁଣି ଏ ଜନ୍ମ ଅଛି କି ନାହିଁ
 କାହାକୁ ବି ଜଣା ନାହିଁ
 ଧରଣୀ ହିତରେ ପ୍ରତିରକ୍ତ ବିନ୍ଦୁ
 କରିବାରେ ବାଧା ନାହିଁ
 ଷଡ଼ ରିପୁ ନେଇ ଏ ଜନମ
 ତଥାପି ମହତ କରମ

ସାଧ୍ୟମତେ ମନ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେଲେ
 ଉଭେଇ ଯିବ ଭରମ
 ଯଶଃଶୂର୍ଯ୍ୟ ବିଭବ ଜନଆଦି
 କର୍ମଫଳ ପରିଣାମ
 ନୁହ ଅହଂଭାବେ ବଶ
 ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ଅଭିମାନ ଅଗ୍ନି
 ସହଜେ କରେ ହତ
 ସଂସାର ହିତରେ ସତତ
 ହେବା ସବୁ ଆମେ ନିରତ
 ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ଆୟତ୍ତ କରମ ମହତ୍ତ
 ମଣିଷକୁ କରେ ଉନ୍ନତ
 ମନର ଇଶ ହେ ନିଜେ ଦୁଅ ଇଶ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ସେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି ତୁମର

ସୁଷ୍ଟା ବା ପ୍ରକୃତି ଦେଇଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନ

ନକର ତ ଅପଚୟ

ଧର୍ମକୁ କଲେ ସଂଚୟ

ଆଗାମୀ ଜନମ ହେବ ନିଶ୍ଚେ ଉଚ୍ଚ

କାମ କର ମହନୀୟ

ଶାସ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟା ସବୁ ଜାଣନ୍ତି

କମ କିନ୍ତୁ କାମେ ଲଗାନ୍ତି

ଛଦ୍ମବେଶୀ ର ଆବରଣ ତଳେ

ନୀଚ କର୍ମ ସେ କରନ୍ତି

ଜନତା ସବୁ ଜାଣନ୍ତି

କମସ୍ୱାର୍ଥ ରହିତ କାମ ନିରତ

ହେଲେ ଦେବଭାବ ଶମ୍ଭୁତ

ସୁଧୀର ମନେ ସୁସଂଯତ ହେଲେ

ଉତ୍ତମ କର୍ମ ହେବା ପ୍ରାପ୍ତ

ମାନବୀୟ ଧାରା ଉର୍ଧ୍ୱ ଉନ୍ନୀତ

ସେଇ କରେ ମହତ ମଣିଷ

ଆସିଅଛୁ ଖାଲି କେହି ନେବ ନାହିଁ

ସଂସାର ଉନ୍ନତିସୀମା ହର୍ଦ୍ଦ ନାହିଁ

କରିଯିବା ଅବିରତେ

ଦୁଖୀ ର ଦରଦୀ ଜାତି ପ୍ରତି ପ୍ରୀତି

ଏହିତ ମାନବକୁ କରେ ବଡ଼

ଭଲ କର୍ମେ ଉତ୍ତମ ଗତି

ଏହାତ ଅଟେ ଜନ୍ମ ନିଗତ

ଦୁନିଆରେ ସିଏ ହୁଏ ବଡ଼

ସାଧାରଣ ଜନତା ପ୍ରୀତିସମ୍ମାନ

କରେ ଏଅତି କ୍ଷୁଦ୍ର ଜୀବନ ମହାନ

ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଦୁନିଆରେ ସିଏ ବଡ଼

ହେମନ୍ତ କୁମାର ସାହୁ

ଚରାଚର ସୃଷ୍ଟି ଯାହାର ଅଧୀନ
 ଯେ ଅଟନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କର୍ତ୍ତା
 ଯାହାଙ୍କର ଚିକେ ଦୟା ଉପୁଜିଲେ
 ମୁକ ବି କୁହଇ କଥା
 ଦୁନିଆରେ ବଡ଼ ସିଏ
 ତାଙ୍କରି ସୃଷ୍ଟିର ଦାନରେ ମଣିଷ
 ମୁଁଜ ମୁଁଜ ରତି ଦିଏ ।

ବଡ଼ ଯା ଦେଉଳ ବଡ଼ ଯାର ନେତ
 ବଡ଼ ଯା ସିଂହ ପାଚେରୀ
 ଯାର ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡ ଜାଣେ ଏ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ
 ସେହୁ ଅଟେ ସୃଷ୍ଟି କାରୀ
 ରଖଇ ମାରଇ ସେହୁ
 ତାର କୃପା ବିନା ଅସମ୍ଭବ ସବୁ
 ସେହୁ ଅଟେ ମହାବାହୁ ।

ଯାର ବଡ଼ ଆଖି ଭକତଙ୍କୁ ଦେଖି
 କରଇ କରୁଣା ଦାନ
 ସେ ବଡ଼ ଠାକୁରେ ଶରଣ ପଶିଲେ
 ଜୀବନ ଦୁଅଇ ଧନ୍ୟ
 ଧନ୍ୟ ତା ବାଙ୍କ ଚାହାଁଣି
 ଭକତ ଜାଣଇ ତାଙ୍କରି ମହିମା
 ତାଙ୍କୁ କରିଥାଏ ଗୁଣି ।
 ଜଗତ ଯାହାର ଅଟେ ଖେଳ ଘର
 ଯେ ଖେଳ ଖେଳଇ ନୀତି
 ଆଲୋକ ଅନ୍ଧାର ଯା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭବ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ବୁଲଇ ସାରା ଜଗତୀ
ସେହୁ କରୁଣା ସାଗର
ଭକତ ପାଇଁକି ନିଏ ଅବତାର
ଧନ୍ୟ ମହିମା ତାଙ୍କର ।

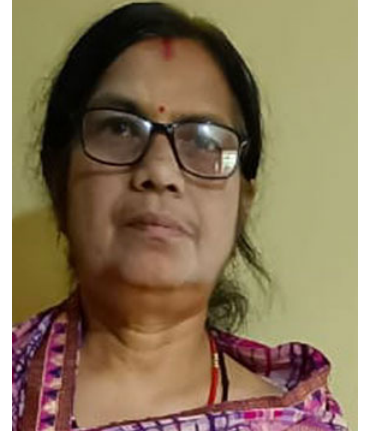
ବଡ଼ ବାହୁ ତୋଳି କୋଳଇ ନିଅଇ
ଆଦରେ ଯିଏ ଭକତେ
ଭାବର ଠାକୁର ଭାବେ ସଦା ବନ୍ଧା
ଗୁଣ ବାହୁନିବି କେତେ
ତା ଠାରୁ କେ ବଡ଼ ନାହିଁ
ହସାଏ କନ୍ଦାଏ ମନକୁ ରଞ୍ଜାଏ
ତା ବିନୁ ଆନ କେ ନାହିଁ ।

ମାହାଙ୍ଗା

ଦୁନିଆରେ ସିଏ ବଡ଼

ବିଦ୍ୟୁତ ପ୍ରଭା ମିଶ୍ର

ନିଜ ସୁଖେ ରହି ଆନ କଥା ଯିଏ
ନଭାବେ ଚିକେ ମନରେ,
ବଡ଼ ବୋଲି ତାଙ୍କୁ କେମିତି କହିବା
କୁହ ଏହି ଦୁନିଆରେ ।
ପର ଦୁଃଖେ ଦୁଃଖୀ ପର ସୁଖେ ସୁଖୀ
ହେଉଥାଏ ଯେଉଁ ଜନ,
ସେହି ସିନା ହୁଏ ଏହି ସଂସାରରେ
ବଡ଼ ମଣିଷରେ ଗଣ୍ୟ ।
ବାଜିରାଉତ ସେ ନିକ ପ୍ରାଣ ଦେଲା
ଦେଶ ଜନନୀର ପାଇଁ
ତାହାଙ୍କୁ ସିନା ସମ୍ମାନ ଦେବା
ଆମେ ସର୍ବେ ମଧ୍ୟା ନୋଇଁ ।
ବାରବରଷର ଧରମା ବି ଦିନେ
କୋଣାର୍କର ମୁଣ୍ଡି ମାରି,
ଶିଳ୍ପୀ କୁଳକୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲା
ଜୀବନ ଦେଇ ତାହାରି ।
ଗାନ୍ଧୀ ଗୋପବନ୍ଧୁ ନିଜ କର୍ମ ପାଇଁ
ପାଆନ୍ତି ସଦା ସମ୍ମାନ
ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ତେଜି ଦେଶ ସେବାକରି

ରଖିଲେ କୀର୍ତ୍ତି ମହାନ ।
କୃଷକ ସୈନିକ ଶ୍ରମିକ ଆଦିଯେ
ନିଜ ପରିଶ୍ରମ ଦେଇ,
ଦେଶ ଜନନୀର ସେବା କରିଥାନ୍ତି
ଝାଳକୁ ତାଙ୍କ ରୁହାଇ ।
ଡାକ୍ତର ଅଟନ୍ତି ଦ୍ୱିତୀୟ ଇଶ୍ୱର
ବଞ୍ଚାନ୍ତି ରୋଗୀଙ୍କ ପ୍ରାଣ
ଅନିଦ୍ରା ରହି ରାତି ରାତି ସେହୁ
ସେବାରେ ଦିଅନ୍ତି ଧ୍ୟାନ ।
ଧନବଳେ କେହି ବଡ଼ ହୁଏନାହିଁ
କର୍ମରେ ପଡ଼ନ୍ତି ଜଣା,
ସୁକର୍ମ କରିଲେ ସଭିଏଁ ମାନନ୍ତି
ବଡ଼ ଭାବେ କରି ଗଣା ॥

ଯାଜପୁର

ଦୁନିଆରେ ସିଏ ବଡ଼

ନରେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଦାସ

ଦୁନିଆଁରେ ଆଜି ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ

ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦିତା ହୁଅଇ ,

ଧନ ସମ୍ପଦରେ ଖାଦ୍ୟ ପୋଷାକରେ

ଦେଖାଉ ଅଛି ବଡ଼ାଇ ।

ନଭଶୁମ୍ଭୀ ଅକାଳିକା ତୁଳୀତଳ୍ପ

ଶଯ୍ୟାରେ ଯେ ଅଛି ଶୋଇ,

ଏଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି କାର୍ ବ୍ୟାଙ୍କବାଲାନ୍ସ

ସୁଖ ଶାନ୍ତି ଦିଏ ନାହିଁ ।

ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ବହିଃଜଗତରେ

ତିଳେ ହେଲେ ମିଳେ ନାହିଁ,

ଆତ୍ମ ସନ୍ତୋଷରେ ଆତ୍ମ ବିଶ୍ୱାସରେ

ସାତ୍ତ୍ୱିକ ସୁଖ ମିଳଇ ।

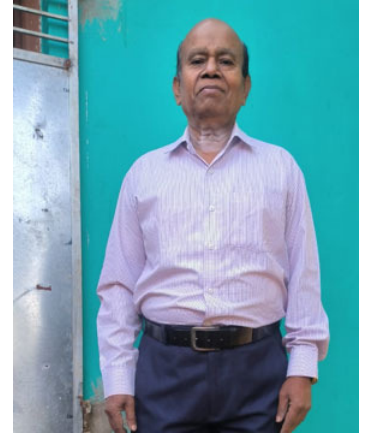
ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟେ ସ୍ନେହ ଶରଧାରେ

ସୁଖ ଦୁଃଖ ଆପଣାଇ,

ନିଜେ ଲୁହ ପିଇ ହସି ହସି ଯିଏ

ଅନ୍ୟକୁ ଥାଏ ହସାଇ ।

ବିପଦ କାଳରେ ମନୋବଳ ଦେଇ

ସାହାଯ୍ୟ ଯେ କରି ଥାଇ,

ହିଂସା ଅସୁୟାରୁ ଦୂରେଇ ରହି ଯେ

ସମଭାଗୀରେ ଚଳଇ ।

ପର ଦ୍ରବ୍ୟେ ଯାର ଲୋଭ ଈର୍ଷ୍ୟା ନାହିଁ

ହସ ଖୁସି ବାଣ୍ଟି ଥାଇ,

ଅନ୍ୟର ବିପଦ ଦୁଃଖରେ ସହାୟ

ହୋଇ ଯେ କାଳ କାଟଇ ।

ସ୍ୱପାର୍ଜିତ ଧନେ ଶାନ୍ତି ସନ୍ତୋଷରେ

ସଦା ଯିଏ ଖୁସି ଥାଏ,

ଅଳ୍ପକୁ ଅଧିକ ମନେ କରି ସିଏ

ଦୁନିଆଁରେ ବଡ଼ ହୁଏ ।

କ୍ଷଣଭଙ୍ଗୁର ଏ ସଂସାର ମଧ୍ୟରେ

ଦି'ଦିନ କୁଣିଆ ହୋଇ,
 ଗର୍ବ ଅହଙ୍କାରେ ଅନ୍ୟକୁ ପୀଡ଼ଇ
 ଦେଖାଏ ସଦା ବଡ଼ାଇ।
 ଗର୍ବ ଅହଙ୍କାର ରହେନି କାହାର
 ଶେଷେ ଯାଏ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇ,
 ରାଜ ସିଂହାସନେ ଆଜି ଯେ ବସିଛି
 କାଲି ଫକୀର ହୁଅଇ।
 ଦାନ ଦୟା କ୍ଷମା ତ୍ୟାଗ ତିତୀକ୍ଷାରେ
 ମାନବିକତା ମିଳଇ,
 ମାନବର ସେବା ମାଧବର ସେବା
 ବିଭୁ କୃପା ସେ ଲଭଇ ।
 ଧନରେ ଦରିଦ୍ର ମନରେ ବାଦ୍‌ସା
 ପ୍ରକୃତରେ ବଡ଼ ସେହି,
 ପରୋପକାରରେ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ପାଇ
 ଚିର ସୁଖୀ ସେ ହୁଅଇ ।
 ପର ପାଇଁ ଯାର ନୟନରୁ ଲୁହ
 ଅବାରିତ ଯାଏ ବହି ,
 ମହତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମନ ପ୍ରାଣ ଦେଇ
 ସବୁଠୁଁ ବଡ଼ ହୁଅଇ ।

ଅବସର ପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷକ, ଦଶରଥ ପୁର, ଯାଜପୁର
 ମୋ -୭୭୩୫୨୦୭୨୮୪

ଦୁନିଆରେ ସିଏ ବଡ଼

ବୀଣା ସାହୁ

ନୀଳକନ୍ଦରର ନୀଳାଦ୍ରି ବିହାରୀ
ଦେଉଳେ ବଡ଼ ସାଆନ୍ତୁ,
ଚକାଡୋଳା ଯାହାର ବିଶ୍ୱ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ
ମହିମା ତା'ର ଅନନ୍ତ ।

ସିଏ ବଡ଼ ଦାତା ସିଏ ବଡ଼ ପିତା
ସିଏ ଆମ ଜଗନ୍ନାଥ,
ଶରଧା ବାଲିରେ ପ୍ରେମର ଯେ ପଥ
ସେଇଠି ଅଟକେ ରଥ ।

କୋଟି କୈବଲ୍ୟର ଅମୃତ ବାଣ୍ଟି
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର କର୍ଣ୍ଣଧାର,
ଜାତି ଗୋତ୍ର ନାହିଁ ଭେଦ ଭାବ ନାହିଁ
ସିଏ ମୋ ଭାବ ଠାକୁର ।

ଭାବର ବନ୍ଧନେ ବନ୍ଧା ସେ କାଳିଆ
ଭକ୍ତର ପାଇଁ ପାଗଳ,

ତା ପାଦ ପଦ୍ମରେ ମଥା ନଇଁ ଗଲେ
ବହି ଯାଏ ଅଶ୍ରୁଜଳ ।

ସେ ପରା କାଳିଆ ସଭିଙ୍କର ସାହା
ଦୁନିଆ ରେ ସିଏ ବଡ଼,
ତାକି ଦେବ ଯିଏ ଭାବ ଭକ୍ତି ରେ ସେ
ଜିତବ ମୁକତି ଗଡ଼ ।

ବଡ଼ ଠାକୁର ସେ ବଡ଼ ଆଖି ତାର
ସିରା ବିଶ୍ୱ ଦେଖୁଥାଏ,
କାହାର ଅଭାବ କାହାର ଗୁହାରୀ
ସବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥାଏ ।

ପାତର ଅନ୍ତର ନାହିଁ ତା ପାଖରେ
ଗଜପତି ଝାଡୁ କରେ,
ସିଏ ଏମିତି ଏକ ବଡ଼ ସାଆନ୍ତ
ଶୁଦ୍ଧା ପ୍ରେମେ ଭଳିପାରେ।

ତା'ଠାରୁ ବଡ଼ କିଏ ଅଛିକି କୁହ
ନାମ ନେଇ ତରିଯିବ,
ସିଏ ଜଗନ୍ନାଥ ସିଏ ପ୍ରାଣ ନାଥ
ତାହା କି ଅନ୍ୟଥା ହେବ।

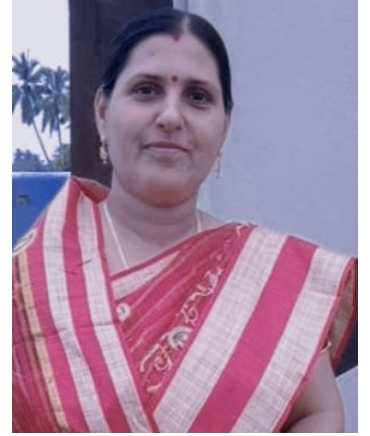
ଦୁନିଆ ରେ ସିଏ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼
ଶେଷ ଆଶ୍ରା ପାଦେ ତାର,
ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡ ଯାର ମୁକତିର ପଥ
ସେହି ଜଗତ ଇଶ୍ୱର
ଦୁନିଆ ରେ ସିଏ ବଡ଼।

ଯାଜପୁର

ଦୁନିଆରେ ସିଏ ବଡ଼

ମାହେଶ୍ୱରୀ ଦାଶ

ଆନ ଦୁଃଖ ଦେଖି କାନ୍ଦେ ଯା ପରାଣ ଲୋତକ ଦିଏ ନିଗାତି
ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ଦୂରେ ଫିଙ୍ଗିଦେଇ ଛାତିରେ ଧରେ ଜାବୁତି ।
ଚିରାପଣତରେ ଆନ ଲୁହ ପୋଛି ପିଠିକୁ ଦିଏ ଆଉଁସି
ଆଶ୍ୱସ୍ତିର ପଦେ ବଚନ ଶୁଣାଇ ହୃଦୟରେ ଭରେ ଖୁସି ।

ଆପଣାପରର ଦଳିତ ବିଚାର ନୁହେଁ ତାର ମୂଲ୍ୟବୋଧ
ପବିତ୍ର ସଂକଳ୍ପେ କରି ଅବଗାହ ଅନ୍ତର କରିଛି ଶୋଧ ।
ବ୍ୟଥା ବିତମ୍ଭନା ଅବିରତେ ପିଇ ଅନ୍ୟର ଖୁସି ସାଉଁଟେ
ଦେଶଜାତି ଲାଗି ହୁଏ ଅନୁରାଗୀ ତ୍ୟାଗ ଦହକରେ ପୁଟେ ।

ସବୁରି ମଙ୍ଗଳ ଯାର ଅନ୍ତରାଳ ପଦେ କରମର ଗୀତା
ଜୀବନ ଦୀପରେ ତିଳତିଳ ଜଳେ ସାଜି ସୌଭାଗ୍ୟ ସଲିତା ।
ନିର୍ବିକାର ଭାବେ ଗରଳକୁ ପିଇ ଆନରେ ବାଣ୍ଟେ ପୀୟୂଷ
ସେବା ଓ ତ୍ୟାଗର ମହନୀୟତାରେ ସାରେ ଆପଣା ଆୟୁଷ ।

ନିଜ ସୁଖସ୍ୱାର୍ଥ ଦିଏ ଜଳାଞ୍ଜଳି ଜଗତ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ
ତାହାଠାରୁ ବଳି ସାରା ଜଗତରେ କିଏ ବଡ଼ ଅଛି କାହିଁ ?

ନିମାପଡ଼ା

ଦୁନିଆରେ ସିଏ ବଡ଼

ରଞ୍ଜିତା ତ୍ରିପାଠୀ

ଜନ୍ମ ନେଇଅଛ ସୁନ୍ଦର ସଂସାରେ

କରମ କରିବା ପାଇଁ

କରମ ପଥରୁ ବିପଥ ହୋଇଲେ

ଜନ୍ମ ସାର୍ଥକ ନୁହଁଇ ।

ବଡ଼ ହେବାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ଅଛି ଯଦି

କାମ କରିଯିବା ବଡ଼

ହୃଦୟରେ ଯଦି ରହିବା ସଭିଙ୍କ

ଜିଣିବା ଆମେରେ ଗତ ।

ଦୁନିଆକୁ ଆସିଅଛୁ ଆମେ ଯେଣୁ

ଧିରେ ଧିରେ ବଡ଼ ହେବା

ବୟସ ସରିବ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଆସିବ

ମଶାଣି ଭୁଇଁକୁ ଯିବା ।

ଆଜି ଅଛେ ଆମେ କାଲିକୁ ନ ଥିବା

ଏ କଥା ତ ଧୁବ ସତ୍ୟ

ଦିନେ ତ ସଭିଙ୍କ ମାନସପଟରୁ

ଆମ ସ୍ମୃତି ଚାଲିଯିବ ।

ଛୋଟ ହୋଇ ଯିଏ ବଡ଼ କାମ କରେ

ଦୁନିଆରେ ସିଏ ବଡ଼

ବୟସ ନୁହଁଇ କର୍ମ ହିଁ ମହାନ

କର୍ମ ହିଁ ଜଗତେ ସାର ।

ଧରମା ବାଜିଆ ଅଭିମନ୍ୟୁ ବୀର

ଅଟନ୍ତି ଉଦାହରଣ

ପ୍ରମାଣ କରିଲେ ବୟସ ନୁହଁଇ

କର୍ମ ଅଟଇ ମହାନ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଦୁନିଆରେ ସିଏ ବଡ଼

ଡଃ ନିର୍ମଳ ନାୟକ

ଶକ୍ତିର ପ୍ରାରୂପ... ଏକାଧିକ ରୂପ ...
ଆତ୍ମ ଶକ୍ତି ଅନ୍ୟତମ...
ବାହ୍ୟ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତି... ଅନ୍ୟର ସମ୍ପତ୍ତି
ମିଳିବା ହୁଏ ବିଷମ.... !!

ମାତା ଶକ୍ତିମୟୀ... ପର୍ବତ ତନୟୀ....
ଭକ୍ତି ରେ ଶକ୍ତି ଦିଅନ୍ତି
ପରିବାର ଶକ୍ତି.. ଏକଜୁଟ ଥାନ୍ତି...
ଆବଶ୍ୟକରେ ଲୋଡ଼ନ୍ତି... !!

ସ୍ୱୟଂ ଆତ୍ମ ଶକ୍ତି... ଅନ୍ତର ନିର୍ମୂର୍ତ୍ତି...
ବିପଦେ ଆପଦେ ସାହା....
ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭଜନ୍ତି... ଜନ୍ମିଥାଏ ଶକ୍ତି...
ରକ୍ଷାକର ଚଉବାହା.... !!

ଆତ୍ମ ଶକ୍ତି ବଳ... ସବୁଠୁଁ ସବଳ...
ସରଗୁ ତାରା ତୋଳାଇ...
ରୁଦ୍ଧି ଓ ବିବେକ.... ମିଳିଯାଇ ଏକ
ଆସାଧ୍ୟ୍ୟ ସାଧ୍ୟ କରାଇ... !!

ଆତ୍ମ ଶକ୍ତି ଭାବ.. ଅନ୍ତରୁ ଉଦ୍ଭବ....
ସହସ୍ର ଅଶ୍ୱ ର ବଳ...
ଏହାର ବିହୁନେ... ଭାଳଇ ବିଜନେ...
ସତେ କେତେ ମୁଁ ନିଃର୍ବଳ... !!

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ପ୍ରାତଃ ପ୍ରାଣାୟାମ...ଆହାର ସୁଷମ...

ରଖି ତନୁ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ...

ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତ...ଆନ ଜନ ତୃପ୍ତି ...

ସତ୍ୟ, ଦୟା, କ୍ଷମା ଗୁଣ... !!

ଆତ୍ମଶକ୍ତି ବଳେ...ତେଜୀୟାନ ଚଳେ...

ଯଶ,କୀର୍ତ୍ତି ବଢ଼ିଥାଏ...

କୋଟିରେ ଗୋଟିଏ..ପରିଚୟ ପାଏ

ମହାମାନବ ଟି ସିଏ.. !!

ଏକ ଆତ୍ମ ଶକ୍ତି.... ଦ୍ୱିତୀୟ ଭକତି...

ଜିତି ପାରଇ ସେ ଗଡ଼....

କୋଟିରେ ଗୋଟିଏ..ମାନବେ ବୋଲାଏ...

ଦୁନିଆରେ ସିଏ ବଡ଼.... !!

ନାଗପୁର

ମୋବାଇଲ :-୮୨୭୫୫୩୩୭୮୦

ଦୁନିଆରେ ସିଏ ବଡ଼

ଡଃ ତାନଶ୍ରୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

କରିନି ଯେ ଦୁଃଖ ଖୋଜିନି ଯେ ସୁଖ
ସଂସାର ନାଆରେ ନାବିକ ସାଜି
ଘାତ ପ୍ରତିଘାତ ସହିଛି ଅନେକ
ଝଡ଼ ସହ ସିଏ ଖେଳିଛି ବାଜି...

ନିଜ କାମ ପାଇଁ ପାଇନି ପ୍ରଶଂସା
ସାଉଁଟିନି କେବେ ହୃଦୟେ ଘୃଣା
ଆତ୍ମତୃପ୍ତି ହୃଦେ ପାଇଛି ଅନେକ
ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସକକୁ କରିନି ଭଣା...

ନିଜେ ଲୁହ ପିଇ ଅନ୍ୟକୁ ହସାଏ
ଆଶ୍ୱାସନା ଦିଏ ପିଠି ଆଉଁସି
ଦୁଃଖୀ ରଙ୍ଗି ପାଇଁ କାନ୍ଦେ ଯା ପରାଣ
ଅନ୍ୟର ଖୁସିରେ ହୁଏ ସେ ଖୁସି...

ସରଳ ନିଷ୍ପାପ ମନଟି ଯାହାର
ହୃଦୟେ ରହିଛି ଅମାପ ଶ୍ରଦ୍ଧା
ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ଯେ ଜଳାଞ୍ଜଳି ଦିଏ
ତା ମନଟି ଜାତି ପ୍ରେମରେ ବନ୍ଧା...
ଦୟା କ୍ଷମା ସ୍ନେହ ଯା ହୃଦୟେ ଅଛି
କରିଥାଏ ଯିଏ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ସେବା ସହଯୋଗ ଯା ମନରେ ଥାଏ
ସିଏ ଏ ଧରାରେ ମହା ମାନବ ॥

ବାଲେଶ୍ୱର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଅନ୍ଧାର

କିରନ୍ ସ୍ୱାଇଁ

ଅନ୍ଧାରର ରଙ୍ଗ
 ସରୁବେଳେ କଳା
 ଏଠାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ,
 ଅନ୍ଧାରର ସୃଷ୍ଟି
 ଉତ୍ତାପର ଅବସାନ
 ଓ ଶୀତଳତାର ଉଦ୍ଭାନରେ ।

ଅନ୍ଧାରର ଆଗମନ
 ଚନ୍ଦ୍ରର ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଉଚ୍ଚାରଣରେ,
 ତଥା ପ୍ରକୃତିର ନିଃସ୍ୱାର୍ଥ
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟପଥରେ
 କିଞ୍ଚିତ୍ ଉପଶମ ନିମନ୍ତେ ।

ଅନ୍ଧାରର ପ୍ରତିରୂପ
 ଭୟଙ୍କର ନୁହେଁ,
 ମଳୟର ମଧୁଝରା ଲଗନେ
 ଫୁଲର ରୁନି ରୁନି ମହକେ
 ପକ୍ଷୀର ଆରାମ ସ୍ୱନେ
 ମିଠା ସ୍ୱପ୍ନର ବିଚରଣେ
 ଓ ସୌରମଣ୍ଡଳର
 ସୁଶୋଭିତ ସୁନ୍ଦରତାରେ
 ଅନ୍ଧାର ଏକ ଆଦୃତ
 ନିଷ୍ଠପଟ ଅନୁଭବ ।

ବରଗଡ଼

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

କିଏ ବଡ଼ କିଏ ସାନ କୁହୁ ତ

ହେମନ୍ତ କୁମାର ନାୟକ

ଶହେ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ଦେଶ ଜାତି ପାଇଁ
 କିଛି ନ କରିଲେ କି ଲାଭ କୁହୁତ
 ଧର୍ମପଦ ହେଉ ବା ବାଜି ରାଉତ
 ବାର ବର୍ଷରେ ଯାହା କରି ଗଲେତ
 କିଏ ବଡ଼ କିଏ ସାନ କୁହୁତ —୧
 କାହାର ଗଣିତ ଭଲ ହେଉଥାଏ
 କିଏ ସାହିତ୍ୟ ରେ ଅଭ୍ୟାସ ରତ
 କିଏ ଶାସ୍ତ୍ର ମାନ ଘୋଷି ଦେଉଅଛି
 ଆଚରଣ ଯାହାର ଶୁଦ୍ଧ ନୁହେଁ ତ
 କିଏ ବଡ଼ କିଏ ସାନ କୁହୁତ —୨
 କାହାକୁ କହିବା ଭଲ ଭାବେ ଆସେ
 କିଏ ଭଲ ଭାବରେ ଲେଖି ଦିଏତ
 କାହାର ସହିବା ଶକତି ଅଧିକ
 କିଏ ମୁହେଁ ମୁହେଁ ଜବାବ୍ ଦିଏତ
 କିଏ ବଡ଼ କିଏ ସାନ କୁହୁତ— ୩

କେନ୍ଦୁଝର

ଉଷା ଆଞ୍ଜୁଳି

ଦୁର୍ବାଦଳ

ଛଣଘର ଚାଳ ଛପର କନ୍ଦିରୁ

ଚଟିଆ ଶୁଣାଏ ଗୀତି

ରାତି ପାହିହେଲା ପ୍ରଭାତ ସମୟ

ନବୀନ ରବି ଅତିଥି ॥

ଆର ପହରକୁ ହୋଇବେ ପ୍ରଖର

ବାଲି ଗୋଡ଼ି ତାତି ଯିବ

ବାର ବାଜିଗଲେ ଗଛମୂଳେ ଛାଇ

ତଳେ ଆଶ୍ରୟ ଲୋଡ଼ିବ ॥

ପାତାଳର ଜଳ ସ୍ତର ସବୁ ଏବେ

ତଳକୁ ତଳକୁ ଯାଏ

ବୃକ୍ଷ ବିହୀନ ଏ ଧରଣୀର ଛାତି

ତହଳ ବିକଳ ହୁଏ ॥

ଚାଳିଶି କ୍ରମାଙ୍କ ତାପମାତ୍ରା ସିନା

ପଚାଶ ଡିଗ୍ରୀ ସମ

ଅସହ୍ୟ ଗରମ ଅନୁଭୂତ ହୁଏ

ସ୍ନେହ ବହେ ଗମଗମ ॥

ଚାଷ ଜମି ଏବେ ଜନସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ି

ସବୁ ବସ୍ତିବାସ ହେଲା

କଂକ୍ରିଟ୍ ଜଙ୍ଗଲ ଉଭା ହେଉଅଛି

ବନଭୂମି ଲୁଚିଗଲା ॥

ସ୍ଥଳଭାଗ ଯଦି ଏହିପରି ଭାବେ

ଜଳ ଜମି ଶୂନ୍ୟ ହେବ

କାକଳି ର ତାନ ଉଷା ଆଞ୍ଜୁଳିରୁ

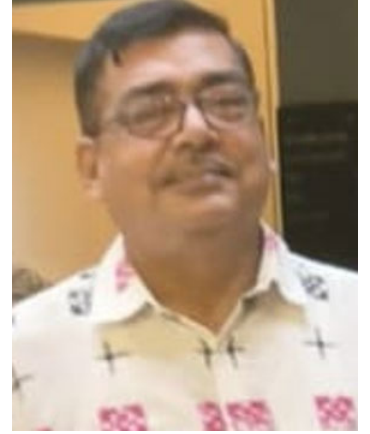
ଆପେ ଆପେ ଲିଭିଯିବ ॥

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ନିଦ୍ରା

କାହ୍ନୁ ଚରଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ନିଦ୍ରା କ୍ଳାନ୍ତ ଦିନର ଶେଷ ଆଶ୍ରୟ
ଆଖିକୁ ନିଶ୍ଚେ ଆସେ ।
ଦୁଃଖକୁ ଭୁଲାଇ ଚିନ୍ତାକୁ ଆବଦ୍ଧି
ସଭିଜ୍ଞ ପାଖରେ ବସେ ।

ଅବଶ ଶରୀର ଅବସନ୍ନ ମନ
ନିଦ୍ରା ଖୋଜଇ ଶରୀର
ଶ୍ରମ କ୍ଳାନ୍ତ ଜୀବନ ବିଶ୍ରାମ ଲୋଡ଼େ
ନିଦ୍ରା ଆରାମ ଆଖିର ।

ନିଦ୍ରା ନିରହଙ୍କାର ଅତିଥି ପରି
ଖୋଜେନି ସେବା ସଜ୍ଞାର
ନିଦ୍ରା ଆସେ ହୃଦୟେ ଶାନ୍ତିରେ ଭରି
ପ୍ରସନ୍ନତା ଜୀବନର ।

ନିଦ୍ରା କୋଳରେ ସଭିଏଁ ସମାନ
ରାଜା ହେଉ କି ଭିକାରି,

ତୁଳିତଳ୍ପ ଶୟା ବିଳାସ ପ୍ରାସାଦ
ଖୋଜେନା ନିଦ୍ରା କାହାରି ।

ବନ୍ଦ ହୁଏ ଜଗତର କୋଳାହଳ
କ୍ଳାନ୍ତ ଅନୁଭବେ ମନ
ମୁଦ୍ରିତ ନୟନେ ଉଡ଼ିଯାଏ ମନ
ସ୍ୱପ୍ନ ରାଜ୍ୟ ବିଚରଣ ।

ନିଦ୍ରା ମଣିଷର ସ୍ୱାଭାବିକ କ୍ରିୟା
ଶରୀର ସୁସ୍ଥତା ପାଇଁ
ଭାସି ଆସେ ଶୀତଳ ପବନ ହୋଇ
କୋମଳତା ସ୍ପର୍ଶ ଦେଇ ।

ପଶୁ ପକ୍ଷୀ କୀଟ ପତଙ୍ଗ ସଭିଏଁ
ନିଦ୍ରାରେ ପଡ଼ନ୍ତି ଶୋଇ
କ୍ଳାନ୍ତି ଦୂର କରି ଜାଗ୍ରତ ହୁଅନ୍ତି
ସୃକର୍ମ ଆରମ୍ଭ ପାଇଁ ।

ରୋଗୀ ଆଉ ଶିଶୁ ନିଦ୍ରା ଲୋଡ଼ିଥାନ୍ତି
ଶରୀର ସୁସ୍ଥତା ପାଇଁ
ଯୋଗୀ ଜନମାନେ ସାଧନାରେ ରହି
ନିଦ୍ରା ଆୟତ୍ତ କରଇ ।

ଭୋଗୀ ଜନ ଲୋଡ଼େ ସୁଖ ନିଦ୍ରା ସଦା
ରାତ୍ରୀର ଅମରାବତୀ
ସ୍ୱପ୍ନ ଭିଜା ନିଦ ଭର୍ତ୍ତି ଶରୀରରେ
ତାମସିକତା ପ୍ରବୃତ୍ତି ।

ରାତ୍ରିର କଳା ଓଦଣା ତଳେ ଲୁଚେ
କ୍ଳାନ୍ତିରେ ସାରା ଜଗତ
ନିଦ୍ରା ଦେବୀ କୋଳେ ନିର୍ଭୟେ ଶୁଅନ୍ତି
ବର୍ଣ୍ଣାଳୀରେ ବିଭୋରିତ ।

ଟଙ୍କା ଦେଇ ନିଦ୍ରା କିଣି ହୁଏନାହିଁ
କ୍ଷମତା ବାନ୍ଧି ପାରେନା
ଆଖି ଚାହେଁ ନିଦ୍ରା ମନ ଖୋଜେ ନିଦ୍ରା
କଣ୍ଠା ଶେଯ ନିଦ୍ରା ବିନା ।

ନିଦ୍ରା ବିନା ଜୀବନଟା ଲାଗେ ଅଧା
ସେ ଯେ ଆତ୍ମାର ଔଷଧ
ଦିନର କ୍ଷତକୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ଭରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତରେ କାଲି ଯୁଦ୍ଧ ।

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବରଦାନ ନିଦ୍ରା ପରା
ସୁଖ ଶାନ୍ତି ଜୀବନରେ
ଅନ୍ତମ ସମୟେ ଚିର ନିଦ୍ରା ଯାଏ
ଆଶ୍ରା ନିଏ ଶୁଶାନରେ ।

ସତ୍ୟବିହାର ରଘୁଲଗଡ଼, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଏଡ଼େ ଭାଗ୍ୟ ମୋର କାହିଁରେ କାଳିଆ

ବାସନ୍ତୀ ଲତା ଜେନା

ଏଡ଼େ ଭାଗ୍ୟ ମୋର କାହିଁରେ କାଳିଆ

ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡ ଧୁଳି ହେବି

ତୋ ଭକ୍ତ ଚରଣେ ଲାଗି ରହି ଥିବି

ଭାଗ୍ୟବାନ ମଣ୍ଡୁ ଥିବି ।୧।

ଏଡ଼େ ଭାଗ୍ୟ ମୋର କାହିଁରେ କାଳିଆ

ସେବକ ହୋଇ ପୂଜିବି

ବିଶ୍ୱାସସ୍ଥ ପରି ପୁଣ୍ୟ ନାହିଁ ମୋର

ନିତି ଦିନ ସେରୁ ଥିବି ।୨।

ଶବରୀଙ୍କ ପରି ନାହିଁ ମୋ ବିଶ୍ୱାସ

କୁଟିରେ ଅନାଇ ଥିବି

କଷା ଫଳ ଫିଙ୍ଗି ମିଠା ଖୁଆଇବି

ନିଜକୁ ଧନ୍ୟ ମଣିବି ।୩।

ସୁଦାମାନଙ୍କ ପରି ବନ୍ଧୁତା ନାହିଁ ମୋ

ଖୁଦ ଭଜା ଖୁଆଇବି

ବିଦୁରଙ୍କ ପରି ବନ୍ଧୁ ନୁହେଁ ମୁଁ ଯେ

ଶାଗ ପଖାଳ ବାଢ଼ିବି ।୪।

ଧୀବରଙ୍କ ପରି ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ ମୋ

ଶ୍ରୀଚରଣ ଧୋଇଦେବି

ବଳରାମ ଦାସ ଭକ୍ତି ମୋର ନାହିଁ

ରଥ ଅଟକାଇ ଦେବି ।୫।

ଯୁଧିଷ୍ଠିର ଭଳି ଭକ୍ତି ନାହିଁ ମୋର

ପାଖେ ପାଖେ ରହି ଥିବି

ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ପରି ସଖା ନୁହେଁ ମୁଁ ଯେ

ଗୀତାର ତତ୍ତ୍ୱ ଶୁଣିବି ।୬।

କୁରୁଜାଙ୍କ ପରି ଭାଗ୍ୟ ନାହିଁ ମୋର

ଚନ୍ଦନ ପାଟି କରିବି

ଦାସିଆଙ୍କ ପରି ଶ୍ରଦ୍ଧା ନାହିଁ ମୋର

ଶ୍ରୀଫଳଟେ ଯାତି ଦେବି ।୭।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ତୋହରି ସଂସାରେ ଅଧମ ନାରୀ ମୁଁ
 ତୋର କୃପା ଚାହୁଁ ଥିବି
 ତୁଳସୀ ଚନ୍ଦନ କରିଦେ କାଳିଆ
 ତୋ ସେବାରେ ଲାଗୁ ଥିବି ।।।
 ମାଟି କଳସୀଟେ କରି ଦିଅ ପ୍ରଭୁ
 ତୋ ଶ୍ରୀମୁଖ ଦେଖୁ ଥିବି
 ଦୁବ କୁସୁମରେ ସଜାଇ ହୋଇଣ
 ତୋ ମନକୁ ମୋହୁ ଥିବି ।।।
 ମାଟିର ଦୀପାଳି କରିଦେ କାଳିଆ
 ସଞ୍ଜ ସକାଳେ ଜଳିବି
 ଏଡ଼େ ଭାଗ୍ୟ ମୋର ସତେ ହେବ ପ୍ରଭୁ
 ତୋ ବଦନ ଦେଖୁ ଥିବି ।।।
 ମାଟିର ମଣିଷ ମାଟିରେ ମିଶିବି
 ଗାଉଁଥିବି ତୋର ନାମ
 ଭଜନ କିର୍ତ୍ତନେ ନାମ ଭଜାରଣେ
 ଶେଷ ତିର୍ଥ ସ୍ୱର୍ଗ ଧାମ ।।।

ଗାନ୍ଧୀନଗର, ପୋଷ୍ଟ / ଜିଲ୍ଲା : ନବରଙ୍ଗପୁର

୮୭୫୮୭୫୫୯୭୯

ପୌରୁଷ

ସୁଶାନ୍ତ ଶେଖର ଦାଶ

ପାହାଡ଼ି ରାତିର ଅସ୍ୱପ୍ନ ରାସ୍ତାରେ
କର୍ମଠ ମରଦ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବେଡ଼ିରେ
ସଜାଗ ନିଦ୍ରାରେ ପରିକ୍ରମା ପରି
ବିସ୍ମାରିତ ଚକିତ ତ୍ରସ୍ତ ନୟନରେ
ଦେଖି ମୋତେ ମୁହଁ ମୋଡ଼ିଦେଲା...

ପାଖେ ଯାଇ ଧୀର ବିନୟୀ ସ୍ୱରରେ
ପଚାରିଲି ପ୍ରଶ୍ନଟିଏ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନମ୍ରରେ (୧)

ଦେହ କ୍ଳାନ୍ତ ଶ୍ରାନ୍ତ ଆଖିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ଉଷ୍ଣ ଲୁହର ଧାର ଗଣ୍ଡରେ ଅସ୍ୱପ୍ନ
ଭିଜା ନେତ୍ରେ ଦିଏ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ସମ୍ଭାର
ଦମ୍ଭ ଛାଡ଼ିତଳେ କୋହ ର ଲହର
କଣ୍ଠକିତ ପଥେ ବିଜୟୀ ପଥକ.....

କାନ୍ଧରେ ସଂସାର ପଥରର ଭାର
ଥାଇ ମୁଖେ ହସ ବିଷାଦ ଅଚିର ! (୨)

ଦୁଃଖ ପୀଡ଼ା ଗୌଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାମ୍ନାରେ
ସ୍ନେହ ପ୍ରେମ ଉଣା ଦାୟିତ୍ୱ ବୋଝରେ
ଅସହାୟ ଲୁହ ଝରେ ନିରବେ ନିଷ୍ଠୁର
ରାତିର ସେ ଭିଜା ଆଖି ପ୍ରଭାତେ ଜାଗ୍ରତ
ହୃଦୟ ଆଘାତେ ନିଃସଙ୍ଗତା ଝାମ୍ପେ...
ପରିବାର ମୁଖେ ଉଲ୍ଲାସ ଅକଷ୍ଟ
ପୁନଃ ଶକ୍ତି ସଞ୍ଚେ ବିରାମ ଅଦୃଷ୍ଟ (୩)

ସ୍ଥିତ ହାସ୍ୟ ସ୍ୱଳ୍ପ ବକ୍ରବ୍ୟ ଆଧାରେ
ରଖିଲେ ବିଚାର୍ଯ୍ୟ ପୌରୁଷ ଭଙ୍ଗୀରେ
ପୁରୁଷତ୍ୱ ନୁହେଁ ଗର୍ଜନର ସ୍ୱତି

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ନୀରବତା ରୁଣେ ଭାବ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି
ସୂର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ତାପେ ଶୀତଲତା ଜାଗେ...
ମହାଦ୍ରୁମ ସାଜେ ଆଶ୍ରୟ ନିର୍ବିଘ୍ନ
ବାଧା ପ୍ରତିରୋଧ ଅବାଧ ଅବିଘ୍ନ (୪)

ଦାଈତ୍ୱ ସାମ୍ନାରେ ସଭକ ନିଭନ
ଜୀବନାନ୍ତେ କ୍ଳାନ୍ତି ଅପନୋଦନ
ଅନିଦ୍ରା ନିଶାନ୍ତେ ଆଶାର ଆଲୋକ
ଦେଖିବାକୁ ସୁଖ ଦାୟାଦ ଅଂଶକ
ଅବସନ୍ନ ତନୁ ଶ୍ୱାସରୁଦ୍ଧ ଯାଏଁ
ବୋହିବାକୁ ସ୍ୱର୍ଗଗଙ୍ଗା ଅଙ୍ଗନ ପ୍ରାଙ୍ଗଣେ
ସ୍ୱକୀୟ ପରିତ୍ୟାଗ ତୁରିତେ ତକ୍ଷଣେ (୫)

ରଘୁଲ ଲାଗୁନ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ନିଦ୍ରା ନଦୁଲି ପ୍ରେମିକା

ଦିବାକର ନାୟକ

ନିଦ୍ରା ନଦୁଲି ପ୍ରେମିକା ମୋର

ନିଦ୍ରା ମଦୁଲି ଆଟିକା

ଅଳସର ପାଲିଙ୍କିରେ

ଆସେ ନିତି ଏକାନ୍ତରେ

ନେଇ ନିଶିର ମଉକା ।।

ଆଖି ମହଲରେ ନୀଳ ଆଲୁଅରେ

ରୂପସୀ ସେ ରଜାଝିଅ

ରଜନୀଗନ୍ଧାର କୁହୁକ ଶେଯରେ

ସପନର ସମାରୋହ

ପାହାଡ଼ି ତାରକା ଲୁଚିଲେ ଗଗନୁ

ଫେରିଯାଏ ଏକା ଏକା..

ନିଦ୍ରା ନଦୁଲି ପ୍ରେମିକା ମୋର

ନିଦ୍ରା ମଦୁଲି ଆଟିକା ।।

ଶିରାରେ ଶିରାରେ ଭରି ଦିଏ ସେଯେ

କାଲି ପାଇଁ ସଞ୍ଜୀବନୀ

ନୟନ ଖୋଲିଲେ ଭଭେଇ ଯାଏ ସେ

ଏମିତିକା ମାୟାବିନୀ

ନିଦ୍ରା ସୁଖକର, ହେଲେ ତିର ନିଦ୍ରା

ଶୋକ ଭରା ବିଭୀଷିକା..

ନିଦ୍ରା ନଦୁଲି ପ୍ରେମିକା ମୋର

ନିଦ୍ରା ମଦୁଲି ଆଟିକା ।।

ଆକାଶବାଣୀ ଗୀତିକାର

ପାଟପୁର, କନିସି

ଗୋଲହୁରା, ଗଞ୍ଜାମ

ମୋ-୯୯୩୮୭୧୯୯୮୧

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@diyoyitiprasad>

ଓଡ଼ିଆ ନୂଆବର୍ଷ

ଆକୁଳାନନ୍ଦ ପୃଷ୍ଟି

ସୌର ଗଣନାର ପ୍ରଥମ ଦିବସ

ଓଡ଼ିଆ ନୂଆ ବରଷ

ପଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତି ପଣାର ଆସର

ପଣା ପିଇ ହେବା ତୋଷ ।

ପଣା ପରି ଆମେ ରୁଚିକର ହେବା

ସବୁରି ହୃଦୟ ଜିଣି

କଥାରେ କାହାକୁ ଆଘାତ ଦେବାନି

ପରକୁ ଆପଣ ମଣି ।

ଆତାରେ ବିଚାରେ ତିକ୍ତତା ତେଜିବା

ମଧୁର ସମ୍ପର୍କ ଯୋଡ଼ି

ଦୁର୍ଗୁଣକୁ ଛାଡ଼ି ସୁଗୁଣ ଦେଖିବା

ବିବାଦକୁ ଯିବା ଏତି ।

ଅନେକ ଦ୍ରବ୍ୟର ମିଶ୍ରଣରେ ପଣା

ଏକତାର ସ୍ୱାଦ ମିଠା

ଜାତି ଧର୍ମ ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଉ ଭିନ୍ନ

ଯୁଝିଲା ବେଳକୁ ଗୋଟା ।

ପଣାରେ ମିଶିଲେ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ

ସ୍ୱାଦ ଥାଇ ହେବ ବିଷ

ଦେଶ ଦ୍ରୋହୀ ସବୁ ନିଶା ବେପାରୀ

ଘଟାନ୍ତି ସର୍ବନାଶ ।

ମିଳିମିଶି ପଣା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା
ସମସ୍ତେ ପିଇବା ବାଣ୍ଟି
ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ପାଇଁ ସତର୍କ ରହିବା
ନ ହେଲେ ପଡ଼ିବା ଝୁଣ୍ଟି ।

ଓଡ଼ିଆ ନୂଆ ବରଷ
ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ଥିତା ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ରହୁ
ଓଡ଼ିଆ ନ ହେଉ ନିଶ୍ଚୁ ।

ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ
ମହାଲପଡ଼ା କଖଡ଼ି କଟକ
ମୋ -୯୪୩୭୮୭୪୫୨୨

ଦୃଢ଼ତା

ସ୍ମୃତିମୟୀ ପଣ୍ଡା

କେତେ ସହୃଦୟ ଯେ ଏ ହୃଦୟ ।
 ସବୁ ସହୀକି ଭି ସେ ଖରାପ ହୁଏ ॥
 ବୁଝିବାକୁ ତାକୁ କିଏ ବା ଅଛି ।
 ଏହା ଭାବି ସେ କର୍ମ କରୁଅଛି ॥
 କଇଁ କଇଁ କରି କାୟେ ସେ ।
 ପୁଣି ଖିଲି ଖିଲି କରି ହସେ ସେ ॥
 ପଦେ କହିବା ଆଗରୁ ସେ ବହୁତ ଭାବେ ।
 କାରଣ ପଦେ ଟାଣ କଥା ତାକୁ ବହୁତ ବାଧେ ॥
 ସଫଳ ସେ ଯେ କେତେ ଦୂର ହେଇଛି ।
 ସେ ନିଜେ ଭି କୋ ଜାଣିଛି ॥
 ଏତେ ସବୁ କଷ୍ଟ ସହିଲା ପରେ ।
 ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ହସଟିଏ ଫୁଟେଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ॥
 ବୟସ ଟା ଯେତେ ବଢ଼େ ।
 ହୃଦୟ ଟା ସେତେ କୁନି ହେଇଯାଏ ॥
 କାରଣ ଦୁନିଆ ଟା କଠୋର ଯେ ଏତେ ।
 ସେ ସାହିବ ପୁଣି କେତେ ॥

ରୋଲାଣ୍ଡ ଫାର୍ମାସୀ କଲେଜ୍, ବ୍ରହ୍ମପୁର

ନୂପୁର

ଉମାକାନ୍ତ ବେହେରା

ଏଡ଼େ ଏଡ଼େ ଫଗୁଣ ଆସିଛି ବାସିଲୀଣୀ ଆମ ନିଧିବନ
ଫୁଲଙ୍କର ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ହସ ଛୁଇଁଲୀଣୀ ଦକ୍ଷିଣା ପବନ ।
କୁନି କୁନି କଅଁଳ ପତର ନାଚିଲେଣି ନରମ ପାଦରେ
ବଉଳବି ମନଖୋଲି ଡାକେ କୋଇଲିକୁ, ମଧୁର ବାସରେ ।

ଫୁଲଠାରୁ ରଙ୍ଗ ଚୋରିକରି ଫଗୁ ଉଡ଼େ ଆମ ଅଗଣାରେ
ମୋହାତରେ ରଙ୍ଗ ଦେଖୁଦେଖୁ ତମେଲୁଚ ପଶତପଛରେ ।
ହସୁଥାନ୍ତି ଆମ ସଖାମାନେ ଦେଖିତମ ଡରକୁଳା ମୁହଁ
ମୁଁ ଦେଖିଛି ପଶତ ଫାଙ୍କରୁ ତମେ ମୋତେ ଲୁଚି ଲୁଚି ଚାହଁ ।

ଏବେଖାଲି ରଙ୍ଗଟିକେ ପାଇଁ ଆମେକେତେ ହେଉଛେ ପାଗଳ
ଲୁଚି ଲୁଚି ଭେଟୁଛି ତମକୁ ରଙ୍ଗକାଳେ ହୋଇଯିବ କାଳ ।
ଛୁପି ଛୁପି ଆସ ସିନା ତମେ ନୂପୁରତ ଦେଉଛି ବିଗାଡ଼ି
ସେ ଶବଦ ମୋ କାନରେ ବାଜେ ଜାଣିପାରେ ଆସିବାର ଘଡ଼ି ।

ନିଧିବନ ହାତଠାରେ ଦେଖ ସଜେଇଛି ନିଜକୁ ରଙ୍ଗେଇ
ମୁଁ ଏଠି ଫଗୁ ମୁଠେ ଧରି ନୂପୁରକୁ ରହିଛି କାନେଇ ।

ସ୍ୱପ୍ନସ୍ତୁତି, ଶ୍ରୀହରିବିହାର, ଗହ୍ମାରିଆ
କେନ୍ଦୁଝରଗଡ଼

ଅଭୁଲ୍ଲା ଅତୀତ

ଅନିତା ପଣ୍ଡା

ଅଭୁଲ୍ଲା ଅତୀତ ନାମ ତା ସ୍ମୃତି

ସତେ ବା ଅଟେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଜୀବନ ସାଥୀ ॥

ସେ ଏକ ଆରାମଦାୟକ ଅନୁଭବ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ॥

କେତେବେଳେ ହସାଏ ପୁଣି କେତେବେଳେ କନ୍ଦାଏ ॥

ବିତିଯାଇଥିବା ଅନାବନା ଭାବନାର ଛାଇ ହୋଇ ପାଖେ ପାଖେ ବୁଲୁଥାଏ ॥

କହିଥାଏ କେତେ ଯେ ଅକୁହା ବେଦନା,ତା ଭିତରେ ପୁଣି ବଞ୍ଚିବାର ସମ୍ଭାବନା ॥

ସ୍ମୃତି ଯେ ସେ ଆଉ ପଛକୁ ଫେରେ ନାହିଁ ॥

ପିଲା ଦିନର ସେ କାହାଣୀ

ମା ପାଖରେ ଅଳି ଅଝଟ ଆଉ ବାପାଙ୍କ ବୁଝାମଣା ॥

ସେ କୁନି କୁନି ଖେଳନା

ମିଛମିଛିକା ଭାତ ତିଅଣ ରାନ୍ଧଣା ॥

ଆକାଶକୁ ଛୁଇଁବାର ନିଶା

ଜନ୍ମ ମାମୁଁକୁ ପାପୁଲିରେ ଧରିବାର ଆଶା ।।

ପ୍ରଜାପତି ଧରିବାର ମଜା

ଅଜାଙ୍କର ବଙ୍କୁଲି ବାଡ଼ିରେ ଖେଳିବାର ସଜା ।।

କାଗଜ ତଙ୍ଗାର ଖୁସି

ରାଗ ଅଭିମାନର ସତେ ଅବା ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନବାରୀ ।।

ସମୟର ସୁଅରେ ସବୁ ବହିଯାଏ

ରହିଯାଏ ସ୍ମରଣ ସ୍ମୃତିର ଏ ଯାଏଁ ।।

କାନେ କାନେ କହିଯାଏ

ସମୟ ସ୍ରୋତରୁ ଖୁସି ସାଉଁଟିବା ପାଇଁ ।।

ସେ ଖୁସି ହଜିଲା ଅତୀତର ସ୍ମୃତି ବଖାଣିବା ପାଇଁ ।।

ଦ୍ରୈପଦ

ପବିତ୍ର ଉତ୍କଳ : ଓଡ଼ିଶା ଦର୍ଶନ

ରାଜେଶ କୁମାର ଗୁରୁ

୧. ପ୍ରଥମେ ମୋ ନୟାଗଡ଼କୁ କରିବି ସମ୍ମାନିତ,,

ଯିଏ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଯୋଧ୍ୟା ନାମରେ ନାମିତ ।।

ରଘୁନାଥ ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ଯେ ପରିଚିତ,,

ଏଠି ଶ୍ରୀରାମ, ଲକ୍ଷ୍ମଣ, ମାତା ସୀତା ପାଉଛନ୍ତି ପୂଜିତ ।।

୨. ଦ୍ୱିତୀୟରେ ମୋ ନୟାଗଡ଼କୁ ଜଣାଏ ସମ୍ମାନ,,

ଫାତେଗଡ଼ ଶିଖରେ ଯିଏ 'ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଯୋଧ୍ୟା' ନାମରେ ବିଦିତ ।।

ଭବ୍ୟ ଶ୍ରୀରାମ ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ବିଶ୍ୱେ ସମ୍ମାନିତ,,

ଏଠି ପ୍ରଭୁ ରାମ, ଲକ୍ଷ୍ମଣ, ମାତା ସୀତା ସଦା ପୂଜିତ ।

୩. ତୃତୀୟରେ ପୁରୀ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଧାମ,,

ଚାରି ଧାମ ମଧ୍ୟରେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଧାମ ।।

ଶଙ୍ଖକ୍ଷେତ୍ର ଭାବେ ଏହା ଯେ ପରିଚିତ,,

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ, ବଳଭଦ୍ର, ସୁଭଦ୍ରା ଏଠି ପାଉଛନ୍ତି ପୂଜିତ ।।

୪. ଚତୁର୍ଥରେ ମନ୍ଦିର ମାଳିନୀ ସହର,,

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଲିଙ୍ଗରାଜଙ୍କ ପବିତ୍ର ଶୈବପୀଠ ।।

ହରିହର ରୂପେ ପ୍ରଭୁ ଯେ ପରିଚିତ,,

ଏଠି ସ୍ୱୟଂ ବାବା ଲିଙ୍ଗରାଜ ପାଉଛନ୍ତି ପୂଜିତ ॥

୫. ପଞ୍ଚମରେ ପୁରୀର କୋଣାର୍କ ସ୍ଥିତ,,
ଅର୍କ୍ଷେନ୍ଦ୍ର ଭାବେ ଯେ ବିଶ୍ୱ ପରିଚିତ ॥
ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ପ୍ରଥମ କିରଣ ଯେଉଁଠି ପଡ଼େ,,
ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବ ସେହି ସ୍ଥାନେ ପାଉଛନ୍ତି ପୂଜିତ ॥

୬. ଷଷ୍ଠରେ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ସ୍ଥିତ,,
ପଞ୍ଚଲିଙ୍ଗେଶ୍ୱର ପୀଠ ଭାବେ ପରିଚିତ ॥
ପାଞ୍ଚଟି ଶିବ ଲିଙ୍ଗ ଏଠାରେ ପୂଜିତ,,
ପ୍ରକୃତିର କୋଳରେ ପ୍ରଭୁ ସଦା ବିରାଜିତ ॥

୭. ସପ୍ତମରେ ଦେଙ୍କାନାଳରେ ଅବସ୍ଥିତ,,
ବାବା କପିଳାସ ନାମରେ ଯେ ପରିଚିତ ॥
ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ମହାଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦିର ସେହି,,
ଉଚ୍ଚ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଶିବ ପାଉଛନ୍ତି ପୂଜିତ ॥

୮. ଅଷ୍ଟମରେ ସମ୍ବଲପୁରର ଶକ୍ତି ପୀଠ,,
ମା ସମଲେଶ୍ୱରୀଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ପୀଠ ଅବସ୍ଥିତ ॥
ଆଦିଶକ୍ତିଙ୍କ ଉପାସନା କେନ୍ଦ୍ର ଭାବେ ପରିଚିତ,,
ଏଠାରେ ମା' ସମଲେଇ ପାଉଛନ୍ତି ପୂଜିତ ॥

୯. ନବମରେ ପୁଣି ନୟାଗଡ଼ ସ୍ଥିତ,,
 ପବିତ୍ର କଣ୍ଠିଲୋ ନୀଳମାଧବ ପୀଠ ଅବସ୍ଥିତ ॥
 ପୁରାତନ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ର ଭାବେ ପରିଚିତ,,
 ପ୍ରଭୁ ନୀଳମାଧବ ଏଠାରେ ପାଉଛନ୍ତି ପୂଜିତ ॥

୧୦. ଦଶମରେ କଟକର ମହାନଦୀ ସ୍ଥିତ,,
 ବାବା ଧବଳେଶ୍ୱର ପୀଠ ଭାବେ ପରିଚିତ ॥
 ନଦୀ ମଝିରେ ଏକ ଟାପୁରେ ଅବସ୍ଥିତ,,
 ଧବଳ ରଙ୍ଗର ଶିବଲିଙ୍ଗ ପାଉଛନ୍ତି ପୂଜିତ ॥

୧୧. ଏକାଦଶରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲା ସ୍ଥିତ,,
 ମନ୍ଦିର ମାଳିନୀ ବାଣପୁର ପରିଚିତ ॥
 ଦକ୍ଷେଶ୍ୱର ମହାଦେବଙ୍କ ମହିମା ଅପାର,,
 ପୁରାତନ ଶୈବ କ୍ଷେତ୍ର ଭାବେ ପୂଜିତ ॥

୧୨. ଦ୍ୱାଦଶରେ ଅନୁଗୁଳ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ଥିତ,,
 ମା' ବୁଢ଼ୀଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ପୀଠ ଅବସ୍ଥିତ ॥
 ଶାନ୍ତି ଓ ସୁରକ୍ଷାର ରକ୍ଷାକାରିଣୀ ଦେବୀ,,
 ମା' ବୁଢ଼ୀଠାକୁରାଣୀ ଏଠାରେ ପୂଜିତ ॥

୧୩. ତ୍ରୟୋଦଶରେ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ଥିତ,,

ମା' ତାରାତାରିଣୀଙ୍କ ପାହାଡ଼ ପୀଠ ଅବସ୍ଥିତ ॥
 ରକ୍ଷିକୂଲ୍ୟା ନଦୀ କୂଳେ ଏହି ଶକ୍ତି ପୀଠ,,
 ଦୁଇ ଭଉଣୀ ରୂପେ ମା' ପାଉଛନ୍ତି ପୂଜିତ ॥

୧୪. ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶରେ କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲା ସ୍ଥିତ,,
 ଘଟଗାଁର ମା' ତାରିଣୀ ପୀଠ ଅବସ୍ଥିତ ॥
 ମା'ଙ୍କ ଶିଳା ମୂର୍ତ୍ତି ସେଠାରେ ବିରାଜିତ,,
 ନଡ଼ିଆ ଭୋଗରେ ମା' ପାଉଛନ୍ତି ପୂଜିତ ॥

୧୫. ପଞ୍ଚଦଶରେ ବଲାଙ୍ଗୀର ସ୍ଥିତ,,
 ହରିଶଙ୍କର ପୀଠ ନାମେ ପରିଚିତ ॥
 ଝରଣାର କୁଳୁକୁଳୁ ନାଦ ଶୁଭେ,,
 ଏଠି ହରି ଓ ହର ଏକାଠି ପୂଜିତ ॥

୧୬. ଷୋଡ଼ଶରେ ବରଗଡ଼ ସ୍ଥିତ,,
 ନୃସିଂହନାଥ ପୀଠ ଅବସ୍ଥିତ ॥
 ଗନ୍ଧମାର୍ଜନ ପାହାଡ଼ ପାଦଦେଶରେ,,
 ମାର୍ଜାର କେଶରୀ ରୂପେ ପ୍ରଭୁ ପୂଜିତ ॥

୧୭. ସପ୍ତଦଶରେ କଳାହାଣ୍ଡି ସ୍ଥିତ,,
 ମା' ମାଣିକେଶ୍ୱରୀ ପୀଠ ଅବସ୍ଥିତ ॥

ଛତର ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ଜଗତ ଜଣା,,
 ଇଷ୍ଟଦେବୀ ରୂପେ ମା' ପାଉଛନ୍ତି ପୂଜିତ ॥

୧୮. ଅଷ୍ଟାଦଶରେ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ସ୍ଥିତ,,
 ଖିରିଙ୍ଗର କୀଚକେଶ୍ୱରୀ ପରିଚିତ ॥
 କଳା ମୁଗୁନି ପଥରର କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ,,
 ମା' ମୁଣ୍ଡମାଳିନୀ ଏଠି ପାଉଛନ୍ତି ପୂଜିତ ॥

୧୯. ଉନବିଂଶରେ କୋରାପୁଟ ସ୍ଥିତ,,
 ଶାବର ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ନାମେ ପରିଚିତ ॥
 ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତିର ନିଆରା ରୂପ,,
 ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କ ସହ ପ୍ରଭୁ ପୂଜିତ ॥

୨୦. ବିଂଶରେ ଭଦ୍ରକ ସ୍ଥିତ,,
 ମା' ଭଦ୍ରକାଳୀଙ୍କ ପୀଠ ଅବସ୍ଥିତ ॥
 ଶାନ୍ତି ଓ ଶକ୍ତିର ପ୍ରତୀକ ସେହି,,
 ମା' ଭଦ୍ରକାଳୀ ସର୍ବଦା ପୂଜିତ ॥

୨୧. ଏକବିଂଶରେ ରାୟଗଡ଼ା ସ୍ଥିତ,,
 ମା' ମଜିଘରିଆଣୀ ପୀଠ ଅବସ୍ଥିତ ॥
 ଦକ୍ଷିଣ ଓଡ଼ିଶାର ଶକ୍ତିର କେନ୍ଦ୍ର,,

ମା' ଶୁଭଦାୟିନୀ ଏଠି ପାଉଛନ୍ତି ପୂଜିତ ॥

୨୨. ଦ୍ୱାବିଂଶରେ କୋରାପୁଟ ସ୍ଥିତ,,

ଗୁପ୍ତେଶ୍ୱର ପୀଠ ନାମେ ପରିଚିତ ॥

ପାହାଡ଼ ଗୁମ୍ଫା ଭିତରେ ସେହି,,

ସ୍ୱୟଂ ମହାଦେବ ପାଉଛନ୍ତି ପୂଜିତ ॥

୨୩. ତ୍ରୟୋବିଂଶରେ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ସ୍ଥିତ,,

ଭେଡ଼ାବ୍ୟାସ ପୀଠ ଅବସ୍ଥିତ ॥

ଶଙ୍ଖ, କୋଏଲ ଓ ସରସ୍ୱତୀର ସଙ୍ଗମ,,

ରକ୍ଷି ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ପରିଚିତ ॥

୨୪. ଚତୁର୍ବିଂଶରେ ସମ୍ବଲପୁର ସ୍ଥିତ,,

ହୁମାର ବକ୍ର ମନ୍ଦିର ପରିଚିତ ॥

ମହାନଦୀ କୂଳେ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ,,

ବାବା ବିମଳେଶ୍ୱର ପାଉଛନ୍ତି ପୂଜିତ ॥

୨୫. ପଞ୍ଚବିଂଶରେ ସୋନପୁର ସ୍ଥିତ,,

ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର ନାମେ ଯେ ପରିଚିତ ॥

ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାର କାଶୀ ଭାବେ,,

ଅନେକ ଶୈବ ପୀଠ ପାଇଁ ପୂଜିତ ॥

୨୬. ଷଡ଼ବିଂଶରେ ବ୍ରହ୍ମପୁର ସ୍ଥିତ,,
 ବୁଢ଼ୀ ଠାକୁରାଣୀ ପୀଠ ଅବସ୍ଥିତ ॥
 ରେଶମ ସହରର ଆରାଧ୍ୟା ଦେବୀ,,
 ମା' ସାତଭଉଣୀ ରୂପେ ପୂଜିତ ॥

୨୭. ସପ୍ତବିଂଶରେ ଯାଜପୁର ସ୍ଥିତ,,
 ବାବା ଅଖଣ୍ଡଳମଣି ପରିଚିତ ॥
 ଆରଡ଼ି ପୀଠର ମହିମା ଅପାର,,
 ଶୈବ ଭକ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୂଜିତ ॥

୨୮. ଅଷ୍ଟବିଂଶରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ସ୍ଥିତ,,
 ବାବା ବରୁଣେଇ ପୀଠ ଅବସ୍ଥିତ ॥
 ଶହିଦ ମାଟିର ବୀରତ୍ୱ ଗାଥା,,
 ମା' ବରୁଣେଇ କରୁଣେଇ ପୂଜିତ ॥

୨୯. ଉନବିଂଶରେ ଗଜପତି ସ୍ଥିତ,,
 ମହେନ୍ଦ୍ରଗିରି ପାହାଡ଼ ଅବସ୍ଥିତ ॥
 ପାଣ୍ଡବ କାଳର ପୁରାତନ ମନ୍ଦିର,,
 ଗୋକର୍ଣ୍ଣେଶ୍ୱର ମହାଦେବ ପୂଜିତ ॥

୩୦. ତ୍ରିଂଶରେ ପୁରୀ ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ,,

ସତ୍ୟବାଦୀ ବକୁଳ ବନର ପରିଚିତ ॥
 ଗୋପାଳ ଦେବ ଓ ରାଧାରାଣୀ,,
 ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ରୂପେ ପୂଜିତ ॥

୩୧. ଏକତ୍ରିଂଶରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ବାଣପୁର,,
 ମା' ଭଗବତୀ ପୀଠ ଅବସ୍ଥିତ ॥
 ଶାନ୍ତ ପରମ୍ପରାର ପ୍ରଧାନ କେନ୍ଦ୍ର,,
 ମା' ଭଗବତୀ ଏଠି ପାଠଛନ୍ତି ପୂଜିତ ॥

୩୨. ଦ୍ୱାତ୍ରିଂଶରେ ଦେଙ୍କାନାଳ ସ୍ଥିତ,,
 ସାରଙ୍ଗର ଅନନ୍ତଶୟନ ପରିଚିତ ॥
 ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀ କୂଳେ ବିଷ୍ଣୁ ମୂର୍ତ୍ତି,,
 ଭଗବାନ ନାରାୟଣ ରୂପେ ପୂଜିତ ॥

୩୩. ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶରେ ସୋନପୁର ସ୍ଥିତ,,
 ବାବା କପିଳେଶ୍ୱର ପରିଚିତ ॥
 ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁରର ପବିତ୍ର ଶୈବ ପୀଠ,,
 ତୈଳନଦୀ କୂଳେ ପ୍ରଭୁ ପାଠଛନ୍ତି ପୂଜିତ ॥

୩୪. ଚତୁସ୍ତ୍ରିଂଶରେ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ସ୍ଥିତ,,
 ଶିମିଳିପାଳ ଅଭୟାରଣ୍ୟ ପରିଚିତ ॥

ପ୍ରକୃତି ମାଙ୍କ କୋଳରେ ଏଠି,,
ବାଘ ଓ ହାତୀଙ୍କ ପାଇଁ ଯେ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଅର୍ଜିତ ॥

୩୫. ପଞ୍ଚତ୍ରିଂଶରେ ଭଦ୍ରକର ଆରଡ଼ି ସ୍ଥିତ,,
ବାବା ଅଖଣ୍ଡଳମଣି ପରିଚିତ ॥
ବୈତରଣୀ ନଦୀର ପବିତ୍ର କୂଳରେ,,
ଭକ୍ତଙ୍କ ମନସ୍କାମନା ପୂରଣ ପାଇଁ ପୂଜିତ ॥

୩୬. ଷଟ୍‌ତ୍ରିଂଶରେ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ଥିତ,,
ଜଉଗଡ଼ର ଶୈଳ ଶିଖର ପରିଚିତ ॥
ସମ୍ରାଟ ଅଶୋକଙ୍କ ଶିଳାଲିପି ସାକ୍ଷୀ,,
ଇତିହାସର ଏକ ବିରଳ ସ୍ଥାନ ଭାବେ ନାମିତ ॥

୩୭. ସପ୍ତତ୍ରିଂଶରେ ଦେବଗଡ଼ ସ୍ଥିତ,,
ପ୍ରଧାନପାଟ ଜଳପ୍ରପାତ ପରିଚିତ ॥
ପାହାଡ଼ ଉପରୁ ଖସୁଥିବା ନିର୍ଝରିଣୀ,,
ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ପୀଠ ॥

୩୮. ଅଷ୍ଟତ୍ରିଂଶରେ ବ୍ରହ୍ମପୁର ପାଖେ,,
ଗୋପାଳପୁର ସମୁଦ୍ର କୂଳ ପରିଚିତ ॥
ସୁନୀଳ ନୀଳ ସମୁଦ୍ରର ଦେଉ,,

ବନ୍ଦର ସହର ଭାବେ ବିଶ୍ୱେ ନାମିତ ॥

୩୯. ଅଶତାଳିଶରେ କୋରାପୁଟ ସ୍ଥିତ,,

ଦୁଦୁମା ଜଳପ୍ରପାତ ପରିଚିତ ॥

ମାଛକୁଣ୍ଡ ନଦୀର ମନୋରମ ଧାରା,,

ପ୍ରକୃତିର ଶୋଭାରେ ଏଠି ବିମୋହିତ ॥

୪୦. ଚାଳିଶରେ କଳାହାଣ୍ଡି ସ୍ଥିତ,,

ଅସୁରଗଡ଼ ଦୁର୍ଗ ପରିଚିତ ॥

ପୁରାତନ ସଭ୍ୟତାର ସାକ୍ଷୀ ବହନକାରୀ,,

ଓଡ଼ିଶାର ଇତିହାସ ନାମରେ ନାମିତ ॥

୪୧. ଏକଚାଳିଶରେ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ସ୍ଥିତ,,

ତୁଳସୀ କ୍ଷେତ୍ର ନାମେ ପରିଚିତ ॥

ପ୍ରଭୁ ବଳଦେବଜୀଉଙ୍କ ଭବ୍ୟ ମନ୍ଦିର,,

ବଡ଼ଭାଇ ବଳଭଦ୍ର ଏଠାରେ ପୂଜିତ ॥

୪୨. ବୟାଳିଶରେ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ସ୍ଥିତ,,

ଭିତରକନିକା ଅଭୟାରଣ୍ୟ ପରିଚିତ ॥

ହେନ୍ତାଳ ବଣ ଓ କୁମ୍ଭୀରଙ୍କ ବାସସ୍ଥଳୀ,,

ଜୈବ ବିବିଧତାରେ ଏହା ଯେ ବିରାଜିତ ॥

୪୩. ତେୟାଳିଶରେ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ସ୍ଥିତ,,
 ଦେବକୁଣ୍ଡ ଜଳପ୍ରପାତ ପରିଚିତ ॥
 ପାହାଡ଼ ଉପରେ ମା' ଅମ୍ବିକାଙ୍କ ପୀଠ,,
 ପବିତ୍ର ଜଳାଶୟ ପାଇଁ ଯେ ନାମିତ ॥

୪୪. ଚଉରାଳିଶରେ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ଥିତ,,
 ଚିଲିକା ହ୍ରଦ ନାମେ ପରିଚିତ ॥
 ଏସିଆର ବୃହତ୍ତମ ଲବଣାକ୍ତ ହ୍ରଦ,,
 ଇରାବତୀ ତଲଫିନ ପାଇଁ ଯେ ପୂଜିତ ॥

୪୫. ପଞ୍ଚିଚାଳିଶରେ ବଲାଙ୍ଗୀର ସ୍ଥିତ,,
 ରାଣୀପୁର ଝରିଆଳ ପରିଚିତ ॥
 ଚଉଷଠି ଯୋଗିନୀଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଏଠାରେ,,
 ପୁରାତନ କଳାକୃତି ନାମରେ ନାମିତ ॥

୪୬. ଛୟାଳିଶରେ ସମ୍ବଲପୁର ସ୍ଥିତ,,
 ହୀରାକୁଦ ବନ୍ଧ ନାମେ ପରିଚିତ ॥
 ଏସିଆର ଦୀର୍ଘତମ ମୃତ୍ତିକା ନିର୍ମିତ ବନ୍ଧ,,
 ମହାନଦୀର ଗର୍ବ ଭାବେ ନାମିତ ॥

୪୭. ସତଚାଳିଶରେ କୋରାପୁଟ ସ୍ଥିତ,,

ଦେଓମାଳୀ ପର୍ବତ ଅବସ୍ଥିତ ॥
 ଓଡ଼ିଶାର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶୃଙ୍ଗ ଭାବେ,,
 ପ୍ରକୃତି ପ୍ରେମୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ପୂଜିତ ॥

୪୮. ଅଠରାଳିଶରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ସ୍ଥିତ,,
 ଧଉଳି ଶାନ୍ତି ସ୍ତୁପ ପରିଚିତ ॥
 ଦୟା ନଦୀ କୂଳେ ଅହିଂସାର ବାର୍ତ୍ତା,,
 ସମ୍ରାଟ ଅଶୋକଙ୍କ ସ୍ତୁତିରେ ନାମିତ ॥

୪୯. ଅଣରାଶରେ କନ୍ଧମାଳ ସ୍ଥିତ,,
 ଦାରିଙ୍ଗବାଡ଼ି ନାମେ ପରିଚିତ ॥
 ଓଡ଼ିଶାର କାଶ୍ମୀର ବୋଲି ଯାହାକୁ କହନ୍ତି,,
 ଶୀତଳ ପ୍ରକୃତି ପାଇଁ ଏହା ପୂଜିତ ॥

୫୦. ପଟାଶରେ ବ୍ରହ୍ମପୁର ସ୍ଥିତ,,
 ତପ୍ତପାଣି ଉଷ୍ଣ ପ୍ରସ୍ରବଣ ପରିଚିତ ॥
 ଗନ୍ଧକ ଯୁକ୍ତ ଗରମ ପାଣିର ଧାରା,,
 ଆରୋଗ୍ୟ ଶକ୍ତି ପାଇଁ ଯେ ନାମିତ ॥

୫୧. ଏକାବନରେ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ସ୍ଥିତ,,
 ଦୁର୍ଜିତୋଲ୍ଲା ଦ୍ୱୀପ ପରିଚିତ ॥

ଇଂରେଜ ଅମଳର ଏକ ଐତିହାସିକ ସ୍ଥାନ,,
ବଙ୍ଗୋପସାଗର କୁଳେ ଏହା ନାମିତ ॥

୫୨. ବାଉନରେ ନୟାଗଡ଼ ସ୍ଥିତ,,
ଓଡ଼ିଶାର ରଘୁନାଥ ମନ୍ଦିର ପରିଚିତ ॥
ତ୍ରେତୟା ଯୁଗର ରାମ ରାଜ୍ୟର ଅଭାସ,,
ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଭକ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ପୂଜିତ ॥

୫୩. ତେପନରେ କଳାହାଣ୍ଡି ସ୍ଥିତ,,
ଫୁଲିଝରନ ପ୍ରପାତ ପରିଚିତ ॥
ଘଞ୍ଜି ଜଙ୍ଗଲ ମଧ୍ୟରେ ଜଳର ଧାରା,,
ପ୍ରକୃତିର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ଏହା ନାମିତ ॥

୫୪. ଚଉବନରେ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ସ୍ଥିତ,,
ବାରିପଦାର ଜଗନ୍ନାଥ ପୀଠ ଅବସ୍ଥିତ ॥
ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଭାବେ ଯେ ଜଣା,,
ମହିଳାଙ୍କ ରଥଟଣା ପାଇଁ ଏହା ପୂଜିତ ॥

୫୫. ପଞ୍ଚାବନରେ କେନ୍ଦୁଝର ସ୍ଥିତ,,
ଗୋନାସିକା ପର୍ବତ ପରିଚିତ ॥
ବୈତରଣୀ ନଦୀର ଉପତ୍ତି ସ୍ଥଳ,,

ବ୍ରହ୍ମେଶ୍ୱର ମହାଦେବ ଏଠି ପୂଜିତ ॥

୫୬. ଛପନରେ ବଲାଙ୍ଗୀର ସ୍ଥିତ,,
ପାଟଣେଶ୍ୱରୀ ମନ୍ଦିର ଅବସ୍ଥିତ ॥
ଗୌହାନ ବଂଶର ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଦେବୀ,,
ଶକ୍ତି ପୀଠ ଭାବେ ଏହା ପରିଚିତ ॥

୫୭. ସତାବନରେ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ସ୍ଥିତ,,
ଖଣ୍ଡାଧାର ଜଳପ୍ରପାତ ପରିଚିତ ॥
ପାହାଡ଼ କୋଳରୁ ଧଳା ଦୁଧର ଧାରା,,
ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ନାମିତ ॥

୫୮. ଅଠାବନରେ ଗଞ୍ଜାମ ସ୍ଥିତ,,
ନିର୍ମଳଝର ପବିତ୍ର ପୀଠ ପରିଚିତ ॥
ପାହାଡ଼ ପାଦଦେଶରୁ ନିର୍ମଳ ଜଳ,,
ବିଷ୍ଣୁ ଓ ଶିବଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ପୂଜିତ ॥

୫୯. ଅଶଷଠିରେ ଯାଜପୁରର ଶକ୍ତି ପୀଠ,,
ଦେବୀ ବିରଜାଙ୍କ ଏକ ଶକ୍ତିମୟ ପୀଠ ॥
ବିରଜା କ୍ଷେତ୍ର ନାମେ ଏହା ଯେ ପରିଚିତ,,
ମା' ବିରଜାଙ୍କ ରୂପ ଏଠି ପାଉଛି ପୂଜିତ ॥

୭୦. ଷଠିଏରେ ମୟୂରଭଞ୍ଜର ବାରିପଦା ସ୍ଥିତ,,
'ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର' ନାମେ ଯେ ବିଶ୍ୱେ ପରିଚିତ ।।
ମହିଳାଙ୍କ ରଥଟଣା ପାଇଁ ଯେ ଗର୍ବିତ,,
ଏଠି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଭାଇଭଉଣୀଙ୍କ ସହ ପୂଜିତ ।।

ଭଣ୍ଡାରି ରାଜେଶ କୁମାର ଗୁରୁ,,
ନୟାଗଡ଼ ମାଟିର ସୁତ ।।
ଓଡ଼ିଶାର ଐତିହ୍ୟ କଲମରେ ମୋର,,
ସଭିଙ୍କ ପାଇଁ ହେଉ ପରିଚିତ ।।

ଗାଁ - ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପୁର, ପୋଷ୍ଟ- ଯଦୁନାଥ ପୁର
ଜିଲ୍ଲା - ନୟାଗଡ଼, ବ୍ଲକ୍- ଖଣ୍ଡପଡ଼ା
ପିନ୍ କୋଡ -୭୫୨୦୭୭
ମୋବାଇଲ ନମ୍ବର : ୮୧୪୪୮୭୧୫୨୨

ରାଧା ସଙ୍ଗେ ଶ୍ୟାମ

ରତି ରଞ୍ଜନ ମହାପାତ୍ର

କାଳିନ୍ଦୀ ତଟେ କଦମ୍ବ ମୂଳେ, ଶୁଭଇ ବଂଶୀର ସ୍ୱନ,
 ସେଇ ବଂଶୀର ସ୍ୱର ମୂର୍ଚ୍ଛନାରେ ଝଙ୍କୁତ ହୁଏ, ରାଧା ପ୍ରାଣ ।
 ବଂଶୀଧାରୀ ଯେବେ ଡାକନ୍ତି ପ୍ରେମେ, "ରାଧେ ରାଧେ" ନାମ ଧରି,
 ଲାଜ ଭୟ ତେଜି ଧାଇଁ ଆସେ ରାଧା, ସବୁ କିଛି ପରିହରି ।
 ସିଏ ବନମାଳୀ, ଇଏ ବିନୋଦିନୀ, ଜଗତେ ବିରଳ ଯୋଡ଼ି,
 ଦୁଇଟି ଦେହରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଣ, ଯାଇଛି ହୋଇ ଯୋଡ଼ି ।
 କୃଷ୍ଣ ଯଦି ହୁଅନ୍ତି ଶବ୍ଦ, ରାଧା ତାଙ୍କର ଅର୍ଥ,
 ରାଧାଙ୍କ ବିନୁ ହେ ନନ୍ଦନନ୍ଦନ, ସବୁ କିଛି ଲାଗେ ବ୍ୟର୍ଥ ।
 କୃଷ୍ଣ ଯଦି ହୁଅନ୍ତି ନନ୍ଦନ, ରାଧା ଅଟନ୍ତି ଜ୍ୟୋତି,
 ପ୍ରେମ ସାଗରରେ ସବୁଠୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ, ନିର୍ମଳ ଏକ ମୋତି ।
 ରୁକ୍ମିଣୀ ସିନା ହେଲେ ପାଟରାଣୀ, ରଖିଲେ ଜଗତ ରୀତି,
 ହେଲେ ରାଧା ସାଜିଲେ ଶ୍ୟାମ ସୁହାଗିନୀ, ସମର୍ପି ନିଜର ପ୍ରୀତି ।
 ଶ୍ୟାମ ରଙ୍ଗେ ଯିଏ ନିଜକୁ ହଜାଇ, ହୋଇଗଲେ ହତାଦର,
 ସେଇ ରାଧାଙ୍କର ତ୍ୟାଗ ଆଗରେ, ତୁଚ୍ଛ ଏ ସମଗ୍ର ସଂସାର ।
 କୃଷ୍ଣ ପ୍ରେମର ଏ ସାର କଥା, ଶୁଣ ହେ ଜଗତଜନ,
 ରାଧା ବିନା ଶ୍ୟାମ ଅଧା ରହିଯାଏ, ଏ ପ୍ରେମ ସତ୍ୟ ଚିରନ୍ତନ ।

ତୁମ ଲପନ

ଅଲେଖ ମେହେର

ସୁହାସ୍ୟ ବଦନୀ ନୀଳ ଅର୍ଣ୍ଣବ ନୟନା,
ମନ୍ଦାକିନୀ ସମ ପୂତ ଯାହାର ଭାବନା ।
ଅମ୍ଭରେ କୋଟି ତାରକା ଏକ ଯେହ୍ନେ ଇନ୍ଦୁ
ମାଣିକ୍ୟ ରତନ ହୀରା ସୁଧା ରସ ସିନ୍ଧୁ ।
ରେଶମୀ ବାସ ରେ ଝଲେ ଲକ୍ଷେ ବଇଦୁର୍ଯ୍ୟ,
ଅଟ କିବା ରମ୍ଭା ପରୀ ବିହାୟସ ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ମରମ ଘାଇଲା କରି ରହିଅଛ ଦୂରେ,
ଶଶାଙ୍କକୁ କୁମୁଦିନୀ କିବା ଭୁଲି ପାରେ ?
କରିଛି ଭରସା ପ୍ରିୟା ଚକୋର ଯେସନ,
ଲକ୍ଷ୍ୟ ମୋର ତୁମ ପ୍ରୀତି ଆନେ ନାହିଁ ମନ ।
ସ୍ୱର୍ଗଲଭ୍ୟ ପାରିଜାତ ବସନ୍ତ କୋକିଳ,
ହୃଦହାର ଏକା ତୁମେ ସୁବାସ ଅନିଳ ।
ମହୋଦଧି ଲୋଚନର କଟାକ୍ଷ ଚାହାଣୀ,
ଇଶ ରିପୁ ତୀର ବିକ୍ଷେ ପ୍ରାଣ ହୁଏ ହାଣି ।
କମ୍ପୁ ସ୍ତନ ଶୁଭେ ଯେବେ ହୋଇଲେ ବାହାର,
ଯୁବା ମହଲରେ ପଡେ ଭାଲେଣି ବିଚାର ।

କେତେ କାଳ ଚିନ୍ତା ବିହୀନ କରିଛନ୍ତି ରଚନା,
ଚଞ୍ଚିରୀକ ମନ କରି ପାରେ ନା କଳନା ।
ବଢ଼ିଯାଏ ହୃଦ କମ୍ପ ବିଲୋକି ତୁମକୁ,
ହୃଦୟ ବେଦନା ଅବା କହିବି କାହାକୁ ?

ଝର, ସୋହେଲା, ବରଗଡ଼

ଭଲେଇ ହିଁ ଝୁଲି ଝୁଲି

ସୁନୀଲ କୁମାର ଅଗସ୍ତି

ସତେଁ ଜାନିଛନ୍ ଜନା କଥା
 ବାଘ୍ ମାର୍'ସି ଛଲାଙ୍ ହୁଁ ଧାପେ
 ଖେଟି ଯାଏସି ନିଦାନେ ରୁଟେକେ,
 ଇ'ଫାଲେ ମାକରର୍ କଥା
 କାଏଁ କହେବ ଆର୍ କାଏଁଟା
 ଭଲେଇ ହିଁ ଝୁଲି ଝୁଲି ତାହି ପଖରା
 ଆଗ୍'କେ ଯିବାର୍ ତାର୍ ମୁଲହୁ ବଏସରା,,
 ମାହାପୁରୁ ବନେଇଛେ ମୁନୁଷ୍ କେ ତାର୍ ବତ୍'ରେ
 ଏନତା କିସମେ ଯବର୍ ଗାଗର୍ ବଫୁ ଦେଇ
 ତାର୍ କବାର ସେ ଅବଗି କରସି ନିଜେ
 ନି' କାହକେ ଆଶ୍ କରି ବଲ୍'ଲଟି,
 ମୁନୁଷର୍ ଆତ୍ମା ମୁନୁଷର୍ ବିବେକ୍ କଲେ କଲେ
 ତାକେ ଆଗ୍'କେ ନେଉ ଥିସି ଦେଗଲି ବାଟ୍ କଦେଇ,,
 ସମିଆଁ ଗଲା ବଦଲି କି ଯୁଗ୍ ଗଲା ଲେଁହେଟି କାଏଁ
 ମୁନୁଷର୍ ଚଲନ୍ ଗଲା ନ' କାଏଁ ଉଦରି ବିଦରି ଧସକି,
 ଏଭର୍ ମୁନୁଷ୍ ଗାଁଏଠ୍ କଲାନ କାଏଁ
 ଅବଗି ମାକର୍ ଚଲନ୍ ରଖି ମନେ ଗୁଟେ ଭାବ୍

ବିନ୍ ଉଲେଇ ହି' ଝୁଲି ଝୁଲି ନି' ଖେଟି ହୁଏ ନିଦାନେ
 ତାର୍ ମନେ ପୁଷିଛେ ମନେ ବଢେଟେ ଭରମ୍,,
 ଯୁଗ୍ ଯୁଗ୍ ନୁ ଆଏ ଉତରେନ୍ ନୁଆଁ ନି' ସେ ଇଟା
 ମୁନୁଷ୍ ଆଏ ଗଖା ଲୋକର ପଛୁଆଲ୍ ହରମିସା
 ଅବଗି ପଟେ ରୁଟିର୍ ଲାଗତି ପେଟର୍ କାସେ
 ଇଧିର୍ ଲାଗତି ମୁନୁଷ୍ ମନେ ଆଏଜ୍ ପତେକ୍
 ରଁଟେ ଗଲେ ନି' ଆଏବାର୍ ମରତି ଦୁକାଲ୍,,
 ଆତ୍ତା ହୀନ୍ ବିବେକ୍ ସାଁକୁର୍
 'ଝୁଲୁ'ର୍ ବଢେଟେ ଗୁନ୍,
 ଗାଗର୍ ଦୁରବଲ୍ ମନ୍ ବିଟାଲ୍
 ମୁନୁଷ୍ ପନେ ଅବଗି ଶୁନ୍,,

ଚିଚିଲାଗଡ଼, ବଲାଙ୍ଗୀର
 ମୋ /୯୪୩୩୨୨ ୧୦୮୮୭

ପ୍ରବନ୍ଧ ବିଭାଗ

ଯଦି ଆପଣ ଏହି ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତା ହେଲେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ଟାଇପ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଆଲୋଚନାକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଇମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ । ଓଡ଼ିଆରେ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ସଫଟ୍ୱେରରେ ଟାଇପ୍ କରି ପଠାଇ ପାରିବେ । ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲ୍ କରି ଏକାଥରେ ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ସହ ନିଜ ଛବି ଓ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ ।

ଉତ୍କଳ ଅସ୍ମିତା ଓ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା

ଅଭୟ କୁଣ୍ଡ

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ରାଜ୍ୟର ନାମ ଓଡ଼ିଶା । ଏହାର ପ୍ରାଚୀନ ନାମ ଉତ୍କଳ କଳିଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ବୁଝିବା ଓଡ଼ିଶା, ଉତ୍କଳ ଓ କଳିଙ୍ଗ କହିଲେ କଣ ବୁଝିବା । ଏକ ଭୌଗୋଳିକ ଅଞ୍ଚଳ ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନେ ନିଜ ମନୋଭାବକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ ଏକ ଭାଷା ମାଧ୍ୟମରେ ଅନ୍ୟର ଭାବକୁ ସେହି ଭାଷା ମାଧ୍ୟମରେ

ବୁଝିପାରେ ତାହା ଓଡ଼ିଆ ଓ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷି ଅଞ୍ଚଳକୁ ଓଡ଼ିଶା/କଳିଙ୍ଗ/ଉତ୍କଳ କୁହନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଆ ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ଭାଷା । ଓଡ଼ିଶା ଶବ୍ଦଟି ଉତ୍ତୀୟ ଶବ୍ଦର ରୂପାନ୍ତର । ଇତିହାସ କହେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ହଜାର ବର୍ଷ ତଳେ ଆମ ଅଞ୍ଚଳରେ ଔତ୍ରୀ ବା ଉତ୍ତୀୟ ନାମକ ଏକ କଥିତ ଭାଷା ଥିଲା । ପର କାଳରେ ଏହା ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ବିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା । ଏହା ପ୍ରାକୃତ ଭାଷା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଥିଲା । କାରଣ ଏହା ଜନଗଣ ବା ପ୍ରଜାଗଣଙ୍କ ଭାଷା ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ଆମ ମାତୃଭାଷା ଭାରତୀୟ ଆର୍ଯ୍ୟ ଭାଷା ପରିବାର ଭୁକ୍ତ ମଧ୍ୟ । ସଭ୍ୟତାର ବିକାଶ ହେଲା । ବିଶ୍ୱରେ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୋକମାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ । ଲୋକମାନେ ଗ୍ରାମ ଗ୍ରାମ ନୁହେଁ ରାଜ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଦେଶ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ନାନା କାରଣରୁ ଯିବା ଆସିବା, ଭାବର ଆଦାନପ୍ରଦାନ, ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ପାଇଁ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ ହେଲା ।

ସାନ ସାନ ଝରଣା ମିଶି ନଦୀ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ସେହିପରି ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳ ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପର ସହ ମିଶିବା ଫଳରେ ଭାଷା ସହ ଭାଷା, ଶବ୍ଦ ସହ ଶବ୍ଦ ମିଶି ଭାଷା ସମୃଦ୍ଧ ହେଲା । ପରେ ଲିପି ଉଦ୍ଭାବନ ହେଲା । ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ଅନେକ ଶବ୍ଦ ସୃଷ୍ଟି

ହେଲା । ଶବ୍ଦର ଭଣ୍ଡାର ବଢ଼ି ଚାଲିଲା । ଶାରୋଳା ଯୁଗ ଠାରୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ପୁରାଣ ରଚନା ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ପଠାଣ ମୋଗଲ ଇଂରେଜମାନେ ଶାସନ କଲେ । ଆମ ଭାଷାରେ ଅନେକ ପାର୍ସୀ ଓ ଇଂରାଜୀ ଶବ୍ଦ ମିଶିଗଲା । ପଡ଼ୋଶୀ ରାଜ୍ୟ ତେଲଗୁ, ହିନ୍ଦୀ, ବଙ୍ଗଳା ଶବ୍ଦ ସହ ମୁଣ୍ଡାରୀ, ସାହାଲୀ ଶବ୍ଦ ମିଶି ଗଲା ଓ ଆମ ଶବ୍ଦ ଭଣ୍ଡାର ବିଶାଳ ଆକାର ଧାରଣ କଲା । ଏବେ ମଧ୍ୟ ନୂଆ ନୂଆ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟାର ଶବ୍ଦ ଆମେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛୁ ଓ ଏହା ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ଜାରି ରହିବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭାଷାର ମୌଳିକତା ନଷ୍ଟ ହେବ ତା ହେଲେ ଭାଷା ସଙ୍କଟରେ ପଡ଼ିବ ଓ ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ଥିତା ଭୁଲୁଣ୍ଡିତ ହେବ । ଅସ୍ଥିତା କହିଲେ ଅହମିକାକୁ ବୁଝାଏ ।

ଆମେ ଆମର କାବ୍ୟ,ପୁରାଣ, ଗଳ୍ପ,ସଙ୍ଗୀତ, ନାଟକ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ନେଇ ଗର୍ବ କରୁ । ସମ୍ବୃଦ୍ଧତା ତଥା ପ୍ରାଚୀନତା ପାଇଁ ଆମ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଭାଷାର ମାନ୍ୟତା ମିଳିଛି । ଏଣୁ ଆମେ ଗର୍ବିତ ମଧ୍ୟ ।

ଓଡ଼ିଶାର ଧର୍ମ, ପର୍ବପର୍ବାଣୀ, ଓଷା ବ୍ରତ ସହ ଖାଦ୍ୟ, ବସ୍ତ୍ର ବେଶଭୂଷା ସହ ଭାଷାର ଗଭୀର ସମ୍ପର୍କ ଅଛି । ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର ଓ ବିଦେଶୀ ଭାଷା ପ୍ରଭାବରେ ଆମ ସମାଜ ଓ ସାମାଜିକ କର୍ମ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ଏକ ସଙ୍କଟ ସୃଷ୍ଟି କଲାଣି ।

ମାତୃଭାଷା ଆମ ଭେଜାଲ୍ ହେଲାଣି

ଇଂରାଜୀ ଗଲାଣି ଖାଇ

ଇଂରାଜୀ ମିଶାଇ ଓଡ଼ିଆ କହୁଛୁ

ଭାଷା ଖେରୁଡ଼ି ବନାଇ ।

ଆମ ରକ୍ଷନଶାଳାରୁ ମନ୍ଦିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ, ବିବାହ ବ୍ରତ, ଖାଦ୍ୟ ପାନୀୟ, ପୋଷାକ ଏମିତିକି କଳିଗୋଳ ଗାଳି ସବୁଥିରେ ଇଂରାଜୀ ଶବ୍ଦ ମିଶିଛି ଓ ଆମ ଖାଦ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବଦଳି ଗଲାଣି ।

ଏଇ ଯେମିତି :-

ମଟନ୍ ଚିକେନ ନୁହେଁ ଭେଜ୍

ବ୍ରେକ ଫାଷ୍ଟ ଲଞ୍ଜି ଡିନର୍

ପିଠା ସ୍ଥାନ ଏବେ କେକ ନେଲାଣି

ନିଶା ବ୍ରାଉନ ସୁଗାର୍ ।

ଆମ ପାରିବାରିକ ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବିତ ହେଲାଣି । ବାପା, ମା, ବୋଉ, ମାମୁ, ଦାଦା, ଅଜା, ଆଇ, ମାଉସୀ ପିଲାମାନେ ଆଉ ଡାକୁନାହାନ୍ତି । ନମସ୍କାର ନ କରି ହାଲୋ ହାଏ ଅପସଂସ୍କୃତି ସମାଜରେ ବ୍ୟାପିଲାଣି । ହାପି ଶବ୍ଦ ବିନା ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ନାହିଁ । ମଝିରେ ଭାଷା ବଞ୍ଚାଅ ଆନ୍ଦୋଳନ ହେଲା ମାତ୍ର ଫଳ ଶୂନ୍ୟ । ଆମ ବେପରୁଆ ମନୋଭାବ ଯୋଗୁଁ ମାତୃଭାଷା ସଙ୍କଟରେ ।

କୃଷକ ଶ୍ରମିକ କବି ଓ ଲେଖକ

ସମସ୍ତେ କହିଲେ ମିଶା ଓଡ଼ିଆ

ଗୋଦର ଗୋଡ଼ଟା ହୃଷ୍ଟ ପୃଷ୍ଟ ଦେଖି

କହିବା କି ଆମ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବଢ଼ିଆ ?

ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ଥିତା ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ପାଇଁ ଆସନ୍ତୁନା ଶପଥ ନେବା ଓ ଗର୍ବରେ କହିବା

ଆମେ ଓଡ଼ିଆ ଆମ ଭାଷା ବଢ଼ିଆ ।

ବଳଭଦ୍ରପୁର,

ନିମାପଡ଼ା , ପୁରୀ

ମୋ ୯୫୫୭୯୮୯୭୨୩

ଆଧୁନିକ ଯୁଗରେ ସଂସ୍କୃତିର ଅବସ୍ଥା

ଡଃ ମିଥୁନ କୁମାର ଶତପଥୀ

(ଅଧ୍ୟାପକ, ସାହିତ୍ୟ ବିଭାଗ) ,

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସଂସ୍କୃତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ଶ୍ରୀ ସଦାଶିବ ପରିସର, ପୁରୀ

ଆଧୁନିକ ସଂସ୍କୃତି ହେଉଛି ଅପସଂସ୍କୃତିର ବାର୍ତ୍ତାବହ ।

ସଂଗଠନାଦ, ବେପରୁଆ ରୀତିନୀତି, ଯଥେଚ୍ଛାରାରିତା, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ

ସ୍ୱାଧୀନତାର ଦୁରୁପଯୋଗ ଆଜି ସମଗ୍ର ସାମାଜିକ ସତ୍ତାକୁ

ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ କରିଛି । ସଂସ୍କାରରୁ ସଂସ୍କୃତିର ଉଦ୍ଧୱ । ମଣିଷ ଜାତିକୁ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ରଖିବା

ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ନୀତିନିୟମର ସଂହତି ଘଟାଇ ମହାପୁରୁଷଗଣ ମୁକ୍ତି, ଶାନ୍ତି ଓ ଆତ୍ମିକ

ଉନ୍ନତିର ପଥ ଦେଖାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କାଳକ୍ରମେ ଆଜି ମଣିଷ ନୀତିହୀନ ଓ ଭ୍ରଷ୍ଟ

ପାଲଟିଯାଇଛି ।

କଥାରେ ଅଛି, “ଯାହା ନାହିଁ ଭାରତେ, ତାହା ନାହିଁ ଜଗତେ ।” ଶାସ୍ତ୍ର ଭାରତୀୟ

ସଂସ୍କୃତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ, “ସା ପ୍ରଥମା ସଂସ୍କୃତି ବିଶ୍ୱବାରା ।” ଅର୍ଥାତ୍

ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି ହିଁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କୃତି ।

ଏଠାରେ ଜନ୍ମିତ ମୁନିଗଣ ଯଥା:-ବଶିଷ୍ଠ, ସାହିପନୀ, ଶୁକ, ସନକ, ଯାଜ୍ଞବଲକ୍ୟ,

ବ୍ୟାସ, ବାଲ୍ମିକୀ ଓ ଧୈମ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ବହୁ ସଂହିତାମାନ ରଚନା କରି ସମାଜ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିର

ଉନ୍ନତି କଲେ ତାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆଧୁନିକ ମାନବ ସେସବୁର ତର୍ଜମା ନକରି

ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ସଭ୍ୟତାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ହେତୁବାଦୀ ଚିନ୍ତାଧାରା ଦ୍ୱାରା ସମାଜର

ଭିତ୍ତିଭୂମିକୁ ଧ୍ୱଂସୀଭୂତ କରିବାରେ ଲାଗିଛି । ପୂର୍ବ କାଳରେ ଗୁରୁକୂଳ ଆଶ୍ରମରେ ରହି ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ପାଳନ କରି ଗୁରୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଭକ୍ତି ଅଟଳ ରଖି ଶିଷ୍ୟଟିଏ ବହୁ ଜ୍ଞାନର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ପାରୁଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟାଶ୍ରମରେ ଅତିଥି ସେବା, ବାନପ୍ରସ୍ଥରେ ତପ ଆଚରଣ ଓ ସନ୍ନ୍ୟାସରେ ଇଶ୍ୱର ଚିନ୍ତନ କରି ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳିତ, ନୈତିକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନ ନେଇ କାଳାତିପାତ କରୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆଜି ସମୟ ବଦଳିଯାଇଛି । ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ରୂଟି, ଚାଲିଚଳନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ଆଧୁନିକ ମାନବ ଅବକ୍ଷୟ ଆଡକୁ ଗତି କରୁଛି । ଏବେ ତା ପାଇଁ ପୁରାତନ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁମୋଦିତ କଥାମାନ ମୂଲ୍ୟହୀନ । ରାମାୟଣ ଓ ମହାଭାରତର କଥାବସ୍ତୁକୁ ସେ କପୋଳକଳ୍ପିତ ବୋଲି ଭାବୁଛି । ପାରିବାରିକ ଜୀବନ ଓ ପାରମ୍ପରିକ ରୀତିନୀତି ଆଜି ଗୁରୁତ୍ୱହୀନ ।

ପୂର୍ବେ ନାରୀକୁ ଦେବୀ ଭୂଲ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଦିଆଯାଉଥିଲା । ଉପନିଷଦରେ କୁହାଯାଇଛି, “ଯତ୍ର ନାର୍ଯ୍ୟସ୍ତୁ ପୂଜ୍ୟନ୍ତେ ରମନ୍ତେ ତତ୍ର ଦେବତାଃ ।” ନାରୀ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ଅପରିମିତ ପତିଭକ୍ତି ଥିଲା । ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ସେ ଇହକାଳର ଓ ପରକାଳର ଦେବତା ମନେ କରୁଥିଲା । ତେଣୁ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଧର୍ମପତ୍ନୀ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏ ସମୟର ନାରୀ ପୁରୁଷକୁ କେବଳ ତା’ର କାମନାର ପୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ପୁରୁଷବନ୍ଧୁ ବା (ବନ୍ଧୁପ୍ରେଣ୍ଡ୍) ବୋଲି ଭାବୁଛି । ସେ ଧର୍ମ କର୍ମ ଠାରୁ ବହୁ ଦୂରରେ । ପରକୀୟା ପ୍ରୀତି, ବିବାହ ବିଚ୍ଛେଦ, ଛାଡପତ୍ର, ଏକାଧିକ ପୁରୁଷ ସହ ଶାରିରୀକ ସମ୍ପର୍କ ନାରୀର ଚରିତ୍ର ରୂପକ ଭୂଷଣକୁ ଆଜି କଲୁଷିତ କରିଛି । ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଆଚରଣ ମଧ୍ୟ ତଦୃପ । ଏ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ସାମାଜିକ ସଂସ୍କୃତି ଯେ କେତେ ମାତ୍ରାରେ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ତାହା ସହଜରେ ଅନୁମେୟ । ଜଣାପଡିଲାଣି ଆଉ କିଛି ବର୍ଷ ପରେ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଲୋପ ପାଇଯିବ ଯଦି ଏହାର

ଠିକ୍ ରୂପେ ସଂରକ୍ଷଣ ନ ହୁଏ ।

ଏଭଳି ଏକ ବିଷମ ପରିସ୍ଥିତି ଓ ପରିବେଶ ଭିତରେ ଅସନ୍ତୁଳିତ ଜୀବନ ନେଇ ବଞ୍ଚିବା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି । ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ମୌଳିକ ସ୍ୱରୂପକୁ ଫେରି ପାଇବା ପାଇଁ ପୁଣି ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ ସେହି ବୈଦିକ ଯୁଗକୁ । କେବଳ ଆମ ସଂସ୍କୃତିର ବସ୍ତୁପୈବ କୁରୁମ୍ଭକମ୍ ନୀତି ଏହାକୁ ଜଗତରେ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିଛି । ଭାରତର ବିଶ୍ୱଭାତୃତ୍ୱ, ପାରିବାରିକ ସ୍ନେହ ସହାନୁଭୂତି, ପିତୃମାତୃ ପୂଜନ, ଗୁରୁଭକ୍ତି, ଶାନ୍ତି, ସତ୍ତାପ ପାଖରେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ସର୍ବଦା ମଥାନତ । ଅତଏବ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟାର ଯେତେ ଉନ୍ନତି ଘଟିଲେ ବି ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ହେଲେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଧ୍ୱଂସୀଭୂତ ହେବ ।

ଐତିହାସିକ କୀର୍ତ୍ତିରାଜୀର ଗଢ଼ାଘର - ବାମଣ୍ଡା

ଡଃ ସମୀର କୁମାର ନନ୍ଦ

(ରାଜା ସାର ବାସୁଦେବ ସୁଦଳ ଦେବଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ ଉପଲକ୍ଷେ)

ଉତ୍କଳର ଉଜ୍ଜୟିନୀ ଭାବେ ପରିଚିତ ନୈସର୍ଗିକ ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ଭରା ଅଖୋଜ ବାମଣ୍ଡା ରାଜ୍ୟ ୩୪୩.୭୩ ବର୍ଗ କି.ମି ଅଂଚଳରେ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ଥିଲା । ସମୁଦାୟ ୯୩୦ ଗ୍ରାମକୁ ନେଇ ଗଠିତ ଏହି ରାଜ୍ୟରେ ୧୯୦୧ ମସିହା ଜନଗଣନା

ଅନୁସାରେ ୧୨୩.୩୭୮ ଲୋକ ବାସକରୁଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ୩୩୨.୯୪୦ ବର୍ଗମାଇଲ ସଂରକ୍ଷିତ ଜଙ୍ଗଲକୁ ମିଶାଇ ସର୍ବମୋଟ ୬୨୦.୯୪୦ ବର୍ଗମାଇଲରେ ବିସ୍ତୃତ ବାମରା ବନଖଣ୍ଡ ବାମଣ୍ଡା ରାଜ୍ୟର ଏକ ବନ୍ୟସଂପଦଭରା ଅଂଚଳ ଭାବେ ସର୍ବଦା ପରିଚିତ ।
ଇତିହାସ

ପୂର୍ବ ଭାରତର ଏକ ବିଭାଗୀ ରାଜ୍ୟ ରୂପେ ବାମଣ୍ଡା ପରିଚିତ ଥିଲା । ପ୍ରଜାଙ୍କ ଉନ୍ନତିକୁ ପାଥେୟ କରିଥିଲା ଏହାର ରାଜ ପରମ୍ପରା ଯାହାର ପୃଷ୍ଠପୋଷକତାରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ପାଇଁ ବଢ଼ିଥିଲା ଜାଗୃତିର ସ୍ରୋତ । ପ୍ରତ୍ନତତ୍ତ୍ୱବିତ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଖୋଦନ କରି ଏହି ଅଂଚଳରୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରସ୍ତର ନିର୍ମିତ କୁରାଢ଼ି ଓ କୋଦାଳ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରମାଣିତ କରେ ଯେ ଏ ଅଂଚଳ ପ୍ରସ୍ତର ଯୁଗ ଆରଂଭ ସମୟରୁ ହିଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇଥିଲା । ପୁନଶ୍ଚ, କୌଟିଲ୍ୟଙ୍କ ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ର ପରି ପୁରାତନ ଗ୍ରନ୍ଥ ରେ ମହାନଦୀର ପୂର୍ବ ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣୀର ପଶ୍ଚିମରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏହି ଅଂଚଳକୁ ଇନ୍ଦ୍ରବନ ବୋଲି ନାମିତ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିଲା ଏହି ରାଜ୍ୟ । ଏକଦା ଅଖୋଜ ବାମଣ୍ଡା ନାମରେ ବିଦିତ ବାମଣ୍ଡା ରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା ଓ ନରପତିମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ବିଭିନ୍ନ ଐତିହାସିକ

ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରି ଆସିଛନ୍ତି । କେତେକ ତଥ୍ୟକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ରାଜା ସରଜୁଦେବ ପ୍ରାୟ ୧୩୭୦ ମସିହାରେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିକିଲିପଡା ଗ୍ରାମରେ ବାମଣ୍ଡାର ପ୍ରଥମ ରାଜା ରୂପେ ଅଭିଷକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଶେଷରାଜା ରୂପେ ରାଜା ଭାନୁଗଙ୍ଗ ତ୍ରିଭୁବନ ଦେବ ୧୯୩୫ରୁ ୧୯୪୮ ମସିହା ଗଡ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟ ମିଶ୍ରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କରିଥିବାର ଜଣାପଡ଼େ ।

ଉତ୍କର୍ଷ କଳା ଓ ସଂସ୍କୃତିର ପ୍ରାଣକେନ୍ଦ୍ର ଥିଲା ତତ୍କାଳୀନ ବାମଣ୍ଡା ରାଜ୍ୟ । ଏହି ରାଜ୍ୟର ଗାରିମାମୟ ତଥା ଗୌରବମୟ ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠାର କିୟତଂଶ ଦେବଗଡ଼ ଠାରୁ ବାମରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ । ଚିକିରା, ଗୋହିରା, ବ୍ରାହ୍ମଣୀ, ଖର୍ଲା ଓ ଭେତେନର ଅବବାହିକାରେ ସୁନାର ଫସଲ, ଘଂଟ ଅରଣ୍ୟାନି, ଉତୁଙ୍ଗ ପର୍ବତମାଳା, କୁଳୁକୁଳୁ ନିନାଦିନୀ ଝରଣା, ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତି କେଉଁ କାଳରୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକ, ପଥଚାରୀ ଓ ବିଦ୍ୱାନ ମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିପାରିଛି । ବସୁବାଦୀ ସଭ୍ୟତା ଯେଉଁଠି ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ପ୍ରାସାଦ ଭୁଲୁଣ୍ଡିତ ସେତେବେଳେ ଏ ଅଂଚଳର ସାରସ୍ୱତ ସାଧକ, ପଣ୍ଡିତ ଓ ଜନମାନସର ପ୍ରାଣତନ୍ତ୍ରୀର ଉଲ୍ଲାସମୟ ଅଭିଘ୍ନାକୁ ପରିପୂରଣ କରିବାପାଇଁ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିଜୀବିଙ୍କ ଲେଖନୀ ନିସ୍ତୃତ ଅନୁଚିନ୍ତନକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ରାଜା ବାସୁଦେବ ସୁଦଳ ଦେବ ଜୀବନର ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଶାର କେତେକ ଅଂଚଳ ସେଂଗ୍ରାଲ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ର ଅଧିନରେ ରହି ଛତିଶଗଡ଼ ରାଜ୍ୟ ସମୁହରେ ବାମଣ୍ଡା ଆଦି ଶାସିତ ହେବାଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଅବହେଳିତ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା । ତେଣୁ, ରାଜା ବାସୁଦେବ ମର୍ମାହତ ହୋଇ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟର ବିକାଶ ପାଇଁ କେତୋଟି ପତ୍ର ପତ୍ରିକା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ।

ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ

ବାମଣ୍ଡାର ସାଂସ୍କୃତିକ ଐତିହ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାନ । ଏହି ଅଂଚଳର ପ୍ରାକୃତିକ

ପରିବେଶ, ଘଠ ବନାନୀ, ଝରଣାର କୁଳୁକୁଳୁ ନାଦ, ଦେବାଳୟରୁ ଭାସି ଆସୁଥିବା ଘଠ ଧ୍ୱନି ଓ ଅନନ୍ୟ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରମ୍ପରା ପର୍ଯ୍ୟଟକକୁ ନେଇଯାଏ ଭିନ୍ନ ଏକ ପୃଥିବୀକୁ, ଏକ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପରିବେଶକୁ । ପ୍ରାକୃତିକ ସୁଖମାର ଭଣ୍ଡାର ଅନେକ ଅନାଲୋଚିତ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସ୍ଥଳୀକୁ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆଣି ସେହି ସ୍ଥାନ ଗୁଡ଼ିକୁ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ମାନଚିତ୍ରରେ ସ୍ଥାନିତ କରିବା ସହିତ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିବା ଦିଗରେ ସମସ୍ତ ସ୍ତରରୁ ସାମୁହିକ ପ୍ରୟାସର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ବାମଣ୍ଡାର ତତ୍କାଳୀନ ରାଜା ପ୍ରତାପରୁଦ୍ର ଦେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ୧୭୦୫ ମସିହାରେ ନିର୍ମିତ ବାମଣ୍ଡାର ପ୍ରଥମ ମନ୍ଦିର ପୁରୁଣାଗଡ଼ସ୍ଥିତ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର ଏକ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ରୂପେ ସଦା ବିଦିତ ।

କଟାସର ଘାଟ, ଗୋହିରା ନଦୀ ବନ୍ଧ, ଦରଗଡ଼ି, ଝାଡେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିର, ଦେଓ ଝରଣା, ଓଲଟ ବଟ, କୈଳାସ, କୋରତକୋଟ, ଗୁଦଗୁଦା ଓ ଚକଦର୍ହ ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ତତ୍କାଳୀନ ବାମଣ୍ଡା ରାଜ୍ୟର ଆକର୍ଷଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟତମ । ଅକ୍ଷରଶିଳା

ବାରକୋଟ ରୁକର “ଅକ୍ଷରଶିଳା” ଗ୍ରାମରେ ରହିଛି ଅନେକ ପ୍ରାଚୀନ ବୌଦ୍ଧକୀର୍ତ୍ତିର ସମାହାର । ଏହି ଗାଁ ନିକଟସ୍ଥ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଅବବାହିକାରେ ଅନେକ ବୌଦ୍ଧକୀର୍ତ୍ତିରାଜିର ସନ୍ଧାନ ମିଳିଥିବା ବେଳେ, ସୁରକ୍ଷା ଓ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଅଭାବରୁ ଏହା ଜନମାନସରୁ ଲୁପ୍ତ ହେବାକୁ ବସିଛି । ଏହି ଗ୍ରାମର ବଡ଼ବଡ଼ ଶିଳା ଖଣ୍ଡ ଓ ଶିଳାଲିପି ମନ ମୋହିଥାଏ । ଏଠାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଲାଭଳି ଅନେକ ଖୋଦିତ ଶିଳାଖଣ୍ଡ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ ଓ ସରୀସୃପ ଆକାରର କଳାକୃତି ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଅଭାବରୁ ଅଧିକାଂଶ ଶିଳାଲିପି ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଗର୍ଭରେ ଲୀନ ହୋଇସାରିଛି । ଲୋକକଥା ଅନୁସାରେ ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ଅଭିଶାପରୁ ଏଠାରେ ରାତ୍ରିଯାପନ କରିଥିବା କିଛି ବ୍ୟବସାୟୀ ପଥର ପାଲଟି ଯାଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଲୋକମାନେ

ପୂଜା କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ଗ୍ରାମର ଏହିପରି ନାମକରଣ ପଛରେ ରହିଛି ଏକ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ । ଅଷ୍ଟମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଅବବାହିକାରେ ବିହାର ନାଳନ୍ଦାରୁ ଓଡ଼ିଶାର ରତ୍ନଗିରି ଅଭିମୁଖେ ଯିବା ଆସିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ଏଠାରେ ବିଶ୍ରାମ ନେଉଥିଲେ । ସେତିକିବେଳେ ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ କେତେକ ଶିଳାଖଣ୍ଡ ଉପରେ ପାଲି ଭାଷାରେ କିଛି ଲିପି ଖୋଦିତ କରିଥିଲେ ।

ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତି ପ୍ରେମୀ ବାମଣ୍ଡାର ପ୍ରଜାବତ୍ସଳ ରାଜା ସାର୍ ବାସୁଦେବ ସୁଭଲ ଦେବ ତାଙ୍କର ରାଜୁତି ସମୟରେ ଏହି ଶିଳା ଲିପି ଗୁଡ଼ିକ ଠାବକରିବା ସହିତ ସେଠାରେ ଜନବସତି ସ୍ଥାପନ କରାଇ ଗ୍ରାମର ନାମ “ଅକ୍ଷରଶିଳା” ରଖିଥିଲେ ।

ରେଳ ଓ ସଡ଼କ ପଥ

୧୮୫୩ ମସିହାରେ ଇଂରେଜ ସରକାରଙ୍କ ଶାସନ କାଳରେ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିବା ମୁମ୍ବାଇରୁ ଥାନେ ରେଳପଥ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ରେଳପଥ ଭାବେ ପରିଗଣିତ ହୋଇଥାଏ । ନାଗପୁର- ଛତିଶଗଡ଼ ରେଳପଥକୁ ଉନ୍ନୀତ କରି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହାକୁ ବିଳାସପୁର ଠାରୁ ଆସାନସୋଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂପ୍ରସାରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବେଙ୍ଗଲ ନାଗପୁର ରେଳବାଇ ୧୮୮୭ ମସିହାରେ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିଲା । ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ଠାରୁ ବାମରା ଦେଇ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡର ଗୋଇଲକେରା ମଧ୍ୟରେ ରେଳପଥ କାମ ସରିବା ପରେ ୧୮୯୧ ମସିହା ଫେବୃୟାରୀ ୧ ତାରିଖ ଦିନ ନାଗପୁରଠାରୁ ବାମରା ଦେଇ ଆସାନସୋଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରେଳପଥକୁ ଚଳାଚଳ ନିମନ୍ତେ ଖୋଲି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ବାମଣ୍ଡାର ତତ୍କାଳୀନ ନୃପତି ରାଜା ବାସୁଦେବ ନିଜ ରାଜ୍ୟର ବାମରାଠାରେ ଏକ ରେଳଷ୍ଟେସନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାପାଇଁ ବେଙ୍ଗଲ ନାଗପୁର ରେଳବାଇ କମ୍ପାନୀକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ସଂଗେ ସଂଗେ ବିନା ରାଜସ୍ୱରେ ଅଠର ମାଇଲ ଦୀର୍ଘ ଜମି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ରେଳପଥ ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ ସମସ୍ତ କାଠ ମଧ୍ୟ ରାଜା ଯୋଗାଇଥିଲେ । ରାଜାଙ୍କ

ଏକମାତ୍ର ସର୍ତ୍ତ ଥିଲା ଯେ ଯେଉଁ ସବୁ ରେଳଗାଡ଼ି ବାମରା ଦେଇ ଚଳପ୍ରଚଳ କରିବ ସେସବୁ ବାମରା ଷ୍ଟେସନଠାରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଟକିବ । ଖାଲି ସେତିକି ନୁହେଁ, ନିଜ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ସୁବିଧା ନିମନ୍ତେ ଓ ବାମରା ରେଳଷ୍ଟେସନ ଠାରୁ ରାଜଧାନୀ ଦେବଗଡ଼କୁ କୁଚିଣ୍ଡା ଦେଇ ଦୁର୍ଗମ ପାହାଡ଼ ସବୁ ଖନନ କରି ଏକ ସଡ଼କ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ।

ହାଉଡା ପୋଲ ଶୈଳୀରେ କୁଚିଣ୍ଡାର ଭେତେନ ନଦୀରେ ରାଜା ବାସୁଦେବ ୧୮୯୧ ମସିହାରେ ଝୁଲେନ ପୋଲ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ପୋଲ ତିଆରି ସମୟରେ ରାଜା ବାସୁଦେବ ସ୍ୱୟଂ ପୋଲ ନିକଟରେ ସାତ ଦିନ କାଳ ଅବସ୍ଥାନ କରି ପୋଲ କାମ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ । ରାଜାଙ୍କର ଏତାଦୃଶ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପଦ୍ଧତିରେ ନିର୍ମାଣ ଶୈଳୀ ଓ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ସୁବିଧା ନିମନ୍ତେ ଆଗ୍ରହ ଦେଖି ଇଂରେଜ ସରକାରଙ୍କ ରାୟପୁର ସ୍ଥିତ ତତ୍କାଳୀନ ଏଜେଂଟ ରାଜା ବାସୁଦେବଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ରାଜା ବାସୁଦେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ଉକ୍ତ ରାସ୍ତାକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ସରକାର ଜାତୀୟ ରାଜପଥର ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଦୁଃଖର ବିଷୟ ରାଜା ବାସୁଦେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ଉକ୍ତ ଝୁଲେନ ପୋଲ ରକ୍ଷଣା ବେକ୍ଷଣ ଅଭାବରୁ କିଛି ମାସ ତଳେ ଧରାଶାୟୀ ହୋଇଯାଇଛି ।

ଡାକସେବା

ରାଜ୍ୟରେ ଡାକସେବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ସହିତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଡାକଟିକଟ ଓ କାଗଜ ଟଙ୍କାର ପ୍ରଚଳନ କରିଥିଲେ । ବାମଣ୍ଡାର ଡାକସେବା ୧୮୯୫ ମସିହାରେ ବ୍ରିଟିଶ ଡାକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ସହବନ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ।

ଟେଲିଫୋନ

ବିଶ୍ୱରେ ୧୮୭୭ ମସିହାରେ ଆଲେକଜାଣ୍ଡାର ଗ୍ରାହାମ ବେଲ ଟେଲିଫୋନ ଉଦ୍ଭାବନ କରିବାର ମାତ୍ର ୨୫ ବର୍ଷ ପରେ ୧୯୦୧ ମସିହାରେ ବାମଣ୍ଡାର ତତ୍କାଳୀନ

ରାଜା ସାର ବାସୁଦେବ ସୁଦଳ ଦେବ ରାଜ୍ୟରେ ଟେଲିଫୋନର ପ୍ରଚଳନ କରିଥିଲେ । ଏହି ଲାଈନ ବାମରା, କୁଚିଣ୍ଡା, ଦେବଗଡ଼ ଓ ବାରକୋଟ ଆଦି ରାଜ୍ୟର ଚାରୋଟି ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଶାସନିକ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଏହି ସଂଯୋଗ କରୁଥିଲା । ମହୁଲପାଲି ଓ କେଶାଇବାହାଲ ଅଂଚଳରେ ଦସ୍ୟୁ ଦମନ ସହିତ ଆଇନ ଶୃଙ୍ଖଳା ପରସ୍ଥିତିକୁ ସମ୍ଭାଳିବା ପାଇଁ ଏକ ଶାଖା ଟେଲିଫୋନ ଲାଈନ ର ସଂଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୦୦ ମସିହାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଏହି ସଂଯୋଗୀକରଣ ୧୯୦୧ ଶେଷଭାଗକୁ ସଂପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା । ସରକାରଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତ ଆଲୋଚନା ବିଫଳ ହେବାରୁ ରାଜା ବାସୁଦେବ ନିଜେ ଟ ୮୦୦୦/- ଖର୍ଚ୍ଚକରି ଏହି ଲାଈନର ସଂଯୋଗ କରିଥିଲେ । ଏହାକୁ ଭାରତର ଦୀର୍ଘତମ ଟେଲିଫୋନ ଲାଈନ ବୋଲି ସେତେବେଳେ କୋଲକାତା ରୁ ପ୍ରକାଶିତ ଷ୍ଟେଟସମେନ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଅଭିହିତ କରିଥିଲେ ।

ଜଳବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଜନା

ଦେବଗଡ଼ର ଆକର୍ଷଣ “ପ୍ରଧାନପାଟ” ଜଳ ପ୍ରପାତ । ବର୍ଷସାରା ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ମାନଙ୍କର ଭୀତ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନେ ଏଠାରେ ବଣଭୋଜୀ କରିବା ପାଇଁ ପସନ୍ଦ କରିଥାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ, ଲୋକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆଡୁଆଳରେ ରହିଯାଇଛି ଦେବଗଡ଼ ସହରର ଦ୍ୱିତୀୟ ଜଳପ୍ରପାତ “କୋରଡକୋଟ” । ବାମଣ୍ଡାର ତତ୍କାଳୀନ ରାଜା ରାଜକବି ବିଜ୍ଞାନ ବିନୋଦ ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ତ୍ରିଭୁବନ ଦେବ ତାଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର (ବାମଣ୍ଡାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା) ଟିକାୟତ ଦିବ୍ୟଶଙ୍କର ସୁଦଳ ଦେବଙ୍କ ବ୍ରତୋପୟନ ସମୟରେ ରାଜନଅର ଓ ରାଜଧାନୀ ଦେବଗଡ଼ ସହରକୁ ଆଲୋକିତ କରିବାପାଇଁ ବିଦ୍ୟୁତ ଉତ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଇଂଲଣ୍ଡରୁ ଦୁଇଟି ଡାୟନାମୋ ଓ ଷ୍ଟିମ ଇଂଜିନ ଆମଦାନୀ କରିଥିଲେ । ଏହି ଇଂଜିନକୁ ଚଲାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର କାଠର ଆବଶ୍ୟକ ପଡୁଥିଲା । ଏହାଦ୍ୱାରା ଜଙ୍ଗଲ ଧ୍ୱଂସ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ଥିବାରୁ ରାଜା ୧୯୧୫ ମସିହାରେ କୋରଡକୋଟ ଜଳପ୍ରପାତରେ ଏକ

ଜଳବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଜନାର ଆରମ୍ଭ କରି ବିଦ୍ୟୁତ ଉତ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ । ଏସିଆ ମହାଦେଶର ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ଓଡ଼ିଶା ର ପ୍ରଥମ ଏହି ଜଳ ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଜନା ଦାର୍ଜିଲିଙ୍ଗ ଠାରେ ଇଂରେଜ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ୧୮୯୭ ମସିହାରେ ସ୍ଥାପିତ ଜଳ ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଜନା ଢାଂଚା ରେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା । କଲିକତାର ଓସ୍ମାର କମ୍ପାନୀରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଜନୈକ ଯୁରୋପିଆନ ଇଞ୍ଜିନିୟର ଏହାକୁ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ ଦେବଗଡ଼ ସହରକୁ ୧୯୭୧ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଇଥିଲା । ହୀରାକୁଦ ନଦୀବନ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହୋଇ ଦେବଗଡ଼କୁ ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଇଲା ପରେ ଏହାକୁ ବନ୍ଦ କରିଦିଆ ଯାଇଥିଲା ।

ପର୍ବପର୍ବାଣୀ

ତତ୍କାଳୀନ ବାମଣ୍ଡା ରାଜ୍ୟରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାବ ସର୍ବଦା ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ ରହି ଆସିଛି । ଦିଅଁ ଦେବତାଙ୍କୁ ଆବାହନ କରି ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରିବାରେ ଏହି ଅଂଚଳବାସୀ କେବେ ହେଲେ ହେଲା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହି ଅଂଚଳରେ ପାଳନ କରାଯାଉଥିବା ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଗଣେଷପୂଜା, ରଥଯାତ୍ରା, ଭାଇଜୀଉଡ଼ୁଆ, ପୁଜିଉଡ଼ୁଆ, ମକରସଂକ୍ରାନ୍ତି, ନୂଆଖାଇ, ଦଶହରା, ପୁଷ୍ପପୁନୀ ଓ ମାଣବସା ଗୁରୁବାର ଅନ୍ୟତମ । ପୌଷ ମାସରେ ଖରିଫ ଫସଲ ଅମଳ ହେଲା ପରେ ଚାଷୀ ଖୁସିରେ ପୌଷ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଦିନ ପୁଷ୍ପପୁନୀ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିଥାଏ । ଜମି ମାଲିକ ଓ ଚାଷି ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ରୁକ୍ତି ଏହିଦିନ ସରିଯାଇଥାଏ । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପିଠାପଣା, ଛଅ ତୁଣ ନଅ ଭଜା, ମାଛ ଓ ମାଂସ ରୋଷେଇ କରି ଘର ମାନଙ୍କରେ ଏହି ପର୍ବ ପାଳନ କରାଯାଏ । ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲା ମାନେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଲୋକ ସଂଗୀତ ଗାନ କରି ବାଜା ବଜାଇ ବଜାଇ ପୁଷ୍ପପୁନୀ ଖର୍ଚ୍ଚ ମାଗିଥାଆନ୍ତି ଯାହାକୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଭାଷାରେ ଛେର ଛେରା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏହି ଅବସରରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଖେଳକୁଦ, କୁକୁଡ଼ା ଲଢ଼େଇ, ମେଣ୍ଟା ଲଢ଼େଇ ଆଦି ପ୍ରତିଯୋଗୀତାର ଆୟୋଜନ ହୋଇଥାଏ ।

ମକର ଯାତ୍ରା

ଓଡ଼ିଶା ଜନଜୀବନରେ ମକର ପର୍ବର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭୂମିକା ରହିଛି । ମକର ସ୍ନେହ, ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ, ସଂପ୍ରୀତି ଓ ଭାଇଚାରାର ପର୍ବ । ପୌରାଣିକ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଐତିହାସିକ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏହି ପର୍ବର ସାମାଜିକ ମହତ୍ତ୍ୱ ଏହି ପର୍ବକୁ ଲୋକାଭିମୁଖୀ କରି ପାରିଛି । ବ୍ୟକ୍ତି ଜୀବନର ସମସ୍ତ ଜଡତା ଦୂର କରି ଏହି ପର୍ବ ସମାଜର ଜୀବନ ଶୈଳୀକୁ ଶୁଦ୍ଧୀକୃତ କରିଥାଏ ।

ବାମରାର ଗୋବିନ୍ଦପୁର ଠାରେ ୧୯୧୭ ଠାରୁ ମକର ଯାତ୍ରା ପାଳନ ହେଉଥିବାର ଲୋକକଥାରୁ ଜଣାପଡେ । ବାମରାର ତତ୍କାଳୀନ ରାଜା ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ତ୍ରିଭୁବନ ଦେବଙ୍କ କନ୍ୟା ରାଜକୁମାରୀ ସୁରତରଞ୍ଜିଣିଙ୍କ ବିବାହ ୧୯୧୭ ମସିହାରେ କଳାହାଣ୍ଡିର ମହାରାଜା ତ୍ରିଜନୋହନ ଦେବଙ୍କ ସହିତ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ବିବାହ ଉତ୍ସବକୁ ସୁରଣୀୟ କରିବା ପାଇଁ ମକର ଯାତ୍ରା ପାଳନ ହେଉଥିବା ଜଣାପଡେ । ଉକ୍ତ ବିବାହ ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ କବି ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ବାମରା ଆସିଥିଲେ । ରାଜସଭାରେ କବି ଗଙ୍ଗାଧର ତଳେ ବସିଥିଲା ବେଳେ ରାଜା ହଠାତ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ଆପଣ କାହିଁକି ତଳେ ବସିଛନ୍ତି ? ତତକ୍ଷଣାତ, ରାଜସଭାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା କବି ଗଙ୍ଗାଧରଙ୍କ ଜମିଦାର କହିଲେ ସେ ମୋର ଅଧସ୍ତନ କର୍ମଚାରୀ ତେଣୁ ସେ ତଳେ ବସିବେ । ରାଜା ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ତୁରନ୍ତ ସିଂହାସନରୁ ଓହ୍ଲାଇ କବି ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେରଙ୍କୁ କୁଣ୍ଡାଇ ପକାଇ କହିଲେ ଆପଣ ଜମିଦାରଙ୍କ କର୍ମଚାରୀ ହୋଇପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଆପଣ ମୋର ଅତିଥି ଓ ସାହିତ୍ୟ ଜଗତର ରାଜା ତେଣୁ ଆପଣ ଅନ୍ୟ ଅତିଥି ମାନଙ୍କ ପରି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆସନରେ ବିରାଜମାନ କରନ୍ତୁ । ରାଜାଙ୍କ ଏ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାରରେ ଆତ୍ମହରା ହୋଇ କବି ଗଙ୍ଗାଧର ଗାଇଥିଲେ-

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ତୁମେ ମହୀପାଳ ମଣି,

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ କ୍ଷଣଜନ୍ମା ରୁଧ ନୀଳମଣି,
 କରିଅଛୁ ମୋର ଯେତେ ଯେତେ ଉପକାର,
 ମୋ ହୃଦେ ରହିବ ସବୁ ସ୍ମୃତି ହୋଇ ଗାର,
 ତୁମ କୀର୍ତ୍ତିର ଚାରୁ ପତାକା ଜୀବନେ,
 ସୁତ୍ର ହେଲେ ଧନ୍ୟ ହେବି ମୁଁ ଦୀନ ଜୀବନେ ।

ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦିନ ବନ୍ଦାପନା, ରଥ ପହଣ୍ଡି, ଆଳତୀ, ପୁଷ୍ପାଂଜଳୀ ଓ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରାଯାଇ ଉଭୟ ଗୋବିନ୍ଦପୁର ଛିତ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁ ଓ ଶୀହର ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହରିହର ମିଳନ ପରମ୍ପରା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ । ମକର ଯାତ୍ରାକୁ ଦେବଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରେ ବେଶ ନିଆରା ଢଙ୍ଗରେ ପାଳନ କରାଯାଏ । ଏଠାରେ କେଉଁଠି ଲୋକମାନେ ପାହାଡ଼ ଓ ଗୁମ୍ଫାକୁ ପୂଜା କରନ୍ତି ତ ପୁଣି କେଉଁଠି ଜଙ୍ଗଲକୁ ପୂଜା କରନ୍ତି । ସବୁ ସାହି ଓ ଛକ ମାନଙ୍କରେ ସିମିଳି କଂଟା ଗଛକୁ ପୋତି ତାର ଚାରିପଟେ ବିଭିନ୍ନ ଗଛର ଶୁଖିଲାତାଳ ଓ ଖଜୁରୀପାଲକୁ ହୁଲ ସଜାଇ ରଖିଥାଆନ୍ତି ।

ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦିନ ବଡ଼ି ଭୋରରୁ ନଦୀ ପୋଖରୀରେ ଗାଧୋଇ ଉକ୍ତ ହୁଲକୁ ଜଳାଇ ମକର ପର୍ବ ପାଳନ କରନ୍ତି । ଉକ୍ତ ହୁଲର ଉତ୍ସୁକୁ ମଥାରେ ଲଗାଇ ଶୁଭ ମନାସି ଥାଆନ୍ତି । ପରେ ସମସ୍ତେ ନୂତନ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି ଘରେ ଘରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ପିଠାପଣା ଖାଇ ମନ୍ଦିରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି । ଏହା ପରେ ପ୍ରଧାନପାଟ ପର୍ବତ ମାଳାରେ ଅବସ୍ଥିତ “ମକରଧୂଜ ଶୃଙ୍ଗ”ରେ ବିଶାଳ ପରୁଆରରେ ଯାଇ ମକରଧୂଜକୁ ମାନସିକଧାରୀ ମାନେ ବାନ୍ଧନ୍ତି । ମକରହୁଲ ଓ ମକରଧୂଜ ଶୃଙ୍ଗରେ ଧୂଜା ସ୍ଥାପନ ଏହି ଯାତ୍ରାର ମୁଖ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ ଥିବାବେଳେ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦିନ ନୂଆବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି ତାଳକୁ ପୂଜା କରି ହୁଲରେ ନିଆଁ ଲଗାନ୍ତି । ଏହାପରେ ପ୍ରଧାନପାଟ ପର୍ବତମାଳାର ସୁଉଦ ମକରଧୂଜ ଶୃଙ୍ଗରେ କୁବ ତରଫରୁ ପତାକା ସ୍ଥାପନ ସହିତ ପୂଜକ ଆଜ୍ଞାମାଳ ଆଣିବା ପରେ ବିଭିନ୍ନ

ସାହିର ମାନସିକଧାରୀ ମାନେ ମଧ୍ୟ ମକରଧୁଜ ଶୃଙ୍ଗରେ ମାନସିକ ଧୂଜା ବାନ୍ଧୁଛି । ମକରଧୁଜ ଶୃଙ୍ଗକୁ ଚଢ଼ିବା ଏକ କଷ୍ଟକର ଯାତ୍ରା ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଶତାଧିକ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ମାନସିକଧୂଜା ବାନ୍ଧୁଛି । ବାରକୋଟ ରୁକ କଂଟାପାଲି ପଂଚାୟତ ର ବାସିନ୍ଦା ମଧ୍ୟ ଏହି ଧୂଜା ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି । ସେହିପରି ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ମାସଶୁକ୍ଳ ପକ୍ଷ ତ୍ରୟୋଦଶୀ ଦିନ ବାସୁଦେବପୁର ଗ୍ରାମର ପର୍ବତ ଗୁମ୍ଫାରେ “ମାଁ ରମ୍ଭାଦେବୀ”ଙ୍କ ଏକ ବିରାଟ ଯାତ୍ରା ଧୁମ୍‌ଧାମରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ ।

ପାଉଡ଼ିଭୂୟାଁଙ୍କ ଉତ୍ସବ

ପାଉଡ଼ି ଭୂୟାଁ ମାନେ ବର୍ଷା, ବସନ୍ତ ଓ ଶୀତ ଋତୁରେ ଝରଣା, ନାଳ ଓ ପର୍ବତରୁ ବହିଯାଉଥିବା ଜଳସ୍ରୋତ ନିକଟରେ ପ୍ରକୃତିର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପୂଜାପାଠ କରି ଉତ୍ସବ ମନାଇ ଥାଆନ୍ତି । ଏହି ଅବସରରେ ବିବାହ ଯୋଗ୍ୟ ଧାଙ୍ଗଡା(ପୁଅ) ଓ ଧାଙ୍ଗଡ଼ି(ଝିଅ) ମାନେ ନିଜର ଗୁରୁଜନ ଓ ଅଭିଭାବକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ନିଜର ଜୀବନ ସଙ୍ଗିନି କୁ ବାଛିଥାଆନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ସଙ୍ଗୀତ ଓ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ତର ମାଧ୍ୟମରେ ପୁଅ ଝିଅମାନେ ବାକଚାତୁରିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି ପ୍ରଶୟ ନିବେଦନ କରିଥାଆନ୍ତି । ହାଣ୍ଡିଆ ପରି ସ୍ଥାନୀୟ ରସ ସବୁ ପାନ କରି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଲୋକନୃତ୍ୟ କରି ଏହି ଉତ୍ସବକୁ ସେମାନେ ଉପଭୋଗ କରି ଥାଆନ୍ତି ।

ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ

୧୮୮୭ ମସିହାରେ ରାଜା ବାସୁଦେବ ନିଜ ରାଜଧାନୀ ଦେବଗଡ଼ରେ ସୁଦଳ ପ୍ରେସ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଗୌରୀଶଙ୍କର ରାୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ କଟକ ଠାରେ ସୁଦଳ ପ୍ରେସ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । ସମାଜ ସଂସ୍କାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଚତୁର୍ଭୁଜ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ସଂପାଦନାରେ ରାଜା ବାସୁଦେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଟକର ସୁଦଳ ପ୍ରେସରୁ ପ୍ରଥମେ “ସଂସ୍କାରକ” ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିଲା । ଭାବଗ୍ରାହୀ ଦାସଙ୍କ

ସଂପାଦନାରେ ପ୍ରକାଶିତ “ସେବକ” ପତ୍ରିକା “ସଂସ୍କାରକ” ସହିତ ଯୋଗଦେଲା ।

ଉଭୟ ପତ୍ରିକା ରାଜା ବାସୁଦେବଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କିଛି ଲେଖାକୁ ନେଇ ବିବାଦୀୟ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହେବାରୁ ରାଜା ବାସୁଦେବ ଏହି ପ୍ରେସକୁ ଦେବଗଡ଼ କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କଲେ । ଏହି ପ୍ରେସ ଜଗନ୍ନାଥ ବଲ୍ଲଭ ପ୍ରେସ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହେଲା । ତ୍ରିଟିଶ ସରକାରଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ୟା ଅବଗତ କରାଇବା ପାଇଁ ରାଜା ବାସୁଦେବ ୧୮୮୭ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମେ ଏକ ଇଂରାଜୀ ଓଡ଼ିଆ ଦ୍ୱିଭାଷୀ ପତ୍ରିକା ଶ୍ରୀ ଗଣେଶ୍ୱର ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ ଶ୍ରୀ ନୀଳମଣି ବିଦ୍ୟାରତ୍ନଙ୍କ ସଂପାଦନାରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯାହାକି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବନ୍ଦ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଦେବଗଡ଼ର ଏହି ଜଗନ୍ନାଥ ବଲ୍ଲଭ ପ୍ରେସରୁ ୧୮୮୯ ମସିହା ମେ ମାସ ୩୦ ତାରିଖ ଦିନ ସୁଗାନ୍ତକାରୀ ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ପତ୍ରିକା “ସମ୍ବଲପୁର ହିତୈଷିଣୀ” ପ୍ରକାଶ ଲାଭ କଲା ।

ରାଜ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରସାର ପାଇଁ ବାମଣ୍ଡାର ଶେଷ ରାଜା ଭାନୁଗଙ୍ଗ ତ୍ରିଭୁବନ ଦେବ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟାଭିଷେକ ଅବସରରେ ୧୯୩୫ ମସିହାରେ ସେ ଉପ୍ରଥାର ନାମକ ଏକ ଓଡ଼ିଆ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶନ କରିଥିଲେ ଯାହାକି ୧୯୪୪ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ପତ୍ରିକା ବାମଣ୍ଡାରେ ସାହିତ୍ୟ ନୂତନ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ୧୯୪୫ ମସିହାରେ ଡଃ ମାୟାଧର ମାନସିଂହଙ୍କ ସଂପାଦନାରେ ରାଜ ଭାନୁଗଙ୍ଗଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶଙ୍ଖ ପତ୍ରିକାର ପ୍ରକାଶନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଶା ସରକାରପତ୍ର ସଂଖ୍ୟା- ୫୯୭ ତାରିଖ ୦୩.୦୨.୧୯୪୭ରେ ଶଙ୍ଖ ପତ୍ରିକାକୁ ସବୁ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ପ୍ରଚଳନ କରିବା ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ । ରାଜପୁରୋହିତ ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସଂସ୍କୃତ ଶିକ୍ଷାକୁ ମଧ୍ୟ ରାଜା ବାଧ୍ୟତା ମୂଳକ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରସାର ପାଇଁ ବାମଣ୍ଡା ର ଶେଷ ରାଜା ଭାନୁଗଙ୍ଗ ତ୍ରିଭୁବନ ଦେବ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟାଭିଷେକ ଅବସରରେ ୧୯୩୫ ମସିହାରେ ସେ

ଉଦ୍ଘୋଷଣା ନାମକ ଏକ ଓଡ଼ିଆ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶନ କରିଥିଲେ ଯାହାକି ୧୯୪୪ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ପତ୍ରିକା ବାମଣ୍ଡାରେ ସାହିତ୍ୟ ନୂତନ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ।

୧୯୪୫ ମସିହାରେ ଡଃ ମାୟାଧର ମାନସିଂହଙ୍କ ସଂପଦନାରେ ରାଜ ଭାନୁଗଙ୍ଗଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶଙ୍ଖ ପତ୍ରିକାର ପ୍ରକାଶନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ପତ୍ର ସଂଖ୍ୟା-୫୯୭ ତାରିଖ ୦୩.୦୨.୧୯୪୭ରେ ଶଙ୍ଖ ପତ୍ରିକାକୁ ସବୁ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ପ୍ରଚଳନ କରିବା ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ ।

ରାଜପୁରୋହିତ ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସଂସ୍କୃତ ଶିକ୍ଷାକୁ ମଧ୍ୟ ରାଜା ବାଧ୍ୟତା ମୂଳକ କରିଥିଲେ । ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟର ମୂଳକେନ୍ଦ୍ର ଥିଲେ ରାଜା ବାସୁଦେବ । ମାୟାଧର ମାନସିଂହଙ୍କ ନରୋତ୍ତମ ସୁଭଳଦେବ, ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର, ଫକୀରମୋହନ ସେନାପତି ଓ ରାଧାନାଥଙ୍କ କାବ୍ୟରେ ସାହିତ୍ୟିକ ବାସୁଦେବଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଚିଲିକା ରତନାରେ ରାଧାନାଥ ନିମ୍ନମତେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି

ପାହିଲାଣି ଘୋର ତାମସୀ ଯାମିନୀ,
ଫୁଟିବ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଭାଷା କମଳିନୀ
ଏ ଘୋର ଯାମିନୀ ଅବସାନ ଶଂସି,

କାବ୍ୟତାରା ରୂପେ ବୀର ଗଙ୍ଗବଂଶୀ
ଉଦିଲେ ପ୍ରଥମେ ବାମଣ୍ଡା ରାଜନ,
ବାସୁଦେବ ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣ ଭାଜନ ।

ସୁଭଳଦେବଙ୍କ ଦରବାରରେ ସଂସ୍କୃତଙ୍କ ପଣ୍ଡିତ ମଣ୍ଡଳୀ ନବରତ୍ନତୁଲ୍ୟ ଶୋଭା ପାଉଥିଲେ । ଏପରିକି ଭାରତ ମାର୍ତ୍ତଣ୍ଡ ଶିବ କୁମାର ଶାସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ବାମଣ୍ଡା ପଣ୍ଡିତ

ମହାସଭା ରେ ପଦାର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶାର ମହାନକଳା ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ବାମଣ୍ଡା ବହୁ ଭାବରେ ପରିପୂଷ୍ଟ କରିଛି । ଅତୀତ ଗୌରବ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ମାଟି ଉପରେ ଦିନେ ଗଙ୍ଗବଂଶ ତାର ଐତିହ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲା । ଉତ୍କଳର ସାଂସ୍କୃତିକ ଇତିହାସରେ ବୁଧହଂସ-କେଳିସର ରୂପେ ପରିଚିତ ବାମଣ୍ଡାର ସାରସ୍ୱତ ବୈଭବ ଏହି ଗଙ୍ଗବଂଶୀୟ ରାଜା ମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତ ଚିନ୍ତାଧାରା ତଥା ରୁଚି ଓ ଚେତନାର ପରିଚୟ କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ।

୯୪୩୭୨୧୮୯୧୭

କୀର୍ତ୍ତି କିମ୍ବଦନ୍ତୀରେ ମା ଜୟରଣ୍ଣୀ ଶକ୍ତିପୀଠ

ଅମରନାଥ ବାରିକ

ମନ୍ଦିର ମାଳିନୀ ଓଡ଼ିଶାର ଯାଜପୁର ଜିଲ୍ଲା ଦଶରଥପୁର ବ୍ଲକ ଅନ୍ତର୍ଗତ କୟ୍ଲା ପଞ୍ଚାୟତ ଏକ ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରମୁଖ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସ୍ଥଳୀ ଅଟେ । ଏଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗ ଜାତିର ମନୁଷ୍ୟ ବସବାସ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଗୋପାଳନ ଓ କୃଷି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିବା ବେଳେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ମାତ୍ରାର ଲୋକ ବ୍ୟବସାୟ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି ।

ଯାଜପୁର ଜିଲ୍ଲା ମାନଚିତ୍ରରେ ଏହି ପଞ୍ଚାୟତ ଆଉ ଦୁଇଟି ଜିଲ୍ଲାକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ କରିଛି । ତାହା ହେଉଛି ଗୋଟିଏ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲା ଓ ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ଭଦ୍ରକ ଜିଲ୍ଲା । ତିନୋଟି ଜିଲ୍ଲା ସଙ୍ଗମର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ପାଲଟିଛି ପୁଣ୍ୟତୋୟା ବୈତରଣୀ ନଦୀ । ଏହି ବୈତରଣୀ ନଦୀର ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ମା' ଜୟରଣ୍ଣୀ ଶକ୍ତି ପୀଠ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଧର୍ମ ପୀଠ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ବାବା ଆଖଣ୍ଡଳମଣିଙ୍କ ଅବସ୍ଥାନ ହୋଇଛି । ଏହି ଶକ୍ତି ପୀଠରୁ ପୂର୍ବ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରବେଶ ପଥ ପଡ଼ୋଶୀ ଭଦ୍ରକ ଜିଲ୍ଲା ଓ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାକୁ ସଂଯୋଗ କରୁଛି । ସେମିତି ଏହି ଶକ୍ତି ପୀଠରୁ ପଶ୍ଚିମ ଆଡ଼କୁ କଟକ ଜିଲ୍ଲା ଓ କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲା ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ କରିଛି । କୟ୍ଲାଗୋଲା ନିକଟରେ ବୈତରଣୀ ନଦୀ ସେତୁ ପାର ହେଲେ ଭଦ୍ରକ ଜିଲ୍ଲାର ଚାନ୍ଦବାଲି ବ୍ଲକର ବୋଡକ ଗ୍ରାମ ଆରମ୍ଭ । ସେହିପରି କୟ୍ଲାଗୋଲା ନିକଟସ୍ଥ ଗହିରାପାଳ ଗ୍ରାମ ନିକଟରେ ଥିବା ଏକ ସେତୁ ପାରି ହେଲେ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାର ରାଜକନିକା ବ୍ଲକ କନପୁର ଗ୍ରାମ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏହି ସୀମା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ସହସ୍ର ହଜ୍ର ମା' ଜୟରଣ୍ଣୀଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ନିମନ୍ତେ ଶକ୍ତି ପୀଠକୁ ଯାତ୍ରା କରନ୍ତି । ସୂର୍ଯ୍ୟଦୋୟ ପୂର୍ବରୁ ସେବାୟତ ମାନେ ମା'ଙ୍କୁ ଶୀତଳ ଜଳରେ ରୁଆ ଚନ୍ଦନ ହଳଦୀ ଅତର ଲଗାଇ ସ୍ନାନ

କରାଇ ଥାଆନ୍ତି । ପରେ ଚନ୍ଦନ ନାଲି ସିନ୍ଦୂର କୁଙ୍କୁମ ସୁବାସ ଅତର ଲଗାଇ, ପାଟ ଲୁଗା ପିନ୍ଧାଇ, ମନ୍ଦାର ଫୁଲରେ ସଜାଇ ଦିଆଯାଏ । ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଭଲିଭଲି ବେଶରେ ମା'ଙ୍କୁ ପୂଜା କରାଯାଏ । ଝୁଣା ଧୂପ ବାସ୍ନାରେ ମନ୍ଦିର ବେଢା ମହକି ଉଠୁଥାଏ । ହସ୍ତତନ୍ତ ବୁଣାକାରମାନେ ସୂତାରେ ନିର୍ମିତ ରଙ୍ଗିନ ଚାନ୍ଦୁଆ ତିଆରି କରି ମା'ଙ୍କ ପାଇଁ ଅର୍ପଣ କରିଥାନ୍ତି । ମୁଗୁନି ଶିଳା ବେଦୀ ଉପରେ ବସି ମାଆ ଝଟକୁ ଥାଆନ୍ତି । ଏଠାରେ ରତ୍ନୁଧିବା ପୂଜକ ମାନଙ୍କ ପାରିଶ୍ରମିକ ପାଇଁ ନିକଟରେ ଥିବା ଠାକୁର ଜମି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ସେମାନେ ପାଳି କରି ମା'ଙ୍କର ମନଲାଖି ସେବା କରିଥାନ୍ତି ।

ବୈଶାଖ ମାସ ଓଡ଼ିଆ ନୂଆବର୍ଷ ତଥା ପଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ମା'ଙ୍କୁ ବେଲ କଦଳୀ ମହୁ ମିଶିରି ଦହି କ୍ଷୀର ମଖନ ଛେନା ଗୁଡ଼ରୁ ତିଆରି ପଣା ଅର୍ପଣ କରାଯାଇ ପଞ୍ଜିକା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ଠିକ୍ ସେମିତି ପରେ ପରେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ମାସରେ ପତୁଧିବା ପର୍ବ ପର୍ବାଣୀ ଯେମିତିକି ଗଣପର୍ବ ରଜ ଆଉ ଚନ୍ଦନ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଭଲି ବିଭିନ୍ନ ଓଷା ବ୍ରତ ଭକ୍ତିର ସହିତ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ଆଷାଢ଼ ମାସରେ ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ରଥ ଯାତ୍ରା ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ଶ୍ରାବଣ ମାସ ଆରମ୍ଭରେ ସମସ୍ତ ପର୍ବ ସର୍ବୋପରି ରାକ୍ଷୀ ଅର୍ପଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଗହ୍ମା ପୂର୍ଣ୍ଣିମାରେ ମା'ଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଭୋଗ କ୍ଷୀରି ଖେରୁଡ଼ି ପିଠା ଭଲି ବିଭିନ୍ନ ସୁସ୍ୱାଦୁ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଭୋଗ ଲାଗିଥାଏ । ଭାଦ୍ରବର ଆଗମନରେ ସଜ କରାଯାଏ ମା'ଙ୍କ ପରିଧାନ ଲାଗି ନୂତନ ପାଟ ବସ୍ତ୍ର । କାରଣ ଆଗ ନୂଆ ବସ୍ତ୍ରରେ ମା'ଙ୍କୁ ପତୁଆଁ କରି ବଡ଼ ସନ୍ତାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହା କେବଳ ଓଡ଼ିଶାରେ ହିଁ ଏକ ଅନନ୍ୟ ପର୍ବ । ଆଶ୍ୱିନ ପଦାର୍ପଣ କଲେ ହସିଥାଏ ନଇପଠା, କାଶତଣ୍ଡୀ ଫୁଲର ଚାମରରେ ମହକି ଉଠେ ମହା ପାର୍ବଣ । ଯାହା ଶାରଦୀୟ ଦୁର୍ଗା ପୂଜା ନାମରେ ଉଚ୍ଛୁଳିଉଠେ । ମା'ଙ୍କ ପାଖରେ ମହା ଅଷ୍ଟମୀ ତିଥିରେ କଖାରୁ ବଳୀପଡ଼େ । ସବୁ ମାସଠାରୁ ଧର୍ମ ମାସ କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ ମା'ଙ୍କ ନିକଟରେ । ଘୃତ ଦୀପ ଧୂପ କର୍ପୂର ଆଳତିର

ତାଳେ ତାଳେ ବାଜି ଉଠେ ଘଣ୍ଟ ଘଣ୍ଟା ଶଙ୍ଖ ଖୋଳ ମର୍ଦ୍ଦଳ । ହବିଷ ତାଳମା ଅନୁ ପ୍ରସାଦ
 ଲାଗିଥାଏ ମା'ଙ୍କୁ । ଓଡ଼ିଆ ଘରର ଝୋଟି ଚିତାକୁ ଦେଖିଲେ ଜାଣିଦୁଏ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୂଜା
 ମାଣବସା ଗୁରୁବାର ଆସିଗଲା ବୋଲି । ଯାହା ମାର୍ଗଶିର ମାସରେ ମା'ଙ୍କ ନିକଟରେ
 ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୁରାଣରେ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ନାରୀ
 କେବେବି ଅବଳା, ଦୁର୍ବଳା ନୁହେଁ । ନାରୀ ପୂଜ୍ୟା, ନାରୀ ବନ୍ଦନୀୟା, ନାରୀ ସମ୍ମାନୀୟା,
 ନାରୀ ଜନନୀ ଭଗିନୀ ଜାୟା କାୟା ନାରୀ ସର୍ବ ଶକ୍ତି ସ୍ୱରୂପିଣୀ । ପୌଷ ମାସରେ ପୌଷ
 ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ନୂଆ ଧାନରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ ମକର ଚାଉଳ ।
 ଯାହା ମାଘ ମାସରେ ପଡ଼ୁଥିବା ପବିତ୍ର ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଭଳି ମହାନ ପର୍ବ ପାଳନ
 କରାଯାଇଥାଏ ଏଠି । ଗୋପାଳ ଓଗାଳ ରଙ୍ଗ ଅବିର କଥା କହିଲେ ଫାଲଗୁନ ମାସରେ
 ପଡ଼ୁଥିବା ଦୋଳପୂର୍ଣ୍ଣିମା କୁ ବୁଝାଏ ଯାହା ମା'ଙ୍କ ପାଖରେ ମେଲଣ ପର୍ବ ରୂପରେ ପାଳନ
 କରାଯାଇଥାଏ ଏଠି । ଶେଷରେ ଚୈତ୍ର ମାସରେ ଚଇତି ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଆଉ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପର୍ବ
 ପର୍ବାଣୀ ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ସହକାରେ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ ମା'ଙ୍କ ଶକ୍ତି ପୀଠରେ ।

ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ ପୂର୍ବରୁ ଜମିଦାର ପ୍ରଥା ରାଜ୍ୟ କଠୋର ଶାସନ କଥା କହିଲେ
 ଆଜି ବି ଲୋମ ଟାଙ୍କୁରି ଉଠେ । କନିକାର ରାଜା ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରି ଏଠାରେ
 ରହୁଥିବା ଗରିବ ଖଟିଖିଆ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅତିରିକ୍ତ କର ଆଦାୟ କରୁଥିଲେ ।
 ଅତ୍ୟାଚାରିତ ପ୍ରଜା ଝାମ୍ପୁଲା ସିଂହ ମା' ଜୟଚଣ୍ଡୀଙ୍କ ଅନୁମତି ନେଇ କନିକା ରାଜ୍ୟ
 ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଖଣ୍ଡାରେ ମାଆ ଷଡ଼ଭୁଜା ଜୟଚଣ୍ଡୀଙ୍କ ଶକ୍ତି
 ଥିବାରୁ କନିକା ରାଜା ପରାସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଝାମ୍ପୁଲା ସିଂହ ବିଜୟଲାଭ କରିଥିଲା ।
 କିଏ କହେ ମା' ଜୟଚଣ୍ଡୀ କଲିକତାରୁ ଆସିଥିଲେ ତ କିଏ କହେ ଖୋର୍ଦ୍ଧାର ରଥ ଗଡ଼ରୁ
 ଆସିଥିଲେ । କିଏ କହେ କନିକାର ପଥର ଗଡ଼ରୁ ଆସିଥିଲେ ତ କିଏ କହେ କନିକା
 ପଳାଇ ଯାଇଥାନ୍ତେ । ଇତିହାସରେ ସେମିତି କିଛି ସଠିକ୍ ତଥ୍ୟ ନାହିଁ ଯେ ମାଆ କେମିତି

ଆବିର୍ଭାବ ହେଲେ । ତଥାପି ସମାଲୋଚକମାନେ କୁହନ୍ତି ।

ଝାମ୍ପୁଲା ମାତିଲା ଖପରା ତାତିଲା

ଆସିଗଲା ନଇ ବଢ଼ି ।

ଆଉ ଯଦି ବେଳ ଘଡ଼ିଏ ଥାଆନ୍ତା

କନିକା ଯାଇଥାନ୍ତେ ମାଡ଼ି ॥

ସେ ଯାହା ବି ହେଉ ମା'ଙ୍କର ମହିମା କଥା କହିଲେ ସରିବ ନାହିଁ । ମା' ଜୟଚଣ୍ଡୀଙ୍କର ଭକ୍ତ ଝାମ୍ପୁଲା ସିଂହକୁ ମା କହିଲେ ତୋ ଭକ୍ତିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ମୁଁ ତୋ ସାଙ୍ଗରେ ଯିବି କିନ୍ତୁ ତୁ ମୋତେ ପଛକୁ ଫେରି ଚାହିଁବୁ ନାହିଁ । ଯେଉଁଠି ପଛକୁ ଫେରି ଚାହିଁବୁ ମୁଁ ସେଇ ସ୍ଥାନରେ ରହିଯିବି । ଆଗେ ଆଗେ ଝାମ୍ପୁଲା ଚାଲିଥାଏ । ପଛରେ ମା' ଜୟଚଣ୍ଡୀ ଚାଲୁଥାଆନ୍ତି । ମା'ଙ୍କର ସେ ଚରଣ କମଳରୁ ନୂପୁରର ରୁଣୁଝୁଣୁ ରୁଣୁଝୁଣୁ ଶବ୍ଦର ଝଙ୍କାର ଶୁଣି ଝାମ୍ପୁଲା ପଛକୁ ଫେରି ନ ଚାହିଁ ଆନନ୍ଦ ମନରେ ଚାଲିଥାଏ । କିଛି ବାଟ ଯିବା ପରେ ମଲ୍ଲିପୁର ଠାରେ ନୂପୁର ଶବ୍ଦ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ଆଗରୁ ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ବୃକ୍ଷଲତାରେ ଶୋଭନୀୟ ଥିବାରୁ ମା' ଚିକେ ଲତା ଗହଳରେ ଝୁଲି ଖେଳୁଥିଲେ । ଝାମ୍ପୁଲା ମନରେ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ଆଉ କାହିଁ ନୂପୁର ଶବ୍ଦ ଶୁଭୁନାହିଁ! ସେ ପଛକୁ ଫେରି ଚାହିଁଦେଲା, ମା କହିଲେ "ତୁ ମୋତେ ପଛକୁ ଫେରି ଚାହିଁଥିବାରୁ ମୁଁ ଏଇଠି ଅବସ୍ଥାନ କରୁଛି ।" ସେହିଦିନ ଠାରୁ ମା' ମଲ୍ଲିପୁର ଠାରେ ରହି ପୂଜା ପାଠଆସୁଛନ୍ତି । ଦୈନିକ ମା'ଙ୍କୁ ପାଳିକରି ପଣ୍ଡିତମାନେ ପୂଜା କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମାନ ପଣ୍ଡା ବୋଲି ଜଣେ ମଲ୍ଲିପୁର ବରିଷ୍ଠ ପୂଜକ ମା'ଙ୍କର ପ୍ରିୟ ସେବାୟତ ଥିଲେ । ଅତି ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ସେ ବିଭିନ୍ନ ବେଶରେ ସଜାଇ ମନ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଭକ୍ତିଭାବରେ ପୂଜା କରି ମା'ଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିପାରୁଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ମାନ ପଣ୍ଡାଙ୍କୁ ମା' ଜୟଚଣ୍ଡୀଙ୍କର ବାପା ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଏ । ଲୋକେ କୁହନ୍ତି "ମାନ ପଣ୍ଡାର ଇଚ୍ଛା ନା ମା' ଜୟଚଣ୍ଡୀଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ।"

କୁହାଯାଏ ଜଣେ ଶଙ୍ଖାରୀ ଦିନେ ଶଙ୍ଖା ବ୍ୟବସାୟ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ରାସ୍ତା ଦେଇ ଯାଉଥାଏ । ମା' ଶଙ୍ଖାରୀ ଠାରୁ କିଛି ଶଙ୍ଖା ରଖିଲେ । ଶଙ୍ଖାରୀ ତା'ର ପଇସା ମାଗିବାରୁ ମା' କହିଲେ "ମଲ୍ଲିପୁର ଗ୍ରାମରେ ମୋ ବାପା ମାନ ପଣ୍ଡା ଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଠାରୁ ପଇସା ମାଗି ନେଇଯିବେ । କହିବେ ତମ ଝିଅ ଶଙ୍ଖା ନେଇଛି ।" ଶଙ୍ଖାରୀ ଯାଇ ମାନ ପଣ୍ଡାଙ୍କୁ ପଇସା ମାଗିବାରୁ ମାନ ପଣ୍ଡା କହିଲେ ମୋର କୋଉ ଝିଅ ତମଠାରୁ ଶଙ୍ଖା ନେଲା କେଉଁଠୁ ନେଲା । ତଥାପି ମାନ ପଣ୍ଡା ପଇସା ଦେଲେ । କାରଣ ସେ ସମୟର ଲୋକେ ବିଶ୍ୱାସୀ ଓ ଧର୍ମପରାୟଣ ଥିଲେ । ପୁଣି ଆଉ ଥରେ ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଜଣେ ଲୁଗା ବେପାରୀ ଯାଉଥାଏ । ତା' ଠାରୁ ମା' ପାଟ ଲୁଗା ଖଣ୍ଡେ ରଖି, କହିଲେ "ମଲ୍ଲିପୁର ଗ୍ରାମରେ ମୋ ବାପା ମାନ ପଣ୍ଡା ଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଠାରୁ ପଇସା ମାଗି ନେଇଯିବେ ।" ଲୁଗା ବେପାରୀ ଆସି ପଇସା ମାଗିବାରୁ ମାନ ପଣ୍ଡା ଚକିତ ହୋଇଗଲେ । କିଏ ବାରମ୍ବାର ମୋ ନାଁ କହି ଜିନିଷ ରଖୁଛି ? ପୁଣି କହୁଛି "ମଲ୍ଲିପୁର ଗ୍ରାମରେ ମୋ ବାପା ମାନ ପଣ୍ଡା ଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଠାରୁ ପଇସା ମାଗି ନେଇଯିବେ ।" ଏମିତି କିଛି ସୂତ୍ରରୁ ମାନ ପଣ୍ଡା ଜାଣି ପାରିଲେ କି ସେ ହେଉଛନ୍ତି ମୋ ମା' ଜୟଚଣ୍ଡୀ । ବହୁ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମା' ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖା ଦେଇଛନ୍ତି । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମା' ରାତ୍ରି ସମୟରେ ଖେଳାବୁଲା କରିବାରେ ବହୁତ ଭକ୍ତ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଆଖିରେ ଦେଖିଛନ୍ତି ।

ଏହି ଐତିହାସିକ ପ୍ରମୁଖ ଧର୍ମସ୍ଥଳୀ କର୍ଯ୍ୟ ପଞ୍ଚାୟତର ଆରାଧ୍ୟା ଦେବୀ ତଥା ପୂର୍ବ ଯାଜପୁର ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଦେବୀ ମା' ଜୟଚଣ୍ଡୀ । ଏହି ଶକ୍ତିପୀଠରେ ମା'ଙ୍କ ଭଦ୍ରେଶ୍ୟରେ ହେଉଥିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧାଲୁମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ କାମନା ପାଇଁ ପଞ୍ଚଦିବସୀୟ ବିଶ୍ୱଶାନ୍ତି ମହାଯଜ୍ଞ ଭଳି ପବିତ୍ର ମହୋତ୍ସବ ଅତି ଆତମ୍ବରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଐତିହାସିକ ପ୍ରମୁଖ ବାର୍ଷିକ ପଞ୍ଚଦିବସୀୟ ଅମୃତ ମହୋତ୍ସବ ଫଗୁ ଅଷ୍ଟମୀ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଦ୍ୱାଦଶୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥାଏ । କର୍ଯ୍ୟ ପଞ୍ଚାୟତର ଏହି ଐତିହାସିକ ଆଞ୍ଚଳିକ ମେଳା

ଜନସାଧାରଣଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହୋଇ ପାରିଛି । ଅଞ୍ଚଳବାସୀ ମାନେ ବଡ଼ ଧୁମ୍ ଧାମ ରେ ପାଳନ କରନ୍ତି । ବାର ମାସର ଡେର ପର୍ବ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି ପର୍ବଟି ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରମୁଖ ପର୍ବ । ମା'ଙ୍କର ଏହି ଉତ୍ସବରେ ହଜାର ହଜାର ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ସମାଗମ ବେଳେ ଯାଜପୁର ସମେତ ଆଉ ଦୁଇ ପଡ଼ୋଶୀ ଭଦ୍ରକ ଓ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାର ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁମାନେ ଶୋଭା ଯାତ୍ରାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରି କଳସରେ ଜଳ ଆଣି ଯଜ୍ଞ ବେଦୀରେ ଘଟ ସ୍ଥାପନ କରିଥାନ୍ତି । ଯଜ୍ଞ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପୁରୋଧା ତଥା ମନ୍ଦିରର ପ୍ରମୁଖ ସେବାୟତ ଓ ମଲ୍ଲୀପୁର ଗ୍ରାମଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଯାଜପୁରର ସମସ୍ତ ସହଯୋଗୀ ବାହୁଣ ମାନେ ଅଗ୍ନି ସ୍ଥାପନା କରିବା ସହିତ ଘୃତାହୁତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବତାଙ୍କୁ ପୂଜା, ଗୋ ପୂଜା, ଭୂମି ପୂଜନ, ବାୟୁ ପୂଜା, ଜଳ ପୂଜା ସମେତ ମା' ଜୟଚଣ୍ଡୀଙ୍କ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା ହୋଇ ଷୋଡ଼ଶ ଉପଚାର ପୂଜା ହେବା ପରେ ଯଜ୍ଞ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ବଡ଼ ବିଚିତ୍ର କଥା ହେଲା ଯଜ୍ଞ କୁଣ୍ଡରେ ଯେଉଁ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରାଯାଏ ତାହା କେଉଁ ଦିଆସିଲ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ପ୍ରଖର କିରଣରୁ ଜ୍ୟୋତି ଆଣି ଯଜ୍ଞ କୁଣ୍ଡରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି ଅବସରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରବଚନ, ଭଜନ, ଜଣାଣ, କୀର୍ତ୍ତନ, ସାଂସ୍କୃତିକ ପାଲା ଇତ୍ୟାଦି ପରିବେଷଣ କରାଯାଇଥାଏ । ସମସ୍ତ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦିବାନିଶି ପ୍ରସାଦ ସେବନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଥାଏ । ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଲା ସାହିତ୍ୟ, କଳା ସଂସ୍କୃତିକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରି ଆଗାମୀ ପିଢ଼ି ତଥା ଯୁବ ସମାଜକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଡୋରିରେ ବାନ୍ଧି ରଖିବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାର ବହୁ ଲୋକପ୍ରିୟ ସୁନାମଧନ୍ୟ ବରିଷ୍ଠ ଗାୟକ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାଦି ପାଲା ଅନୁଷ୍ଠିତ କରାଯାଇଥାଏ । ଫଳରେ ରୀତିନିତି ଅନୁଯାୟୀ ମନ୍ତ୍ରଧ୍ୱନି ସହିତ ହରିବୋଲ ହୁଳହୁଳି ଯଜ୍ଞସ୍ଥଳରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିବେଷଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ମା'ଙ୍କ କୃପା ସାନିଧ୍ୟ ଲାଭ କରିବା ସହିତ ପାଞ୍ଚଦିନ ଧରି ମହୋତ୍ସବ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବିଭିନ୍ନ ଦୋକାନ ବଜାର ପଡ଼ିଥାଏ । ଏହି

ଅମୃତ ମହୋତ୍ସବକୁ ଦେଖିଲା ଓ ଶାନ୍ତି ଶୃଙ୍ଖଳା ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କମିଟି ଗଠନ କରାଯାଇଛି । ମା'ଙ୍କ ଶକ୍ତିପୀଠରେ ପାଞ୍ଚଦିନ ବ୍ୟାପି ପାଳିତ ଏହି ମହା-ସମାରୋହରେ କମିଟିର କର୍ମକର୍ତ୍ତାବୃନ୍ଦ ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ସେବା କରିଥାନ୍ତି ।

କର୍ଯ୍ୟାଳୟ, ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର, ଗୁଣ୍ଡୁଣିପଡ଼ା, ଗୋପବନ୍ଧୁ ନଗର, କର୍ଯ୍ୟାଳୟଗୋଲା, ଇଚ୍ଛାପୁର, ବଳରାମପୁର, ଧରମପୁର, ଗହିରାପାଳ, ଦରବା, ଗରବନ୍ଧ, କମାରଡ଼ିହ, ଲାଲବାଗ, ଦୁବକଣ, ଯୋଗୀମଠ, କୁଳସାହି, ମଲ୍ଲୀପୁର ସମେତ ଇଟାପଡ଼ା ଭଳି ଛୋଟ ବଡ଼ ଗ୍ରାମ ମାନଙ୍କରେ ଚାନ୍ଦା ଆଦାୟ କରାଯାଇଥାଏ । ଅତି ଉଲ୍ଲାସର ସହିତ ଭକ୍ତ ମାନେ ଯିଏ ଯାହା ପାରିଲା ମା'ଙ୍କ ପାଖରେ ସମର୍ପଣ କରିଥାଆନ୍ତି । ମାନସିକ କରି ଘିଅ, ଚାଉଳ, ଫୁଲ, କାଠ, ଧୂପ, ଦୀପ, ପରିବା ଏମିତିକି ଭୋଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣି ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଦେବୀଙ୍କ ଚରଣରେ ସମର୍ପିତ କରନ୍ତି । ଏହି ଉତ୍ସବରେ ଦେଶ ବିଦେଶରେ ରହୁଥିବା ଅଞ୍ଜଳବାସୀ ମାନେ ଆସି ଯୋଗ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ଏହି ଅମୃତ ମହୋତ୍ସବ ଫାଲ୍ଗୁନ ମାସରେ ପଡ଼ିଥାଏ । ମାତ୍ର ଶିବରାତ୍ରୀ ଦୋଳପୂର୍ଣ୍ଣିମାର ଅନ୍ତରାଳରେ । ଆହୁରି ଏକ ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ ଅଞ୍ଜଳବାସୀ ମାନେ ଝିଅ ପୁଅଙ୍କ ବିବାହ ବ୍ରତଭଳି ବିଭିନ୍ନ ଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏହି ଧର୍ମ ପୀଠରେ କରାଇ ଥାଆନ୍ତି । କର୍ଯ୍ୟାଳୟ ପଞ୍ଚାୟତର ଏହା ସର୍ବ ପୁରାତନ ପ୍ରାଚୀନ ମନ୍ଦିର ଅଟେ । ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ିଏ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚତା ବିଶିଷ୍ଟ ଏହି ମନ୍ଦିର ଅଟେ । ଆଜିକୁ ଶହ ଶହ ବର୍ଷ ତଳେ କାଠରେ ନିର୍ମିତ ଥିଲା ଏହା । ମାତ୍ର ପଚାଶ ବର୍ଷ ତଳେ କର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଗ୍ରାମର ଜଣେ ମା'ଙ୍କ ଭକ୍ତ ଶ୍ରୀ ବୈଷ୍ଣବ ଚରଣ ପରିଡ଼ା ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ରହିଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହି ଐତିହାସିକ ମନ୍ଦିରର ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏହି ମନ୍ଦିରର ମୁଖ୍ୟ ଦ୍ୱାର ପୂର୍ବ ଆଡ଼କୁ ରହିଛି । ଦ୍ୱାର ସାମ୍ନାକୁ ଲାଗି ଏକ ବିରାଟ ଯଜ୍ଞ କୁଣ୍ଡର ନିର୍ମାଣ ହୋଇଛି । ମନ୍ଦିରର ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏକ ରୋଷେଇ ଘର ତିଆରି ହୋଇଛି । ଗ୍ରୀଷ୍ମ ତାପରୁ ତୃଷ୍ଣା ମେଣ୍ଟାଇବା ପାଇଁ ନିକଟରେ ଏକ

ପୋଖରୀ ନଳକୂପ ଓ ପାଣି ଟ୍ୟାପର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ମନ୍ଦିର ବେଢାକୁ ଲାଗି ଏକ ପାଲା ମଣ୍ଡପ କରାଯାଇଛି । ମନ୍ଦିରର ମୁଖଶାଳାରେ ଦୁଇଗୋଟି ଆକର୍ଷଣୀୟ କଳା ଧଳା ରଙ୍ଗର ଘୋଡ଼ା ରହିଛନ୍ତି । ଯାହାର ଉଚ୍ଚତା ପ୍ରାୟ ସାତ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚତା ବିଶିଷ୍ଟ । ଏହା ମନ୍ଦିରକୁ ଆହୁରି ଶାଣିତ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ କରାଇ ପାରୁଛି । ତା' ଛଡ଼ା ମା' ମଧ୍ୟରାତ୍ରରେ ଘୋଡ଼ାରେ ଚଢ଼ି ବୁଲିବା ପାଇଁ ଯାଆନ୍ତି । ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଦୁଇଗୋଟି ଘୋଡ଼ା ରଖାଯାଇଛି । ମନ୍ଦିର ଭିତର ବାହ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ମନଲାଖି ହସ୍ତଶିଳ୍ପ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଜଗତର ମାଆ ତାଙ୍କୁ ଯିଏ ଯେପରି ଖୋଜେ ସିଏ ସେପରି ପାଏ । ତାଙ୍କର ଅଗାଧ ମହିମା ଅପାର କରୁଣା । ସେ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର କରନ୍ତି । ପରିବେଶକୁ ସ୍ୱଚ୍ଛ ନିର୍ମଳ କରିବା ପାଇଁ ମନ୍ଦିର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଚତୁର୍ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ପାଚେରୀ ଭିତରେ ତୁଳସୀ, ବେଲ, ନିମ୍ବ, ଆମ୍ବ ନଡ଼ିଆ ଭଳି ବିଭିନ୍ନ ଫୁଲ ଫଳ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଛ ମଧ୍ୟ ଲଗାଯାଇଛି । ମନ୍ଦିରର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁଲାଇବା ପାଇଁ ନିକଟରେ ଏକ ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଛି । ଓଡ଼ିଶୀ ନୃତ୍ୟ ଶିକ୍ଷାଦାନ ପାଇଁ ଏକ କଳାବିକାଶ କେନ୍ଦ୍ର ଅଛି । ଅଞ୍ଚଳବାସୀ ତଥା ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଏକ ବାତ୍ୟା ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳୀ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଆଉ ଏଠାରେ ଏକ କଲ୍ୟାଣ ମଣ୍ଡପ ସହିତ ଶୌଚାଳୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ବିଭୂଳି ପାଣି ଆଧୁନିକରଣ ସିକ୍ୟୁରିଟି କ୍ୟାମ୍ପେରା ଲାଇଟି ଫିଟିଙ୍ଗ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସ୍ଥଳୀରେ ପରିଣତ ହେବାକୁ ଲାଗିଛି । ଏଠି ବିଭିନ୍ନ ଆଡୁ ଭକ୍ତ ମାନେ ଆସି ନୀତି ପାଳିରେ ନୀତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ଦୈନିକ ବହୁସଂଖ୍ୟାରେ ଭକ୍ତ ମାନେ ପ୍ରସାଦ/ଭୋଗ ସେବନ କରନ୍ତି । ମା'ଙ୍କର ଅପାର କରୁଣା ସମସ୍ତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଥାଏ ।

ଗ୍ରା/ପୋ-କର୍ଯ୍ୟା, ଥା-ମଙ୍ଗଳପୁର, ଜି-ଯାଜପୁର

ଓଡ଼ିଶା, ପିନ୍ ନମ୍ବର - ୭୫୫୦୧୧, ଦୂରଭାଷା - ୯୫୪୦୩୦୮୦୯୫ (ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ)

ଶିକ୍ଷା

ଅଭିମନ୍ୟୁ ବେହେରା

ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସ୍କୁଲରେ ଯାହା ସବୁ ପଢ଼ାଯାଇଥାଏ ତାହା ହେଉଛି ଶିକ୍ଷା । ଏହା ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ବ୍ୟାପକ ନୁହେଁ କାରଣ ଶିଶୁ କେବଳ ସ୍କୁଲରେ ଶିକ୍ଷାପାଇଥାଏ ତା ନୁହେଁ, ସ୍କୁଲ ପରିସର ବାହାରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଅନେକ କିଛି ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିଥାଏ । ଯୋଡ଼ ଶିକ୍ଷା ଶିଶୁର ଜୀବନରେ ଦଶନ୍ଧି ଦଶନ୍ଧି ଧରି ଶତାଧିକ ଶତାଧିକ ଧରି କାମରେ ଆସିଥାଏ ଏବଂ ସେଇ ଶିକ୍ଷା ତାର ବ୍ୟବହାରରେ ସଂସ୍କାରରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ସହିତ ସମାଜରେ ତାର ପ୍ରତିଫଳନ ତା ଚରିତ୍ରରେ ଆଚରଣରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ସ୍କୁଲର ଶିକ୍ଷା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବୟସର, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀର ଏବଂ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ତର ଦେଇ ଗଠି କରିଥାଏ । ଯେମିତି ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷାରେ ଶିଶୁ କଣ ପଢ଼ି ପାରିବ, ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ କଣ ପଢ଼ି ପାରିବ କିମ୍ବା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ତରରେ କଣ ପଢ଼ିବ ତାହା ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷାନୀତି ଅନୁସାରେ ଶିକ୍ଷକ, ଶିକ୍ଷାବିତ, ମନସ୍ତତ୍ତ୍ୱବିତ ପ୍ରଭୃତିଙ୍କ ଆଲୋଚନା ଜରିଆରେ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥାଏ ।

ମଣିଷ ଜୀବନରେ ଶିକ୍ଷା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ । ସ୍କୁଲ, ସ୍କୁଲରେ ଥିବା ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ କିଛି ବହି ଖାତା କଲମ ପେନ୍‌ସିଲ ରବର ବ୍ୟାଗ୍ ଶ୍ରେଣୀଗୃହ କଳାପଟା ଚକଖତି ଇତ୍ୟାଦିକୁ ନେଇ ଶିଖା ଯାଉଥିବା ଗଣିତ, ଇଂରାଜୀ, ସାହିତ୍ୟ, ଇତିହାସ,

ଭୁଗୋଳ ପ୍ରଭୃତି ବିଷୟ । ମାତ୍ର ଏସବୁ ଏକ ସୀମିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କିନ୍ତୁ ଶିକ୍ଷା କେବେ ସୀମିତ ନୁହେଁ । ସାଧାରଣ ଅର୍ଥରେ ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି କେବଳ ସ୍କୁଲ ଗଲେ ଏବଂ ସ୍କୁଲରେ ପିଲାମାନେ ଯାହା ଶିଖନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ଶିକ୍ଷା । କିନ୍ତୁ କେବଳ ସ୍କୁଲ ନୁହେଁ ସ୍କୁଲ ବାହାରେ ବି ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ବହୁତ ଶିଖିବାର ଅଛି । ଯେମିତି ନିଜ ପରିବେଶରୁ – ଘରକୁ କେହି ଅତିଥୀ ଆସିଲେ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରୁ, ବସିବାକୁ କହୁ ଯାହାକୁ ଶିଶୁ ନିଜ ପରିବାର ଠାରୁ ଶିଖିଥାଏ । ପିତା ମାତାଙ୍କ ସହିତ ବଜାରକୁ ଗଲା ବେଳେ ବଜାରରେ କିଣା କିଣି ବେଳେ ଶିଶୁଟି ଦେଖେ ଦୋକାନୀ ଜିନିଷର ଦାମ ଯାହା କହେ ପିତାମାତା ତାକୁ ମୂଲ୍ୟାମୂଲି କରି କିଣନ୍ତି । ସେଠାରେ ଶିଶୁଟି ଶିଖେ ବାରଗେନିଙ୍ଗ କରିବା । ଏଥି ସହିତ ଶିକ୍ଷାର ଅନେକ ସ୍ରୋତ ଅଛି, ଯେମିତି ପରିବାର ସମବୟସ୍କ ଦଳ, ପଡୋଶୀ, ଧର୍ମ ପୀଠ, ବଜାର, ପର୍ବପର୍ବାଣି, ମେଳା ଯାତ୍ରା, ଖବରକାଗଜ, ଟେଲିଭିଜନ ପ୍ରଭୃତିରୁ ଶିଶୁ ବିଭିନ୍ନ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିଥାଏ ।

ମଣିଷ ଜୀବନରେ ଶିକ୍ଷା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ, ଶିକ୍ଷାକୁ ନେଇ ଆମେ ଶିକ୍ଷିତ ବୋଲାଉଥାଉ । ମାତ୍ର ବେଳେବେଳେ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇ ଅନେକ ଅଶିକ୍ଷିତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଦୁଃସ୍ୱତ ତାର କାରଣ ଖରାପ ସାଙ୍ଗ ସାଥୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ, ଖରାପ ପରିବେଶର ପ୍ରଭାବ ଯୋଗୁ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମରୁ ଆମେ ଶିଶୁକୁ ଭଲ ସାଙ୍ଗ ଭଲ ପରିବେଶ ସହିତ ଜଡ଼ିତ କରାଇବା ଉଚିତ୍, ଯାହାକି ଭବିଷ୍ୟତରେ ଶିଶୁ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ନାଗରିକ ଭାବରେ ନିଜକୁ ଗଢ଼ିତୋଳିବା ସହିତ ଦେଶ ଓ ଜାତିର ଉପକାର ପାଇଁ ସେ ତାର ଶିକ୍ଷାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ପାରିବ । ଏଥିରେ ଶିକ୍ଷକ, ପିତାମାତା, ଅଭିଭାବକ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭୂମିକା ରହିଛି । ସିଏ ମାର ଗାଳି ହେଉ କି ବାପାଙ୍କର ତାଳି ହେଉ, ଜଣଙ୍କର

ଆକଟ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ଉତ୍ତମ ଶିଶୁ ପାଇଁ ଔଷଧ ଭଳି କାମ କରିବ । ପାଠ
ଟଙ୍କା ନେଇ ବଜାରକୁ ଯାଉଥିବା ଶିଶୁଟି ପଚାଶ ଟଙ୍କାର ଜିନିଷ ଧରି ବଜାରରୁ ଫେରିଲା
ବେଳେ ତାକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଉ - ପାଠ ଟଙ୍କାତ ଦେଇଥିଲି ପଚାଶ ଟଙ୍କାର ଜିନିଷ କେମିତି
ଆଣିଲୁ । ଏଥିରେ ଚୋରି ନା ଅନ୍ୟ କିଛି କାହାଣୀ ରହିଛି !!!!

ଅଧ୍ୟକ୍ଷ – ମାଇଁ ପ୍ଲାନେଟ୍ ପବ୍ଲିକ୍ ସ୍କୁଲ
ସ୍ୱାମପାଟଣା, ଭୋଲବେଡା, କେନ୍ଦୁଝର,
ମୋ – ୯୯୩୮୮୧୭୦୭୯

ବୟସ୍କ ରୋଗ : ପାର୍କିନସନ୍

ଡା. ରାଜକିଶୋର ପଣ୍ଡା

ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏପ୍ରିଲ ଏଗାରକୁ ବିଶ୍ୱ ପାର୍କିନସନ୍ ଦିବସ ଓ ଏପ୍ରିଲକୁ ପାର୍କିନସନ୍ ସଚେତନା ମାସ ଭାବେ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ପାଳନ କରା ଯାଇଥାଏ । ବୟସ୍କମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ଏକ ଚିକିତ୍ସାଜନକ ରୋଗ ଓ ଏଥିରେ ବୃଦ୍ଧଜନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର କ୍ଷମତା, ଗତିଶୀଳତା ଓ ମାନସିକ ଦକ୍ଷତା ଆଦି ଦ୍ରୁତ ଭାବରେ ହ୍ରାସ ପାଇଥାଏ । ତେବେ ଏହି ରୋଗର ସମ୍ୟକ ଇତିହାସ, କାରଣ, ନିରାକରଣ ଓ ପରିସଂଖ୍ୟାନର ଆଲୋଚନା ହିଁ ଆମର ଏହି ନିବନ୍ଧର ବିଷୟବସ୍ତୁ ।

ପ୍ରଥମେ ଆମେ ଆସିବା ପାର୍କିନସନ୍ ଇତିହାସକୁ । ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ଓ ଚୀନର ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଏହି ରୋଗର ଲକ୍ଷଣ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଆଧୁନିକ ଔଷଧ ବିଜ୍ଞାନକୁ ଦେଖିଲେ, ୧୮୧୭ ମସିହାରେ ଲଣ୍ଡନର ଡାକ୍ତର “ଜେମ୍ସ ପାର୍କିନସନ୍” ପ୍ରଥମେ ଏହି ରୋଗଟିକୁ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ । ନିଜର ପୁସ୍ତକ “ଆନ୍ ଏସେ ଅନ୍ ସେକିଙ୍ଗ୍ ପାଲସି”ରେ ସେ ପାର୍କିନସନ୍ ରୋଗର ସବିଶେଷ ଲକ୍ଷଣ ଜନିତ ବିବରଣୀକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ । ମଜାର କଥା ଏହି ଯେ, ଡାକ୍ତର ଜେମ୍ସ ରୋଗଟିର ନାମକରଣ କରିଥିଲେ “ପାରାଲିସିସ୍ ଏଜିଟାନସ୍” । ତାଙ୍କ ପରେ ୧୮୨୭ ମସିହାରେ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ସ୍ୱାୟଂ ରୋଗ ବିଶେଷଜ୍ଞ “ଜିନ୍ ମାର୍ଟିନ୍ ଚାରକୋଟ୍”, ଯିଏ କି ପାର୍କିନସନ୍ ବିଷୟରେ ଆହୁରି ଉନ୍ନତ ଧରଣର ଗବେଷଣା କରିଥିଲେ, ଡାକ୍ତର ଜେମ୍ସଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ରୋଗଟିକୁ “ପାର୍କିନସନ୍ ଡିଜିଜ୍” ନାମରେ ନାମିତ କଲେ । ୧୮୯୩ ମସିହାରେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏହି ବ୍ୟାଧିଟି ମସ୍ତିଷ୍କର “ସବ୍‌ଷ୍ଟାନସିଆ ନାଏଗ୍ରା”ରେ ରୋଗଜନିତ

ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯୋଗୁଁ ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ । ୧୯୧୯ ମସିହାରେ ରୁଷୀୟ ସ୍ତ୍ରୀୟ ବିଶେଷଜ୍ଞ “କୋନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନ୍”, ପାର୍କିନସନରେ ମସ୍ତିଷ୍କରେ ହେଉଥିବା ଅତିକ୍ଷୁଦ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ସହିତ ଏହାକୁ “ଲିଫ୍ଟି ବଡ଼ି” ନାମରେ ନାମକରଣ କରିଥିଲେ । ୧୯୨୭ ମସିହାରେ “ଆର୍ଡିଡ଼ କାର୍ଲସନ୍” ପାର୍କିନସନର ମୁଖ୍ୟ କାରଣକୁ “ଡୋପାମିନ”ର ଅଭାବ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ସହିତ ଏହାର ଔଷଧ “ଲିଭୋଡୋପା”କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ପରିଶେଷରେ ୧୯୯୭ ମସିହାରେ ଏହି ରୋଗର ଆନୁବଂଶିକ କାରଣ ଜଣାପଡ଼ିବା ସହ, ଏହାର ଏକ ଶଲ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା ପଦ୍ଧତି “ଡିପ୍ ବ୍ରେନ୍ ଷ୍ଟିମୁଲେସନ୍” କୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଆସିବା କାରଣକୁ । ପାର୍କିନସନର ପ୍ରମୁଖ କାରଣ ହେଉଛି ଡୋପାମିନର ଅଭାବ । ଏହି ଡୋପାମିନ, ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀର ପାଇଁ ଏକ ଆବଶ୍ୟକ ହରମୋନ୍ ଅଟେ । ଆମ ଶରୀରରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଗତିଶୀଳତା, ସ୍ମରଣ ଶକ୍ତି, ଧ୍ୟାନ ଶକ୍ତି, ଉତ୍ସାହ, ଆନନ୍ଦ ନିମନ୍ତେ ଏହି ଡୋପାମିନ୍ ନିତାନ୍ତ ଜରୁରୀ । ଏହା କମିଗଲେ ମନ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହେବା ସହ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ହାଲିଆ ହୋଇଯାଇଥାଏ ଓ କାମ କରିବାର ସ୍ତୃହା ହ୍ରାସ ପାଇଥାଏ । ପାର୍କିନସନରେ ମସ୍ତିଷ୍କରେ ଡୋପାମିନ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ସ୍ତ୍ରୀୟ କୋଷମାନେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତି । ଏହି ସ୍ତ୍ରୀୟକୋଷମାନଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ହେଉଛି ମସ୍ତିଷ୍କର “ସର୍ବ୍ଷ୍ଟାନସିଆ ନାଏଗ୍ରା” । କାଳକ୍ରମେ ଏହି ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉଥିବା ସ୍ତ୍ରୀୟକୋଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ବା ତ୍ରୁଟିଯୁକ୍ତ ପ୍ରୋଟିନର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଏହି ପ୍ରୋଟିନଟି ହେଉଛି “ଆଲ୍ଫା- ସାଇନ୍ୟୁକ୍ଲିନ୍” । ଏହି ପ୍ରୋଟିନର ଜମାକୁ କୁହାଯାଏ “ଲିଫ୍ଟି କୋଷ” ବା “ଲିଫ୍ଟି ବଡ଼ି” ।

ଏହି ରୋଗର ଦ୍ୱିତୀୟ କାରଣ ହେଉଛି କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜିନିଷରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବା ମ୍ୟୁଟେସନ୍ । ଏହି ଜିନ୍-ଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛନ୍ତି, ୧୮ୟ, ୧୯ୟ, ୨୧ୟ, ୨୨ୟ, ୨୩ୟ, ୨୪ୟ, ୨୫ୟ, ୨୬ୟ, ୨୭ୟ, ୨୮ୟ, ୨୯ୟ, ୩୦ୟ, ୩୧ୟ, ୩୨ୟ, ୩୩ୟ, ୩୪ୟ, ୩୫ୟ, ୩୬ୟ, ୩୭ୟ, ୩୮ୟ, ୩୯ୟ, ୪୦ୟ, ୪୧ୟ, ୪୨ୟ, ୪୩ୟ, ୪୪ୟ, ୪୫ୟ, ୪୬ୟ, ୪୭ୟ, ୪୮ୟ, ୪୯ୟ, ୫୦ୟ, ୫୧ୟ, ୫୨ୟ, ୫୩ୟ, ୫୪ୟ, ୫୫ୟ, ୫୬ୟ, ୫୭ୟ, ୫୮ୟ, ୫୯ୟ, ୬୦ୟ, ୬୧ୟ, ୬୨ୟ, ୬୩ୟ, ୬୪ୟ, ୬୫ୟ, ୬୬ୟ, ୬୭ୟ, ୬୮ୟ, ୬୯ୟ, ୭୦ୟ, ୭୧ୟ, ୭୨ୟ, ୭୩ୟ, ୭୪ୟ, ୭୫ୟ, ୭୬ୟ, ୭୭ୟ, ୭୮ୟ, ୭୯ୟ, ୮୦ୟ, ୮୧ୟ, ୮୨ୟ, ୮୩ୟ, ୮୪ୟ, ୮୫ୟ, ୮୬ୟ, ୮୭ୟ, ୮୮ୟ, ୮୯ୟ, ୯୦ୟ, ୯୧ୟ, ୯୨ୟ, ୯୩ୟ, ୯୪ୟ, ୯୫ୟ, ୯୬ୟ, ୯୭ୟ, ୯୮ୟ, ୯୯ୟ, ୧୦୦ୟ ।

ଏହି କାରଣଟି କିନ୍ତୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିରଳ ଓ ଏହା ଯୋଗୁଁ ମାତ୍ର ପନ୍ଦର ପ୍ରତିଶତ ପାର୍କିନସନ ହୋଇଥାଏ । ଦୃତୀୟରେ ପରିବେଶ ଜନିତ କାରଣ । ବିଭିନ୍ନ ବିଷାକ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଯେପରିକି କୀଟନାଶକ, ପ୍ରଦୂଷିତ ବାୟୁ, କଳକାରଖାନାରୁ ନିର୍ଗତ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଯ୍ୟବସ୍ତୁ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ରୋଗ ହୋଇଥାଏ । ସାଧାରଣତଃ ବୟସ ବଢ଼ିବା ସହିତ ଏହି ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ବଢ଼ିଯାଇଥାଏ । ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ଷୀଠିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବୟସର ଲୋକଙ୍କୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଥାଏ ଓ ତୁଳନାତୁଳ୍ୟ ଭାବରେ ପୁରୁଷମାନେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଏହି ରୋଗରେ ବେଶୀ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଏହି ରୋଗର ପ୍ରମୁଖ ଲକ୍ଷଣମାନ ହେଉଛି- ଥରିବା (ହାତ, ଆଙ୍ଗୁଠି ପ୍ରଭୃତି), ଗତିଶୀଳତାରେ ହ୍ରାସ, ମାଂସପେଶୀଗୁଡ଼ିକର ଅନମନୀୟତା ବା ଶକ୍ତ ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ହେବା, କଥା କହିବା ଶୈଳୀରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ, ଲେଖିବାରେ କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ, ଶରୀରର ଭାରସାମ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିବାରେ ଅସୁବିଧା ଇତ୍ୟାଦି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖିବା ରୋଗଟିର ପରିସଂଖ୍ୟାନକୁ । ପାର୍କିନସନ ଉପରେ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ଗବେଷଣା ଓ ଜନସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଆମେରିକାର ସଂସ୍ଥା ପାର୍କିନସନ ଫାଉଣ୍ଡେସନ ତରଫରୁ ପ୍ରକାଶିତ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ, କେବଳ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ୯୦,୦୦୦ ନୂଆ ରୋଗୀ ଚିହ୍ନଟ ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ୧.୧ ମିଲିଅନ ଲୋକ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଠାରେ ଏହି ରୋଗ ସହିତ ବଞ୍ଚିଛନ୍ତି । ସଂସ୍ଥା ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାଇଛି ୨୦୩୦ ସୁଦ୍ଧା ପାର୍କିନସନ ସହ ବଞ୍ଚୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା, ଆମେରିକାରେ ୧.୧ ମିଲିଅନ୍ ରୁ ୧.୨ ମିଲିଅନକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାର ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସ୍ନାୟୁକୋଷ ବିନଷ୍ଟକାରୀ ରୋଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଛି ଆଲଜାଇମର ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନରେ ଅଛି ପାର୍କିନସନ୍ । ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ୧୦ ମିଲିଅନରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ଏହି ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଅଛନ୍ତି । ଭାରତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖିଲେ ପ୍ରତି ଏକଲକ୍ଷ

ଜନସଂଖ୍ୟାରେ ପାର୍କିନସନ ୧୫ ରୁ ୪୩ ଜଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଛି । ୨୦୩୦ ସୁଦ୍ଧା ଏହି ସଂଖ୍ୟା ଆହୁରି ବଢ଼ିବ ବୋଲି ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ଆକଳନ କରିଛନ୍ତି । ଚିନ୍ତାର ବିଷୟ ହେଉଛି କି, ଭାରତରେ ଏହି ରୋଗରେ ପ୍ରଭାବିତ ହେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୪୦ ରୁ ୪୫ ପ୍ରତିଶତ ହେଉଛନ୍ତି ୨୨ ରୁ ୪୯ ବର୍ଷ ବୟସ ମଧ୍ୟରେ । ତେଣୁ ଯୁବବର୍ଗ ଏହି ରୋଗର ଶିକାର ହେଉଛନ୍ତି ବୋଲି ଆମେ କହିପାରିବା । ଡାକ୍ତରମାନେ ଏହା ଉପରେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ, କଳକାରଖାନାର ପ୍ରାବଲ୍ୟ, ବାୟୁ ପ୍ରଦୂଷଣ ଓ ଜୀବନଶୈଳୀରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯୋଗୁଁ ଏହିପରି ଘଟୁଛି । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ଭାରତରେ ଆନୁବଂଶିକ ଇତିହାସ, ମସ୍ତିଷ୍କଘାତ ଥିବା ରୋଗୀ ଓ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଏହି ରୋଗ ବେଶୀ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରୁଛି ।

ଚିକିତ୍ସାକୁ ଆସିଲେ ଏହି ରୋଗରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଲିଭୋଡୋପାକୁ ଔଷଧ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । ଲିଭୋଡୋପାକୁ ଏହି ରୋଗର ଗୋଲ୍ଡ୍ ଷ୍ଟାଣ୍ଡାର୍ଡ୍ ଔଷଧ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଏହା ମସ୍ତିଷ୍କରେ ଡୋପାମିନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ, ଏହାର ଅଭାବକୁ ପୂରଣ କରିଥାଏ । ଲିଭୋଡୋପାକୁ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଏନଜାଇମ୍ ବିଘଟନ କରି, ଏହାକୁ ମସ୍ତିଷ୍କ ବାହାରେ ଡୋପାମିନରେ ପରିଣତ କରିଥାଏ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଶତପ୍ରତିଶତ ଲିଭୋଡୋପା ମସ୍ତିଷ୍କରେ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିପାରିନଥାଏ । ଏହି ଏନଜାଇମର ନାମ ହେଉଛି “ଡୋପା ଡି କାରବୋକ୍ସିଲେଜ୍” । ଏହାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଲିଭୋଡୋପାକୁ “କାର୍ବିଡୋପା” ସାଙ୍ଗରେ ମିଶ୍ରିତ କରି ଦିଆଯାଇଥାଏ । କାର୍ବିଡୋପା ଉପରୋକ୍ତ ଏନଜାଇମଟିକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରି ମସ୍ତିଷ୍କରେ ଲିଭୋଡୋପାର ଉପସ୍ଥିତିକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଇଥାଏ । ପାର୍କିନସନ ବିଷୟରେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରି ଚେନ୍ନାଇର “ରିଲା ହସ୍ପିଟାଲ”ର ସ୍ନାୟୁ ବିଭାଗର ମୁଖ୍ୟ ଡାକ୍ତର ଏନ. ଦାମୋଦରନ୍ କହିଛନ୍ତି କି, ବିଗତ ଜନବର୍ଷକୁ ତୁଳନା କଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଏହି ରୋଗ ବିଷୟରେ

ଜନସଚେତନାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଛି । ସେ କହିଛନ୍ତି କି, ପାର୍କିନସନରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରାୟ ରୋଗୀ, ରୋଗଟିର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଲକ୍ଷଣକୁ ଗୁରୁତ୍ୱର ସହ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ହାତ କିମ୍ବା ଗୋଡ଼ ଥରିଲେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଭିଟାମିନ୍ ଅଭାବ ବା ସ୍ନାୟୁବିକ ଦୁର୍ବଳତା ବୋଲି ଧରିନେଇଥାନ୍ତି ।

ପରିଶେଷରେ ତାଙ୍କୁରଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲାବେଳକୁ ରୋଗଟି ଜଟିଳ ଆକାର ଧାରଣ କରିସାରିଥାଏ ।

ଯଦିଓ “ଡିପ୍ ବ୍ରେନ-ଷ୍ଟ୍ରିକ୍ସୁଲେସନ୍” ନାମକ ଏକ ଶଲ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା, ଏହି ରୋଗ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ଏହାର ପରିସର କିନ୍ତୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ପାର୍କିନସନ ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ଓ ତାଙ୍କର କେୟାର ଟେକରମାନ ନେଇ କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ସହଯୋଗ ଗୋଷ୍ଠୀମାନ କରାଯାଉଛି । ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀ ଜରିଆରେ କେୟାର ଟେକରମାନଙ୍କୁ ରୋଗୀର ଯତ୍ନ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଓ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଫିଜିଓଥେରାପି ସାଇକୋଥେରାପି ଆଦି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି । ଏହା ଏକ ଭଲ ପଦକ୍ଷେପ ।

ଏ ମଧ୍ୟରେ ଲଣ୍ଡନରୁ ବାହାରୁଥିବା ପୃଥିବୀ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବିଜ୍ଞାନ ପତ୍ରିକା “ନିଉ ସାଇଣ୍ଟିଷ୍ଟ” ରେ ପାର୍କିନସନକୁ ନେଇ ଏକ ପ୍ରବନ୍ଧ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ଏହି ଆଲୋଚ୍ୟାଟି ରୋଗର ଏକ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଔଷଧ ସମ୍ପର୍କରେ । ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆର ମେଲବୋର୍ଣ୍ଣସ୍ଥିତ “ସ୍ପିନବର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ” ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏକ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ ମୂଷାମାନଙ୍କୁ ନେଇ । ଗବେଷକମାନେ ମୂଷାମାନଙ୍କୁ “ଆଲଫା ସାଇନ୍ୟୁକ୍ଲିନ୍” ପ୍ରୋଟିନର କିଛି ଦ୍ରବଣକୁ ନିୟମିତ ଭାବରେ ନାକ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଲେ । ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଜାଣିଛେ ଯେ ଏହି ପ୍ରୋଟିନ ହିଁ ପାର୍କିନସନ କରାଇଥାଏ । ଫଳସ୍ୱରୂପ ମୂଷାମାନଙ୍କ ଦେହରେ ପାର୍କିନସନର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଗଲା । ଏହାପରେ ଏହି ମୂଷାମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇ, ଗୋଟିଏ ଦଳକୁ କମ୍ପାଉଣ୍ଡ- ଏକ୍ସ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଔଷଧ ଦିଆଗଲା । ଅନ୍ୟ ଦଳକୁ କୌଣସି

ଔଷଧ ଦିଆଗଲା ନାହିଁ । କିଛି ଦିନ ପରେ ପରୀକ୍ଷାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ, ଯେଉଁ ଦଳଟି ଉପରୋକ୍ତ ଔଷଧ ପାଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନ ପାଇଥିବା ଦଳଠାରୁ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ସୁସ୍ଥ ଅଛନ୍ତି ।

ଏହି କମ୍ପାଉଣ୍ଡ- ଏକ୍ସ ଔଷଧଟି ସମ୍ପ୍ରତି ଆମେରିକାର ଫୁଡ୍ ଆଣ୍ଡ ଡ୍ରଗ୍ ଆଡମିନିଷ୍ଟ୍ରେସନର୍ ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇଛି ।

ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଦାବି କରୁଛନ୍ତି କି, ଏହି ଔଷଧଟିର ମୁଖ୍ୟକାମ ହେଉଛି ମସ୍ତିଷ୍କର ବର୍ତ୍ତ୍ୟବସ୍ତୁର ନିଷ୍କାସନ କରିବା । ଯେହେତୁ ଔଷଧକୁ ନେଇ ଆଉ କିଛି ପରୀକ୍ଷା ନିରୀକ୍ଷାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ତେଣୁ ଏହାର ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ନାମକରଣ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରାଯାଇନାହିଁ । ଆଗାମୀ ସମୟରେ ଏହି ଔଷଧ ପାର୍କିନସନ ରୋଗୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଆଲୋକବର୍ତ୍ତକା ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଛି ।

ଓଡ଼ିଶା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା

ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମୋବାଇଲ ନଂ- ୮୧୪୪୦୪୨୯୯୭

ମହାଭାରତର ସ୍ୱଳ୍ପାଲୋଚିତ ଚରିତ୍ର

ସଞ୍ଜୀବ କୁମାର ଦାସ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତର ଦୁଇଟି ପ୍ରମୁଖ ମହାକାବ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ମହାଭାରତ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ରାମାୟଣ । ମହାଭାରତ ମହାକାବ୍ୟକୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲେଖାଯାଇଥିବା ସବୁଠାରୁ ଦୀର୍ଘ କାବ୍ୟ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ଏଥିରେ ଏକ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଶ୍ଳୋକ ଏବଂ ଅଠର ଲକ୍ଷ ଶବ୍ଦ ଅଛି । ଯାଶୁସ୍ତୀଷ୍ଟଙ୍କ

ଜନ୍ମର ୪୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମର ପରବର୍ତ୍ତୀ ୪୦୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ରକ୍ଷି ବ୍ୟାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଏହି ମହାକାବ୍ୟ ଏକ ବିଶାଳ ଜ୍ଞାନକୋଷୀୟ କୃତି ଯାହା ହିନ୍ଦୁ ଦର୍ଶନ, ସଂସ୍କୃତି ଏବଂ ନୀତିର ମୂଳଦୁଆ ଭାବରେ ମାନ୍ୟତା ଲାଭ କରିଛି ।

ଏହା ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱ ସାହିତ୍ୟର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଏବଂ ଦୀର୍ଘତମ ମହାକାବ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଭାବରେ ବହୁଳ ଭାବରେ ଆଦୃତ ଯାହାକୁ ନୈତିକତା, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ମାନବ ସ୍ୱଭାବର ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ସବୁଠାରୁ ଜଟିଳ ସାଧନ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ସର୍ବାଧିକ ଶ୍ଳୋକରେ ରଚିତ ଏହା ଗ୍ରୀକ କବି ହୋମରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ 'ଇଲିଆଡ୍' ଏବଂ 'ଓଡିସି' ର ମିଳିତ ଦୀର୍ଘତାରୁ ଦଶ ଗୁଣ ଅଧିକ । ଏହା ଭଗବଦ୍ ଗୀତା ପାଠ୍ୟର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶ । ପାଣ୍ଡବ-କୌରବ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ବା କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ଯୁଦ୍ଧ ବ୍ୟତୀତ ଏଥିରେ ଜୀବନର ଯେଉଁ ଚାରୋଟି ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ସମାୟୋଜନ କରାଯାଇଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ଧର୍ମ (କର୍ତ୍ତବ୍ୟ), ଅର୍ଥ (ସମୃଦ୍ଧି), କାମ (ଇଚ୍ଛା) ଏବଂ ମୋକ୍ଷ (ମୁକ୍ତି) । ପୁନଶ୍ଚ, ଏହା କେବଳ ଏକ ଯୁଦ୍ଧ କାହାଣୀ ନୁହେଁ; ଅଧିକନ୍ତୁ ଏଥିରେ ବିବିଧ ଚରିତ୍ର, ଜଟିଳତା, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ ଏବଂ ଧାର୍ମିକତା ଉପରେ ଗଭୀର ରେଖାପାତ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରାୟତଃ "ପଞ୍ଚମ ବେଦ"

ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ଜ୍ଞାନର ଏହି ବିଶାଳ ଭଣ୍ଡାର ଭାରତୀୟ ସାହିତ୍ୟକୁ ରୁଚିମନ୍ତ କରିଛି ।

ମହାଭାରତରେ ଅନେକ ଚରିତ୍ର ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ମୁଖ୍ୟ ନାୟକଙ୍କ ପ୍ରଚ୍ଛଦରେ ରହି ଯାଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ କାବ୍ୟର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଚରିତ୍ର, କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ପ ଆଲୋଚିତ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କିଛି ଚରିତ୍ରମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ ଏହି ଆଲୋଚ୍ୟରେ ।

ଯୁଯୁସ୍ଥୁ : ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିବା ଏକମାତ୍ର କୌରବ ଭାଇ । ସେ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ଏବଂ ଜଣେ ଦାସୀଙ୍କ ଔରସରୁ ଜାତ ଜନୈକ ରାଜପୁତ୍ର । ସେ ଏଇଥିପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ସେ ଯୁଦ୍ଧ କବଳରୁ ବଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ଥର ରାଜା ଭାବରେ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

ବିକର୍ଣ୍ଣ: ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ଆଉ ଏକ ପୁତ୍ର । ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାୟତଃ ଏକମାତ୍ର କୌରବ ଭାଇ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ ଯିଏ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ହରଣ ସମୟରେ ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କର ତାଙ୍କୁ ବାଜି ଲଗାଇବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ ।

ସାତ୍ୟକି: ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅବମାନିତ ଯୋଦ୍ଧା । ସେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପରମ ଭକ୍ତ ଏବଂ ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ଥିଲେ । ସେ ପାଣ୍ଡବ ପକ୍ଷ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ କାରଣ ସେ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଯୁଧିଷ୍ଠିର ଏବଂ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ ।

ଶଲ୍ୟ: ନକୁଳ ଏବଂ ସହଦେବଙ୍କ ମାମୁଁ ଥିଲେ ସେ । ଶଲ୍ୟଙ୍କୁ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଛଳ କରି କୌରବ ପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ଦକ୍ଷ ଯୋଦ୍ଧା ଥିଲେ ଯିଏ କର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ସାରଥୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ କୌରବ ଶିବିର ମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଦୃନ୍ଦର ଏକ ସ୍ତମ୍ଭ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟତା ବିଷୟରେ

କର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରି ତାଙ୍କ ମନୋବଳ ଦୁର୍ବଳ କରି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ହତାଶ କରିଥିଲା ।

ଘଟୋକ୍ତ: ଜଣାଶୁଣା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଭାବ ବିଷୟରେ ବହୁତ କମ୍ ଆଲୋଚନା ହୁଏ । ଭୀମ ଏବଂ ହିତିମ୍ବୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ଭାବରେ ସେ ଯୁଦ୍ଧର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ରାକ୍ଷସୀ ଶକ୍ତି ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲା ସେତେବେଳେ ସେ ରାତ୍ରିରେ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ସେ କର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ଶକ୍ତି ଅସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ହେଲେ ସେ ତାଙ୍କର ଭୂମିକା ସଠିକ ଭାବେ ନିର୍ବାହ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବ୍ୟାପକ ବିନାଶ ଘଟାଇଥିଲେ ।

ବର୍ବରିକ: 'ତିନି ବାଣ ବାହକ' ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା ସେ ଘଟୋକ୍ତ ଏବଂ ଅହିଲାବତୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ସେ ପରାଜିତ ପକ୍ଷ ପାଇଁ ଲଢ଼ିବା ପାଇଁ ଏକ ନୀତି ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ ଥିଲେ । କୃଷ୍ଣ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ବିନାଶର କାରଣ ହେବ, ତେଣୁ ସେ ଯୁଦ୍ଧ ପୂର୍ବରୁ ବଳିଦାନ ସ୍ୱରୂପ ବର୍ବରିକଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ମାଗିଲେ ।

ଦୁଃଶାଳା: ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ଏବଂ ଗାନ୍ଧାରୀଙ୍କ ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟା । କୌରବମାନଙ୍କ ଭଉଣୀ ଭାବରେ ସେ ଯୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭାଇ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ (ଜୟଦ୍ରଥ)ଙ୍କୁ ହରାଇ ଦୁଃଖରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ବିତାଇଥିଲେ ।

ସଞ୍ଜୟ: ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ସାରଥୀ ଏବଂ ପରାମର୍ଶଦାତା । ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିବ୍ୟଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ଧ ରାଜାଙ୍କ "ଚକ୍ଷୁ" ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଏବଂ ବାସ୍ତବ ସମୟରେ ଭଗବତ୍ ଗୀତା ଓ ଅଘଟଣ ଯୁଦ୍ଧ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲା ।

ଅହିଲାବତୀ: ଘଟୋକ୍ତଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ବର୍ବରିକଙ୍କ ମାତା । ସେ ଜଣେ ନାଗା ରାଜକୁମାରୀ ଥିଲେ ଯିଏ ତାଙ୍କ ପୁଅକୁ ପରାଜିତ ପକ୍ଷ ପାଇଁ ଲଢ଼ିବାକୁ ଶିଖାଇଥିଲେ ।

ଆଉ ଏକ ଚରିତ୍ର ପ୍ରମୁଖ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱମାନଙ୍କ ପ୍ରଚ୍ଛଦରେ ରହିଯାଇଛି । ତାହା ହେଉଛି ଶିବି ରାଜ୍ୟର ରାଜା ଗୋବାସେନଙ୍କ କନ୍ୟା କ୍ଷତ୍ରୀୟ ରାଜକୁମାରୀ ଦେବୀକା । ମହାଭାରତର ପ୍ରମୁଖ ପାତ୍ର ପଞ୍ଚୁ ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭ୍ରାତା ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ ବୈବାହିକ ଜୀବନ ରହସ୍ୟାବୃତ୍ତ । ପାଣ୍ଡବ ପାଞ୍ଚଭ୍ରାତା ଦୁପଦନନ୍ଦିନୀ ଯାଜ୍ଞସେନୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ, ମାତ୍ର ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବାହ ଅଜ୍ଞାତ ବନବାସ ପୂର୍ବରୁ ଦେବିକାଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ଔରସରୁ ଯୌଧେୟ ନାମରେ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜାତ ହୋଇଥିଲା । ଯୌଧେୟ ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଭାଗ ନେଇ ବୀରଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତ ବନବାସ ସମୟରେ ଦେବୀକା ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ ସହିତ ନ ଥିଲେ । ସେ ମାତା କୁନ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ରାଜ ଉତ୍ଥାସରେ ହିଁ ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ । ଦେବିକା ଜଣେ ଧର୍ମପରାୟଣା ମହିଳା ଭାବରେ ବିବେଚିତ ହୁଅନ୍ତି । ମହାକାବ୍ୟରେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ "ରତ୍ନ" ଭାବରେ ଏକ ସମ୍ମାନିତ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲେ । ସେ ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ ସହିତ ହସ୍ତିନାପୁର ଏବଂ ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ଥରେ ରହୁଥିଲେ, ଯିଏ ତାଙ୍କ ସହିତ ଦୟାଳୁ ଏବଂ ସ୍ନେହ ଭରା ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ଦେବିକାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଯମ ଧର୍ମ ମହାରାଜଙ୍କ ପତ୍ନୀ ମାତା ଉର୍ମିଳାଙ୍କ ଅବତାର ମଧ୍ୟ ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ସେ ଭଗବାନ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜଣେ ସମର୍ପିତ ଅନୁଗାମୀ ଥିଲେ ।

ମହାଭାରତରେ ଦେବିକାଙ୍କ ନାମ ଆଦିପର୍ବରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଯଦିଓ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କ ଆକର୍ଷଣୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଆଗରେ ତାହା ଫିକା ପଡ଼ିଯାଇଥିଲା । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କ ସହିତ ଭଲ ସମ୍ପର୍କ ବଜାୟ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ମାନ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ମହାଭାରତରେ ଦ୍ରୌପଦୀ ଏବଂ ଦେବିକା ଉଭୟ ପାଣ୍ଡବ ଭାଇ ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ ପତ୍ନୀ,

କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମହାକାବ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରମୁଖତା, ଉତ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଭୂମିକାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଭିନ୍ନ । ଦ୍ରୌପଦୀ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରମୁଖ ନାୟିକା ଏବଂ ପାଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ପତ୍ନୀ, ଯେତେବେଳେ ଦେବିକା ହେଉଛନ୍ତି ସଂକ୍ଷେପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ସୁଧୂର୍ଜିତଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ନୀ ।

ଦେବିକାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ଭାବରେ କିଛି ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ଏହା ଅନୁମାନ କରାଯାଏ ଯେ ସେ ସୁଧୂର୍ଜିତଙ୍କ ହିମାଳୟକୁ ଅନ୍ତିମ ଯାତ୍ରାର ଆରମ୍ଭରେ ପଡ଼ିତ ହୋଇଥାଇ ପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ପରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରନ୍ଥ ଏବଂ ମହାଭାରତରେ ଦେବିକାଙ୍କ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ବିସ୍ତୃତ ସୂଚନା ନାହିଁ ଯାହା ଏହି ମହାକାବ୍ୟରେ ଚରିତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ଜଟିଳତା ଏବଂ ବିବିଧତାକୁ ପ୍ରତିପାଦିତ କରିଥାଏ । ଏହି ଚରିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଭାବପ୍ରବଣ ଏବଂ ରଣନୈତିକ ଯୁଦ୍ଧର ଜଟିଳ ସ୍ତରଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ବେଶ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ସଞ୍ଜୀବ କୁମାର ଦାସ

କଲେଇ

ଭଦ୍ରକ

୭୩୭୧୨୧୯୦୦୪

ଶିକ୍ଷାର ଶିଖା

ସୁନନ୍ଦା ମହାନ୍ତି

ଯିଏ ଯେତେ ଭଲରେ ଥାଉ ବା ନଥାଉ ଚିନ୍ତା ଅନେକ କାହାର କୋଉ ପ୍ରକାର ଭୋକର ଚିନ୍ତା । କିଏ ଖାଦ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଆଶ୍ରୟ ଭଳି ସର୍ବନିମ୍ନ ଆବଶ୍ୟକତା ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲା ବେଳେ କିଏ ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ସମ୍ମାନ, ଯଶ, ବିଭବ, ଗୌରବ ଓ ଗରିମା ଚିନ୍ତା କରୁଛି । ସାଧାରଣତଃ ପିଲାଦିନେ ପାଠ ଚିନ୍ତା । ବଡ଼ ହେଲେ ରୋଜଗାର ଚିନ୍ତା, ଯୌବନରେ ଭଲ ପତି, ପତ୍ନୀ, ପୁତ୍ର, କନ୍ୟା, ଜମାତା, ବଧୂ ଚିନ୍ତା କରୁ କରୁ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟରେ ଶରୀର ଚିନ୍ତା । ସେତେବେଳେ ଲାଗେ ଥିଲେ ଥାଉ ପଛେ ଧନ ଅପାର... ସୁସ୍ଥତା ନଥିଲେ ଜୀବନ ଅସାର । ତେଣୁ ପିଲାଦିନୁ ନିରୋଗ ରହିବା ଚିନ୍ତା କରି, ଖେଳକୁଦ ବ୍ୟାୟାମ, ଯୋଗ, ପ୍ରାଣାୟାମ ପ୍ରତି ନିଜେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ସହ ଦୁନିଆଁକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଜରୁରୀ ଅଟେ ।

ବରପୁତ୍ର ମାନେ ଆମ ଦେଶରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ଦୁନିଆଁକୁ ବଦଳାଇଦେବା ଚିନ୍ତା କରି ଆଜି ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି । ଚିନ୍ତା ନ କରି ଥିଲେ, ଗାନ୍ଧିଜୀ କଣ ମହାତ୍ମା ହୋଇ ପାରିଥାନ୍ତେ ନା ବିନା ରକ୍ତପାତରେ ଅହିଂସା ମନ୍ତ୍ରରେ ସ୍ୱାଧୀନତାର ସ୍ୱାଦ ଚଖାଇ ପାରିଥାନ୍ତେ ! ସେହିଭଳି ଦେଶ, ଜାତି, ଭାଷା ସୁରକ୍ଷା, ସଂସ୍କୃତି ରକ୍ଷା, ପରମ୍ପରା ପାଳନ ରକ୍ଷା କରି ସମାଜକୁ ବଦଳାଇ ଯାଇଛନ୍ତି ଅନେକ ଅନେକ ମହିତ୍ୱସୀ ଜନନାୟକ, ସାଧୁ, ସନ୍ଥ ଓ ସନ୍ୟାସୀ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା, ଓଡ଼ିଆ ଜାତି

ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରି କୁଳରୁଦ୍ଧ, ଉତ୍କଳ ଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ, ଗୋପବନ୍ଧୁ ଆଦି ପଞ୍ଚସଖା, ପାରଳା ଗଜପତି କୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେବ, ଉତ୍କଳ ଦୀପିକାର ସମ୍ପାଦକ, ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ନାମ ସ୍ମରଣ କରୁଛି ଦୁନିଆଁ ।

ବିଭୂଦତ୍ତ ଆଜି ଚିନ୍ତା କରୁଛି । ପଦ୍ମିନୀ ସ୍ତ୍ରୀ ପାଇବାକୁ, ଚିହ୍ନିବ କେମିତି ? ବାପା ଯେତେ ବୁଝାଇଲେ ମଧ୍ୟ ତା ମନ ବୁଝୁନି । ଯେତେ ଝିଅ ଦେଖିଲେ ତାର ପସନ୍ଦ ହେଉନି । ବାପା ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପଡ଼ୁଛନ୍ତି, ପିତାମାତାଙ୍କ ଆୟୁଷ ସରିବା ସହ ବିଭୂଦତ୍ତର ବୟସ ବଢ଼ୁଛି । ଧଳ, କୁଳ ଜାତି ଗୋତ୍ର ଦେଖି କନ୍ୟା ଆଣିଲେ ସେ ହିଁ ପଦ୍ମିନୀ ଜାତୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇପାରିବ । ତା ଛଡ଼ା ଝିଅଟି ବୋହୂ ହୋଇ ଆସିଲା ପରେ ତାକୁ ସ୍ନେହ, ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ସମ୍ମାନ ଦେଇ, ସଂସ୍କୃତି ସଂହତି ଓ ପରମ୍ପରାରେ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଧର୍ଯ୍ୟ ରଖିଲେ, ନବବଧୂ ସମୟ କ୍ରମେ ପଦ୍ମିନୀ ସ୍ତ୍ରୀର ସମସ୍ତ ଗୁଣ ଆହରଣ କରିପାରିବ । ତଥାପି ବୁଝୁନି ବିଭୂଦତ୍ତ ମନ ।

ସେଦିନ ବାପା ପାଖକୁ ଡାକିଲେ, କହିଲେ ଆଛା କହିଲୁ ବିଭୂଦତ୍ତ ତୋର, ସବୁଠୁ ଭଲ ସାଙ୍ଗ କିଏ ? ଅଶୋକ ବୋଲି କହିବା ପରେ ବାପା ପଚାରିଥିଲେ, ତୋ ସହ କେତେ ସାଙ୍ଗ ଯଥା ମାନସ, ପ୍ରଭାକର, ଶୁଭେନ୍ଦୁ ଇତ୍ୟାଦି ପୁଅ ଥିଲା ବେଳେ ତୁ ଅଶୋକକୁ କାହିଁକି ଭଲ ସାଙ୍ଗ ରୂପେ ବାଛିଲୁ ପୁଅ । ବିଭୂଦତ୍ତ କହିଲା ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳରେ ଅନେକ ଗ୍ୟାସ ଅଛି ହେଲେ ଆମେ ଆମ୍ଳଜାନକୁ ନିଶ୍ୱାସରେ ନେଉଛୁ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ସେମିତି ଅଶୋକ ଭିତରେ ମୁଁ ମୋ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ, ଅନୁରାଗ, ଭଲପାଇବା ସହ ସର୍ତ୍ତ ଓ ସ୍ୱାର୍ଥ ରହିତ ସମ୍ପର୍କ ଦେଖିଛି ବାପା । ବାପା କହିଲେ ଠିକ ପୁଅ, ସେମିତି ତୁ ତୋ ନିଜ ହୃଦୟ ଓ ମନକୁ ପଚାର, ଯୋଉ ଝିଅର ମୁହଁ ତୋ ନଜରକୁ ଆସୁଛି ତାକୁ ଜୀବନସାଥୀ କରିନେ ।

ବିଭୁଦତ୍ତ ନଜରକୁ ଶିଖା ପଶି ଆସୁଥିଲା ବାରମ୍ବାର । ଯିଏ ତାଙ୍କ ଅଫିସରେ ଜଣେ ସହକର୍ମୀ । ବିଧବା ସିଏ, ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନର ଜନନୀ ମଧ୍ୟ । ବେସାହାରା ଶିଖାର ଦାୟିତ୍ୱ, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ସାମାଜିକତା, ପରୋପକାରୀ ଗୁଣ, ସମୟନୁବର୍ତ୍ତିତା ତଥା ମଧୁର କଥା ଓ ବ୍ୟବହାର ଇତ୍ୟାଦି ଗୁଣ ଗୁଡ଼ିକ ମୁଗ୍ଧ କରେ ବିଭୁଦତ୍ତକୁ । ହେଲେ ଅଜାତି, ବୈଧବ୍ୟ ଭୋଗୁଥିବା, ଗୋଟେ ଛୁଆର ମାଆକୁ ସେ ସିନା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ କିନ୍ତୁ ଦୁନିଆଁ? ପିତାମାତା?? ସବୁ ଶୁଣି ଉଚ୍ଚମନା ପିତାମାତା ରାଜି ହୋଇଗଲେ । ଦୁନିଆଁକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଶିଖାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନେଲା ବିଭୁଦତ୍ତ, ଯିଏ କି ପଛରେ ପଢ଼ିନୀ ସ୍ତ୍ରୀଟିଏ ହୋଇପାରିଥିଲା ବିଭୁଦତ୍ତର ଜୀବନରେ ।

ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ, ପୁରୀ

୯୦୪୦୯୭୭୩୨୭

ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦିବ୍ୟଦୃଷ୍ଟି

କୃଷ୍ଣାକାବେରୀ ଖଣ୍ଡାଲ

ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦିବ୍ୟଦୃଷ୍ଟି: ଏକ ଅନନ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଅକୁହା କଥା

ଭୁବନେଶ୍ୱରର ସେହି ପ୍ରଶାନ୍ତ ପରିବେଶରେ ଅବସ୍ଥିତ ଅନୁଷ୍ଠାନଟି କେବଳ ପଥର କାନ୍ଥର ଗୋଟିଏ କୋଠା ନୁହେଁ, ବରଂ ହଜାର ହଜାର ‘ନିର୍ବାପିତ ଆଲୋକ’ ପାଇଁ ଏକ ‘ଜୀବନ-ସଂଜୀବନୀ’ । ଯେଉଁଠି ଦୁନିଆର ରଙ୍ଗ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆଖିରେ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ନଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ମନରେ ଅଥଳ ବିଶ୍ୱାସର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଠିଥାଏ ।

ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନଟି ଏକାଧାରରେ ସେବା ଏବଂ ସଂକଳ୍ପର ଏକ ସଙ୍ଗମସ୍ଥଳ । ଏଠାରେ ଜଣେ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ଶିଶୁ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ କରି ତା’ର କୁନି ଆଙ୍ଗୁଠିରେ ବ୍ରେଲ୍ ଲିପିର ଅକ୍ଷରଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରେ, ସେତେବେଳେ ତା’ ମନରେ ଭରିଯାଏ ଏକ ‘ଅଜାତ ପୁଲକ’ । ସେ ଅନୁଭବ କରେ ଯେ ଅନ୍ଧାର ହିଁ ଶେଷ ନୁହେଁ, ବରଂ ଅନ୍ଧାର ଭିତରେ ହିଁ ନୂଆ ଆଲୋକର ବୀଜ ଲୁଚି ରହିଛି ।

କିନ୍ତୁ ଏହି କାହାଣୀର ସବୁଠାରୁ ଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଗ ହେଉଛି ସେହି ‘ଭବିଷ୍ୟତର ଗୁରୁ’ ମାନଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି । ସେଠାରେ ସାଧାରଣ ସୁବକସୁବତୀମାନେ ନିଜ ଜୀବନର ମୂଲ୍ୟବାନ ସମୟ ଅତିବାହିତ କରି ସେହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଇବାର କଳା ଶିଖନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରଶିକ୍ଷଣାର୍ଥୀମାନେ ନିଜେ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଦୟା ଏବଂ ସମ୍ବେଦନଶୀଳତାର ଏକ ‘ଫଲ୍ସୁ ଧାରା’ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ । ସେମାନେ ଶିଖନ୍ତି ଯେ, ଶିକ୍ଷାଦାନ କେବଳ ବହିର ପୃଷ୍ଠାରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ‘ନିଷ୍ପାପ ହୃଦୟର ସ୍ୱୟମ୍ବର’କୁ ବୁଝିବାରେ ଥାଏ ।

ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣାର୍ଥୀ ଶିକ୍ଷକ ଜଣେ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ଶିଶୁର ହାତ ଧରି ଧୀରେ ଧୀରେ ଚାଲିବାକୁ ଶିଖାନ୍ତି କିମ୍ବା ତା'ର ଜ୍ଞାନର ତୃଷ୍ଣାକୁ ମେଣ୍ଟାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ 'ଆତ୍ମିକ ସେତୁ' ଗଢ଼ିଉଠେ । ସେହି ଶିକ୍ଷକମାନେ ଆଗାମୀ ଦିନରେ ବିଭିନ୍ନ ବିଶେଷ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଯାଇ ଅନ୍ଧାର ଭିତରେ ଥିବା ଏହି କୁନି କୁନି ପ୍ରତିଭାମାନଙ୍କୁ 'ଦୀପଶିଖା' ଭାବେ ଗଢ଼ିତୋଳନ୍ତି ।

ସତରେ, ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନଟି ଆଜି ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ 'ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ' । ଏହା କେବଳ ଜୀବିକା ଯୋଗାଇ ନାହିଁ, ବରଂ ମାନବିକତାର ଏକ ନୂଆ ପରିଭାଷା ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । ଏଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ପାଇଥିବା ପ୍ରତିଟି ଶିଶୁ ଏବଂ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ନେଇଥିବା ପ୍ରତିଟି ଶିକ୍ଷକ ହେଉଛନ୍ତି ସମାଜର 'ମୂଲ୍ୟବାନ ରତ୍ନ', ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରମାଣ କରନ୍ତି ଯେ, ସେବା ହିଁ ପରମ ଧର୍ମ ଏବଂ ସହାନୁଭୂତି ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଶକ୍ତି ।

ନାମ - କୃଷ୍ଣା କାବେରୀ ଖଣ୍ଡାଇ

ଜିଲ୍ଲା - ଭଦ୍ରକ

ବାଲ୍ୟବିବାହ : ଏକ ସାମାଜିକ ଅଭିଶାପ

ଜସ୍ୱିନ୍ ସାହୁ

ବାଲ୍ୟବିବାହ ଶୁଣିବାକୁ ସବୁ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ମାତ୍ର, ହେଲେ ଏହା ପଛର କାହାଣୀ କେବଳ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ନୁହେଁ, ରୋଚକ ମଧ୍ୟ । ପ୍ରଥମେ ମୋତେ ଏ ବିଷୟରେ ଶୁଣିବାକୁ ଜାଣିବାକୁ ବହୁତ ଆଗ୍ରହ ଲାଗିଲା, ହେଲେ ସେ ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ପରେ ମୋର ସେ ଆଗ୍ରହ ଦୁଃଖରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲା । ମୁଁ ମୋ ଅଜାଆଇଙ୍କର ବାଲ୍ୟବିବାହର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଶ୍ରୋତା ସାଜିଛି । ୧୯୫୩ ମସିହା କଥା । ମୋ ଆଇଙ୍କ ଜନ୍ମ ସର୍ଦ୍ଦାର ଗ୍ରାମରେ, ସେଠି ଆଇଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବାର ରହୁଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ପାଠପଢ଼ା କହିଲେ, ଅନ୍ଧାର ଦେଶରେ ଦୀପ ଜାଳିବା ସହିତ ସମାନ । ସେଥିରେ ବି ଝିଅ ଜନ୍ମ ହେଲେ, କେବଳ ତା'ର ବିବାହ କଥା ହିଁ ଉଠୁଥିଲା, ପାଠପଢ଼ା ଯେମିତି କିଏ ଜାଣି ନଥିଲେ । କେମିତି କ'ଣ କରି ଆଇ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ଯାଏଁ ପାଠ ପଢ଼ି ପାରିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଆଇଙ୍କୁ ନଅ ବର୍ଷ ଛଅ ମାସ ହୋଇଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ମୋର ଅଜାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆଇଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିଥିଲା । ଭଲ ପରିବାର ଦେଖି ବିବାହ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା । ଅଜାଙ୍କ ବୟସ କହିଲେ ଅଠର ବର୍ଷ । ସିଏ ସେତେବେଳେ ପାଠ ପଢୁଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅନୁକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି ନ ଥିବାରୁ ସେପଟେ ଆଇଙ୍କର ପାଠପଢ଼ା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁ ସମୟରେ ବିବାହ ଠିକ୍ ହୋଇଥିଲା ବରକନ୍ୟା ଉଭୟ ବିବାହ କ'ଣ ଜାଣି ବି ନଥିଲେ । ଖେଳିବା ବୁଲିବା ବୟସରେ ତାଙ୍କ ମନକୁ ବୁଝେଇ ବୁଲେଇବା ଭଳି ନେଇ ରୀତିନୀତି

ସହିତ ବିବାହ କରେଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ବିବାହ ସମୟରେ ଆଇ ଜାଣି ବି ନଥିଲେ ଯେ ଏ ସବୁ କ'ଣ ଏବଂ କାହିଁକି କରାଯାଉଛି । ବିବାହ ସରିଲା ପରେ ଉଚିତ୍ ସମୟ ଆସିଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଭୟ ନିଜେ ନିଜ ପରିବାର ସହିତ ରହିଥିଲେ । ଆଇଙ୍କୁ ଅଠର ବର୍ଷ ପୁରିଲା ପରେ ରୀତିନୀତି ସହିତ ଅଜାଙ୍କ ଘରକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଅଜା ପଶୁ ଡାକ୍ତର ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିଲେ । ବାଲ୍ୟବିବାହ ପରେ ଅଜା ପାଠପଢ଼ି ଡକ୍ଟର ହେଲେ କିନ୍ତୁ ଆଇ ଆଉ ପାଠ ପଢ଼ିପାରିଲେ ନାହିଁ ସତ, ହେଲେ ତାଙ୍କଠୁ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନୀ ଆଉ ନିଷ୍ଠାପର ସେବିକା ମହିଳା ମୁଁ ଆଜି ଯାଏଁ ଦେଖିନି । ସେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବହୁତ ଭଲ ସୁଗୃହିଣୀଟିଏ ହେଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ଅଜା ନିଷ୍ଠାପର ଏବଂ କର୍ମଠ ପଶୁଡାକ୍ତର ରୂପେ ସଫଳତାର ସହିତ ଅବସର ନେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ମୋ ଆଇ ଜଣେ ସଫଳ ଗୃହିଣୀ ସାଜିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଭଲ ଜୀବନସାଥୀ ସହ ସଫଳ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇ ପାରିଛନ୍ତି । ତା'ସହ ସେମାନେ ସଦାସର୍ବଦା ଠାକୁର ସେବାରେ ପାରଙ୍ଗମ ଏବଂ ଭକ୍ତିରେ ନିପୁଣ ଥାଆନ୍ତି । ସମାଜରେ ଯେଉଁଠି ଆଜିକାଲି ସମସ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟ ଚାକିରିଆ ବରପାତ୍ର ଖୋଜୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଝିଅମାନେ ନିଜେ ନିଜ ଗୋଡ଼ରେ ଠିଆ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିବାହ କରିବାକୁ ରାଜି ହେଉନାହାନ୍ତି, ସେଠି ଆଗକାଳରେ ବରପିଲା ଭବିଷ୍ୟତରେ କ'ଣ କରିବ ତାହା କାହାକୁ ବି ଜଣାନଥିଲା । ଯେଉଁଠି ହାତରେ କଣ୍ଠେଇ ଧରି ଖେଳିବାର ମଜା ଉଠେଇବା କଥା, ସେଇଠି କନ୍ୟାର ହାତକୁ ଦି'ହାତ ହେଉଥିଲା । ଖେଳିବା ବୁଲିବା ବୟସରେ ସେମାନେ ବିବାହର ଅଜଣା ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହେଉଥିଲେ । ଖାଲି ସେତିକି ନୁହେଁ ବାଲ୍ୟବିବାହ ପରେ ବରପିଲାର ଭବିଷ୍ୟତ କ'ଣ ହେବ ? ନିଜ ପରିବାରକୁ କେମିତି ପୋଷିବ ତାହା ଉଭୟ ବର ଓ କନ୍ୟାର ଜୀବନ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକଉଥିଲା ।

ରୋଜଗାର କଲେ ତ ଠିକ୍, ନ ହେଲେ କନ୍ୟା ଜୀବନସାରା ଦୁଃଖ ପାଉଥିଲା । ୧୯୨୯ ମସିହାରେ ରାଜା ରାମମୋହନ ରାୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାଲ୍ୟବିବାହ ପ୍ରଥାକୁ ବିରୋଧ କରା ଯାଇଥିଲେ ବି ସେହି ପ୍ରଥା ଜାରି ରହିଥିଲା, ହେଲେ ଭଗବାନଙ୍କ କୃପାରୁ ୨୦୦୭ ମସିହାରେ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ପିଲାକନ୍ୟା ବାହାଘର ଉପରେ ଅଙ୍କୁଶ ଲଗାଇ ତାକୁ ଅପରାଧ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ତଥାପି କେଉଁଠି କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ଆଜି ବି ଏ କୁପ୍ରଥା ଚାଲିଛି । ସମାଜରୁ ଏପରି କୁପ୍ରଥା ଦୂର ହେଲେ ହିଁ ସମାଜର ଉନ୍ନତି ହେବ ।

ହିଞ୍ଜିଳିକାରୁ, ଗଞ୍ଜାମ

ବେଙ୍ଗ କହେ ବେଙ୍ଗୁଲୀଲୋ

ଅଜୟ କୁମାର ମହାନ୍ତି

ବେଙ୍ଗ କହେ ବେଙ୍ଗୁଲୀଲୋ ପୃଥୀ କ୍ଷଣ କ୍ଷଣକେ ଆନ । ଏ ପୃଥିବୀ ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ । ଆଜି ପୃଥିବୀରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି କାଲି ନଥିବ । କାଲି ଯାହା ଥିଲା ଆଜି ଖୋଜିଲେ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଜୁଲଡ଼ ଅଗ୍ନିପିଣ୍ଡରୁ ସବୁଜ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି । ତାଇନୋସର ଯୁଗରୁ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ମଣିଷ ସମାଜର ଗଠନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଚାଲିଆସିଛି । କିଏ ଜାଣେ ଏ ସଭ୍ୟତାର ବିଲୁପ୍ତି କେବେ ଘଟିବ । ଏ ସଭ୍ୟତାର ବିଲୁପ୍ତି ଘଟି ନୁହେଁ ସଭ୍ୟତାର ଆରମ୍ଭ ହେବା କଥା ବିବର୍ତ୍ତନବାଦ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ ।

ବିଜ୍ଞାନର ଯେଉଁ ପ୍ରଗତି ହୋଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ବିଜ୍ଞାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଗୁଆ, ସେମାନେ ନିଜର ସାର୍ବଭୌମତ୍ୱ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ହେଉ କିମ୍ବା ବର୍ହିଦ୍ୱେଶ ଗୁଡ଼ିକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ବା ସାମ୍ନା କରିବାକୁ ହେଉ ଅଥବା ନିଜର ବଢ଼ିମା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ହେଉ, ଯେଉଁ ସବୁଧ୍ୟୁତ୍ସାହକ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରି ପାଖରେ ରଖିଛନ୍ତି ତାହା ଯଦି ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି ତାହେଲେ ଏ ପୃଥିବୀରେ ଜୀବସତ୍ତା ବିଲୋପ ନିଶ୍ଚିତ ଘଟିବ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ କୌଣସି ଦୈବୀ କାରଣରୁ ସେହି ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ବିସ୍ଫୋରିତ ହୁଏ, ତେବେ ହୁଏତ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ପ୍ରଳୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ । ପୃଥିବୀରେ ସବୁଜିମାର ନଷ୍ଟ କରିବାରୁ ପ୍ରକୃତିର ସନ୍ତୁଳନ ନଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଲାଗିଛି । ଫଳରେ ନାନା ପ୍ରକାର ଦୈବୀ ଦୁର୍ବିପାକ ଦେଉଛି । ତାହା କ୍ରମଶଃ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ତେଣୁ ବହୁ ବୃକ୍ଷ ଲତା ପଶୁପକ୍ଷୀ କୀଟପତଙ୍ଗ ଓ ମଣିଷ ଏ ପୃଥିବୀରୁ ଲୋପ ପାଇଯିବେ । ପୃଥିବୀ ଆଉ ବାସୋପଯୋଗୀ ସ୍ଥାନ ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ । ହୁଏତ ବିବର୍ତ୍ତନ ଘଟି ନୁହେଁ ଜୀବ ସୃଷ୍ଟି

ହେବେ, ନଚେତ୍ ପୃଥିବୀ ଧ୍ୱଂସ ପାଇବ ।

ପୃଥିବୀ ଯେତେବେଳେ ଧ୍ୱଂସର ଦ୍ୱାର ଦେଶରେ ଉପନୀତ, ସେତେବେଳେ ଏହି ଗର୍ବୀ ମାନବ ସମାଜ ଧରାକୁ ସରା ଜ୍ଞାନ କରି କ୍ଷମତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି କୁଟନୈତିକ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପନ କରି ଚାଲିଛି । ଅପକର୍ମର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରୁ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ବିଷାକ୍ତ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉର୍ଜା ଜାଗ୍ରତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ସର୍ବଶେଷରେ ନିବେଦନ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼େଇ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବିଜ୍ଞାନ କୌଶଳର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ସତ୍ କର୍ମ କରିବା ପରସ୍ପରକୁ ଭଲ ପାଇ ଶିଖିବା ନିଜ ମନରୁ ଅହଂକାର ଦୂରେଇ ଦେବା, ତେବେ ଆମେ ସେହି ଉର୍ଜା ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବା । ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶକୁ ଭଲ ପାଇଲେ ତାର ସୁଗନ୍ଧରେ ମତୁଆଲା ହେଲେ ଓ ସମସ୍ତ ଜୀବ ଜଗତର ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା କଲେ ହୁଏତ ଧ୍ୱଂସ ମୁହଁରୁ ପୃଥିବୀର ନବଜନ୍ମ ଘଟିପାରେ । ପରମ ସତ୍ତାକୁ ଅନୁଭବ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାର ଚିନ୍ତନ କଲେ ନୂତନ ଦିଗନ୍ତ ଉଦ୍ଭାସିତ ହୋଇଥିବାର ପ୍ରମାଣ ଭାରତୀୟ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ଆବଶ୍ୟକ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ ।

ହରିପୁର, କବୀରପୁର, ଯାଜପୁର

ମୋ ୯୪୩୭୫୨୪୧୨୦

ବିଶେଷ ସୂଚନା

ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ବନ୍ଧୁମାନେ, ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର (ଆକୃତି / ଶ୍ରୀଲିପି / ଆଇଲିପ୍ / ଅପ୍ରାକ୍ତ) କିମ୍ବା ମୋବାଇଲରେ ଟାଇପ୍ କରି ଆମ ଇମେଲ୍ ଠିକଣାରେ ପଠାଇ ପାରିବେ । ଛବି, ହାତଲେଖା କିମ୍ବା ଅତ୍ୟଧିକ ବ୍ୟାକରଣତ୍ରୁଟି ଥିବା ଲେଖାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ମୋବାଇଲ୍ କିମ୍ବା ହ୍ୱାଟସଆପ୍ ଦ୍ୱାରା ଲେଖା ପଠାନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଲେଖା ପଠାଇବେ । ଏକାଧିକ ଲେଖା ପଠାଇଲେ, ଶେଷରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଲେଖାକୁ ପ୍ରକାଶିତ ପାଇଁ ନିର୍ବାଚିତ କରାଯିବ । ଧାରାବାହିକ ଲେଖା ପ୍ରକାଶନ ହେତୁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲରେ ଟାଇପ୍ କରି ଏକାସଙ୍ଗେ ପଠାଇବେ । ହାତ ଲେଖା କିମ୍ବା ସ୍କାନ ହୋଇଥିବା କିମ୍ବା ପିଡ଼ିଏଫ୍ ଫର୍ମାଟରେ ଥିବା ଲେଖାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂସ୍କରଣ ନିମନ୍ତେ ମାସର ତିନି ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଲେଖା ପଠାଇବେ ଏବଂ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ ହେବାପରେ ଆମ ୱେବସାଇଟରୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ପାରିବେ । ଲେଖା ସହ ନିଜର ଛବି ଏବଂ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ନୁଆ ଛବି ପଠାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ଖବର ତୁରନ୍ତ ପାଇବା ପାଇଁ ଆମର ହ୍ୱାଟସଆପ୍ ଗ୍ରୁପ୍ ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତୁ । ସହାୟତା ପାଇଁ ଆମ ହ୍ୱାଟସଆପ୍ ନମ୍ବର ୯୦୪୦୯୮୫୪୭୩ରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରି ପାରିବେ ।

ପତ୍ରିକାରେ ଥିବା ବ୍ୟାକରଣଗତ ତ୍ରୁଟି ପାଇଁ ସମ୍ପାଦକ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥୀ ।

ଆମ ଇମେଲ୍ ଠିକଣା :

aahwaan@gmail.com